

СРЯДА, 11 МАРТ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн RÖTTERING

Председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 9,00 ч.)

2. Изявление на председателството

Председател. – Госпожи и господа, бих искал да направя изявление по повод петото отбелязване на европейския ден в памет на жертвите на тероризма. Това е ден, който трябва да остане в паметта ни, ден, в който отдаваме почит на всички невинни жертви на тероризма. В края на миналата седмица двама войници бяха убити в графство Антрим в Северна Ирландия от ИРА-истинска, а в понеделник един полицаи беше прострелян в графство Арма. Убитият полицаи е бил семеен и е имал деца. Този варварски терористичен акт за пореден път разруши едно семейство и причини невъобразимо страдание. Най-малко десет души са загинали вчера в самоубийствен бомбен атентат в южната част на Шри Ланка, а над двадесет са били тежко ранени.

От името на Европейския парламент искам да изразя възмущението си от тези ужасяващи нападения на невинни хора и да изразя най-дълбоки съболезнования на семействата на жертвите. Те ще останат в спомените ни завинаги.

Днес ние в Европейския парламент искаме високо и ясно да издигнем глас срещу безразборното насилие на тероризма. Ние твърдо заклеимяваме безсмисленото погубване на човешки живот, смъртта на цели семейства в резултат на сляп фанатизъм, който кара хора да убиват свои събратя – други човешки същества и да погазват човешкото достойнство. Тероризмът е пряко посегателство срещу свободата, правата на човека и демокрацията. Тероризмът е опит да се разрушат, чрез безразборно насилие, ценностите, които ни обединяват в рамките на Европейския съюз и в собствените ни държави-членки.

Всички сме потресени от тези терористични актове. Те ни причиняват дълбока и сърцераздираща болка, но те не могат и няма да разрушат основите на демократичното общество, което се основава на общите ни ценности.

Тероризмът е престъпление, което не заслужава снизхождение. Тероризмът е една от най-големите заплахи срещу сигурността, стабилността и демократичните ценности на международната общност. Той е пряко посегателство срещу нашите граждани, срещу всички нас. Европейският парламент играе активна роля в борбата срещу тероризма и в подкрепата на жертвите на терористичните атаки. Неоднократно сме подчертавали, че няма оправдание за тероризма. Поради тази причина трябва да продължим да работим заедно, да се борим против тероризма, като прилагаме принципите на правовата държава и като използваме цялата сила на закона. Днес, в Европейския парламент, всички наши мисли са с жертвите на тероризма, независимо в коя част на света са намерили смъртта си. Искаме да изразим солидарността си с тях. Искам да ви призова да си спомним в мълчание за жертвите на ИРА-истинска и на самоубийствения бомбен атентат в Шри Ланка.

(Парламентът запазва едноминутно мълчание със ставане на крака)

Госпожи и господа, великият европейец Жан Моне, един от основоположниците на европейската интеграция, е починал преди тридесет години, на 16 март 1979 г. По повод 30-та годишнина от смъртта му бих искал да изразя почитта и признанието си, като се спра накратко в началото на настоящото пленарно заседание на Европейския парламент на наследството му и на делото, на което е посветил живота си – каузата за европейска интеграция.

Днес си спомняме за безценното наследство на един човек, който заедно с Робер Шуман, един от архитектите на помирението между Германия и Франция, предприе първата стъпка към създаването на общност със споделена съдба, основана на мир, разбирателство, демокрация и сътрудничество между хората в Европа. Сега, в началото на XXI век, принципите, изведени на преден план от Жан Моне, и методите, използвани от него при осъществяването им, не са загубили и частица от актуалността и приложимостта си. Напротив, тяхната значимост е очевидна за всички ни. Големите предизвикателства, свързани с глобализацията, с икономическата и финансова криза и с глобалното затопляне, ще станат причина европейците да заработят заедно в още по-тясно сътрудничество за осигуряване на ефективна защита на споделените ни ценности и на

интересите ни в света. Жан Моне, разбира се, би приветствал напредъка, отбелязан с Договора от Лисабон, по посока на един демократичен Европейски съюз, който е в състояние да действа и да приеме предизвикателствата на XXI век.

И накрая, важно е да се спомене, че именно основаният от Жан Моне Комитет за създаване на Обединени европейски щати е предложил, освен всичко останало, да се провеждат преки избори за Европейски парламент. През последните тридесет години, след смъртта на Жан Моне, тази мечта се превърна във впечатляваща реалност със създаването на парламентарното измерение на Европейския съюз. Всички ние сме наследници на великия европейец Жан Моне, а делото му продължава да упражнява трайно въздействие. То доведе до фундаментални промени във взаимоотношенията между европейските държави и все още оказва влияние върху живота на всички наши граждани днес.

По повод 30-та годишнина от смъртта на Жан Моне бих искал да помислим за задачата, която ни предстои и за задълженията ни към бъдещето, а именно, да се ангажираме с продължаване на започнатото от Жан Моне велико дело по обединяването на нашия континент.

José Manuel Barroso, председател на Комисията. – (FR) Гн председател, уважаеми колеги, през 1954 г. Жан Моне казва, че между различните страни предимството на всяка от тях се свежда до резултатите от собствените ѝ усилия, до изгодите, които извлича от отношенията си със своята съседка и до трудностите, които успява да ѝ прехвърли, докато в нашата Общност предимството на всяка от държавите-членки е последица от сполуката на всички, взети заедно. Тези думи ни най-малко не са загубили актуалността си, по-скоро валидно е обратното.

През м. март тази година, както току-що каза г-н Pöttering, отбелязваме тридесетата годишнина от смъртта му през 1979 година. Ето защо искам да отдам почит на основоположника на тази Европа, която всички ние обичаме, на този велик европейец, чието наследство може само да ни вдъхновява в настоящото време на криза.

Наскоро, във връзка с отбелязването и на петдесетата годишнина от създаването на Европейската комисия, решихме да посветим зала College – главната зала на Комисията – на паметта на Жан Моне чрез една много сепла, но дълбоко съдържателна церемония, по време на която имах удоволствието и честта да съм рамо до рамо не само с председателя на Европейския парламент, Hans-Gert Pöttering, но и с действащия председател на Европейския съвет, Никола Саркози.

С това искам да ви покажа, че ние в Комисията се гордеем с огромното наследство на Жан Моне. В качеството си на първи председател на Европейската общност за въглища и стомана, на практика той е първият председател, от нейното зараждане, на нашата институция – Европейската комисия, която прави всичко възможно да съхрани живи неговите идеали – идеалите на всички европейци, които обичат мира, демокрацията и солидарността.

(Ръкопляскания)

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Аз също искам да отдам почит на Жан Моне, но поисках думата, за да поздравя председателя за изявлението му във връзка с европейския ден в памет на жертвите на тероризма. Преди пет години по мое предложение приехме това становище, което беше одобрено от Съвета на заседанието му на 25 март, след трагичните атентати в Мадрид. Моето изказване обаче е призив. Парламентът винаги е отбелязвал тази дата с уважение, но за съжаление, тя все още не е получила необходимото широко внимание в европейските институции и в държавите-членки. Считаю, че отбелязването на тази дата е един от най-важните начини да отдадем почит на жертвите, както направи председателят, но и да повишим осведомеността на широката общественост. Знам, че днес има няколко чествания в Мадрид, но твърде малко други неща.

Ето защо призовавам Комисията и чешкото председателство да осигурят подобавашо отбелязване на тази дата във всички държави-членки в бъдеще.

3. Подготовка на Европейския съвет (19-20 март 2009 г.) – Европейски план за възстановяване на икономиката – Насоки за политиките по заетост на държавите-членки – Политика на сближаване: инвестиране в реалната икономика (разискване)

Председател. – Следващата точка от дневния ред е общи разисквания по изявленията на Съвета и на Комисията: Подготовка на Европейския съвет (19 и 20 март 2009 г.),

- доклад (A6-0063/2009) на г-жа E. Ferreira – от името на комисията по икономически и парични въпроси, относно Европейския план за икономическо възстановяване (2008/2334(INI)),

- доклад (A6-0052/2009) от г-н J. Andersson – от името на комисията по заетост и социални въпроси, относно предложението за решение на Съвета относно насоки за политиките по заетост на държавите-членки (COM(2008)0869 - C6-0050/2009 - 2008/0252(CNS)),

- доклад (A6-0075/2009) от г-н Е. Кирилов, от името на комисията по регионално развитие, относно политиката на сближаване: инвестиране в реалната икономика (2009/2009(INI)).

Alexandr Vondra, *действащ председател на Съвета*. – (EN) Гн председател, позволете ми най-напред да се присъединя към казаното от вас в знак на почит към Жан Моне. В момента преживяваме криза и мисля, че точно сега ни е нужна силна институция и че това е прекрасна възможност да се даде по-голяма гласност на значимостта на Жан Моне като един от основоположниците на европейската интеграция.

Целта на днешното заседание обаче е да се обсъди предстоящият Европейски съвет. Този съвет, както всички знаем, ще се състои в критичен за Съюза период. Изправени сме пред много сериозни предизвикателства в резултат на безпрецедентен натиск върху финансовите ни системи, както и върху икономиките ни.

Този въпрос, заедно с енергийната сигурност, изменението на климата и финансирането на мерките за смекчаване на изменението на климата и приспособяването към него, ще бъдат в центъра на вниманието по време на заседанието следващата седмица.

Както Парламентът със сигурност знае, Съюзът и държавите-членки предприеха широк набор от мерки за преодоляване на финансовата криза. Избегнахме срив на финансовата система.

Най-важният ни приоритет сега е възстановяването на кредитните потоци към икономиката. По-специално, трябва да се справим с „обезценените активи“, които банките държат и заради които не желаят да възобновят отпускането на кредити. На срещата си на 1 март държавните и правителствени ръководители постигнаха съгласие да направим това координирано, в съответствие с дадените от Комисията насоки.

Необходимо е и да направим повече за подобряване на регулирането и надзора на финансовите институции. Това е очевидна поука от кризата, като не по-малко важна е превенцията. Трансграничните банки държат до 80 % от банковите активи на Европа. Две трети от активите на европейските банки се държат в рамките на едва 44 мултинационални групи. Следователно засилването на надзора е важно само по себе си. То ще спомогне за предотвратяването на бъдещи кризи, но също така ще изпрати към потребителите и пазарите послание за доверие.

В това отношение се извършва важна работа. Председателството изцяло се е ангажирало да работи в тясно сътрудничество с Европейския парламент с оглед бързото приемане на директивата „Платежоспособност II“ (относно застрахователната дейност), преработената директива за изискванията към кредитните институции (относно банките) и директивата относно ПКППК (предприятията за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа). Работим и за бързото приемане на регламентите относно защитата на банковите депозити и относно агенциите за кредитен рейтинг.

Вероятно обаче трябва да отидем по-далеч. Групата на високо равнище с председател г-н de Larosière, изготви, както знаете, много интересни препоръки, като съобщението на Комисията от 4 март също прокарва пътя за значителна реформа в тази област. Така че Европейският съвет трябва да изпрати ясно послание, че това е приоритет и че решенията трябва да се вземат още през м. юни.

Както много добре знаете, точно сега бюджетните дефицити на държавите-членки се увеличават бързо. Разбира се, дефицитите неизбежно нарастват по време на икономическа рецесия. Автоматичните стабилизатори могат, до известна степен, да изиграят положителна роля. Пактът за стабилност и растеж беше преразгледан през 2005 г. именно поради тази причина – за да се осигури възможност за достатъчна гъвкавост в трудни времена. Но тази гъвкавост трябва да се използва разсъдливо, като се отчитат различни отправни точки. За да се възстанови доверието е необходимо и правителствата да поемат ясен ангажимент за стабилни публични финанси при пълно съблюдаване на Пакта за стабилност и растеж. Някои държави-членки вече положиха усилия за постигане на консолидация. Повечето ще го направят от 2010 г. нататък. Това също ще бъде важно послание от заседанието следващата седмица.

Сега финансовата криза оказва влияние върху реалната икономика. Държавите-членки поставиха началото на важни програми за възстановяване, чието изпълнение вече напредва значително. Общият размер на средствата за стимулиране, предлагани по този начин, представлява, както беше договорено, 1,5 % от БВП,

но ако се включат и автоматичните стабилизатори, той достига 3,3 % от БВП на ЕС. Естествено, реакциите на държавите-членки са различни. Те се намират в различно положение и имат различно поле за маневриране, но действията им са координирани и се основават на общи принципи, определени в Европейската програма за възстановяване, по която беше постигнато съгласие през м. декември миналата година. Това е важно, ако искаме да гарантираме полезното взаимодействие и да избегнем отрицателния ефект на разпространението.

Разработени бяха конкретни и целенасочени инициативи чрез полезно взаимодействие между Комисията, държавите-членки и председателството. Това ни даде възможност както да запазим равните възможности, така и, същевременно, да посрещнем по съгласуван и ефективен начин влошаването на положението в някои от ключовите промишлени сектори на Европа, като например автомобилната промишленост.

Европейският съвет ще направи оценка на етапа на изпълнение на тази програма. И в това отношение в съобщението на Комисията от 4 март са формулирани редица важни принципи, които трябва да насочват действията на държавите-членки. Те включват необходимостта да се поддържа откритост в рамките на вътрешния пазар, като се гарантира недопускане на дискриминация и се работи за постигане на целите на дългосрочната политика като съдействие при структурните промени, засилване на конкурентоспособността и изграждане на „нисковъглеродна икономика“.

Що се отнася до общностната част от програмата за възстановяване, председателството работи много усилено за постигане на съгласие в Европейския съвет по предложението на Комисията да се финансират проекти в областта на енергетиката и развитието на селските райони. Както знаете, в рамките на Съвета бяха проведени разисквания по точния списък на проектите, които да бъдат подкрепени от Общността, и по това, как следва да бъдат финансирани те.

Като се има предвид важната роля на Парламента като един от клоновете на бюджетния орган и като един от нормотворците по този въпрос, председателството се ангажира да работи в тясно сътрудничество с вас през идните седмици с оглед постигане на споразумение в най-кратки срокове.

В допълнение към краткосрочните мерки са необходими и дългосрочни усилия, ако искаме да осигурим конкурентоспособността на нашите икономики. Структурните реформи са по-спешни от всякога, ако искаме да стимулираме растежа и заетостта. Следователно обновената Лисабонска стратегия остава правилната рамка, в която да се стимулира устойчив икономически растеж, който на свой ред ще доведе до създаването на нови работни места.

В настоящия момент нашите граждани са особено разтревожени за последиците от икономическото положение върху размера на безработицата. Европейският съвет, който ще заседава следващата седмица, трябва да постигне съгласие по конкретни насоки за това, как Европейският съюз може да допринесе за смекчаване на социалното въздействие на кризата. Този въпрос ще бъде в центъра на вниманието и на специална среща на върха, която ще се проведе в началото на м. май.

Искам ясно да подчертая едно нещо: ние няма да запазваме работни места, като създаваме прегради за чуждестранната конкуренция. На срещата си преди 10 дни държавните и правителствени ръководители ясно посочиха, че трябва да използваме в максималната възможна степен единния пазар като двигател на възстановяването. Протекционизмът очевидно не е правилният отговор за справяне с кризата – точно обратното. Повече от когато и да било нашите дружества се нуждаят от отворени пазари както вътрешни, в рамките на Съюза, така и на световно равнище.

Така стигам до срещата на върха на Г-20 в Лондон. Европейският съвет ще изготви становището на Съюза преди срещата на върха на Г-20. Искаме тази среща да бъде амбициозна. Не можем да си позволим тя да се провали.

Ръководителите ще разгледат перспективите за растеж и заетост и реформата на световната финансова система и на международните финансови институции. Ще разгледат и конкретните предизвикателства, с които се сблъскват развиващите се страни. Европейският съюз работи активно във всички тези области и трябва да е в силна позиция, за да направи необходимото международната общност да вземе правилните решения.

Другата важна точка в дневния ред на Европейския съвет другата седмица ще бъде енергийната сигурност. Неотдавнашната енергийна криза съвсем ясно показа до каква степен трябва да увеличим способността си да се противопоставяме на бъдещи проблеми с доставките, както видяхме по-рано тази година.

Комисията представи някои много полезни елементи в своя Втори стратегически енергиен преглед. На базата на този преглед председателството храни надежда, че Европейският съвет ще постигне съгласие по набор от

конкретни направления, целящи укрепване на енергийната сигурност на Съюза в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план.

В краткосрочен план това означава да имаме на разположение конкретни мерки, до които да приберем, ако неочаквано се сблъскаме с ново прекъсване на доставките на газ. Това означава и предприемане на спешни стъпки за започване на инфраструктурни проекти за повишаване на взаимната свързаност на енергийните системи – това определено е от съществено значение.

В средносрочен план това означава приемане на наш законодателен акт относно запасите от нефт и газ, за да се гарантира, че държавите-членки ще действат отговорно и ще проявяват солидарност. Това означава предприемане на адекватни мерки за повишаване на енергийната ефективност.

В дългосрочен план това означава диверсифициране на нашите източници, доставчици и маршрути за доставка. Трябва да работим с международните ни партньори в подкрепа на енергийните интереси на Съюза. Трябва да създадем пълноценен вътрешен пазар за електрическа енергия и газ. Както знаете, това е законодателен акт, който председателството много се надява да бъде завършен преди изборите за Европейски парламент.

На заседанието през следващата седмица ще се обсъди и подготовката за конференцията в Копенхаген по изменението на климата. Поддържахме нашата ангажираност за едно глобално, широкообхватно споразумение в Копенхаген идния м. декември. Съобщението на Комисията от м. януари е много полезна основа. Съвсем ясно е, че изменението на климата е предизвикателство, с което можем да се справим единствено чрез съгласувани глобални усилия.

Накрая, Европейският съвет ще постави началото на Източното партньорство. Тази важна инициатива ще спомогне за повишаване на стабилността и благоденствието на целия континент. Тя ще допринесе и за ускоряване на реформите и за задълбочаване на ангажимента ни да работим съвместно с тези страни.

Партньорството включва двустранно измерение, което е пригодно към всяка страна-партньор. То предвижда договарянето на споразумения за асоцииране, които могат да включват дълбоки и всеобхватни зони за свободна търговия.

Многостранното направление ще осигури рамка за посрещане на общи предизвикателства. Ще има четири платформи на политиката: демокрация, добро управление и стабилност; икономическа интеграция; енергийна сигурност и, последно, но не по значение – контакти между хората.

От това изложение ще прецените, че Европейският съвет, който ще се състои следващата седмица, трябва да разгледа много съществени въпроси. Изправени сме пред много сериозни предизвикателства и не на последно място – настоящата икономическа криза. Чешкото председателство, ръководено от министър-председателя Тополанек, възнамерява да се погрижи заседанието през следващата седмица да покаже чрез практически действия, че Европейският съюз продължава да бъде верен на своите идеали и че членовете му посрещат предизвикателствата заедно и съгласувано и в дух на отговорност и солидарност.

(Ръкопляскания)

José Manuel Barroso, *председател на Комисията*. – (FR) Г-н председател, г-н Vondra, уважаеми колеги, живеем във време на изпитания.

Икономическа криза от настоящата величина води до осезаеми последици за семействата, за трудещите се, за всички категории от населението и за дружествата от четирите края на Европа. Тя унищожава работни места и подлага на изпитание устойчивостта на социалните ни модели. Оказва и силен политически натиск върху всички ръководители.

Европейският съюз не е защитен срещу такова напрежение. Ето защо той реши да приведе в действие всички лостове, с които разполага, в битката с кризата и нейните последици, като използва онова, което го прави силен – съвместната работа на европейските институции и на държавите-членки в една общност, основана на принципа на правовата държава, за намиране на колективни решения на общите проблеми.

Госпожи и господа, през последните шест месеца вече направихме много в борбата срещу кризата, която преживяваме. През есента избегнахме срива на финансовата система, допринесохме за поставяне на началото на международен процес с Г-20; бяхме сред първите, които съсредоточиха вниманието си върху реалната икономика, като през декември се договорихме за план за възстановяване. Това беше план, чиято главна препоръка – бюджетен стимул, невиджан до този момент на европейско равнище – започва да се изпълнява. Общият размер на тази помощ за реалната икономика възлиза на 3,3 % от брутният вътрешен продукт и включва реален принос от европейския бюджет.

Планът за възстановяване включва, например, ускорено отпускане на авансови средства от структурните фондове за пакет в размер на 6,3 милиарда EUR през 2009 г. в допълнение към 5-те милиарда EUR, за които вече са сключени договори.

Действията, осъществени през последните шест месеца, са в пълно съзвучие с Лисабонската стратегия за растеж и заетост. Структурните реформи, които значително спомогнаха за укрепването на нашите икономики, трябва да продължат, защото допринасят и за поддържане на търсенето в краткосрочен план, но сега трябва да преминем към следващия етап и да разгърнем мерките за борба с кризата в още по-голяма степен.

Нуждаем се от по-голяма координация и от резултати с по-широк обхват. Сега е моментът да преминем на „по-висока предавка“ в реакцията си на кризата. Трябва да разберем, че това е нов вид криза и че никога не сме предвиждали криза с такива измерения, от такава величина и с такава дълбочина.

Това ще бъде мисията на Европейския съвет следващата седмица. Убеден съм, че с много силната подкрепа на чешкото председателство, чиято ангажираност и пълно съдействие на Комисията приветствам, ще бъде постигнат напредък в четирите области, които Комисията определи в съобщението си преди няколко дни, а именно: финансовите пазари, реалната икономика, заетостта и социалното измерение и глобалното измерение чрез Г-20.

Неофициалната среща на върха на 1 март – до голяма степен благодарение на ефективното председателство на министър-председателя Тополанек – вече положи основите за ползотворен Европейски съвет. С гордост отбелязвам, че подготвителната работа на Комисията беше посрещната толкова благосклонно. Нашите насоки относно обезценените активи, нашето съобщение относно автомобилната промишленост и докладът, който възложих на Jacques de Larosière и на неговата група на високо равнище, дадоха възможност на държавите-членки да постигнат консенсус, за да могат да се обединят около общи позиции.

Приветствам широката обединена подкрепа за тези начини на действие от страна на Европейския парламент. Бих споменал като пример докладите, които ще разискваме тази сутрин – доклада Ferrreira относно плана за икономическо възстановяване, доклада Andersson относно насоките за заетостта и доклада Кирилов относно политиката на сближаване.

Тези доклади и решенията, които ще гласувате по време на сесията си тази седмица и по-специално решенията, предложени от координационната група за Лисабонската стратегия, според мен, ще бъдат съществен принос към Европейския съвет. В навечерието на срещата на върха в Лондон те могат единствено да засилят позицията на Европа на международната сцена – нещо, което приветствам.

(EN) Гн председател, бих желал да открия накратко три теми, които считам, че следва да насочват работата на този Европейски съвет: стабилизиране на финансовите пазари, съживяване на реалната икономика и подпомагане на хората да преживеят кризата.

Вижте финансовата система. Да, нуждаем се от незабавни действия, за да решим неотложните проблеми. След инициативите ни, свързани с рекапитализацията и гаранциите, насоките ни за обезценените активи са насочени срещу най-голямата пречка, за каквата сега се счита блокирането на кредитните потоци. Считам, а и това е залегнало в нашето съобщение, че без оздравяване на банковата система няма да постигнем възстановяване на кредитните потоци към реалната икономика.

Както често се изтъква в тази пленарна зала обаче, необходимо е и да възстановим доверието чрез щателно преразглеждане на регулаторния ни режим. Ето защо изготвихме подробен график за нови регулаторни предложения. През следващия месец Комисията ще излезе с нови предложения за хедж фондовете, фондовете за дялово участие и за заплащането на управленските екипи.

Трябва обаче да усъвършенстваме и надзора. Както сте разбрали от съобщението на Комисията, което беше прието миналата сряда и което имах възможност да обсъдя с вашия Председателски съвет на следващия ден, Комисията държи да се ускори прилагането на доклада Larosière. В края на м. май ще представим цялостната структура за одобрение от Европейския съвет през м. юни и през есента ще предложим проекти на законодателни актове.

В по-общ план, отвъд финансовите системи, с използването на краткосрочни инициативи в преследването на дългосрочните ни цели ще извлечем двойна облага. То ще ни направи по-силни, когато настъпи подемот и ще ни подготви да приемем предизвикателството на конкурентоспособността и на икономиката с ниски въглеродни емисии.

Погледнете състоянието на енергийната сигурност. Проблемите ни със зависимостта няма да изчезнат поради факта, че сме в икономическа криза. Тъкмо обратното, и аз приветствам решението на министър-председателя Тополанек да се проведе разискване по този въпрос. Това е от решаващо значение за дейността ни. Инвестирането в инфраструктурата има стимулиращо въздействие днес и е много необходимо за европейската икономика, но то също така ще увеличи силата и конкурентоспособността ни утре. Затова е толкова ценна вашата подкрепа, подкрепата на Европейския парламент, за отпускане на 5 милиарда EUR за стимулиране на проекти в областта на енергетиката и ширококоловите мрежи – още повече, че, откровено казано, съм доста загрижен за състоянието в Съвета, където не напредваме така, както бих желал.

Разбира се, всички ние знаем, че бюджетът на Общността, възлизащ на по-малко от 1 % от brutния вътрешен продукт, може да формира само ограничена част от един общоевропейски стимулиращ пакет. Паричните средства трябва да постъпят предимно от националните бюджети. Необходимо е обаче да използваме всички национални лостове в съзвучие с европейската гледна точка, за да постигнем резултат. Единният пазар е възможно най-добрата платформа за възстановяване. Само през 2006 г. богатството на Европа се увеличи с 240 милиарда EUR, което съответства на 518 EUR за всеки европейски гражданин, благодарение на единния пазар.

Европейският съвет трябва да затвърди централното си място в стратегията ни за възстановяване, като постигне съгласие по принципите, които следва да определят облика на възстановяването на Европа, включително общ ангажимент за откритост и равни вътрешни и външни условия, като по този начин ясно се отхвърли протекционизмът, но, естествено, се защити единният пазар – основата на европейското благоденствие.

Главното обаче е, че трябва да признаем, че не става въпрос за икономическа теория или за суха статистика. Тази криза оказва голямо влияние върху хората – и то върху най-уязвимите от тях в цяла Европа – сега, днес. Ето защо най-голямата ми тревога – далеч най-важното изпитание, пред което сме изправени – е социалното въздействие на кризата, а именно проблемът с растящата безработица.

Трябва да насочим енергията си към заетостта и към оказване на помощ на хората, за да преживеят кризата. За това се изисква решителност и въображение. Необходимо е да помогнем на дружествата да задържат вписаните в регистрите им работници и служители, да използват обученията творчески, като средство за удовлетворяване на дългосрочните и краткосрочните потребности, необходимо е и да осигурим помощ на онези, които вече са безработни. Трябва да сме сигурни, че извличаме максимална полза от националните инициативи за оказване на помощ на най-уязвимите, но трябва да извличаме максимална полза и от европейските инструменти, с които разполагаме – от Социалния фонд до Европейския фонд за приспособяване към глобализацията.

Ако сега поставим началото на процес, който да ни изведе на по-високо ниво до срещата на върха по въпросите на заетостта през м. май, ще разполагаме с два месеца за интензивни усилия за задействането на плановете и, ако е възможно, за разработката на нови и по-амбициозни стратегии за справяне с проблема с безработицата. Трябва да използваме това време добре.

Въпреки че времето е кратко, считам, че трябва да се постарам да организирам процес, включващ много повече субекти в подготвителния период, като ангажирам социалните партньори, гражданското общество и парламентаристите. Особено важно е да се възползваме от предоставената ви възможност да получавате достоверна информация за онова, което действително се случва по места. Ако следваме този подход на обединяване на нашите ресурси и координиране на действията на всички равнища – на европейско равнище, на национално равнище, на регионално равнище, на равнище социални партньори – ще излезем от кризата по-бързо и, вярвам, по-силни.

Ще имаме също така по-голямо влияние на световната сцена. Неслучайно предложенията, които направихме за позицията на Европейския съюз в Г-20, в голяма степен отразяват подхода ни в рамките на Европа. Те се основават на същите принципи. При наличие на единен глас на Европейския съюз в Г-20, те ще окажат голямо влияние и ако държавите-членки са готови действително да работят заедно, Европейският съюз ще бъде в много добра позиция да формира глобалната реакция на тази криза.

Днес Европа трябва да открие своята сила в сближаването, в координацията, в реалната практическа солидарност. За тази цел всички ние следва да работим в тясно сътрудничество и да поддържаме постоянна връзка помежду си при разгръщането на задачата за възстановяването, включително, разбира се, и връзка с Парламента.

С нетърпение очаквам това да се превърне в действителност, докато всички ние работим заедно за възстановяването през идните седмици и месеци.

Elisa Ferreira, докладчик. – (PT) Г-н председател, г-н председател на Комисията, госпожи и господа, настоящата криза е най-тежката, която някога е спохождала Европейския съюз. За съжаление, тя съвсем не е отминала. Все още настъпват фалити, а безработицата продължава да расте. Никога преди европейският проект не е бил подлаган на такова тежко изпитание. От съвместната ни реакция зависи не само устойчивостта на възстановяването, но най-вероятно и продължаването на европейския проект, най-малкото що се отнася до скоростта на нашето развитие и разширяване.

Не сме създали Европейския съюз, за да се ограничаваме, във време на благоденствие, до огромен пазар, нито, за да се връщаме, във време на криза, към националния егоизъм от типа „всеки за себе си“. Европейският проект е политически проект и гарант на мира, свободата и демокрацията. В икономически аспект обаче той се основава както на конкуренцията, така и на солидарността и сближаването. В действителност той преуспява благодарение на способността си да предлага високо качество и възможности за напредък на всички граждани, независимо от техния произход.

Днес, по време на кризата, хората очакват от Европа защита и действия, които да им помогнат да излязат бързо от текущата критична фаза без каквито и да било сериозни социални срывове. Те очакват от Европа да им помогне да преоткрият бъдещето си, както и да увеличи заетостта и да стимулира стопанската дейност въз основа на нови и по-устойчиви подходи към развитието.

Програмата от Лисабон и ангажиментите в областта на околната среда са вдъхновяващи намерения, но трябва бързо да им придадем реално съдържание и сила. В това отношение призивът на Парламента към Съвета и Комисията е ясен, категоричен и настоятелен. Консensusът, постигнат по време на гласуването в комисията по икономически и парични въпроси е показателен за този общ стремеж. Надявам се, че гласуването в Парламента днес ще бъде ново доказателство в това отношение.

Различните докладчици и различните политически групи работиха заедно и аз се надявам, че това послание ще достигне до Комисията и ще бъде възприето от нея в този смисъл.

Във връзка с това бих искала да благодаря на докладчиците в сянка и по-специално на г-н Hökmark и на г-жа in 't Veld. Надявам се, че със същата категоричност днешното гласуване ще ни позволи да потвърдим и предадем това послание.

Що се отнася до причините за тази криза, днес най-важно е да се извлекат поуки. Докладът Larosière е на практика много важно ръководство, което трябва да следваме. Той представлява отлична база за работа и съдържа голяма част от онова, което вече сме предлагали тук, в Парламента. Неговите заключения обаче трябва да доведат до незабавни и планирани действия от страна на Комисията. Жизненоважно е също така Европейският съюз да заеме твърда позиция в това отношение на следващата среща на Г-20.

В този контекст считам, че има елементи, които са символични, и се надявам, че днес Парламентът ще гласува недвусмислено в подкрепа на борбата против офшорната система и зоните на „данъчен рай“. Не е достатъчно обаче само да се коригират грешките от миналото, особено по отношение на финансовото регулиране и надзора. Щетите са вече нанесени и сега се нуждаем от план за възстановяване, който съответства на отговорностите на Европейския съюз. Приветстваме бързата инициатива на Комисията, но съзнаваме, и това трябва да е ясно, че средствата и инструментите за действие са очевидно неподходящи.

Парламентът дава глас в подкрепа на Комисията, що се отнася до гъвкавостта, напредничавия характер и бързото действие на наличните инструменти, но не можем да забравим, че 85 % от наличните понастоящем средства са в ръцете на различните страни, съставляващи Европейския съюз. При все това, страните от ЕС никога не са се различавали толкова много една от друга, колкото днес. Някои страни разполагат с мощта и инструментите, които им позволяват да действат, докато други са напълно уязвими и кутията им за инструменти е съвсем празна. Има страни без никакво поле за маневриране в национален мащаб, които не са в състояние да се противопоставят на едновременните и яростни сили на вътрешния пазар, единната валута и глобализацията. Сред тях са новите страни, които наскоро се присъединиха към европейския проект и които са сред най-силно страдащите.

Г-н председател, госпожи и господа, считам, че в настоящия момент посланието на Парламента може да се разбие на поредица от много ясни и много точни послания, но с една обща идея, а именно, че са ни нужни хора, работни места и национални ресурси, при това европейски ресурси, за да възстановим, както очакват хората, динамиката, растежа и солидарността в европейското пространство.

Jan Andersson, докладчик. – (SV) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, имаше известни разисквания за това, дали е необходимо да се изменят насоките за политиките по заетостта. Това не е особено важно разискване, тъй като насоките за политиките по заетостта съдържат всякакви

възможности за действие. Проблемът в момента е липсата на способност за действие. От известно време насам сме във финансова криза, която се превърна в икономическа криза. Сега ни върхлита криза със заетостта с изгледи за социални проблеми в бъдеще.

Добре е, че се организира среща на върха през м. май, посветена на заетостта, но не бива да отделяме въпросите на заетостта от икономическите въпроси. Следователно те трябва да са неразделна част от разискванията. Мисля, че направихме твърде малко, твърде късно. Един процент и половина от брутният вътрешен продукт на държавите-членки – това беше вярно, когато го заявихме, но сега кризата е още по-дълбока, отколкото считахме по онова време. Необходимо е да направим повече, да положим по-координирани усилия – определено повече от два процента – за да се справим с нея. Рискът да не направим достатъчно или да го направим твърде късно е много, много по-голям от риска да направим прекалено много, тъй като това ще доведе до увеличаване на безработицата и до намаляване на приходите от данъци, което ще окаже неблагоприятно влияние върху социалните проблеми, пред които са изправени държавите-членки.

Какво следва да направим в такъв случай? Много добре знаем какво. Следва да обвържем онова, което е добро по отношение на борбата с безработицата в краткосрочен план, с онова, което е необходимо в дългосрочен план. Става въпрос за инвестиции, свързани с околната среда, за нови инфраструктурни проекти, за енергийна ефективност в домовете, става въпрос и за просвещаване, просвещаване, просвещаване.

Говорихме и за учене през целия живот. Така и не успяхме да направим достатъчно, но сега имаме шанса да инвестираме сериозно в образованието. Необходимо е и да стимулираме търсенето, а за тази цел трябва да се насочим към онези групи, които ще използват средствата за потребление: безработните, семействата с деца, пенсионерите и други, които ще използват по-голяма сума като потребители.

Трябва да направим онова, което можем на равнище ЕС, като се опитаме да се договорим бързо със Социалния фонд и с Фонда за приспособяване към глобализацията, така че ресурсите да достигнат до държавите-членки. Ако трябва да сме напълно честни обаче, знаем, че по-съществените икономически ресурси са в държавите-членки и ако те не направят достатъчно и по достатъчно съгласуван начин, няма да успеем. Ако се огледаме и обобщим извършеното от държавите-членки, ще видим, че има само една държава-членка, която е постигнала 1,5 % и това е Германия, която не беше в челна позиция в началото, когато се стигна до предприемане на действия. Други страни, като скандинавските например, откъдето съм аз, правят много малко, въпреки факта, че са в добро икономическо състояние.

Сега стигаме до социалните последици. Вие ги споменахте и те са особено важни. Те засягат не само системата за социална сигурност, но и публичния сектор. Публичният сектор е важен в две отношения. Става въпрос за осигуряване на грижи за децата и за възрастните хора и на социална сигурност за населението, но той е важен и за заетостта. Има огромен брой хора в публичния сектор и трябва да се погрижим той да разполага с достатъчно икономически ресурси.

Искам да кажа нещо и за младежите. Понастоящем младите хора стават безработни непосредствено след завършване на образованието си. Трябва да създаваме възможности за младите хора да си намират работа или да продължават образованието си, или да се заемат с нещо друго. В противен случай ще трупаме проблеми, които ще се проявят в бъдеще. В заключение, трябва да действаме. Трябва да действаме съгласувано, солидарно, трябва да действаме незабавно, а не да изчакваме и действията ни трябва да са задоволителни.

(Ръкопляскания)

Евгени Кирилов, докладчик. – Благодаря, г-н Председател, уважаеми Министър Vondra, уважаеми г-н Barroso. Подготовката на доклада "Кохезионната политика и инвестиране в реалната икономика" протече в много кратък срок. Независимо от това постигнахме един съгласуван и единодушно подкрепен документ. Този добър резултат нямаше да бъде възможен без участието и съдействието на колегите от комисията, докладчиците в сянка и на сътрудничеството между всички политически групи, за което благодаря на всички.

Бих искал да се спра на основните послания на доклада. Първо, във всички случаи този доклад подкрепя предложените от Европейската комисия мерки за ускоряване и опростяване на прилагането на структурните фондове, сред които са увеличаването на авансовите плащания, въвеждането на по-гъвкави схеми за отчитане на разходите и др. Тези мерки наистина са ни необходими сега, когато се нуждаем от адекватен отговор на икономическата криза, от инвестиране в реалната икономика, от съхраняване и създаване на работни места, и от насърчаване на предприемачеството. Тези мерки обаче не са единствено израз на необходимостта да действаме по-ефективно и ефикасно. Предложенията за опростяване на правилата са отдавна желани и чакани от ползвателите на еврофондовете и са в отговор на препоръки от наша страна и от страна на Европейската сметна палата.

Второ, политиката на сближаване е политика на солидарност. Нуждаем се обаче не само от декларирана солидарност, а от солидарност в действие. В условията на взаимозависимост на европейските икономики отрицателните ефекти на кризата засягат всички. За противодействие на тези ефекти трябва да се постигнат положителни резултати, които ще водят до широка полза и които са в изпълнение на поставените цели за растеж и развитие в Лисабонската стратегия. Същевременно е важно да се запазят социалните стандарти на гражданите на Евросъюза, да защитим социално слабите и същевременно да не се нарушава конкуренцията и да не се отстъпва от защита на околната среда. В този смисъл солидарността и сближаването са нужни в най-голяма степен, за да успеем заедно да намерим по-бързо изход от кризата.

Трето, важно е да извлечем уроци от настоящата криза и мерките, които ще бъдат предприети, да не останат изолирани. Анализирането на грешките и натрупаният опит трябва да продължи. Също така не трябва да спира дотук процесът на опростяване на процедурите. Правилата трябва да се направят по-ясни, информацията - по-достъпна, административната тежест - по-малка и процедурите - по-прозрачни. Само така ще намалеят грешките и ще се ограничат възможностите за нарушение и корупция.

Накрая бих искал да призова Съвета да приеме във възможно най-кратък срок предложените мерки за ускоряване и опростяване на използването на структурните фондове. Обръщам се също така и към членовете на Европейската комисия, от които очакваме да наблюдават ефекта на новите мерки и да дават нови предложения заедно с целия процес. И, не на последно място, искам да подчертая основната роля на страните-членки, от които зависи изпълнението и постигането на реалните резултати от прилагане на политиката на сближаване. Ще завърша пак с въпроса за солидарност в действие.

Salvador Garriga Polledo, докладчик по становище на комисията по бюджетите. – (ES) Г-н председател, от името на комисията по бюджети искам най-напред да заявя, че планът за икономическо възстановяване е в много по-голяма степен междуправителствен, отколкото общностен по характер и че той показва истинските финансови ограничения на Европейския съюз.

От гледна точка на Общността, ще използваме 30 милиарда EUR, които на практика ще бъдат отпуснати от Европейската инвестиционна банка, а по отношение на 5-те милиарда EUR, които, строго погледнато, са средства от бюджета на Общността, се натъкваме на сериозни проблеми.

Липсва свеж ресурс, онова, което се случва, е преразпределение на съществуващия ресурс. Що се отнася до Европейската инвестиционна банка, имаме пълно съгласие да се обърнем за помощ към нея, но трябва да кажем, че се тревожим, че ѝ възлагаме много ангажменти, без да имаме гаранция, че те могат да бъдат успешно поети.

Накрая, съжаляваме, че Съветът не може да постигне съгласие относно 5-те милиарда EUR за трансевропейски енергийни връзки и широкополентов интернет в селските райони.

Считаме, че не трябва да се използват неизползваните резерви. Онова, което трябва да направят Европейската комисия и Съветът, е да се насочат към ресурсите, предоставени им по силата на самото Междунституционалното споразумение.

Elisabeth Morin, докладчик по становище на комисията по заетост и социални въпроси. – (FR) Г-н председател, г-н Барозу, тази сутрин бих искала да споделя с вас единодушното становище на комисията по заетост и социални въпроси, тъй като се стараем да осигурим действително стимулиране на социалното сближаване чрез плана за възстановяване. Социалното сближаване означава да включване в пазара на труда. Ето защо, като начало искаме да запазим работните места на всички наети лица и да върнем безработните на работа, като освен всичко останало, насочим Фонда за приспособяване към глобализацията към нови курсове за квалификация, така че работната сила да е подготвена за момента, в който ще излезем от кризата.

Следователно в краткосрочен план трябва да задържим хората на работа. В средносрочен план следва да осигурим по-добро обучение на наетите лица за момента, в който ще настъпи краят на кризата, и в дългосрочен план трябва да правим нововъведения, включително в социалните организации, чрез работодателските групи.

Европа е длъжна да прави нововъведения, ако иска да оцелее при глобализацията.

Joseph Daul, от и нето на групата PPE-DE. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, Европейският съвет, който ще се проведе следващата седмица, не трябва да е среща на върха като всяка друга. Не трябва да е рутинна среща на върха. Европейците, както и моята парламентарна група очакват конкретни сигнали от нея.

Тази среща на върха следва да утвърди силата и непоколебимостта на Европа за противопоставяне на кризата. Тази сила се прояви в миналото, когато Европа възприе правилата на социалната пазарна икономика, която

ограничава вредите, причинени от безпрецедентна криза, засягаща едновременно всички региони в света. Тази сила беше доказана и преди 10 години, когато Европа се вържеше с валута – еврото, която е подложена на първото си голямо изпитание, но удържа позициите си.

Една силна Европа обаче не трябва да бъде протекционистка. Една Европа, която защитава посредством правилата си, не трябва да бъде крепост, тъй като обръщането навътре към себе си няма да ни изведе от кризата. По-скоро трябва да разчитаме на откритостта и на утвърждаването на нашата идентичност. Силата на Европа в буря, дори повече, отколкото в спокойни времена, се състои в предприемането на действия като представител на нашите съграждани, включително най-онеправданите, и преди всичко в единдействието ѝ.

Заедно с Комисията и с г-н Барозу, чийто набор от мерки, вдъхновени от доклада de Larosière, приветствам, Европа се бори, за да спаси банковата система.

Тя се бори и ние се борим с нея, но не както някои биха искали да повярваме, за да спасим работните места на търговците, а за да избегнем повсеместния срив на цялата ни икономика и защото не може да има трайно възстановяване без банкова система в добро финансово състояние.

Борбата на Европа дава добри резултати и аз приветствам постигнатото вчера съгласие за намаляване на ставките на ДДС за ресторантьорския и строителния сектор, за въвеждане на действителен надзор на финансовите пазари, за запазването на работни места, за поддържане или възстановяване на доверието и за осигуряване на бъдеще за европейците.

Госпожи и господа, говорих за сила, говорих за единство, говорих за резултатност, но същността и смисълът, мотивацията за всичко това е солидарността. Това е Европа на Жан Моне и на основоположниците на европейския проект. Какъв е смисълът да се създаде Европа след последната война само за да се отречем от нея в полза на подхода „всеки за себе си“ 60 години по-късно при настъпването на най-тежката икономическа криза от 1929 г. насам?

Нашите съграждани понякога питат каква е целта на европейския проект. От нас зависи да докажем, че Европа защитава своите 500 милиона граждани, много от които страдат по време на тази криза, както и че проявява солидарност със страните от Съюза – мисля си за Ирландия, Унгария и други, които изпитват особени затруднения.

Призовавам, от името на моята група, всеки държавен или правителствен ръководител в двадесет и седемте държави-членки да не се поддава на изкушението на изолацията, която – внимателно подбирам думите си – би била самоубийствена за всички наши страни.

Призовавам г-н Vondra, г-н Барозу, както и Вас, г-н Röttering, да се изкажете в Европейския съвет от името на Парламента, за да може той да избере солидарността и нововъведенията. Да, действително споменавам нововъведенията, защото съм убеден, че ще излезем от кризата само ако използваме нови ресурси и правим внушителни инвестиции в икономиката, основана на знания, както и в научноизследователската и развойна дейност.

Трябва възможно най-бързо да се възползваме от огромния потенциал на Европейския съюз в областта на новите зелени технологии, тъй като тези екологосъобразни нововъведения трябва да бъдат включени във всички европейски политики. Така ще се осигури действителен промишлен тласък на икономическото възстановяване.

По същия начин, възможно най-бързо трябва да се отстранят нормативните спънки във връзка с вътрешния пазар, които все още възпрепятстват развитието на тези технологии. Трябва да се въведе реален вътрешен пазар с ясни правила за различните видове енергия от възобновяеми източници, тъй като при криза нищо не остава същото и трябва да се подготвим за новото положение. Това е смисълът на Лисабонската, а сега и на пост-Лисабонската стратегия.

Парламентарната група, към която принадлежа, подобно на десноцентристите в Европа, е отговорна политическа организация. Ние сме за икономика, в която има правила, ние сме за социална пазарна икономика. Това не ни позволява да се впускаме в демагогия и популизъм. Това ни задължава да говорим честно пред хората от Европа. Надявам се, че предстоящият Европейски съвет ще почерпи вдъхновение от този подход.

(Ръкопляскания)

Martin Schulz, от името на групата PSE. – (DE) Г-н председател, при цялото ми уважение към Вас, г-н Vondra, неприемливо е в положение като настоящото да не присъства действащият председател на Съвета. Това показва и какво е същностното му отношение към настоящата ситуация.

(Ръкопласкания)

Чухме как се повтарят много от старите познати фрази. От месеци слушахме неща от този сорт и бихме могли да използваме фразите, за да изработим шаблони. Г-н Daул, бих искал да Ви поздравя за чудесното Ви изказване! Ако продължите да правите такива изказвания, хората в Lipsheim и Pfettisheim ще започнат да си мислят, че сте се присъединили към Френската комунистическа партия. Наистина е чудесно и всичко звучи отлично. Сега обаче действително трябва да постигнем някакъв резултат. Трябва да вземем необходимите решения. Повече трябва да се направи на Европейския съвет. Кризата се задълбочава и хората губят работата си. През последните шест месеца станахме свидетели на заличаване на 40 милиарда EUR от стойността на акциите. Това означава, че се унищожават средствата за препитание на хората. Това означава, че се губят работни места. Това означава, че дружествата се изправят пред заплахата да бъдат закрити. Това означава, че националните икономики застрашени от разпадане. Тогава Съветът излиза със симпатични малки резолюции като тази за отпускане на бюджетни средства за стимулиране в размер на 1,5 % от БВП през тази или следващата година. Досега три държави-членки са изпълнили резолюцията, което означава, че 24 не са я изпълнили. Великобритания, Германия и Испания са го направили и случайно и трите са били подложени на натиск от социалдемократи и социалисти, какъвто не е имало спрямо другите държави-членки. Вие трябва да направите повече! Трябва да кажете това на отсъстващия действащ председател на Съвета.

Г-н Барозу, Вие направихте забележително изказване. То беше прекрасно и ние го подкрепяме напълно. Съществува неотложна необходимост от солидарност между държавите-членки. За нас като социалдемократи и социалисти солидарността е основно понятие в тази ситуация. Солидарност между хората в обществото, но и солидарност между държавите. Солидарност в рамките на еврозоната и солидарност между еврозоната и държавите извън нея. Важно е Комисията да настоява държавите-членки да проявяват солидарност.

Важно е също така Комисията да ни предостави проектите на директиви, които са ни необходими, за да контролираме фондовете за дялово участие и хедж фондовете, за да осигурим прозрачността на агенциите за кредитен рейтинг, за да задържим заплатите на управителите в разумни граници и да закрием зоните на „данъчен рай“. Съществува неотложна необходимост от тези инициативи. Надяваме се, че ще ги реализирате и разчитаме на вас да го направите. Ако вече не е възможно да се постигне това в рамките на този парламентарен мандат, ще отправим тези искания отново в първия ден на новия Парламент. Когато слушам ръководителя на Citigroup, която отново реализира печалба и когато слушам г-н Ackermann от Deutsche Bank, която отново реализира печалба през първото тримесечие, се питам дали тези хора считат, че могат просто да продължават както преди, след като бяха избавени от затрудненията си от държавата. Не, ние трябва да въведем механизми за контрол и прозрачност, за да гарантираме, че тези хора няма да могат да повторят онова, което са правили в миналото.

Третият въпрос, на който искам да се спра, е, че съм очарован, когато слушам изказванията на членовете на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи. Чудесно е! Вие говорите всички неща, които ние говорим от години и против които винаги сте гласували. Изглежда, че изведнъж сте се събудили. Когато обаче се стигне до изменение 92, до решение да се направи повече – с други думи до бюджетни средства за стимулиране в размер на 1,5% от БВП, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи не гласува „за“. Изменение 92 ще бъде лакмусовият тест за вас, когато го гласуваме днес по обяд. По въпроса за солидарността, Вие току-що казахте от името на Вашата отсъстваща група, г-н Daул, че това е нещо добро. Да видим дали ще гласувате в подкрепа на изменение 102, в което настояваме да се проявява солидарност.

Един последен коментар, който е от решаващо значение за нашата група, е свързан с изменение 113 относно зоните на „данъчен рай“. Хората, които ни сервират в ресторантите, водачите, които управляват колите ни, наземният персонал на летищата, който разтоварва куфарите ни – всички те са данъкоплатци, чиито данъци се използват, за да се предотвратят фалитите на големите банки, защото правителствата и парламентите изискват от тези хора да дадат своя принос. Това са хората, които трябва да платят за предпазните мрежи, които бяха създадени за банките и за големите дружества. Сега на управителите на тези големи банки, които все още си плащат премии в размер на милиони евро, например в ING, която има дефицити в размер на няколко милиарда, предстои да се даде възможността да сложат парите си в зони на „данъчен рай“ и да избегнат плащането на данъци. Това е класова война, водена отгоре, в която най-малкото не желаем да участваме. Следователно въпросът за това, дали днес ще решим, че Европейският парламент е против зоните на „данъчен рай“ е решаващ за степента на доверие, което заслужават групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи и групата на Алианса на либералите и демократите за Европа. Вие говорите като социалистите, но ние искаме да видим дали ще гласувате като социалистите по обяд.

Ние поставихме нашите три искания на масата и искам да заявя съвсем ясно, че ако не гласувате в тяхна подкрепа, то няма да имаме обща резолюция. Тогава ще стане ясно, че ние подкрепяме социалната справедливост и че групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи може да произвежда само празни думи.

(Ръкопляскания)

Graham Watson, от името на групата ALDE. – (EN) Г-н председател, през последните месеци нашият Съюз проведе повече срещи на върха от тези, на които е присъствал бившият ни колега Reinhold Messner, а в нашия Парламент бяха представени поредица доклади за подобряване на икономиката, като в резултат от тези срещи на върха и от тези доклади на държавите-членки беше осигурен брод за пресичане на реката на рецесията. Сега е необходимо Съветът да премине на отсрещния бряг, без да се страхува и без да побегне, и аз поздравявам авторите на докладите Andersson, Ferreira и Кирилов. Те предлагат последователна и прагматична концепция, формулирана в светлината на задаващата се на хоризонта ни лавинообразна безработица. А основното им послание е следното: работни места, работни места, работни места.

Лисабонската стратегия, насоките за политиките по заетостта, политиката на сближаване – в тези документи винаги са се привеждали аргументи в полза на съчетаването на гъвкавост и сигурност в нашите икономики, на публичните инвестиции в научноизследователската и развойна дейност, на бързия преход към икономика, основана на знанието. Те са основата, на която се гради един финансово стабилен, динамичен и сигурен пазар на труда.

А от днешна гледна точка едно нещо е ясно за всички – може би с изключение на някои на банките вляво. Не Лисабонската стратегия доведе до лишения на масата ни – по скоро държавите-членки, които я пренебрегваха, изпитват най-дълбоко страдание и ще страдат най-дълго. Така че сега е моментът да натиснем педала на газта до край и да задвижим напред „Лисабонската програма плюс“ и насоките за политиките по заетост, които отразяват условията в нашия Съюз.

Националните парламенти, регионалните правителства, общините – всеки от тези органи трябва да бъде оправомощен да се справи с това предизвикателство и да бъде посочен, за да си понесе отговорността, ако не го е направил. Не бива да приемаме и забавянето във връзка с необходимостта от опазване на планетата. Съветът ще разгледа преговорната позиция на ЕС за конференцията за климата в Копенхаген. Каква ще бъде точната сума, г-н Vondra, която 27-те ще отпуснат за адаптиране и смекчаване в развиващия се свят? Изменението на климата няма да бъде прекратено със забавянето на икономиката и – въпреки последното – най-бедните страни ще страдат от нашето потребление на въглерод.

Следователно рецесия не трябва да означава бездействие. Държавите-членки трябва да заделят средствата, необходими за противопоставяне на изменението на климата, и в рамките на този процес да създадат работни места за „зелени якички“, може би като използват паричните средства, които имаме, както предлага Claude Turmes, за да получим по-голямо финансиране чрез заеми от Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) или Европейския инвестиционен фонд (ЕИФ). Съветът знае обаче, че без цялостна реформа на финансовата система опустошителното действие на рецесията ще се прояви отново.

Задачата на срещата на Г-20 следващия месец е да промени модела и аз приветствам тона, възприет от европейските лидери на срещата им в Берлин. Международният валутен фонд трябва да бъде финансиран ефективно, зоните на „данъчен рай“ следва да подлежат на щателна проверка, а финансовите институции – да се регулират стриктно, като системата се надзирава от ефективен европейски орган за финансови услуги: нужно е не да теглим икономиките си назад към миналото, а да създадем открита, безпристрастна и прозрачна система за търговия, която да е свободна и честна.

Лондон, Париж, Берлин – всеки от тях ревностно набляга, че Европа е обединена, но председателят на Съвета ни уведомява, че различията остават. Надявам се, че председателят на Съвета ще бъде тук след срещата на върха, за да ни докладва за нея, тъй както следва да е тук днес. Ако различията продължават, няма да се получи нищо. Необходимо е Европа да има силна воля, да действа бързо и да преследва единни цели през идните седмици и месеци, да е готова да се освободи от токсичните активи, които затормозяват банковите баланси, да е готова да осъществи реформа в банковата практика, за да възстанови кредитоспособността, и да е готова да приеме, че сегашният пакет за стимулиране може да се окаже недостатъчен, защото няма смисъл да се допълва финансирането на МВФ до възможния максимум, ако няма световна финансова система, която да бъде подпомагана, и макар че не би било съвсем справедливо да се задължат отговорните държави-членки да предвиждат смекчаващи мерки за случаи на неизпълнение на задълженията от онези, които харчат с лека ръка, може би това е цената, която трябва да се заплати, за да се избегне разпространението на икономическите сринове.

Казано просто, необходимо е Съветът, Комисията и Парламентът да работят заедно – хладнокръвно, спокойно, съвместно, като не позволяват на средствата да вземат връх над целите. Европа не може повече да гаси пожари. Настана време за основна реформа, която ще осигури работни места сега и сигурност в бъдеще.

Cristiana Muscardini, *от името на групата UEN*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, г-н Vondra говори за „засилване на надзора“, но ние искаме информация за това колко извънборсови деривати са все още собственост на европейски банки; на каква сума възлиза сметката на световно равнище. Възможно е Комисията и Съветът да решат да замразят дериватите – най-малкото да направят такова предложение на световно равнище – и временно да преустановят търговията с тези стоки. Възможно ли е в банките, които бяха национализирани, тези деривати да са все още токсични активи, но и очевидно обезпокояващи по отношение на развитието? Засилването на надзора означава и че трябва не само, както казва Комисията, да имаме капацитета да отделим неефективното от ефективното в банковата система и да направим преглед на системата за регулиране, но и да правим нови предложения.

Така че, ако сме разтревожени от кризата в автомобилната промишленост, би трябвало да се погрижим и за малките и средни предприятия, и за нелоялната конкуренция, практикувана от субекти извън нашите граници. Съветът все още не е взел решение за ратифициране и насърчаване на обозначаването на произхода върху етикетите единствената система, която не е протекционистка, но защитава потребителите и продуктите, както каза преди малко самият председател Барозу. За да помогнем на стопанските организации, трябва, в допълнение към насърчаването на нови кредитни линии, да предоставим на малките и средни предприятия по-бърз и по-евтин достъп до мобилност, ако искаме тези фирми да се приспособят, а не да фалират. Сега много от тях изпитват затруднения поради 50-процентен спад на поръчките, което ги принуждава да се обръщат към банките за помощ. Банките обаче не отпускат заеми, а акциите им се сринаха заради дериватите. Получава се омагьосан кръг. Трябва да излезете от тази бъркотия и да потърсите реални решения, не само безполезни предложения.

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, по повод на петите разисквания в рамките на този парламентарен мандат относно успехите и неуспехите на Лисабонската стратегия, бих искала да попитам как е възможно всяка година да заявяваме, че стратегията е успешна и че успехът ѝ се оценява, а сега изведнъж да се събудим в средата на най-сериозната криза на настоящото време, сякаш тя е природно бедствие. Това не бива да е така и считам, че недобросъвестната оценка на Лисабонската стратегия е един от проблемите, които трябва да решим.

Преди година, по време на същите разисквания, Европейският парламент настойчиво призова Комисията да осигури стабилността на финансовите пазари, защото бяхме доловили сигнали за неизбежна криза. Г-н Барозу, нищо не беше направено в отговор на този призив. Вече от месеци обсъждаме разпадането на системата, както каза г-н Schulz, без да се гарантира, че новите разпоредби ще бъдат задължителни. Моето мнение в това отношение е малко по-различно от това на колегите ми. Считам, че много членове на Комисията и на националните правителства са все още убедени, че един дерегулиран пазар, състоящ се от силни субекти, може да се регулира сам. Ако сведем действията си до бързо инжектиране на средства в банковата система и предоставяне на държавни гаранции без въвеждане на напълно нова структура на финансовите пазари, със сигурност няма да успеем. Няма да излезем от тази криза и няма да има реално възстановяване.

Дискусията за връзките между политиката в областта на климата, стратегиите за устойчивост и управлението на кризите е също толкова непоследователна. Всяка година чуваме множество успокояващи уверения по тази тема. Но ако разгледате текущите планове за икономическо възстановяване на европейско и национално равнище, ще видите, че те са многословни, но че целите за устойчивост, опазване на климата и ефективно използване на ресурсите все още не се възприемат сериозно. Тези планове за икономическо възстановяване няма да обезпечат европейската икономика така, че да е готова да посрещне бъдещето. Те са просто още документи от същия тип.

Jiří Maštálka, *от името на групата GUE/NGL*. – (CS) Госпожи и господа, общата програма за растеж и работни места, известна още като Лисабонската стратегия, се появи през 2005 г. Сега годината е 2009-та и въпреки всичко се сблъскваме с растяща бедност и с икономическа и финансова криза без паралел в историята. Нещо повече, последните прогнози предвиждат, че през 2009 г. броят на безработните в Европейския съюз ще се увеличи с почти 3,5 милиона. Въпреки всички мерки, приети до настоящия момент, безработицата нараства. Аз не съм единственият, който счита, че нещо не е наред. Настоящата ситуация доказва провала на досегашните политики, чрез които се подкрепяше предимно трупането на големи печалби от големи търговски и финансови групировки, създаването на гигантски монополи и влошаването на жизнения стандарт на работниците и на обикновените хора. Европа трябва да поеме по различен път. По време на пролетното си заседание Съветът трябва да приеме европейска стратегия за солидарност и устойчиво развитие и нов набор

от икономически, социални и политики в областта на околната среда в подкрепа на инвестициите, по-специално в областта на качеството на работа, повишаването на квалификацията, програмите за поддръжане на инфраструктурата, политиките на сближаване, опазването на околната среда и подобряването на здравето и безопасността при работа. Един значителен проблем, с който се сблъскват държавите-членки, включително Чешката република, е преместването на дружествата. Европейският съюз следва да създаде нормативна рамка за налагане на санкции на фирми за преместването им, например като обвърже финансовата подкрепа от страна на ЕС с условието за изпълнение на задължения, включващи запазване на работни места и развитие на местно равнище. Нуждаем се, особено сега, във време на финансова и икономическа криза, не само от солидарност, но и от строги и бързо действащи правила и инструменти като обща защита срещу кризата. По този начин ще изградим и достойна връзка с наследството на Жан Моне, чиято памет почитаме днес.

Nigel Farage, *от името на групата на IND/DEM.* – (EN) Г-н председател, изразът „европейска солидарност“ се предаваше от уста на уста тази сутрин, сякаш е даденост. Искам да поставя това под съмнение.

Не можем да подпишем празен чек, за да избавим от затруднения страните от Източна Европа. Не разполагаме с парични средства за това. От икономическа гледна точка планът е доста необоснован и, най-важното, за данъкоплатците от Франция, Великобритания и Германия е политически неприемливо да постъпим по този начин. Въпреки това изглежда, че сега британският министър на финансите, Алишър Дарлинг, е застъпник на този план. Той си е загубил ума! Твърди, че е настанало време Европа да надгражда над общите ценности на сътрудничеството, сякаш сме едно голямо щастливо семейство.

Всъщност, унгарският министър-председател, г-н Ференц Дюрчани, по-скоро разбива на пух и прах идеята за европейска солидарност. Той отправя искане Европейският съюз да избави от затрудненията страни като неговата срещу порядъчната сума от 180 милиарда EUR и заявява, че ако не го направим, той ни обещава, че пет милиона безработни мигранти ще се отправят на запад към нашите страни. Това си е истинско изнудване и то показва колко безразсъдно беше да допуснем страни като Унгария в този политически Съюз и подчертава още по-силно колко безразсъдно е да имаме отворени граници.

Единственият отговор, който действително чувам в Парламента днес, е, че някак си трябва да наблегнем повече на Европейския съюз – че по-голямата мощ ще даде резултат! Вижте, към вас беше отправено послание от избирателите във Франция, от избирателите в Нидерландия и от избирателите в Ирландия. Вие нямате легитимното право да поемате повече правомощия в полза на Европейския съюз. Считаю, че на изборите за Европейски парламент тази година вотът на гласоподавателите ще се определя от икономическата криза и се надявам, че този път те ще ви изпратят послание, което е толкова голямо и толкова категорично, че просто няма да можете да го пренебрегнете.

Председател. – Nigel Farage, възможно е не винаги да сме щастливи в нашето европейско семейство, но Вие също принадлежите към него.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Госпожи и господа, за разлика от предишния оратор, аз твърдо вярвам, че предстоящият Европейски съвет следва да действа изцяло в съзвучие с мотото на чешкото председателство, което е „Европа без бариери“. Надявам се, че отсъстващият председател на Съвета, Мирек Тополанек, няма да се поддаде, под натиска на администрацията на Обама, на изкушението да се въвеждат нови регламенти и да се наливат още средства на данъкоплатците в икономиката.

На предстоящата сесия на Съвета следва да се отхвърли и предложеният от зеленото лоби план на Комисията на Барозу, включващ солидна подкрепа за производството на енергия от възобновяеми източници, възлизаша на милиарди. Както икономическата теория, така и исторически доказаната практика ясно показват, че това по никакъв начин няма да спомогне за намаляване на икономическия срив или за прекратяване на нарастването на безработицата. Точно обратното – то само ще задълбочи кризата и ще добави още един риск за бъдещето, а именно инфлацията, госпожи и господа. Не считам, че който и да било здравомислещ политик би искал да способства за голямо повишение на цените и за обезценяване на спестяванията на обикновените граждани. Надявам се, че председателството ще продължи да отстоява твърдата си позиция за защита за либерализацията, заедно с премахването на търговските бариери и протекционизма.

Както знаем, госпожи и господа, държавното регулиране на икономическата политика в Съединените американски щати изигра ключова роля в предизвикването на настоящата криза. Вместо да си извлекат поука от този факт, структурите на Европейския съюз са одобрили баснословните 519 регламента и 68 директиви от 1 юли миналата година насам, с други думи, в продължение на 9 месеца. Ако чешкото председателство иска да спечели доверие и да свърши нещо полезно във връзка с девиза си „Европа без бариери“, вместо да организира още срещи на върха, то би трябвало незабавно да направи преглед на всички законодателни актове на Европейския съюз и да премахне възможно най-много ограничения, свързани с околната среда, равенството

на половете, социалното дело и заетостта. Съветът също трябва да помисли как да държи здраво юздите на раздутата социална държава и да намали високите данъци и осигуровки. Само по този начин можем да постигнем бързо възобновяване на рационалните човешки и пазарни дейности, без които ще бъде просто невъзможно да преодолеем настоящата криза.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, понякога не вярвам на ушите си. Г-н Schulz, инициативата за регулирането и за правилата за прозрачност на хедж фондовете и на фондовете за дялово участие е на комисията по правни въпроси.

През 2006 г. членовете на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи в комисията по правни въпроси започнаха енергично да настояват за въвеждането на правила. Законодателният доклад по собствена инициатива, който възложихме, не се появи на бял свят, защото председателят на комисията по икономически и парични въпроси, който, както всички знаем, е член на групата на социалистите в Европейския парламент, започна напълно ненужен спор за пълномощията. В резултат на това ни отне месеци, ако не и години да постигнем съгласие, след което най-сетне можахме да приемем законодателните доклади по собствена инициатива по този въпрос през м. септември миналата година под формата на докладите Rasmussen и Lehne.

Човекът, който направи изказване в Съвета против регулирането в тази област, беше Гордън Браун. Той очевидно не е член на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, но принадлежи към вашата група. През последните години г-жа Merkel и г-н Rasmussen винаги са се изказвали в полза на регулирането на тези области по време на всички разисквания както в Европейския съюз, така и в Г-8.

Проблемът се състои във факта, че социалистите в Европейския съюз винаги са били голяма пречка за включването на тези нерегулирани области. Наскоро настъпи промяна в становищата и в резултат на това стигнахме до положението, в което се намираме сега. Това е един от историческите факти в тази област. Просто искам да кажа, че има голяма разлика между красноречивите изказвания, които чуваме сега, и действителността през последните месеци и години. За съжаление, така стоят нещата.

Накрая бих искал да спомена няколко области от общ интерес. Днес атмосферата между парламентарните групи по време на подготовката за резолюцията относно Лисабонския процес в пилотната група беше изключително добра. Поради тази причина постигнахме съгласие в почти всички области и изготвихме добра резолюция.

Не бива да обсъждаме този въпрос до безкрай. Вместо това трябва ясно да посочим, че това е област от общ интерес. Гражданите на Европа очакват от нас да действаме съвместно в тази криза, а не да се противопоставяме един на друг.

(Ръкопляскания)

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – (EN) Г-н председател, това е най-тежката криза от 1929 г. насам, при това нещата се влошават: сега безработицата е в състояние на свободно падане.

Преди няколко месеца помолих председателя на Комисията да не хвали прекомерно решенията на Европейския съвет от м. декември 2008 г. Помолих го да не представя Европа в прекалено розови краски. Вие обаче правите точно това. Вие не отпуснахте финансов стимул за Европа в размер на 3,3 %, не го направихте! Когато говорите за автоматични стабилизатори – това вече е в сферата на прогнозите. По мнение на Комисията от януари, прогнозата е –2 %; сега Европейската централна банка ни уведомява, че тя е –3 %. Когато говорите за финансов стимул в размер на 1,5 %, той не е 1,5 %, защото, според института „Bruegel“ ще бъде 0,9 %, което е документирано.

В момента се намираме в следното положение: не се грижим за заетостта, безработицата е в състояние на свободно падане, а вашият стимул за Европа не е 3,3 %, а 0,9 %. Ако сега ни казвате да изчакаме по-добри времена и ако сте съгласни с Jean-Claude Juncker, който вчера каза, че сме направили достатъчно, то аз заявявам: не сте направили достатъчно – хората очакват от Европа повече от онова, което твърдите днес.

Това, което искам да кажа, е следното: след няколко седмици ще се срещнете с г-н Обама, новия президент на Съединените американски щати. Той предлага инвестиционен пакет в размер на 1,8 % от техния брутен национален продукт. Ние предлагаме по-малко от половината. Как можете да си представите, че Европа ще се постави в положение, в което ние правим по-малко от американските ни приятели и в което ние изискваме повече от американските ни приятели? Как можете да си представите, че Европейският съюз ще бъде уважаван?

Това, което казвам, е, че трябва да направим повече и че трябва да разработим всеобхватен план, който да обхване срещата на върха на 19 март, която е след девет дни, срещата на върха в Лондон на 2 април, срещата на върха по въпросите на заетостта през м. май в Прага и юнската среща на върха. Призовавам Ви, г-н председател на Комисията към всеобхватно, ново усилие по отношение на възстановяването. Ако не го направим, ще загубим. Не става въпрос за това да си осигурим по-добри времена следващата година – това е фундаментална световна криза, която трябва да приемаме сериозно.

Последният въпрос, на който ще се спра, се отнася до солидарността. Настана време да не се чертаят нови демаркационни линии между онези, които са били членове на Европейския съюз в продължение на много години, и онези, които влязоха в Европейския съюз с обещанието, че това ще бъдат по-добри времена за обикновените хора. Нека сега избегнем нови икономически демаркационни линии между новите и старите. Нека проявим истинска солидарност. Затова отправям молба към Вас, г-н председател на Комисията, да разгледате нови финансови възможности за подпомагане на новите ни приятели – еврооблигациите са една възможност, а Европейската инвестиционна банка – друга. Моля, приемерте го сериозно и нека не правим твърде малко твърде късно, както постъпиха в Япония, а да покажем, че Европа държи на хората, че Европа държи да се проявява солидарност към най-слабите страни в този Съюз.

Jules Maaten (ALDE). – (NL) Г-н председател, сега, когато наближава края на първоначалния период на Лисабонската стратегия, виждаме, че целите, начертани от държавните ръководители през 2000 г., не са били постигнати по подходящ начин. Въпреки това обаче Лисабонската стратегия трябва да се приема сериозно особено в условията на настоящата икономическа криза. Ако това беше така, вероятно Европа щеше да може по-успешно да противодейства на икономическия спад.

Една от основните договорености в Лисабонската стратегия е намерението да се изразходват 3 % от brutния вътрешен продукт за научноизследователска и развойна дейност, като две трети се финансират от частния сектор и една трета от правителството. Фактът обаче, че едва ли има страна в Европейския съюз, която да е постигнала тази цел, възпрепятства иновациите в ЕС. В условия на световна криза Европа трябва да намери сили в себе си още веднъж да приведе икономиката в съответствие с необходимия стандарт.

Същевременно, разбира се, е изненадващо, че значителен дял от бюджета на ЕС все още следва да бъде използван за свръх субсидиране на старата икономика, обхващаща селското стопанство и регионалните фондове, а в същото време целите в областта на научноизследователската дейност не са постигнати. Има много възможности. Само си помислете за екологично чистите или за медицинските технологии, или например за нарастващия в Европа сектор на компютърните игри, в които конкретната подкрепа се оказва ефективна.

Г-н председател, една динамична и в голяма степен ориентирана към иновации икономика може да помогне на новите отрасли, технологии и продукти да се изправят на крака. Точно от това се нуждаем, за да се възстановим от рецесията. Кризата ни позволява, всъщност ни принуждава, да провеждаме реформи, от които отчаяно се нуждаем.

Призовавам държавите-членки да приемат собствените си споразумения сериозно, защото когато определяме основните си цели, ни е нужна решимост, с която да ги постигнем. В противен случай Европейският съюз ще загуби доверието, с което се ползва. Общата политика изисква максимални усилия от страна на всички и не допуска каквато и да е слабост от държавите-членки.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Г-н председател, всичко сочи към факта, че десетгодишните цели на Лисабонската стратегия ще завършат с фиаско. Нито тази стратегия, нито Договорът от Лисабон, на който често се позоваваме, предлагат реално решение за световната финансова криза. По време на предстоящото заседание на Съвета министър-председателят на Ирландия ще ни информира относно стъпките, предприети във връзка с въвеждането на Договора от Лисабон. Следвайки примера на Франция и Нидерландия, Ирландия отхвърли изменения вариант на Европейската конституция на референдум. Гражданите на тази държава не могат да бъдат убедени да се откажат от част от суверенитета си в полза на бюрократичната структура, наречена Европейски съюз. Понастоящем се правят опити ирландските граждани да бъдат убедени да гласуват „за“ с обещания за привилегии, които не могат да бъдат открити във внесените документи, вместо да се изчака решението на германския Конституционен съд, което би могло да погребее Договора.

Пред лицето на огромна икономическа криза призовавам да се сложи край на тези безсмислени вътрешни за Европейския съюз спорове и в дух на солидарност да се предприемат конкретни мерки на базата на съществуващите договори.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, във време на криза се нуждаем от силни стимули на европейско равнище.

Самостоятелните действия на националните държави не биха могли да доведат до достатъчно силни и координирани ответни мерки. Ето защо спешно се нуждаем от подем на Европа. На какво обаче отново сме свидетели днес? Комисия, която подобно на своя председател, е уморена, на която ѝ липсва концепция и е лишена от политическа смелост. План за възстановяване на стойност 5 милиарда EUR не е план за възстановяване след като 50 % от проектите в този списък няма да получат финансиране през 2009 г. или 2010 г., тъй като например ще липсват лицензи за съхраняване на водород.

Г-н Daul е съвършено прав. Сега е моментът за солидарност и иновации. Ако Комисията се вслуша в Маргарет Меркел – „Искам си парите обратно“ – и изготвя списъци, които предвиждат повече средства за по-силните икономики, отколкото за колегите от държавите от Източна Европа, които имат нужда от подкрепа точно в този момент, няма да постигнем напредък.

Поради това се нуждаем от иновации в две области. Първо, не трябва да пропиляваме тези 5 милиарда EUR за държавни помощи. Вместо това, следва да съсредоточим тези средства в Европейската инвестиционна банка. Понастоящем банката увеличава капитала си със 76 милиарда EUR и преговаря с Европейската централна банка за извършване на подобрения по отношение на ликвидността. Ето защо следва по-голямата част от тези 5 милиарда EUR да се използват като гаранционни фондове, за да се умножат публичните и частните инвестиции на 20, 25 или 30 милиарда EUR. Второ, трябва да разширим плана за възстановяване, като включим екологични технологии, възобновяеми източници на енергия и инвестиции за построяване на сгради в европейските градове.

Понастоящем президентът Обама разпределя 10 пъти повече рисков капитал за екологични технологии в сравнение с Европа. Ето защо ще загубим битката, що се отнася до най-добрите решения за икономиката.

Sahra Wagenknecht (GUE/NGL). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, решаващият въпрос за всички планове за икономическо възстановяване, прилагани в цяла Европа, разбира се, е кой ще получи средствата? Ще бъдат ли изготвени още празни чекове за банките, макар че в дългосрочна перспектива за данъкоплатеца би било значително по-евтино, ако те бъдат национализирани незабавно. Трябва ли да намалим бремето на големите компании и на високоплатените лица, макар че години наред те са се ползвали от данъчните облекчения в цяла Европа? Колкото повече средства се харчат за подобни неща, толкова по-голяма е вероятността тези програми да бъдат неуспешни и европейската икономика да се окаже в опасна движеща се надолу спирала.

Дългосрочната политика на приватизация, дерегулиране и либерализация доведе до по-голяма концентрация на богатство сред първите десет хиляди. В допълнение, тази политика е отговорна за кризата, в която се намираме днес. Всеки, който вярва, че кризата може да бъде преодоляна, като продължаваме да провеждаме тази политика с малки изменения, изобщо не разбира ситуацията. Това, от което се нуждаем, е точно обратното. Вместо да изкупуваме токсичните активи на банките, ние следва да изразходваме средствата от данъци за обновяване на училища и болници и за една по-екологично чиста европейска икономика. В случай че на частни дружества се предоставят публични средства, следва да се прилага правилото без данъци при липса на гарантирани работни места и по-конкретно, правилото без данъци в случай на липса на публично право на собственост, така че държавата и преди всичко гражданите да могат да извлекат ползи от бъдещите приходи. Най-добрият план за възстановяване на икономиката от всички би бил радикално преразпределяне на богатството и активите отгоре надолу. Необходимо е размерът на нископлатения сектор в Европа да се намали, а не непрекъснато да се увеличава. Нуждаем се от по-високи заплати и по-добри социални услуги в Европа. Нуждаем се от данъчни ставки, които да гарантират, че милионерите и спекулантите от стария финансов пазар отчасти поемат отговорността за натрупаните загуби в големи размери, а не по-голямата част от гражданите, които не са се възползвали от финансовия бум. Считаю, че социалната справедливост е единствената разумна икономическа политика в настоящия момент. Това е единственият начин, по който можем да се справим с тази унищожителна криза.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Г-н председател, Лисабонската стратегия е един от най-добрите проекти на Европейския съюз. Държавите-членки следва доброволно да реформират икономиката си и да създадат благоденствие и възможност за приспособяване както към очакваните промени, като застаряването на населението, така и към непредвидени промени, като сринове на финансови пазари например. Идеята на стратегията е да се насърчават ефективните пазари, предприемачеството, образованието, научноизследователската дейност и устойчивите държавни финанси и сега сме подложени на изпитание.

Ако в момента на настъпване на финансовата криза всички ние имаме гъвкава икономика, правилна парична политика и стабилни държавни финанси, Европа можеше да се справи много по-успешно. Ние обаче не разполагаме с тези неща. Лисабонската стратегия не бе приложена, докато в същото време еврото даде

възможност за провеждане на много по-освободена парична политика в Ирландия, Испания, Италия и Гърция. В допълнение, няколко държави не намериха подходящата формула за управление на публичните си финанси под защитния чадър на еврото. Ето защо дисбалансите са огромни. Лисабонската стратегия е добра идея, която не бе развита в правилната посока. Еурото е лоша идея, която допълнително задълбочи проблемите.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, сега в условията на криза е времето, когато ще си проличат значението и ползата от структурите, а тази криза ни показва, че няма никаква нужда от брюкселска Европа. Планът за възстановяване, наречен гръмко „европейски“ всъщност представлява сумата от финансови средства, за която държавите-членки са взели решение. Вноската от европейския бюджет е само малка част от нея.

За стимулиране на реалната икономика и работни места се отпускат 200 милиарда EUR, 2 милиарда EUR от които отиват за банките, като не се предоставят гаранции, че средствата ще се използват за финансиране на дружества и частни лица. Приватизирани печалби, публична собственост на загубите: това е последната дума на тези икономически политики, били те либерални или социалистически.

Това европейска солидарност ли е или подкрепа за отделните държави? Участниците в неформалната среща на върха, проведена на 1 март, взеха общо решение да отхвърлят условностите при предоставяне на помощ за автомобилния сектор в полза на пазара и конкуренцията. Няма промяна в политиката, няма промяна в логиката и няма пробив в системата, довела ни до катастрофа! Ние сме на ръба на пропастта и само след няколко дни държавните и правителствени ръководители ще ни призват да направим голям скок напред.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Г-н председател, в качеството ми на координатор на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи за регионална политика бих искал да кажа, че желаният преход към по-гъвкав подход и с по-голям акцент върху инвестициите и заетостта се превръща в реалност. Точно в това време на криза политиката на сближаване е от полза, когато става въпрос за инвестиции в Общността. В момента заделяме сумата от 50 милиарда EUR и 65 % от нея се насочва към приоритетните области, очертани в споразуменията от Лисабон. По този начин допринасяме активно, квалифицираме работници и предприемаме различни видове регионални инициативи за годините след кризата.

Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи би желала този интегриран финансов подход да продължи да се прилага, а не да се стига до допълнително фрагментиране. Смисълът от приемане на по-гъвкав подход е да се стимулира разпределението на разходите, да се опрости процедурата по одобряването им, разходите за подготвителни работи да се използват ефективно, да се разшири значително сферата на дейност на ЕИБ чрез конкретни програми, включително за устойчиво възстановяване на градската среда, и да се осигурят повече възможности за енергийна ефективност, което важи със същата сила и за старите държави-членки. Приветствам тези стъпки за един по-интензивен подход и за по-голяма гъвкавост.

На втората пленарна сесия през м. март ще проведем приоритетно разискване за промените в политиката на сближаване. Съответно ще коригираме също и разпоредбите за фондовете и ще положим основите на нова формула за сближаване, а именно – териториално сближаване, рамката за периода след 2013 г.

Както беше потвърдено преди малко, ние се ангажираме с висококачествени дейности, включително клъстери, научноизследователска и развойна дейност, иновации и развитие на селските райони и гарантираме, че икономиката, основана на знания, и конкурентоспособността в Европа ще бъдат стимулирани. Това се отнася за всички региони във всички държави-членки. По този начин Европа ще остане прозрачна и ще допринесем за по-голямата солидарност в нея дори след периода на криза.

Edit Herczog (PSE). – (EN) Г-н председател, бих искала да започна, като отговоря на г-н Farage. Ако до този момент не е било сигурно, че Парламентът ще бъде единен, то мисля, че г-н Farage убеди всички ни, че трябва да останем обединени като Европейски съюз.

Кризата в системата удари Европейския съюз и ние трябва да си зададем въпроса защо десетгодишната ни Лисабонска стратегия не можа да ни спаси. Можехме ли да си поставим по-добра цел? Можехме ли да постигнем по-добри резултати? Можехме ли да направим това по по-достъпен начин или чакахме някой да свърши нашата работа?

Отговорът на групата на социалистите е, че е правилно да има единна всеобхватна стратегия за бъдеще, която да обединява конкурентоспособността и устойчивостта в областта на социалната политика и околната среда в една обща стратегия. Отговорът на социалистите е, че се нуждаем от реализация на целите от Лисабон за цяла Европа и в полза на всички европейци, включително на най-уязвимите и най-бедните.

Необходимо е да стабилизираме финансовите пазари и да намалим риска от подобни кризи в бъдеще. Но няма да подкрепяме политика, която би насочила ресурсите ни към зони на „данъчен рай“ и към банковите сметки на една шепа хора. Нужно е да стабилизираме реалната икономика в цяла Европа, във всички сектори и най-вече малките и средни предприятия, но трябва да поемем отговорността за стимулиране на заетостта, а не просто да дадем възможност на тези дружества да генерират печалба.

Трябва да насочим усилията си към научноизследователската и развойна дейност, към иновациите и да преминем към цифрови технологии, както и да развием умения, даващи възможност на европейските граждани да използват тези технологии. Ще заделим средства за опазване на знанието чрез политики за правата на интелектуална собственост. Необходимо е да стабилизираме Европа като цяло, но трябва да гледаме и извън нея към още по-уязвимите части на света и да не изграждаме нови демаркационни линии в рамките на Европейския съюз.

Трябва да мобилизираме участниците в тези процеси. Действия, действия, действия и резултати. Думите сами по себе си няма да ни доведат до успех. Не е достатъчно да правим много, но е необходимо да правим достатъчно. Призоваваме Комисията и Съвета да излязат извън рамките на пролетната среща на върха и да предадат посланието ни на Г-20. Хората на улицата очакват от нас точно това. Нека да действаме заедно.

Ona Juknevičienė (ALDE). – (LT) Бих искала да насоча вниманието към някои обстоятелства, които ми се струват важни за решаване на проблема със запазването и създаването на работни места. Първо, това е световна икономическа криза, която ни принуждава да преосмислим и да направим преоценка на стратегията за заетостта. Второ, трябва да изготвим критична оценка на това, което вече сме създали, и на ефективността на прилагане на приетите от нас стратегии. Ето защо призовавам Комисията да изготви критична оценка за това, как членките на Общността изразходват средствата, предназначени за стимулиране на заетостта. Според мен съществуващата до сега практика за разпределяне на средствата предимно за повишаване на квалификацията, преквалификация и различни видове обучения е неефективна. Инвестициите в малки и средни предприятия и микрокредитите са най-ефективната мярка за създаване на нови работни места. Средствата както от Социалния фонд, така и от Фонда за глобализация могат да се използват много по-ефективно за тези цели. Държавите-членки трябва да представят доклади относно усвояването на средствата от Социалния фонд и Фонда за глобализация, като посочват по-конкретно колко нови работни места са създадени. За неефективно оползотворяване на тези средства следва да се налагат санкции. Броят на наетите лица, приели да бъдат освободени, така да се каже, „доброволно“ нараства. Те остават без работа, без социална и финансова подкрепа. Ето защо е нужно профсъюзите също да вземат участие, за да защитават интересите на хората. Призовавам Комисията и държавите-членки да бъдат единни по този важен въпрос.

Guntars Krasts (UEN). – (LV) Благодаря, г-н председател. В настоящата кризисна ситуация е по-добре да действаме повече, а не да чакаме. Ето защо, предложените инструменти за стимулиране на икономиката трябва да получат подкрепата ни. За новите държави-членки от Източна Европа обаче, с някои изключения, международните кредитни пазари затвориха вратите си, има отлив на капитал, а западноевропейските банки, които са по-голямата част от пазара в региона, замениха провежданата от тях неотдавна експанзивна кредитна политика с по-предпазлив подход. Възможностите за тези държави-членки да използват финансови и фискални инструменти са ограничени или изобщо не съществуват. В допълнение, в повечето от държавите, които се подготвят за присъединяване към еврозоната, критериите за сближаване също ограничават набора от икономически мерки, които могат да се предприемат в средносрочен план. Единственият истински инструмент за стимулиране на икономиката и за прилагане на Лисабонската стратегия в тези държави е финансиране чрез фондове на Европейския съюз. За получаване на средствата обаче може да е трудно да се намери съвместно финансиране и това може да отнеме повече време. За да стимулираме икономиката в Източна Европа, нужно е спешно да постигнем съгласие относно изменението на правилата за получаване на средства от Европейския съюз. Необходимо е процедурите за получаването им да бъдат опростени съществено, размерът на съфинансиране от държавния и частния сектор да бъде намален и да се увеличи срокът за получаване на средствата. За да се получат тези средства, необходимо е да открием реални възможности за финансиране от Европейската инвестиционна банка и от Европейската банка за възстановяване и развитие. Тези решения ще изпратят важен сигнал за възстановяването и стабилизирането на пазара в Източна Европа. Благодаря ви.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, уважаеми членове на Комисията, благодаря ви. Трябва да се възползваме от възможността, предоставена ни от финансовата криза, да предприемем радикални мерки за една по-екологична европейска икономика и да спрем изменението на климата.

Комисията обаче не се възползва от тази възможност и разчита на пакет от оздравителни мерки с остарели концепции, като например тези за изграждането на пътища и за автомобилната промишленост. Дори

инвестициите в икономически структури, изпитващи затруднения, изглежда са възможен вариант. Това не е далновиден подход, който да премахне опасенията на гражданите, че могат да загубят препитанието си. Разхлабването на правилата за усвояване на структурните фондове трябва да е насочено единствено към устойчиви и екологосъобразни инвестиции. Без да се направи проверка за целесъобразност във връзка с климата, не трябва да се увеличава размерът на съфинансиране.

Членове на Комисията, считам също така че вашият подход да използвате финансовата криза, за да нарушавате правата на работниците е циничен. Директивата за командироването на работниците следва да утвърждава правата на работниците, а не да подпомага ограничаването им. Реформи от този вид отдавана не са актуални. Това, което предлагате в новия документ, е неприемливо.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Неолибералната Лисабонска стратегия е един от основните инструменти на Европейския съюз за насърчване на финансовата дерегулация, приватизиране на публичните услуги, либерализиране на пазарите и световната търговия, дерегулиране на трудовите взаимоотношения и нарушаване на правата на работниците. Предложенията относно директивата за работното време и принципът на съчетаване на гъвкавост и сигурност са ясен пример за това.

Няма смисъл да продължаваме да настояваме за развитие на Лисабонската стратегия, когато икономическата и социална криза, за която спомогна прилагането на тази стратегия, се задълбочава. Ето защо трябва да се разделим с политиката на неолиберален капитализъм, довела до повишаване на безработицата, ненадеждна работа и бедност, политика, която засили социалното, регионалното и териториалното неравенство. Нуждаем се от интегрирана европейска стратегия за солидарност и устойчиво развитие, която се основава на защита на производствените сектори и публичните инвестиции, като ефективно увеличава средствата на Общността за подпомагане на държавите с по-слабо развита икономика, зачита природата и създава работни места с гарантирани права, и която насърчава публичните услуги, повишава покупателната способност и гарантира справедливо разпределение на доходите, за да се намали бедността. Това е напълно противоположно на предложеното от Комисията и от Съвета.

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Г-н председател, по време на разискванията, проведени на пролетните срещи на върха през последните години, ние призовавахме държавите-членки да работят по Лисабонския процес. В крайна сметка икономическият растеж и ниската инфлация създадоха условия за реформа. Тя беше необходима с оглед на конкуренцията с икономиките с перспективи и в действителност все още е необходима.

Настоящата криза показва, че държавите-членки, които отговориха на това искане, сега отчитат по-добри резултати от другите. В другите държави-членки се наблюдават големи бюджетни дефицити и фактът, че тези, които останаха глухи за нашето искане, сега прехвърлят дефицитите си, застрашава стабилността на нашата валута.

Аз бих желал да призова Комисията да наблюдава държавите-членки, за да се гарантира спазването на Пакта за стабилност. Само в този случай можем да сме сигурни, че разходите за кризата няма да излязат извън контрол. Поради това временните мерки за подпомагане на икономиката, които издържат проверката за устойчивост, могат да се прилагат ограничено. Освен всички нови планове, очевидно е, че трябва да се спазват и старите договори.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Западна Европа обича да говори за необходимостта от подпомагане на държавите от Централна и Източна Европа при преодоляването на кризата. Същите тези хора обаче или, за да бъде по-точен – г-н Саркози, говорят за тези държави като за „черна дупка“, която носи риск за Европейския съюз. Аз отхвърлям това тривиално обобщаване на проблема, който се отнася и за западните държави по съвършено същия начин. Резултатът от подобни изказвания е загубата на доверие в институциите на държавите от Централна и Източна Европа. Изказванията изглеждат по-скоро като забиване на нож в гърба, отколкото като форма на подпомагане.

Миналата седмица европейските лидери отхвърлиха протекционизма, който би означавал издигане на нова желязна завеса в обединена Европа. Същевременно обаче Европейската комисия одобри огромна държавна помощ за френските производители на автомобили. Тази неравнопоставеност и дискриминационен подход обаче се проявява и в други области, особено в селското стопанство. Европа има вече две лица и евроскептиците ще пожънат плодовете на победата.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, това разискване е за работните места, както и за работните места и новия просперитет. Ето защо аз съм малко изненадан да чуя от групата на социалистите критика по отношение на онези, които са отговорни за реалистичната политика в Европа, защото социалистите, повече от когото и да било, призоваваха за по-ниски лихвени проценти по време на подема на икономиката,

като по такъв начин провеждаха и паричната политика в САЩ. Именно слабата парична политика повече от всичко друго ерозира икономиката на САЩ. Г-н Schulz следва да е благодарен, че Европа и Европейската централна банка не го послушаха, защото в противен случай европейската икономика щеше да бъде в още по-затруднено положение. Радвам се, че по този въпрос нямаме разногласия.

Това, което препоръчвате днес, също се отнася до политиката, защото сега вие говорите за еврооблигациите, които, освен всичко друго, могат да доведат до по-високи лихвени проценти за държавите от Централна Европа. Това не е солидарност по време на финансова криза и ние ще направим добре, ако и този път не послушахме г-н Schultz.

Необходимо е да предприемем действия и това да бъдат правилните действия, които няма да задълбочат кризата, а ще осигурят стабилност.

(Възклицания в залата)

Не, вие не бяхте на власт, но сте виновни за много неща и ако ви бяхме послушали, щяхме да сме в още по-затруднено положение. Това беше споразумение между вас и мен, нали? Аз оценявам високо съгласието в парламента относно погрешността на вашата политика.

Г-н председател, това, от което имаме нужда сега, е стабилност. Ние следва да спазваме правилата на конкуренцията и тези за държавната помощ, за да гарантираме вдигане на бариерите и отворена търговия, защото износът се нуждае от повече внос и вносът се нуждае от износ. Това е начинът, по който можем да осигурим повече работни места.

Guido Sacconi (PSE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, една минута стига само за изпращането на телеграма. Посланието, което аз ще изпратя на Европейския съвет, вече бе предадено от г-н Schulz и г-н Rasmussen, които казаха, че трябва да се направи повече във връзка най-вече с неотложните социални въпроси чрез нови безкомпромисни финансови и фискални политики. Нека отправя и едно допълнително послание: жизненоважно е, разбира се, да намалим социалните последици по време на кризата, но също така е важно да поддържаме твърд курс, за да разберем дали ще излезем от нея като победители или като губещи с оглед на световната конкуренция, която ще става все по-ожесточена в преследването на нова „екологична“, „интелигентна“, нисковъглеродна икономика.

Затова всички мерки на всички равнища, от местно до европейско, следва да са съобразени с тази цел. Съветът трябва да даде неоспорим мандат за преговори при подготовката за Копенхаген, за да не пропуснем тази възможност, която е и икономическа. Мандатът трябва да бъде подкрепен с необходимото финансиране за развиващите се страни, което ще им позволи да се присъединят към нас.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Г-н председател, тази криза е изпитание за Европа. Гражданите сега очакват Европа да действа и ето защо е странно, че много национални лидери дори и сега остават в капана на политиката „всеки за себе си“. Европа не е просто сбор от 27 национални интереса. Във връзка с това би било огромна грешка отново да делим Европа на източна и западна.

Г-н председател, либералите биха желали да инвестират в бъдещето, а не в грешките на миналото. Целите на Лисабонската стратегия не трябва да бъдат замразявани. Във всички случаи ние следва да сме ангажирани в по-голяма степен с обучението и научноизследователската дейност, иновациите, устойчивостта и силния европейски пазар.

Г-н председател, банкерите, които разпиляват нашите пари, предизвикват възмущението ни, но г-н Schulz, политиците, които сега ни вкарват в дефицити и дългове на гърба на по-младите поколения, са също толкова безотговорни. Групата на Алианса на либералите и демократите за Европа подкрепя същността на доклада Ferreira. Само с действително европейски и ориентирани към бъдещето решения ние можем да посрещнем кризата фронтално. Сега или никога за Европа.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Г-н председател, истинската стратегия за икономическо възстановяване е от съществено значение за Европейския съюз. За да бъде ефективна, тя трябва да отговаря на следните условия. Първо, Европейският съюз се нуждае от по-голям бюджет, а не – намален от 1 % до 0,8 % от БВП, както съветват някои държави. Второ, свободата на бюджетната и данъчната политика следва да се възстанови, а опитите да се наложат и стандартизират тези политики – да се изоставят. Трето, следва да се сложи край на натиска върху новите държави-членки за влизане в еврозоната. Четвърто, следва да се въведе прецизен контрол върху потока от финансов капитал и да се спре прехвърлянето на капитал от новите държави-членки към богатите държави. Днес средствата по тази грабителска процедура достигат десетки милиони евро, което съсипва новите държави-членки. Пето, ние трябва да направляваме подкрепата и помощите

преди всичко към държави и региони, които са засегнати в най-голяма степен, а не, както се прави понастоящем, да закриваме корабостроителници в Полша, докато във Франция и Германия работните места се защитават. Шесто, програмата за инвестициите в инфраструктура трябва да е насочена към отстраняване на различията и преодоляване на по-ниското ниво на развитие, особено в новите държави-членки.

Csaba Őry (PPE-DE). – (HU) Г-н председател, ние всички осъзнаваме, че в условията на настоящата икономическа криза значимостта на политиката по заетостта и Лисабонската стратегия нараства и поради това ние, европейските законодатели и вземащите решения, следва да се борим за осъществяване на насоките на политиката по заетостта по възможно най-ефективен и успешен начин. Както показва гласуването в комисията по заетост и социални въпроси, съществува пълен консенсус сред политическите групи, че насоките за политиката по заетостта за периода от 2008 г. до 2010 г. представляват подходяща и достатъчно гъвкава рамка за целите, които следва да се достигнат. Според тази рамка задачата на държавите-членки е да определят ключовите аспекти, които са подходящи за различните ситуации, и да придадат конкретна форма на отделните насоки с актуално съдържание. Поради това рамковата система е добър инструмент, създаването на който е успех за обединена Европа. Задачата на държавите-членки, от друга страна, е наистина да приложат на практика този изключителен инструмент.

Ето защо съществуват две предпоставки за успех – да се поставят правилните цели и да се осигури практическото изпълнение на политиката, която е подходяща за тези цели. Първата предпоставка, да кажем, вече е изпълнена и поради това аз мисля, че следва да насочим вниманието си през следващия период към следващите действия по конкретизиране и прилагане на съдържанието на насоките за политиката по заетостта от държавите-членки. Не можем да игнорираме факта, че различните икономически ситуации и равнища на дълга в отделните държави-членки означават различия в свободата на движение, когато става въпрос за размера на инвестициите, които те могат да направят в областта на заетостта и човешките ресурси. В друго отношение обаче ние трябва да сме обединени – всяка държава-членка следва да увеличи равнището на инвестициите, свързани пряко със заетостта, в съответствие със собствения си капацитет. Ние трябва да осъзнаем, че успехът на пакетите за икономическо стимулиране, прилагани от държавите-членки, е тясно свързан с постигането на целите на Европейския съюз. Ето защо следва да хармонизираме нашия подход в областта на икономическата политика в по-голяма степен в сравнение с миналото и в този контекст с надеждата, че има съгласие между политическите групи, аз призовавам да подкрепим доклада на г-н Andersson и да гласуваме за приемането му.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа KRATSA-TSAGAROPOULOU

Заместник-председател

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Г-жо председател, г-н Vondra, г-н член на Комисията, Европа може да направи изключително много, ако пожелае, но за това тя трябва да постави правилната диагноза – в този момент обаче тя подценява кризата. Европа трябва да предостави подходящите ресурси – понастоящем обаче планът за възстановяване не е достатъчен. Тя следва да отпусне необходимите финансови средства – понастоящем обаче разискването относно еврооблигациите е в застой; то трябва да се поднови. Ако Европа желае да действа интелигентно на международната сцена, тя трябва също така да даде пример и по отношение на регулирането и надзора на финансовите пазари.

Г-н Барозу, Вашата инициатива за започване на работа на групата на Jacques de Larosière е полезна, интелигентна и забележителна. Нейната работа сега е подложена на обсъждане. Действайте в духа на Делор и използвайте тази работа като база за осъществяване!

Настоящият доклад бе приет единодушно, въпреки че групата бе съставена от хора от най-различен произход и култура. Европейският консенсус, който ние търсим от години, сега бе намерен.

Ако позволите на нациите да се разединят след този резултат, няма да има европейски надзор върху финансовите пазари.

Филиз Хакъева Хюсменова (ALDE). – Приносът на политиката за сближаване става още по-значим в условията на икономическа криза. Основни проблеми за държавите-членки остават банковият сектор, закриването на производства, липсата на свежи пари, свиването на пазара на труда. И досега политиката на сближаване разполагаше със свои финансови инструменти, но кризата налага рационализиране на подходите и иновационни решения.

Сега подкрепата с европейски средства следва да се насочи към визираните области. Уместно е структурните фондове да бъдат използвани по-активно и в по-голямо съответствие със ситуацията. Държавите следва да насочат вниманието си към уменията на бенефициентите да усвояват средствата. Надявам се по-скоро Комисията

да облекчи процедурите по структурните фондове, което не трябва да стане за сметка на контрола при разпределянето и разходването. Вярвам, че докладът относно политиката на сближаване и инвестиране в реалната икономика ще даде идеи за справяне с кризата и че ще бъде полезен за следващите мерки за стимулиране на икономическия живот, които очакваме от срещата на върха на Европейския съюз. Благодаря.

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, г-н действащ председател на Съвета, членове на Комисията, госпожи и господа, докладът на г-н Кирилов засяга основно измененията в три регламента относно структурните фондове за периода 2007–2013 г., чиято цел е да се подобри паричният поток и ликвидността в държавите-членки. Това е една мярка за борба с икономическата криза, която ние можем да подкрепим безусловно.

От държавите-членки сега се изисква да се възползват в максимална степен, например, от възможностите за подкрепа на инвестициите в енергийна ефективност и възобновяеми енергийни източници в жилищното строителство, както и от новите инвестиционни възможности в жилищното строителство като цяло. Планираните мерки ще допринесат за ускоряване, опростяване и повишаване на гъвкавостта на прилагането на структурните и кохезионните фондове. Трябва да подчертая, че мерките не противоречат на свободната конкуренция, социалните стандарти и прилагането на регламентите относно опазването на околната среда и климата в рамките на Общността.

Понастоящем държавите-членки са отговорни за гарантиране на съфинансирането, така че предвидените от европейските структурни фондове средства да бъдат напълно оползотворени. Исканото в доклада по-голямо опростяване в администрирането и прилагането на фондовете следва да бъде приветствано и подкрепено.

Членове на Комисията, ние очакваме с нетърпение следващите предложения на Комисията по този въпрос през 2009 г. Важно е да се подчертае значимостта на мерките в подкрепа на заетостта и бизнеса за успешното икономическо възстановяване. Държавите-членки обаче следва да бъдат настоятелно призовани максимално да оползотворяват структурните фондове за насърчаване или създаване на работни места в малките и средни предприятия.

Комисията изцяло взе под внимание нашите изменения. Ние трябва безрезервно да подкрепим този доклад. Поздравления, г-н Кирилов.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Г-жо председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н заместник-председател на Комисията, госпожи и господа, най-голямата почит, която можем да отдадем на Жан Моне, е да работим единно, решително и упорито, както е работил той, организирайки логистична подкрепа по време на двете световни войни, което е позволило на съюзниците да спечелят войната. Това означава, че ние, 27-те държави-членки, трябва да действат заедно.

Ние като социалисти настоятелно призоваваме за три приоритета на действие – първо, укрепване на нашия план за стимулиране и възстановяване в бюджетната сфера, както и по отношение на щателната проверка и организацията в Европа.

Второ, ние трябва да проявим истинска солидарност между 27-те държави-членки. Не знам дали чешкото правителство и парламент, които разглеждат Договора от Лисабон, си дават сметка, че във втори член на Договора думата „солидарност“ се появява за пръв път.

Трето, ние трябва да противодействаме на зоните на „данъчен рай“, които са черните дупки на глобализацията.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-жо председател, аз искам да насоча вниманието към нашата стратегия и подготовка за Конференцията в Копенхаген за изменението на климата по-късно тази година, в която ние играем водеща роля, но тази роля е застрашена от икономическата рецесия и исканията за смекчаване на стандартите ни. Нека ви дам един пример.

Преди повече от три години ние постигнахме съгласие за налагане на нови изисквания към производителите на автомобили, които предполагат смяна на хладилните агенти на климатиците, използвани от тях, тъй като понастоящем техният принос за глобалното затопляне е 1400 пъти по-голям от този на въглеродния диоксид. Ние казахме, че това следва да се прилага към всички нови модели автомобили от 2011 г.

Сега обаче научаваме, че някои производители начело с Ford и General Motors, доколкото разбирам, се опитват да използват „вратички“, за да избегнат това задължение. По-късно този месец има среща на национални органи с пълномощия за одобряване. Много е важно, че членът на Комисията Ферхойген заема водеща позиция и дава ясно да се разбере, че ние няма да отстъпим от нашите стандарти и че хладилните агенти трябва да се заменят до 2011 г.

Ако сега проявим колебание, ние даваме възможност за лобиране от страна на цялата автомобилна промишленост, като водещата ни роля за изменението на климата ще бъде сериозно подкопана.

Costas Botopoulos (PSE). – (EN) Г-жо председател, тези три изключително важни доклада са подготвени от докладчици социалисти. Това, разбира се, не е случайно. Основната идея на докладите, измененията, които ще бъдат представени от социалистите в Парламента за усъвършенстването им, и, по мое мнение, днешното разискване показват много ясно различните политики по отношение на кризата – тази на десницата и тази на социалистите. Политиката на десницата е твърде проста – кризата е нещо лошо, но ние трябва да сме търпеливи, тя ще премине; трябва да вземем само някои технически мерки и нещата ще се успокоят от само себе си, а ние трябва да изразим съчувствието си към хората, които ще бъдат засегнати.

Позицията на социалистите е много по-сложна. Ние казваме, че трябва да се справим с корените на проблема, корените на кризата, че трябва радикално да променим икономическата парадигма, че трябва да променим и изкореним всички спекулации, които ни доведоха до тази финансова криза. Това не е неутрална криза, а породена от определена политика, преди всичко водена от десни правителства.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, в условията на сегашната криза нашите съграждани очакват много от Европа. Тя не трябва да ги разочарова.

Разбира се, ако сме реалисти, ние трябва да осъзнаем, че европейските финансови средства са ограничени и трябва да мислим как да ги увеличим. Европа обаче ще намери начин да ги осигури и ще постигне по-голям успех, ако покаже по-силна политическа воля.

Това, разбира се, предполага, първо, да бъдем катализатори на действията и усилията на държавите-членки, но също да имаме координиран подход на европейско равнище. Планът за възстановяване е всъщност набор от инструменти за насърчаване на реструктурирането. Ролята на Европейската инвестиционна банка следва да се засили.

Европа трябва да изработи своя ясна, новаторска икономическа стратегия. Икономическите оператори се нуждаят от перспективи и правна стабилност. Важно е, на първо място, да се въдвори ред във финансовите услуги, така че банковите институции да могат да играят основната си роля, а именно да финансират икономическото развитие.

Текстовете, които сега се подготвят като директиви за капиталовите изисквания на банките и застрахователните дружества, както и регламентите относно рейтинговите агенции следва да допринесат за тази цел. Текстът за рейтинговите агенции следва да отчита поуките, направени в резултат на доказаните слабости.

Също толкова спешна е необходимостта от предвиждане на мерки за надзор на регулираните финансови дейности в Европа. В доклада на групата de Larosière се съдържат някои полезни и навременни предложения, които трябва бързо да се реализират.

Европа се нуждае и от подходяща, ефективна, модерна индустриална политика. Във връзка с това ние следва да съгласуваме необходимостта от устойчиво развитие и изискването за висококачествена промишлена база, която ще създава богатство и заетост.

В условията на сегашната криза за предпочитане е да не пречим на онези сектори, които работят нормално, подготвяйки правила и регламенти, чиято ефективност не е показана в достатъчна степен. Например в автомобилния сектор, който в момента изпитва неимоверни трудности, е важно да удължим срока на регламента за освобождаването при дистрибуция на моторни превозни средства, който изтича през 2010 г.

Ние трябва да проявяваме бдителност, например когато преговаряме по двустранното споразумение с Корея, тъй като това може да бъде много благоприятно за нашата промишленост.

Brian Simpson (PSE). – (EN) Г-жо председател, моето изказване днес ще е посветено на необходимостта от инвестиране – инвестиране в работни места, в околната среда и в цялата ни икономика. Във връзка с това инвестирането в транспортната ни инфраструктура, и по-конкретно в железопътната, е от решаващо значение за нас, не само защото ни предоставя железопътна мрежа на световно равнище, но и защото осигурява защита, създава работни места и социално сближаване.

Нека наш приоритет бъде електрифицирането на железопътната мрежа, от което ще извлечем ползи за транспорта и околната среда. Нека инвестираме в трансевропейски транспортни мрежи. Нека имаме свой план за възстановяване по същество и с действия, а не само на думи.

Идеята да не правим нищо и да оставим пазарите да решават се провали. Времето за съгласувани действия в Европа сега изисква да поставим на първо място хората, а не интересите. Ние, от тази страна на Парламента, не желаем като Пилат Понтийски да си измием ръцете, загърбвайки проблема. Ние искаме да действаме, и то решително.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Аз съм убеден, че корените на настоящата икономическа криза са в свръхпотреблението и в екологичната криза и именно там трябва да търсим решението. Ние навлизаме във важен период по отношение на политиката за климата, тъй като в края на годината трябва да постигнем съгласие в Копенхаген по новите общи цели за борба с глобалното затопляне. По тази причина задачата ни е сериозна и ние не трябва да грешим или да отлагаме. Правните текстове пред нас не само определят рамката и ни дават основни насоки, те показват реалните, конкретни мерки, които да предприемем в бъдеще. За да постигнем намаляване на парниковите газове с 25–40 %, както препоръчват учените, и за да предотвратим загубата на биологичното разнообразие, са ни нужни значителни финансови средства.

През последните години аз имах удоволствието да посетя с парламентарни делегации Бангладеш, Китай, Индия, наскоро и Гайана, където се затвърди моето убеждение. От една страна, ние трябва да подкрепяме развиващите се страни, но това може да се прави само чрез прозрачни, внимателно наблюдавани инвестиции, а от друга страна, постъпленията, генерирани от търговете за квоти за търговия с емисии на Европейския съюз също следва да се използват за подкрепа на мерките, които прилагат тези страни за насърчаване на адаптирането. Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните препоръчва общо 30 милиарда EUR, отделени за тази цел до 2020 г. Това е огромна сума, чието правилно оползотворяване е голямо предизвикателство.

Освен това борбата срещу изменението на климата предлага на Европа отлична възможност да увеличава новите технологии и да създава нови работни места с цел насърчаване на енергийната сигурност. Обединените нации и новата администрация на САЩ, както и няколко европейски правителства също осъзнават, че, за да излезем от световната криза, се нуждаем не само от свеж, ефективен енергиен източник, но и от двигател, работещ в съответствие с новите организационни принципи, тъй като настоящата икономическа рецесия скрива истинския проблем, пред който е изправено човечеството и Европа, а именно екологичната криза. Зеленият „нов курс“ е възможност, която историята ни предлага за справяне и с двете кризи наведнъж.

Gianni Pittella (PSE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, аз мисля, че беше грешка главно на Комисията да подцени в началото размерите на кризата и че е грешка днес да се повтаряме на срещите на върха, които подготвят принципи декларации, без да завършват с последователни и практически решения. Отговорите, дадени в нашите доклади по много сериозни проблеми на европейската общественост, са убедителни и адекватни на задачите.

Парламентът е призван обаче да запълни празнотите, като използва инструмента на еврооблигациите – идея, нееднократно защитавана от г-н Mauro, от мен и от почти 200 колеги, като този инструмент е може би единственият, който може да осигури финансовите средства, липсващи в нашия обезкървен бюджет, за финансиране на мерките за справяне с кризата, трансевропейските мрежи, екологично чистите видове енергия, научноизследователската дейност и широколентовия достъп, борбата срещу бедността и програмата Еразъм за млади предприемачи. Великият Жак Делор – с това завършвам – ни показва пътя. Нека го следваме смело.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, на фона на световната икономическа и финансова криза и пакетите за стимулиране на икономиката за милиарди евро, съществуват огромни възможности за увеличаване на ефективността на енергията, на енергийната сигурност посредством надеждни възобновяеми източници и за направляване на зелени технологии по зеления „нов курс“. С други думи, да превърнем кризата във възможност и да извлечем полза за всички нас в дългосрочен план.

Приветствам двете възможности за новаторско финансиране на борбата с изменението на климата в световен мащаб в последното съобщение на Комисията. Като първи автор на резолюцията по днешния доклад аз призовавам държавите-членки да работят по предложенията, а също така по време на срещата на високо равнище на държавните и правителствените ръководители през следващата седмица да одобрят декларацията от 12 декември, която следва да бъде включена официално в протокола, за предпочитане заедно с окончателния текст на доклада за схемата за търговия с емисии на Европейския съюз (EU-ETS), тъй като в противен случай тя няма да бъде публикувана в „Официален вестник“.

За тази цел – и аз призовавам действащия председател на Съвета, члена на Комисията и председателя да обърнат внимание на това – ни е нужна тристранна декларация от трите институции. В приетата през м. декември декларация се казва, че Европейският съвет напомня на държавите-членки, че те ще определят в съответствие с изискванията на конституцията и бюджета начина на използване на постъпленията, генерирани от

разпределянето на квотите чрез търг в системата за търговия с емисии на ЕС. Съветът взема предвид желанието на държавите-членки да използват поне половината от тези приходи за намаляване на емисиите от парникови газове, за смекчаване на влиянието и приспособяване към изменението на климата, за мерки срещу обезлесяването, за разработване на възобновяеми източници на енергия, енергийна ефективност, както и на други технологии, допринасящи за прехода към безопасна и устойчива нисковъглеродна икономика, в това число чрез укрепване на потенциала, трансфер на технологии, научноизследователска и развойна дейност.

По-нататък се казва, че в контекста на международното споразумение относно изменението на климата в Копенхаген през 2009 г. тези, които желаят, могат да използват част от тези средства за финансиране на дейностите, свързани със смекчаването на влиянието и приспособяването към изменението на климата в развиващите се страни, които ще ратифицират споразумението, особено в най-слабо развитите страни. По-нататъшни стъпки в тази област ще се предприемат на пролетното заседание на Европейския съвет през 2009 г.

Аз с нетърпение очаквам достоен резултат от декларацията, която ще бъде приета на срещата на държавните и правителствените ръководители следващата седмица.

Harlem Désir (PSE). – (FR) Г-жо председател, твърде малко, твърде късно, неадекватно координиране, липса на солидарност, в намален размер – това са истинските реакции, провокирани от плана за възстановяване на Европейския съюз и предложенията на Комисията на този етап.

Причината действително е проста – ако се обърнем към първоначалните прогнози, ние всички трябва да признаем, че дълбочината на кризата бе подценена, например с оглед на истински драматичния спад на промишленото производство в Обединеното кралство и Франция, намаляването на международната търговия и износа на Германия или прогнозите за увеличаване на безработицата. Ето защо аз наистина смятам, че нашата реакция е много далеч от това, което извършва например администрацията на Обама в САЩ.

Съществува, още веднъж повтарям, осезаема липса на солидарност и висока степен на предпазливост. През м. март ние видяхме отказа на ЕКОФИН да увеличи плановете за възстановяване и сме свидетели, че държави от Източна Европа са принудени да се обърнат за помощ към МВФ. Това, за съжаление, е печален провал за европейската солидарност; ние приемаме все повече и повече национални планове за спасяване на промишления сектор, като сме принудени единствено да призоваваме за отхвърляне на протекционизма. Фактически единственият верен отговор би бил европейски план за спасяване и възстановяване на автомобилния сектор.

Смятам, че днес искането на групата на социалистите в Европейския парламент е пределно ясно – ние искаме мощни инвестиции. Тъй като често се позоваваме на кризата от 1929 г., нека за сравнение разгледаме примера за „Новия курс“ на Рузвелт, съгласно който 3,5 % от БВП са изразходвани за седем години. Днес за Европа това би било еквивалентно на 400 милиарда EUR годишно за няколко години. Ето защо ние вярваме, че кредитните улеснения и еврооблигациите трябва да се направят достъпни, трябва да се инвестират огромни средства в свързани с екологията иновации, в изолиране на сгради, в модерен транспорт, в енергийния сектор, както и да се изработи план за защита на засегнатите от реструктурирането и безработицата, да се посочи начинът за подпомагане на безработните, като например се разшири обхватът на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията.

Cornelis Visser (PPE-DE). – (NL) Г-жо председател, в условията на кризата Европейският парламент следва да играе ролята на „пазач“, особено що се отнася до предпазване от протекционизма.

Ние заедно сме изградили вътрешен пазар, който ни носи благоденствие. Не само в Западна Европа, но също и в Централна Европа държавите се възползват в максимална степен от него. Не трябва да позволим тези постижения да ни се изплъзнат от ръцете поради познатите вече насрещни ветрове. Ние, членовете на Европейския парламент, следва да се противопоставяме на предложения, като тези в подкрепа на френската автомобилна промишленост, които могат да окажат неблагоприятно влияние върху другите европейски държави.

Парламентът трябва да играе ролята на „пазач“ и по отношение на стабилността на еврото. Не можем да приемем държавите да натрупват национален дълг без ограничение. В Европа сме постигнали съгласие по т. нар. Пакт за стабилност и растеж. Ние знаем, че в резултат на финансовата криза временно трябва да предоставим повече възможности за подкрепа на банките. Това обаче следва да се прави по изключение.

Няма нужда от структурна помощ за другите сектори от икономиката. Държавите-членки нямат необходимите средства за това и ако трябва да използват еврооблигационни заеми, бъдещите поколения ще бъдат натоварени с тежестта на дълга и еврото би се обезценило. Аз съм против това.

Накратко, ние следва да играем ролята на „пазач“, когато става въпрос за борба срещу протекционизма и за защита на стойността на еврото.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Госпожи и господа, днес в своето кратко изказване бих искал да обърна внимание на една важна област, като се надявам, че тя ще бъде успешно разисквана и за нея ще бъдат взети решения на заседанието на Европейския съвет. Това е областта на енергийната политика. Всички знаем, че Европейският съюз се нуждае от укрепване на енергийната сигурност и независимост, както и от укрепване на енергийната инфраструктура, а това означава свързване и разширяване на петролните и газовите тръбопроводи и електропроводите между отделните държави и региони. Имаме нужда и от увеличаване на резервите от нефт и природен газ. Ние искаме да увеличим дела на енергията от възобновяеми източници, да увеличим енергийната ефективност на сградите и продуктите, да увеличим инвестирането в научноизследователска дейност и в мерките за смекчаване на последиците от изменението на климата. Категорично считам, че взетите мерки и направените инвестиции в областта на енергийната политика могат не само да решат нашите енергийни и свързани с климата проблеми, но и да имат много положителен и силен ефект върху икономическата криза, като дадат гласък на икономическия растеж и увеличат работните места.

Румяна Желева (PPE-DE). – Колеги, приветствам усилията на европейските институции да очертаят мерки за координирани действия на държавите-членки и Комисията за справяне с икономическата криза. Както е добре известно, политиката на сближаване на Европейския съюз има важен принос към европейския план за икономическо възстановяване и е най-големият източник на Общността за инвестиции в реалната икономика. Като израз на тези усилия Европейският парламент подкрепя промените в регламента относно Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд, така че да се опрости и ускори финансовото управление на европейските средства. От това опростяване се надявам да спечелят бенефициентите – тези, към които наистина са насочени средствата. Това е особено важно за по-бедните държави в Европейския съюз.

Важна задача пред държавите-членки остава те да осигурят изискващото се финансиране, за да може европейските средства да отидат по предназначение. Без да нарушават правилата на свободната конкуренция и стандартите за добро управление, държавите-членки следва да се възползват от опростените процедури за финансиране на проекти. Благодаря ви за вниманието.

Атанас Папаризов (PSE). – (EN) Г-жо председател, ясно е, че европейският аспект на плана за икономическо възстановяване и финансовото му осигуряване е много малък в сравнение с усилията на държавите-членки. Аз обаче се надявам, че Съветът ще приеме план в подкрепа на свързването на енергийните системи на отделните страни, така че една бъдеща газова криза да няма сериозни последици.

Солидарността обаче може да бъде изразена, като се направят по-гъвкави критериите за механизма на обменни курсове (ERM2), еврозоната и приемането на еврото в страните, които искат да се присъединят към еврозоната. Ясно е, че държавите-членки, които сега трябва да направят големи усилия, за да поддържат устойчив курс на своята валута, се нуждаят от повече подкрепа, за да преминат всички необходими стъпки и да станат членове на еврозоната, като по този начин се предпазят от последиците на икономическата криза. Надявам се в близко бъдеще това решение да бъде взето, имайки предвид, че настоящите членове вече проявяват гъвкавост по този въпрос.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Макар че принципно съм съгласна с европейския план за икономическо възстановяване, бих искала да обърна внимание на две неща: издаването на еврооблигации и разширяването на еврозоната. Издаването на еврооблигации нито е правилното средство за укрепване на еврозоната, нито се прави в подходящ момент, когато Европа се намира във финансова, икономическа и социална криза. Еврозоната включва 16 държави, чиито икономики ще получат подкрепа. А останалите 11 държави? Има предложение да можем да закупуваме еврооблигации само с шведски или датски крони. Къде ще остави това новите държави-членки, които по много обективни причини не са в еврозоната? Каква ще бъде цената на заемите, която те трябва да платят? На Литва не беше позволено да въведе еврото, тъй като инфлацията беше с 0,07 % над определената максимална граница, въпреки че за 10 години нито един член на еврозоната не е отговорил на всички показатели. Литовският литас вече беше фиксиран към еврото от 4 години. Не е ли време да погледнем по-съзидателно на промените в света и на разширяването на еврозоната и по този начин да помогнем на Европейския съюз да излезе от кризата?

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Г-жо председател, заглавието на доклада на г-н Кирилов, за който го поздравявам, предполага, че може да се говори и за нереална икономика. Появиха се виртуална икономика и виртуални пари, но подписите на банкерите и одиторите са действителни и показват, че всичко е наред. Излиза обаче, че това не е истина, че това е блъф.

Днес ние трябва да посрещнем предизвикателствата на икономическата и моралната криза. Във връзка с това инвестирането в регионалното развитие и сближаването е разумно и необходимо. Това ще доведе до реални километри пътища, модернизиран железопътен линии и летища. Трябва да инвестираме в знанието и образованието, в новаторските решения, особено що се отнася до малките и средни предприятия. Трябва наистина да ограничим бюрокрацията. Това ще създаде работни места за хиляди хора, като по този начин ще им даде средства за препитание. Това означава и реално осъществяване на политика на сближаване, а не на протекционизъм. Това ще превърне Лисабонската стратегия в реалност.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Г-жо председател, трябва да бъдат взети конкретни мерки за мобилизиране на определени сектори от икономиката, така че да им се помогне за справяне с кризата.

По-важното е, че когато се отнасят до регионалната политика и политиката на сближаване, те със сигурност засягат мнозинството граждани и предприятия, особено малките и средни предприятия.

Инициативи за опростяване на регламентите на Европейския фонд за регионално развитие и други структурни фондове, мерки като увеличаване на инвестирането в използването на възобновяеми източници на енергия в жилищата, опростяване на регламентите и авансови плащания, допустими разходи и еднократни суми със сигурност ще способстват за запазването на работните места и за оцеляването на малките и средни предприятия в този нестабилен икономически климат.

Усилията трябва да бъдат увеличени заедно с други инициативи, които Европейският парламент очаква и във формулирането на които той ще вземе активно участие. Необходимостта от мерки, които имат пряко въздействие върху финансовата подкрепа за гражданите, все още остава.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Европейският съюз никога не е бил в такава критична ситуация, както в този момент. Благодарение на протекционизма два основни принципа са поставени под въпрос – солидарността и единството на вътрешния пазар. Martin Schulz е напълно прав. Европейската комисия не предприе конкретни стъпки, за да приведе в ред пазарите и да регламентира финансовите въпроси. Ако не запазим солидарността си, единството на Европейския съюз може да бъде нарушено от егоизма и протекционизма, защото проблеми има не само извън еврозоната, но и вътре в нея. Гърция, Унгария и други страни имат подобни проблеми. Бих искал да напомня на г-н Farage, че западноевропейските банки и западноевропейските дружества закупили банките и предприятията на новите държави-членки, а сега, измъквайки се от солидарността, не успяха да направят нищо, за да положат една сигурна финансова основа.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Г-жо председател, благодаря Ви, че в края на разискването ми позволихте да изразя личното си мнение. Бих искал да отговоря на забележките на г-н Lehne.

Г-н Lehne, от това, което казахте, разбрах, че кризата е предизвикана от социалистите в Европа. Разбира се, ние вече знаехме това. В Германия е добре известно, че когато сутринта слънцето грее, заслугата е на християндемократите, но ако има лед и сняг, това е по вина на социалдемократите. Всички ние добре знаем това. Обаче вие, членовете на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, сега можете да покажете дали прилагате на практика това, което Вие, г-н Lehne, казахте, когато ме атакувахте, че съм казал нещо грешно – може би съм сбъркал.

Ето защо сега ще Ви помоля да ни кажете за доклада Ferreira, изменение 113, което се отнася до солидарността между държавите-членки и затварянето на зоните на „данъчен рай“. Става дума за нашето решение да се гарантира, че Европейският съюз призовава срещата на върха на Г-20 да затвори зоните на „данъчен рай“. Ще подкрепите ли доклада Ferreira или ще гласувате против него? Солидарност на Общността между еврозоната и държавите извън нея или солидарност вътре в еврозоната. Ще гласувате ли в негова подкрепа? И накрая, фискален стимул от 1 % или от 1,5 % от БВП като опит на Общността да сложи край на кризата. Ще гласувате ли в негова подкрепа? Това са изменения 92, 102 и 113, внесени от групата на социалистите в Европейския парламент. Ако гласувате в подкрепа на доклада, тогава, г-н Lehne, аз ще Ви се извиня. Ако не гласувате в негова подкрепа, ще трябва да кажа, че Вие сте човек, който произнася гръмки слова, но не гласува в съответствие с тях.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, благодаря Ви много. Наистина ще бъде кратък. Първо, разбира се, че социалистите не са виновни за кризата. Никой в залата не е казвал такова нещо. Всички знаем чия е тази грешка, това беше подробно проучено. Аз обаче съвсем справедливо посочих, че след много години социалистите са отговорни за това, че беше спряно въвеждането на ясни прозрачни правила, отнасящи се до хедж фондовете и фондовете за дялово участие, и дадох примери за това. Това просто е факт.

Що се отнася до измененията, които бяха споменати, бих искал да отбележа само един въпрос, този за зоните на „данъчен рай“. По него имаме пълно съгласие. Въпросът е просто по коя точка гласуваме в негова подкрепа. Днес ние ще разискваме изменение 25 на резолюцията относно Лисабонската стратегия, което обхваща точно този въпрос. Групата ще гласува в негова подкрепа. Ето защо аз нямам проблеми с въпросите, които бяха повдигнати.

Alexandr Vondra, *действащ председател на Съвета*. – (EN) Г-н председател, разискването бе много продължително и ползотворно и председателството благодари на всички членове на Парламента за коментарите.

Те правилно определиха изключително големите предизвикателства, пред които сме изправени в момента и по-конкретно последиците от финансовата и икономическата криза. Както посочих в уводните си бележки, този въпрос ще бъде в центъра на разискването на заседанието на Европейския съвет през следващата седмица. Въпреки размера на кризата председателството счита, че Европейският съюз може да постигне съгласие по отделните компоненти на подхода, който ще ни поведе напред.

Не съществува друга възможност, освен да работим заедно срещу задълбочаващата се криза. Ето защо подкрепям редицата призови, отправени тази сутрин, за по-голяма отговорност и по-задълбочено сътрудничество. Също така считам, че ние не само можем, но и трябва да действаме заедно, за да решим проблемите на Европа, както и че Европейският съюз е в подходяща позиция, за да допринесе за постигането на решение в световен мащаб. Тази криза може и да се задълбочава, но ако работим заедно, Европа разполага с необходимия интелектуален, финансов, човешки и нормативен ресурс да продължи да определя и прилага подходящите мерки.

Joseph Daul каза, че следващият Европейски съвет не е просто още една среща на върха и навярно е прав. Изготвянето на решение, валидно в световен мащаб, започва с водещата роля на конференцията на Г-20 в Лондон в началото на следващия месец. На вчерашното заседание на Съвета министрите в ЕКОФИН одобриха мандата за участието на ЕС в тази важна среща. Те се споразумяха по-конкретно относно необходимостта от по-тясна международна координация на макроикономическите политики и на световните финансови регламенти, основаващи се на по-голяма прозрачност и отчетност – и това ни връща към разискването за хедж фондовете и към други чувствителни въпроси. Всички се споразумяха за задълбочаване на сътрудничеството между финансовите органи на международно равнище, за укрепване на МВФ и за необходимостта да се отчете ролята на международните банки за развитие при справяне с последиците от кризата при най-бедното население в света.

Когато говорим за необходимостта от солидарност, трябва да отчитаме факта, че европейската солидарност трябва да е подкрепена от отговорни национални политики за устойчиво финансово развитие в Европа. Вярно е, че американците правят разходи, но не искат помощ от МВФ и нямат Пакт за стабилност, който да гарантира интегритета на паричния им съюз. Трябва да инвестираме в бъдещето си, но така че да не подкопаваме устойчивостта на публичните финанси в дългосрочен план или правилата за участие на вътрешния пазар.

Много от вас тази сутрин се позоваха на наистина реалните опасения на гражданите, изправени пред нарастващата безработица. Martin Schulz каза, че проблемът сега е „работни места, работни места, работни места“ и е прав. Ние наистина трябва да запазим равнищата на заетост и макар повечето мерки да остават в сферата на компетентност на държавите-членки, има някои неща, които ние можем да направим. Нека посоча един пример за това. Вчера ЕКОФИН постигна съгласие за намаляване на ДДС в секторите на трудоемките услуги, като например ресторантьорството и др. Ако си спомняте, този проблем стои на дневен ред нерешен от години и едва вчера под председателството на моята страна успяхме да постигнем съгласие по този чувствителен въпрос.

Заетостта следва да бъде и е основната тема на разглежданите от нас тази сутрин три доклада. Възнамеряваме да разгледаме този въпрос на заседанието си през следващата седмица. Той е важна част от Лисабонската стратегия. Съгласен съм с онези, които казват, че кризата в момента не е повод да се отказваме от Лисабонската стратегия. Всъщност, това е още един повод да гарантираме, че се придържаме към основните цели, заложили в стратегията.

Председателството отделя специално внимание на този въпрос, поради което свикахме извънредно заседание в началото на м. май по проблема с нарастващата безработица. Възнамеряваме следващата седмица да постигнем съгласие относно конкретните насоки, които да създадат основа за обсъжданията и евентуално за решенията, които предстои да се вземат през м. май.

Някои от вас също така споменаха необходимостта от постигане на съгласие за смекчаване и адаптиране към изменението на климата в процеса на подготовка за срещата в Копенхаген. Graham Watson попита каква ще бъде цената, която трябва да платим. Мисля, че този въпрос идва прибързано. Съществуват някои предварителни

оценки, като тези в съобщението на Комисията по този конкретен проблем, което съдържа оценки на различни неправителствени организации и институции, и те са много високи. Сега обаче е твърде рано да дадем оценка. Трябва да изчакаме САЩ и останалите заинтересовани от този процес страни да ни уведомят за плановете си, което очакваме да се случи на срещата с администрацията на г-н Обама в Прага в началото на м. април. Да се правят сметки сега би бил неправилен тактически ход.

Ние, разбира се, ще ви държим напълно информирани за всички аспекти на следващото заседание на Европейския съвет и аз гарантирам, че министър-председателят Тополанек ще бъде запознат подробно с всички становища, изразени тази сутрин. Той ще докладва пред Парламента на следващата пленарна сесия за изхода от заседанието на Европейския съвет и аз разчитам на конструктивен обмен на мнения по този повод.

Günter Verheugen, заместник-председател на Комисията. – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, съгласен съм с онези, които казваха, че кризата беше подценявана и неправилно разбрана много дълго време. Ето защо би било добре още в началото да се съгласим, че не знаем колко ще се задълбочи кризата. В допълнение, не знаем и колко дълго ще продължи и следователно не знаем дали сме направили достатъчно. Съжалявам, но в този случай се налага да се противопоставя на г-н Juncker.

Ние дори не знаем дали това, което сме направили ще има ефект или не. В момента не знаем дори това. Единственото нещо, което знаем със сигурност е, че няма да излезем от кризата, ако не успеем много бързо да накараме финансовия сектор отново да функционира.

Оттук възникна проблемът и, между другото, стана относително ясно как се стигна до всичко това. Знаем също защо няма ефект от предприетите вече мерки за стабилизиране на финансовия сектор, а ако има такъв, той не е задоволителен. Това е така, тъй като банките са наясно, че все още пред тях стоят редица проблеми. Понастоящем банките си осигуряват резерви срещу риск, тъй като знаят, че някои от рисковете, свързани с техните книжа, все още не са разкрити. Ние трябва да предприемем подходящите политически мерки в тази насока.

Въпреки това обаче едно нещо е ясно. Финансовият сектор няма възможност да се върне към времето преди кризата. Всеки, който счита, че държавата и Европейският съюз са отговорни за решаването на този въпрос и че след това всичко ще бъде както преди, е изпаднал в голяма заблуда. Ясно е, че в дългосрочен план се нуждаем от стабилна система за надзор на финансовия сектор и на финансовите институции, която да обхваща и страните извън Европа. Изключително важно е съвместно с нашите партньори да въведем система за глобално управление. Това би било възможно само със сътрудничеството на нашите партньори, ако ние, европейците, изберем ясен общ подход. Колкото по-голямо съгласие получим по този въпрос, толкова по-големи са шансовете ни да постигнем желаните от нас резултати. Ако столиците на Европа изпращат противоречиви сигнали до Вашингтон, Пекин и Токио, перспективите за установяване на ефективна система за глобално управление се влошават.

Въпреки това сме съгласни, че настоящата ситуация е потенциално взривоопасна от социална гледна точка просто защото каквото и да можем да направим, стабилизирането на финансовия сектор няма да бъде достатъчно, за да подкрепим дружествата в реалната икономика, които изпитват затруднения в резултат от финансовата криза, и всички сме наясно с това.

Европейският отговор на кризата в реалната икономика, кризата сред предприятията и в промишлеността се фокусира върху работните места. Наистина не става въпрос за дивиденди за акционерите или бонуси за мениджърите. Той има за цел да гарантира, че хората, които носят най-малка отговорност или всъщност не носят никаква отговорност за кризата – с други думи работниците – ще запазят работните си места. За тях е важно да запазят работата си, тъй като в противен случай не биха могли свободно и достойно да водят независим живот.

Искаме да защитим работните места в европейската икономика, за което са нужни тези разходни програми. Можем да поспорим дали те биха могли или следва да бъдат по-всеобхватни. Въпреки това проблемът е в липсата на гъвкавост в това отношение в бюджета на Общността. За нас в Европейския парламент или в Европейската комисия е лесно да кажем, че се нуждаем от по-голям пакет за икономическо възстановяване и че трябва да влеем голямо количество средства в икономиката, тъй като това не са нашите средства – ние не разполагаме с такива. Това винаги са средства от държавите-членки и моля да не забравяме, разбира се, и ролята на националните парламенти.

Опитахме се да гарантираме, че разходните програми са организирани така, че краткосрочните нужди да не подлагат на риск дългосрочните цели. Точно това бе споменато и от някои от ораторите от всички парламентарни групи, а именно, че ние преживяваме процес на икономическа промяна, промяна към

нискоемлеродна икономика, икономика, основана на по-ефективно използване на ресурсите и на знанието. Тази трансформация трябва да продължи и по време на кризата. Ето защо призоваваме дружествата да не намаляват разходите за научноизследователска и развойна дейност или за иновации и да запазят основната си налична работна сила. Финансовите мерки, които предприемаме, трябва да са в подкрепа на тези цели. Съгласен съм с всеки, който казва, че вероятно е можело да се направи нещо по-добро. Въпреки това обаче никога не трябва да забравяме, че средствата, които изразходваме, не са на Европейския съюз, а на държавите-членки и че наред с това, което считаме за подходящо в настоящия момент, в държавите-членки има и други фактори, които следва да бъдат взети предвид. Предложението от Лисабонската стратегия икономически модел, който също беше предмет на обсъжданията днес, не предвижда независим пазар. Лисабонската стратегия не се основава на допускането, че най-добрата пазарна икономика е тази, която е оставена да се развива самостоятелно при съвършено свободни пазарни условия. Напротив, според стратегията пазарът се нуждае от правила, за да може да изпълнява задълженията си в областта на социалната политика и околната среда. Политиците са отговорни за установяването на тези правила и ние не трябва да избягваме тази задача. Ето защо считам, че целите на Лисабонската стратегия трябва да останат непроменени и че въпросът „Как така въпреки Лисабонската стратегия изпаднахме в криза?“ не е коректен. Друга икономическа стратегия в Европа не би могла да предотврати макроикономическите дисбаланси и грешките, допуснати на международните финансови пазари, довели до кризата.

За да обобщя, ще кажа, че бихме желали да гарантираме, че възможно най-голям брой от европейските дружества ще излязат незасегнати от кризата. Това означава, че трябва да им помогнем да получат средства. Струва ми се, че в настоящия момент това е основният проблем, тъй като кредитната криза засяга не само големите, но и малките организации.

Европейската инвестиционна банка прави каквото може и трябва да ѝ благодарим за изключително гъвкавия ѝ подход. Сега обаче тя достигна предела на възможностите си. Вече е ясно, че в резултат на това ще бъде невъзможно ЕИБ да отговори на кредитните изисквания на големите и малки европейски дружества през втората половина на тази година. Всеки трябва да е наясно, че ситуацията ще става много сериозна и следователно си заслужава да обмислим дали ние в Европейския парламент не бихме могли да подобрим положението на европейските дружества, като например бързо разгледаме и приемем предложенията на Комисията, целящи да предпазят тези дружества от излишни разходи.

Представихме предложения, които могат до доведат до свиване на разходите на европейските дружества с до 30 милиарда EUR годишно. Бързото приемане на тези предложения ще допринесе значително за преодоляване на кризата.

Комисията е убедена, че при подготовката на тази среща на върха, възможностите и рисковете за европейската интеграция ще станат по-ясни, отколкото в редките случаи преди това. Възможностите очевидно включват обединяване на силите ни, координирани действия и използване на цялата ни творческа енергия, за да излезем от кризата по-силни. Това ще ни даде възможност да компенсираме факта, че за разлика от САЩ, ние не можем централизирано да вземаме решения, които да се прилагат навсякъде, а вместо това трябва да осигурим съгласието на 27-те държави-членки.

В същото време обаче рисковете са по-очевидни, отколкото преди – рисковете, на които ще бъдем изложени, в случай че в тази ситуация една или повече държави-членки изберат протекционизъм или икономическия национализъм вместо солидарност и общ подход. Ако не използваме един и същ компас, който да ни води през кризата, всички ние, за съжаление, заедно ще се изгубим в мъглата, която причини кризата.

Elisa Ferreira, докладчик. – (PT) Г-жо председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, госпожи и господа, кризата е по-тежка от предвиденото, а безработицата ще се повиши повече от очакваното. Имаме пълното основание да считаме, че планираните европейски стимули няма да бъдат достатъчни, а вече е ясно, че е необходимо твърде много време, за да стигнат до населението.

Позицията на Парламента винаги е била ясна и категорична и се надявам да остане такава. Целта ни е да запазим равнищата на заетост и да създадем нови работни места чрез териториално и социално сближаване и солидарност. Във време на криза хората не могат да се подчинят на Европа, която няма отговор, на Европа, която е безсилна да реши проблемите, пред които са изправени. В такъв случай какво ще изиска Парламентът от Комисията? В тези доклади, разбира се, Парламентът призовава за координиране на националните действия и приканва Комисията да използва всяко налично в настоящия момент средство и да предприеме действия. Той също така предоставя на Комисията, като бюджетен орган, всички възможности това да се случи. Парламентът изисква от Комисията да стартира ясна европейска инициатива за заетост и подчертава, че е важно да има програма за прилагане на мерките за регулиране на финансовите пазари, както и за предлагане на кредити за реалната икономика. Какво обаче изисква Парламентът от Съвета? По-конкретно Парламентът

изисква от Съвета да преоткрие политическата воля, залегнала в основите на европейския проект. Когато говорим за Европейския съюз, става дума за конкуренция, но също така и за сближаване и солидарност. Не можем да имаме единен пазар, без да гарантираме солидарност и сближаване. Ето защо всички ние делегирахме на Европа националната независимост, която имавме преди да се присъединим към този проект.

Jan Andersson, докладчик. – (SV) Г-жо председател, сега кризата започва да се превръща в реалност за населението, безработицата започва да нараства и то с бързи темпове, а ние започваме да виждаме социалните последици от кризата. Икономическият спад е по-голям, отколкото очаквахме в началото. Ще има по-висока безработица и по-тежки социални последици.

Бих желал да кажа нещо на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи тук в Парламента. Г-н Nöckner не е тук, но той упрекна предложението на групата на социалистите в Европейския парламент за тази криза. Това е като да стреляш по пианиста, защото не ти харесва песента. Разбира се, в Европа имаме правителства в центъра и вдясно. Тези правителства не са активни, те показват липса на координация и солидарност.

Сега става въпрос за работни места, за социалноосигурителни системи и за публичния сектор. Преди срещата на върха се обръщам към Комисията и Съвета: ние се нуждаем от действия сега, необходимо е да действат координирано, да положим достатъчно усилия и да направим това на принципа на солидарността. Сега е моментът за тези действия. Не можем да чакаме срещата на върха през м. май. Проблемите на заетостта трябва да бъдат начело на дневния ред сега.

(Ръкопляскания)

Евгени Кирилов, докладчик. – Благодаря, госпожо Председател. Политиката на сближаване е доказала своя принос за преодоляване на социално-икономическите трудности и за осъществяване на структурните реформи в страните-членки и техните региони. Натрупаният досега опит и особено заделеният значителен ресурс - ние говорим за над 340 милиарда за 7-годишния период - са жизнено необходими при настоящата икономическа криза и изключително важно е тези пари наистина да бъдат използвани, и то използвани по най-добрия начин, в интерес на европейските граждани и на бизнеса. В момент, в който всяко едно евро е важно за съживяване на европейската икономика, не можем да позволим неправилно изразходване на средства, затова едновременно приветстваме опростяването на правилата, но и призоваваме за коректно изпълнение.

Господин Ферхойген, когато говори днес, каза нещо, което е вярно: ние не знаем колко време ще продължи кризата. Но ние би трябвало днес да кажем едно: решенията, които ще вземем, и естествено решенията, които ще вземе Европейският съвет следващата седмица, трябва да бъдат почувствани като резултат още тази година, аз бих казал, трябва да бъдат почувствани даже още това лято. Това чакат европейските граждани от нас, за да видят светлина в тунела, за да видят надежда за изход, по-бърз изход от тази криза.

И искам да кажа нещо, обърнат към малкото колеги, които се опитаха днес да поставят една икономическа разделена линия между старите и новите страни-членки. Аз смятам, че именно политиката на сближаване, това, което вземаме и днес като решение, контрира тези техни мисли. Струва ми се, че всичко това е страшно вредно и ние трябва да го преодолеем с общи усилия. Благодаря.

Председател. – Внесени са пет предложения за резолюции⁽¹⁾ съгласно член 103, параграф 2 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се днес, сряда, 11 март.

Писмени декларации (член 142)

John Attard-Montalto (PSE), в писмена форма. – (EN) Като част от обновената Лисабонска стратегия през 2008 г. бяха приети насоки, които остават в сила до 2010 г. Всички държави-членки, включително Малта, трябваше да очертаят стратегиите си за увеличаване на работните места. Бяха очертани насоки за заетостта. За тази цел е важно да се осигурят средства, а Европейският социален фонд може да финансира непосредствените действия, които държавите-членки ще предприемат във връзка с постигането на съчетаване на гъвкавост и сигурност и повишаване на квалификацията.

(1) Вж. протокола.

Съчетаването на гъвкавост и сигурност е интегриран политически подход, който има за цел да стимулира приспособимостта на работниците и предприятията. Второ, трябва да положим огромни усилия за повишаване на квалификацията и това трябва да се случи на всички равнища.

Първо, повишаването на нивото на квалификация би било безполезно, ако не отговаря на нуждите на пазара на труда.

Второ, необходимо е да се даде приоритет на три стратегии:

- подобряване на приспособимостта на работниците и предприятията;
- привличане на повече хора в сектора на заетите и запазване на броя на заетите, за да се увеличи предлагането на труд и да заработят системите за социална закрила;
- увеличаване на инвестициите в човешки капитал чрез повишаване на квалификацията и по-добро обучение.

Adam Bielan (UEN), *в писмена форма*. – (PL) Г-н председател, докато слушах това разискване, не можеше да не усетя конкурентната атмосфера в Парламента, нещо като решителна схватка – старите държави-членки срещу новите. Струва ми се, че обвиненията и соченето с пръст помежду ни за това, кой заслужава да бъде в Европейския съюз не са панацея за проблемите ни.

Преди всичко, нека си спомним, че гражданите ни слушат и очакват от нас защита. Сега е времето да видят защо се нуждаем от обединена Европа. Трябва да използваме това разискване като възможност да обмислим как да ограничим социалните последици от настоящата криза.

Казваме „да“ на Лисабонската стратегия, защото тя води до резултати. Благодарение на Лисабонската стратегия са създадени близо 7 милиона нови работни места в Европейския съюз. Какви са тези работни места обаче? Много често това е временна или почасова заетост и всъщност равнището на заетостта на пълен работен ден остава непроменено.

Това просто показва, че Европа трябва да се научи да използва потенциала си. Трябва да инвестираме във високотехнологични продукти, за чието производство са нужни висококвалифицирани работници – това е нашата добавена стойност – сектор, в който сме ненадминати. Във връзка с това удължаването на сроковете за ползване на финансовите ресурси и опростяването на процедурите за подаване на заявления, особено за новите държави-членки, са изключително важни.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Световната икономическа криза изненада всички ни, независимо дали говорим за банки, многонационални дружества или дори транснационални институционални структури. Световната икономика е сериозно засегната и оцеляването на световната финансова система наистина е поставено на карта. Не мисля, че някой ще възрази, ако кажа, че мащабът на текущите проблеми налага съвместни усилия на европейско равнище. Всъщност, солидарността е абсолютно задължителна, за да излезем от кризата.

В Европейския парламент аз представлявам Румъния – държава от Югоизточна Европа. Всичко, което мога да кажа е, че ефектът от икономическия растеж от повече от 7 % през 2008 г. изглежда вече се изчерпва при нестабилните икономически условия, които нанасят все по-сериозни удари. Планът за икономическо възстановяване, изготвен от Европейската комисия, трябва да повлияе във всяко кътче от стария континент. Не трябва да има части от Европа, които да се чувстват изоставени и безпомощни във враждебна ситуация, която не е предизвикана от тях.

Считам това за най-важния тест за Европейския съюз, най-смелия проект за последните няколко години. Всички държави от този континент трябва да покажат, че са една единствена сила. Според Жозе Мануел Дурао Барозу, председател на Европейската комисия, Европа ще бъде оценявана предимно по постигнатите от нея резултати. Изцяло подкрепям това твърдение.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *в писмена форма*. – (RO) Смятам, че инициативата, която предлага план за икономическо възстановяване по време на настоящата криза, трябва да бъде приветствана. Необходимо е Европейският съюз да приеме общ, ясен и ефективен подход, за да сведе до минимум последиците от кризата по отношение на нейната интензивност и продължителност.

Необходими са ни по-ясни регламенти за финансовия сектор, по-специално по отношение на инвестициите, които предполагат висока степен на риск, като хедж фондовете.

Понастоящем солидарността между държавите-членки е от основно значение. Излишно е да се казва, че държавите-членки ще приемат мерки, специфични за техните национални условия, но те не трябва да са в противоречие с вътрешния пазар и Икономическия и паричен съюз. Приоритет трябва да бъде улесняването на кредитирането, по-специално за малките и средни предприятия (МСП), които са движещата сила на икономическия растеж и дават възможност за създаване на работни места. Въпреки това, интервенционните мерки от страна на държавата трябва да бъдат временни, след което трябва стриктно да се спазват регламентите относно конкуренцията.

В допълнение, мерките за борба с кризата трябва да бъдат включени като част от една отговорна бюджетна политика. Въпреки че сме в криза, считам, че е изключително важно да се придържаме, доколкото е възможно, към Пакта за стабилност и растеж, тъй като увеличаването на бюджетния дефицит може да е пагубно решение в дългосрочен план, по-специално за бъдещите поколения.

Daniel Dăianu (ALDE), *в писмена форма.* – (EN) Членът на Комисията Хоакин Алмуния неотдавна каза, че държавите-членки на еврозоната, които са изправени пред съществени затруднения, могат да се възползват от подпомагането на други членки на Европейския съюз. Защо тази индикация за колективен отговор не е ясно сигнализирана на новите държави-членки, които не са в еврозоната? С основание може да се счита, че има проблем с пакетите за подпомагане, предоставени на Латвия и Унгария. Намалването на много големи дисбаланси по принцип е стабилно. Но най-важното е как се прави това. Трябва ли бюджетните дефицити да се свият драстично, докато частният сектор драматично намалява дейността си? Процикличността трябва да се избягва както при увеличение, така и при намаление. Ако публичните бюджети не са основното обяснение за големите външни дефицити, защо трябва те да поемат тежестта на намаляването им? Просто си спомнете урока от кризата в Азия преди едно десетилетие. Политиката трябва също така да предвиди как да се попречи на спекулативните атаки срещу валутите на новите държави-членки. Драстичното намаляване на бюджетния дефицит също не би помогнало много в това отношение. Да се надяваме, че бъдещите заседания на Съвета по икономическите и финансовите въпроси ще доведат до по-добри подходи по отношение на финансовата помощ. И когато Международният валутен фонд участва в пакети за подпомагане, той трябва да разгледа пригодността на своя традиционен подход при справянето с макроикономическите дисбаланси с оглед на необичайните настоящи обстоятелства.

Vasîlica Viorica Dăncilă (PSE), *в писмена форма.* – (RO) Румъния трябва да използва новите възможности, предоставени от структурните фондове.

Централните и местните органи в Румъния трябва да капитализират възможно най-бързо и най-ефективно предоставената им възможност от Европейския съюз по отношение на улесняването на достъпа до структурните фондове на Общността. Те трябва да имат достъп до тези фондове, за да създават нови работни места, да предлагат професионално обучение посредством програми за обучение през целия живот с оглед на професионалната преквалификация, както и да предоставят подпомагане за малките и средни предприятия.

Ускоряването и опростяването на разпределението на финансите на Общността може да спомогне за икономическото възстановяване благодарение на „инжекцията“ от парични средства в целевите области. Тези плащания ще бъдат по-бързи и по-гъвкави и ще има само едно единствено изплащане, което ще позволи необходимите проекти да бъдат изпълнени за кратко време в области като инфраструктурата, енергетиката или околната среда.

От друга страна, румънските органи, като спазват процедурите на Европейския съюз, трябва да предоставят дела от съфинансирането за изпълнението на проектите, така че последните да могат да бъдат изпълнени възможно най-бързо след получаването на средствата от Европейския съюз.

Предложенията на европейския изпълнител са насочени към поредица от мерки за ускоряване на приоритетните инвестиции на национално и регионално равнище в държавите-членки, като в същото време се опростява достъпът до безвъзмездни средства и се увеличават наличните финансови ресурси за малките и средни предприятия.

Dragoş Florin David (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Основните характеристики, които са общи за държавите-членки на Европейския съюз, са демокрацията, стабилността, отчетността и сближаването. Докладът на Евгени Кирилов относно политиката на сближаване и инвестирането в реалната икономика подчертава важността на тези характеристики, които са общи за държавите-членки, като първо изискване в общата стратегия за следване на социалната и икономическата политика. Европейската икономика днес страда от последиците от световната финансова криза и от най-широко разпространения и сериозен спад през последните 60 години. Ние трябва да насърчаваме държавите-членки да търсят възможности за взаимодействие между финансирането от политиката на сближаване и други източници на общностно финансиране, като TBG-T,

TBG-E, Седмата рамкова програма за научноизследователска и развойна дейност, Рамковата програма за конкурентоспособност и иновации, както и финансирането, предоставено от Европейската инвестиционна банка и Европейската банка за възстановяване и развитие. В същото време държавите-членки трябва да опростят и улеснят достъпа до финансирането, което се предоставя от финансовите инструменти JESSICA, JASMINE и JEREMIE, за да бъдат насърчени малките и средните предприятия и съответните бенефициери да ги използват по-често. Бих искал в заключение да приветствам докладчика, г-н Кирилов, за неговия принос при изготвянето на този доклад.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), в писмена форма. – (GA) Живеем в период на икономическа несигурност. Европейският съюз носи отговорност за това, да установи дали е възможно да се предостави гъвкавост на националните и регионалните органи, така че да се осигури по-добро оползотворяване на фондовете на Европейския съюз, за да се справим с безпрецедентната ситуация.

Мерките в плана на члена на Комисията Хюбнер „Политика на сближаване: инвестиране в реалната икономика“ са практически и са мерки, които трябва да бъдат приети незабавно от националните органи.

Европейският фонд за регионално развитие (ЕФРЗ) сега може да се използва за предоставяне на частично финансиране за екологични инвестиции в жилища за хора с нисък доход, нещо което трябва да се използва за създаване и запазване на работни места в строителната промишленост – която е много силно засегната – и което в същото време би ни помогнало да се доближим до изпълнението на нашите ангажменти по отношение на климата.

Изплащанията за признателност от Европейския социален фонд могат действително да стимулират затруднените публични сектори и малките и средни предприятия трябва да се възползват от препоръчаните промени, за да направят паричните потоци по-леснодостъпни.

Това е стъпка в правилната посока. Счита някои от думите в доклада на г-н Кирилов във връзка с Лисабонската стратегия за заслужаващи съжаление.

Adam Gierek (PSE), в писмена форма. – (PL) Как можем да се борим с финансовата криза? (Европейски план за икономическо възстановяване) С финансовата криза можем да справим в краткосрочен или в дългосрочен план. Краткосрочният метод се основава на премахване на болестите, които са се развили през последните десетилетия и които водят до загуба на ликвидност на банките, обращението на „заразени“ облигации и липсата на сближаване на финансовата политика с действителната цялостна политика.

Страните, които оказват финансова помощ на банките, не премахват причините за кризата. Основната причина за кризата, по мое мнение, е неолибералният механизъм, който действа в икономиката, т.е. нейната насоченост към краткосрочна печалба, като се пренебрегват дългосрочните интереси, ако трябва да назовем една характеристика.

Следователно дългосрочният метод трябва да коригира механизма, чрез който функционира икономиката, като го освободи от догмите на така наречения свободен пазар. Държавите-членки и Европейската комисия не трябва да изместват стабилните по отношение на конкуренцията пазарни механизми, но те имат задължението да предотвратят болестите. Това означава, първо, че краткосрочната печалба не трябва да води до неяснота относно дългосрочните интереси, които са в резултат на разработването на инфраструктура, изграждането на обществени сгради, опазването на естествената околна среда или търсенето на нови, и понякога по-малко рентабилни, източници на енергия например.

Второ, всички форми на собственост трябва да се третират еднакво и изборът на която и да е от тях трябва да се основава на ефективността на управлението на всяка от тях.

Трето, държавите-членки и Европейската комисия трябва да поемат функцията на координатор на областите финансова политика и цялостна политика.

Четвърто, държавите-членки и Европейската комисия трябва да разработят методи за координиране на международната валута и финансовия пазар, който е уязвим спрямо спекулации, тъй като функционира спонтанно.

Genowefa Grabowska (PSE), в писмена форма. – (PL) Икономическата криза вече достигна Европа. Най-напред тя засегна развитите икономики, след това се разпространи към развиващите се и нововъзникващите икономики. Последните прогнози за 2009 г. предвиждат икономически растеж от -1 % или по-нисък. Следователно ние се намираме в една от най-сериозните рецесии, които някога са засягали Европейската общност.

Съгласна съм с докладчика, че индивидуалните мерки, предприети от държавите, сега не са достатъчни, дори ако се подпомагат с прехвърлянето на капитал в най-застрашените от кризата сектори. Нашите икономики са интегрирани помежду си, а кризата е глобална, поради което предложените мерки за възстановяване трябва също да представляват глобален по характер и степен отговор. В допълнение, в тях трябва да бъде заложен основният принцип на Европейския съюз, именно принципът на солидарност. Единствено това ще ни позволи да запазим териториалното и социалното сближаване в рамките на Европейския съюз. Смятам, че в такова време на криза принципът на солидарност също придобива ново политическо измерение.

Освен това, приемам изразените в доклада опасения по отношение на обикновените хора, които са засегнати от кризата. Отново трябва да предоставим заеми на семействата и предприятията, и преди всичко на малките и средни предприятия, които са крайъгълният камък на европейската икономика. Само една такава цел, заедно с опазването на спестяванията на гражданите, оправдава използването на публични фондове за спасителен план. Ако, като част от европейския спасителен план, успеем също така да сложим край на зоните на „данъчен рай“, борбата с кризата със сигурност ще бъде по-лесна и по-ефективна.

Louis Grech (PSE), в писмена форма. – (EN) Тъй като финансовата криза се задълбочава и краят ѝ не може да се предвиди, смятам, че ще са необходими още средства за стабилизирането на европейската икономика и спирането на спираловидния спад. Други затруднения представляват постепенно повишаващия се процент на безработицата и голямата несигурност на пазара на труда. Липсата на кредитиране, заедно с увеличението на публичния дефицит, все още е основен проблем и е ключов фактор, ако наистина искаме успешно и ефективно да се справим с икономическата рецесия. Много е важно да се възстанови подходящото предлагане на кредитиране и средствата да се използват като икономически стимул, т.е. да постъпват в семействата и дружествата. Необходимо е да се създадат стимули за привличане на капиталови инвестиции. За съжаление, в момента не съществува европейски механизъм или институция с възможности за координиране на интегрирано възстановяване на континентално равнище и поради това ние прилагаме отново отделни решения, които може да не са успешни като цяло, тъй като икономиките на държавите-членки са силно зависими една от друга. Европейските усилия за възстановяване трябва да вървят ръка за ръка с регулаторните промени, за да се избегне повтаряне на грешките, които ни доведоха до кризата. Липсата на регулиране и слабият надзор са в основата на проблема и ние трябва да възстановим ефективните регламенти.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Ще можем да разберем сериозната социално-икономическа ситуация, която засяга страните от Европейския съюз, включително Португалия, единствено, ако имаме предвид целите на този „процес на интеграция“ и как неговите политики са в основата на настоящата капиталистическа криза, на която Европейският съюз е един от епицентровете.

През последните 23 години Европейската икономическа общност/Европейският съюз насърчава свободното движение на капитали и финансиализацията на икономиката; либерализира пазарите и насърчава приватизацията; слива дружества и насърчава свръхпроизводството; премества и унищожава производствен капацитет; насърчава икономическото надмощие на някои за сметка на зависимостта на други; насърчава експлоатацията на работниците и увеличаващото се прехвърляне на печалбите от производителността на труда в капитала; централизира създаденото благосъстояние; увеличава социалното неравенство и регионалните асиметрии, всичко под контрола на основните сили и на големи икономически и финансови групи. Това са първопричините за непоправимата капиталистическа криза.

Не в „кризата“, а в характерните за капитализма политики са корените на безработицата, несигурността, ниското заплащане, влошаването на условията на живот, бедността, болестите, глада и нарастващите затруднения, пред които са изправени работниците и обикновеното население.

Поради това приветстваме планираната от португалската Обща конфедерация на работниците (CGTP-IN) за 13 март голяма демонстрация, за да се промени посоката към повече работни места, по-добро заплащане и повече права.

Gábor Harangozó (PSE), в писмена форма. – (EN) Необходимо е Съюзът да увеличи максимално своите усилия, за да прилага последователна рамка за справяне със световната финансова криза. Ако искаме да възстановим общественото доверие и стабилната финансова система, трябва да действаме бързо, за да запазим заетостта и икономическата дейност. За да смекчим отрицателните ефекти от рецесията, като запазим социалните стандарти и равнищата на заетост, трябва да бъдат направени някои корекции за опростяване на достъпа до наличните ресурси, като се гарантират по-голяма прозрачност и по-добро управление. Заклученията на последния Съвет ЕИТ призовават за „бързо предприемане на допълнителни действия в подкрепа на заетостта от страна на Европейския социален фонд, по-конкретно в полза на най-уязвимите групи от населението, като се обърне особено внимание на най-малките предприятия чрез намаляване на разходите за труд извън тези

за работна заплата“. Поради това искам да призова на следващата среща на високо равнище на Съвета сериозно да се разгледа създаването и запазването на работни места посредством мерки за съфинансиране, свързани с временното намаляване на разходите за труд извън тези за работна заплата, в страните, които са сериозно засегнати от финансовия или икономическия спад. Най-голямо внимание трябва наистина да се отдели на най-уязвимите групи от населението, тези, които страдат най-много от последиците от икономическия и социалния спад, за да се избегне по-нататъшното асиметрично въздействие на кризата, което застрашава балансираното развитие на всички територии в рамките на Съюза.

Tunne Kelam (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Солидарността е една от най-големите ценности за Европа днес. Въпреки това при настоящата икономическа криза има признаци, че европейската солидарност е подкопана.

Повече от всякога трябва да избягваме разделението между държавите-членки – да избягваме категоризирането на стари и нови, големи и малки. Разделението, което съществува между държавите-членки от еврозоната и държавите-членки извън еврозоната, не трябва да дава привилегирана позиция на държавите от еврозоната, от които да се диктува общото бъдеще. Всички държави-членки трябва да участват в еднаква степен при вземането на решения. На всички държави-членки трябва да се гарантира правото да представят своите проблеми и опасения, за да се намерят възможни европейски решения.

На Европа ѝ е необходима задвижваща сила, за да преодолее икономическата криза с най-малко щети. Протекционизмът не може да бъде отговор на икономическата криза. Напротив, откритостта и духът на конкуренцията трябва да останат в основата на нашите дейности. Поради това, за да се възползваме от настоящата депресия, повече средства трябва да бъдат инвестирани в иновации, научноизследователска и развойна дейност.

С други думи, на кризата следва да се гледа като на стимул за изпълнение на Лисабонската стратегия. Единствено чрез пълното използване на тази стратегия, която се основава на солидарността, ние можем да гарантираме работни места и устойчивост на европейската икономика.

Magda Kósáné Kovács (PSE), в писмена форма. – (HU) Няма смисъл да се опитваме да класифицираме оплакванията. Въпреки това взаимната болка мобилизира ресурсите и намеренията. Много хора се позовават на кризата от 1929 г., въпреки че избухването на последвалата Втора световна война раздели Европа по два различни пътя. Освен това страните от бившия източен блок също понесоха смяната на режима като травма, но в този случай всички ние сме еднакво застрашени от световната финансова и икономическа криза, която, независимо от някои ранни признаци, въпреки всичко бе неочаквана.

От момента на кризата пътят на Европа не може повече да се разклонява, дори в няколко паралелни пътя – не може да има две скорости. При обезценката на спекулативния капитал всеки губи; единствено степента на загубите е различна. Парадигмата на общия пазар може единствено да оцелее и да остане конкурентна при такава ситуация, ако предоставим съвместни, съгласувани решения. „Призракът“ на протекционизма не предлага добри съвети.

Задачата на държавите-членки е да разработят своите финансови планове, като сътрудничат помежду си. Европейският съюз може да допълни тази задача, като оценява как всяка една страна може да предостави подпомагане съгласно своите средства, за да се гарантира, че държавите-членки и гражданите, които са по-изостанали, също ще приключат с положителен баланс. Централноевропейският и източноевропейският регион са по-назад, отчасти по исторически причини и отчасти поради това, че липсата на еврото е довела до липса на доверие и е насочила спекулативен капитал срещу нас. И въпреки че е невъзможно да третираме определени държави-членки по един и същ начин, твърдо заявявам, че е необходимо да изготвим система за подпомагане на европейско равнище, която дава възможност, в името на солидарността, да предлагаме помощ, която е подходяща за всяка една държава-членка.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Всички принципи от европейския план за икономическо възстановяване трябва да присъстват в националните планове за икономическо възстановяване.

Предоставените средства от Европейския съюз трябва да се използват за проектите с най-голям приоритет и да се разпределят справедливо между държавите-членки, като, въпреки това, се вземат предвид всички специфични случаи.

Трябва да използваме ефективно всички предоставени ни възможности. Поради това осигуряването на възможности за използване на средствата от Европейския съюз е от основно значение, тъй като то ще ускори и ще гарантира гъвкавост на изпълнението на този план.

Проектите трябва да се изпълняват бързо и ефективно, за да се обхване тази част от работната сила, която е затруднена. Поради това административните процедури, по-специално сроковете за прилагане на процедурите, трябва да бъдат намалени радикално, за да се гарантира незабавна ефективност на този процес.

В допълнение, сред всички мерки, които трябва да бъдат приети, тези, които се отнасят до приемането на законодателна рамка за ефективна борба със зоните на „данъчен рай“, са абсолютно задължителни.

Очевидно е, че държавната помощ трябва да се използва разумно, за да се избегне създаването на проблеми с конкуренцията. Въпреки това в същото време ние трябва отблизо да анализираме благоприятните ефекти, които може да има помощ от този тип, по отношение на използването на труда, като се имат предвид ситуациите, при които тази помощ е повече от необходима.

Iosif Matula (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Европейската комисия предвижда значителни суми за инвестиции в енергийната ефективност, в производството на възобновяема енергия, както и в изграждането на трансевропейски транспортни и енергийни мрежи. Ние можем само да гарантираме, че ситуацията с газовата и енергийната криза, която възникна в някои региони на Европейския съюз, няма да възникне отново в бъдеще, като прилагаме стабилна политика в тази област.

Свързването на всички газови и енергийни мрежи в Европа гарантира прилагането на принципа на солидарност: една държава-членка ще може да внася или дори да изнася природни ресурси при нормални условия, даже по време на криза.

В този контекст държавите-членки трябва да използват възможностите за финансиране, които им се предлагат от структурните фондове, за да разработват проекти в области като инфраструктурата, енергетиката и околната среда.

За да се подобри качеството на проектите и ефективното въздействие от тяхното изпълнение, държавите-членки на Европейския съюз трябва да се възползват от максималната техническа помощ, която може да им предложи Европейската комисия.

Alexandru Nazare (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Приветствам скоростта, която показаха институциите на Европейския съюз при идентифицирането на някои решения за настоящата икономическа криза. Въпреки това искам да изтъкна няколко аспекта, които изискват по-голямо внимание.

Първо, финансирането на проекти за енергийна инфраструктура. Смятам, че е напълно погрешен подходът да се разпределят средства за колкото е възможно повече проекти, тъй като има риск бюджетът, който е необходим за тяхното изпълнение, да не може да бъде покрит. Неотдавна, като следях обсъжданията относно „Набуко“, останах с впечатлението, че си играем с огъня. Не можем да обявим 250 милиона EUR за „Набуко“, след това да кажем, че намаляваме финансирането с 50 милиона EUR, и накрая да заключим, че това трябва да бъде изцяло частна инвестиция. Ползата от проекта „Набуко“ е неоспорима и не можем да си позволим да отлагаме поради политически и икономически причини.

Второ, смятам, че трябва да избягваме да ставаме жертва на протекционистки тенденции, които засягат функционирането на вътрешния пазар. Въпреки че кризата има неравномерно въздействие в рамките на Европейския съюз, ние трябва да ѝ отговорим единно съгласно целите на политиката на сближаване и принципите на вътрешния пазар. Смятам, че е абсолютно необходимо да се оцени въздействието на измененията, за да се подобри ефективността на мерките в новата финансова рамка за периода 2014-2020 г.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Отговаряща за една трета от бюджета на Европейския съюз, без да е инструмент за управление на кризи, политиката на сближаване е и най-големият източник на инвестиции в реалната икономика, предлагащ голяма възможност, по-специално за постоянно необлагодетелстваните региони. Следователно аз искам да обърна внимание на необходимостта от намиране на решения, които да осигуряват по-добро вертикално участие на регионите на европейско равнище.

При условията, създадени от настоящата необичайна икономическа ситуация, искам да подчертая важността на подобряването на гъвкавостта по отношение на достъпа до структурните фондове. Аз също приветствам разширяването на възможността за подпомагане на инвестициите в енергийната ефективност и възобновяемата енергия в секторите на жилищното строителство и чистите технологии.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), в писмена форма. – (FI) Г-жо председател, госпожи и господа, миналата седмица Комисията представи своето съобщение относно икономическата криза на Съвета за неговото заседание в края на този месец. Комисията също така направи своята първа оценка на резултатите от европейския пакет за икономическо стимулиране. Комисията счита първоначалните резултати за добри и определя, че действията

по възстановяването на национално и европейско равнище заедно ще възлизат приблизително на обща стойност 3,3 % от brutния вътрешен продукт през периода 2009-2010 г.

Поздравявам докладчика за изключително надеждния доклад. По мое мнение, необходимостта от съгласуване на действията на държавите-членки, върху която докладът набляга, е изключително важна. Появата на тенденции е много обезпокоителна. Държавите-членки могат да уверяват, че са готови да се обединят, но по отношение на предприетите действия е налице нещо съвсем различно. Изключително важно е лидерите на Европейския съюз да вземат решенията относно това, което казват, и да не се поддават на протекционисткия натиск, който в няколко страни е неоспоримо драстичен.

Необходимо е Европейският съюз да предприеме нова амбициозна стъпка, която представлява продължение на Лисабонската стратегия. На Европейския съюз му е необходим пакет за стимулиране, който да подпомага новите промишлености като основа за конкурентоспособността и растежа. Чрез инвестиране в области като екологичната модернизация, възобновяемите енергийни източници и информационните технологии е възможно да се установи здравословна секторна промяна.

Кризата също е и възможност. Тя е възможност за реорганизиране на цялата паневропейска и световна финансова архитектура. Кризата също е и възможност за насочване на икономическия растеж по напълно нов път, въз основа на възобновяемите енергийни източници и енергийната ефективност. „Новият зелен курс“, както е известен, трябва да бъде в основата на възстановяването и новия растеж. По този начин, като създаваме работни места и въвеждаме иновации, ние също ще се насочим и към предизвикателствата, свързани с изменението на климата.

Zita Plešinská (PPE-DE), в писмена форма. – (SK) Европейската икономика търпи последствията от световната финансова криза, като се наблюдава най-големият и най-сериозният упадък през последните шестдесет години. Кризата е голям тест за Европа. Тя засяга дружества, но и обикновени хора, и техните семейства. Много хора живеят в страх, по-конкретно от това, че ще загубят своите работни места и очакват Европейският съюз да ги спаси.

Европа не може да бъде просто сбор от 27 национални интереса. Тя трябва да се основава на солидарността и готовността на държавите-членки и на регионите да изпълнят целите на своите програми възможно най-бързо.

По време на икономическа криза трябва да сме наясно, че трябва да се съсредоточим върху целите от Лисабон, по-специално в областта на заетостта. Именно политиката на сближаване притежава финансовите инструменти, които трябва да се прилагат интензивно и гъвкаво по време на кризата. Финансовите ресурси на политиката на сближаване на Европейския съюз за периода 2007-2013 г. могат значително да спомогнат за изпълнението на целите на обновената Лисабонска стратегия на Европейския съюз за растеж и работни места, която обхваща обикновени хора, дружества, инфраструктура, енергийния сектор и научноизследователската дейност и иновациите. Трябва да подобрим съгласуването и да изоставим протекционизма и всички форми на демагогия. Трябва да подновим потока и движението на капитали.

Категорично смятам, че инвестициите в иновации, нови технологии и екологични иновации ще доведат до новите възможности, които са съществени за осигуряването на ефективен отговор на настоящата финансова криза. Трябва да премахнем всички бариери и да създадем реален вътрешен пазар на възобновяема енергия.

Katrin Saks (PSE), в писмена форма. – (ET) Искам да благодаря на докладчика, г-жа Ferreira, за подходящия и навременен доклад. При настоящите условия на криза е от основно значение да се използват напълно съществуващите фондове. За съжаление, повечето държави-членки, които имат право да получат подпомагане от структурните фондове и Кохезионния фонд, при новата финансова перспектива нямат възможност да ги използват. Същото се отнася и за моята родна страна, Естония. Има няколко причини за това. Първият основен проблем е в собствения административен капацитет на държавите-членки; в тази област държавите-членки могат да постигнат много сами и могат да подобрят административното функциониране. Втората причина произтича от Европейския съюз. Важно е Европейският съюз да направи условията по-гъвкави. Има проблем, например, с програмите, при които разходите трябва да бъдат направени предварително, а се финансират след това. Сега е трудно да се вземат заеми, за да се направят тези разходи. Въпросът за действията, които планира да предприеме Европейската комисия по отношение на авансовите плащания, е много важен. Следващият важен въпрос е нормата на самофинансиране при настоящите условия; в тази област следва да се обмисли по-голяма гъвкавост. Третият важен въпрос е надзорният механизъм – настоящата бюрокрация очевидно е тежка.

Благодаря Ви за доклада.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) В случая с някои държави-членки, включително балтийските държави, Румъния или Унгария, финансовата криза и световната рецесия подчертават структурните дисбаланси, които са се натрупали през периодите на икономически растеж, въз основа на постъпленията от преки чуждестранни инвестиции и бързо нарастващ външен дълг.

Всеки план за икономическо възстановяване на Европейския съюз трябва да има предвид, че на тези страни им е необходимо значително външно финансиране, за да могат да покрият дефицита в търговията със стоки и услуги. При провал на външното финансиране въпросните страни са обречени на огромни, внезапни корекции, които ще заличат социалните помощи, придобити през предходните години, ще отслабят сближаването в рамките на Европейския съюз и могат дори да застрашат стабилността в тази област.

Съветът и Европейската комисия носят определена отговорност за намирането на решения за осигуряване на външното финансиране, което е необходимо. Въпросните държави-членки носят отговорността, като печелят време чрез полученото външно финансиране, да осъществят структурните реформи, които ще коригират натрупаните дисбаланси.

Margie Sudre (PPE-DE), в писмена форма. – (FR) Регионалната политика е първичният източник на европейски инвестиции в реалната икономика. Ускоряването и опростяването на нейното финансиране може да спомогне за икономическото възстановяване, като предостави ликвидност в целевите сектори.

По-бързите и по-гъвкави плащания по фиксирани ставки и с еднократни суми, предложени от Комисията, ще позволят незабавното изпълнение на проектите в областта на инфраструктурата, енергетиката и околната среда.

Националните и регионалните органи трябва да се възползват от тези възможности и да използват интензивно структурните фондове, за да стимулират заетостта, малките и средни предприятия, предприемаческия дух и обученията, свързани с работата, като дадат своя принос съгласно правилата за съфинансиране, така че предвидените средства да могат да се използват напълно.

Призовавам регионалните съвети и префектури във френските отвъдморски департаменти, като органи за управление на структурните фондове, да очакват тези промени, така че техните регионални програми да могат незабавно да се съсредоточат върху проектите, като покажат най-добрия потенциал за растеж и работни места.

Изправени пред настоящите вълнения във френските отвъдморски департаменти и протестното движение, засегнало Реюнион, ние трябва да изследваме нови местни инициативи за развитие и да задействаме всички средства, които имаме на разположение, включително тези, предоставени от Европейския съюз.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), в писмена форма. – (RO) Съобщението на Европейския съюз относно Европейския план за икономическо възстановяване от м. декември 2008 г. изброява областите, в които Европейският съюз ще инвестира през следващите няколко години, за да гарантира икономически растеж и запазване на работните места. Те са: подпомагане на малките и средни предприятия, с финансова оценка от 30 милиарда EUR посредством Европейската инвестиционна банка; ускоряване на инвестициите в инфраструктурни проекти за трансевропейски енергийни връзки и широколентов достъп, с финансова оценка в размер на 5 милиарда EUR за подобряване на енергийната ефективност на сградите; научноизследователска дейност и иновации.

Мерките трябва да бъдат подкрепени от законодателни предложения, които също да гарантират предвидените финансови суми. Предложението за регламент от м. януари 2009 г. относно финансиране на енергийни проекти като част от европейския план за икономическо възстановяване не съдържа финансови суми, предвидени за енергийна ефективност на сградите. Смятам, че Европейският съюз ще сгрее, ако по време на икономическата криза не съумее да подкрепи финансово приоритетните проекти. Енергийната ефективност на сградите е област, която може да създаде приблизително 500 000 работни места в Европейския съюз, да подобри качеството на живот на гражданите и да допринесе за устойчиво икономическо развитие, като насърчава възобновяемите енергийни източници. Аз лично считам, че ще бъде неуспех от страна на настоящата Европейска комисия, ако не подкрепи повишаването на енергийната ефективност на сградите чрез използването на финансови мерки и инструменти, подходящи фискални мерки и като даде ясен политически сигнал на европейско равнище.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN), в писмена форма. – (PL) Г-жо председател, днес разискваме план за икономическо възстановяване във връзка с приоритетите на Лисабонската стратегия. Въпреки че са изминали няколко години от обявяването на стратегията, ние виждаме, че тя не се прилага. С други думи, ние изготвяме документи, които впоследствие не прилагаме. Това се потвърждава от един навик, превърнал се в норма в

Парламента, а именно затрупването на гражданите с регламенти, които в много случаи затрудняват живота им и които нямат съществен ефект върху техния жизнен стандарт.

В допълнение, разрастващата се финансова криза показва, че Европейската комисия и Съветът са напълно откъснати от ежедневиите проблеми на обществото. Всъщност, Комисията няма реален план за действие в отговор на разрастващата се криза. Всеки вижда, че отделните държави предприемат спасителни мерки самостоятелно и че централно управляваният пазар от петстотин милиона, не може да има реален ефект върху мащаба на кризата.

През последните години на страните от Източна Европа им беше казано, че трябва да приватизират своите банки, с други думи, че трябва да ги подчинят на западноевропейските банки. Те наивно направиха това и днес именно тези банки спекулират и погубват икономиките на новите държави-членки на Европейския съюз.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа ROURE

Заместник-председател

4. Дневен ред

Председател. – По отношение на предложението за резолюция на комисията по външни работи относно хуманитарното положение в Шри Ланка, получих писмено възражение срещу включването му в дневния ред от Robert Evans, подписано от още четиридесет колеги.

Съгласно разпоредбите на член 90, параграф 4 от правилника, предложението за резолюция се включва за разискване и гласуване в дневния ред на настоящата сесия.

Поради това аз ви предлагам разискването да се включи тази вечер като последна точка, а гласуването да се проведе утре в 12 часа. Сроктът за внасяне на изменения е 15 часа днес.

Robert Evans (PSE). – (EN) Г-жо председател, в понеделник вечерта комисията по външни работи прие предложение относно влошаващото се хуманитарно положение в Шри Ланка съгласно член 91.

Ситуацията в Шри Ланка очевидно е много сериозна, но какво точно се случва във връзка с хуманитарното положение изобщо не е ясно. Осъзнавам, че има много различни становища в тази зала. Поради това предполагам, че най-разумно ще бъде да се планира подходящо разискване, което трудно ще бъде включено в тази месечна сесия, но може да бъде включено в следващата ни сесия, която е само след десет дни. Благодарен съм на г-н Daul от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, който изрази подкрепата на своята група в тази насока. Тъй като сме сериозен парламент, предлагам и призовавам колегите да подкрепят разискване с резолюция и пълно участие през следващата месечна сесия, за да отговорим на сериозността на положението в Шри Ланка.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Г-жо председател, когато някой предлага нещо, друг може винаги да го оспори преди гласуването.

Поради това просто искам да кажа, че ситуацията в Шри Ланка е изключително трагична. Има 1 50 000 души, които са попаднали в капан. Ситуацията в Бирма е абсолютно същата. Ето защо трябва да оставим Шри Ланка в дневния ред за днес, за да покажем нашата решителност да помогнем на попадналите в капана.

(Парламентът отхвърля искането за отлагане на разискването)

5. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е време за гласуване.

(За подробности относно резултатите от гласуването: вж. протокола)

5.1. Освобождаване от ДДС при окончателен внос на някои стоки (A6-0060/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (гласуване)

5.2. Коригиране на основните заплати и добавките, прилагани по отношение на персонала на Европол (A6-0078/2009, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (гласуване)

5.3. Мобилизиране на средства от фонд „Солидарност“ на ЕС (A6-0106/2009, Reimer Böge) (гласуване)

5.4. Проект на коригиращ бюджет № 1/2009: наводненията в Румъния (A6-0113/2009, Jutta Haug) (гласуване)

5.5. Общи правила и стандарти за организациите за проверка и преглед на кораби и за съответните дейности на морските администрации (преработена версия) (A6-0097/2009, Luis de Grandes Pascual) (гласуване)

5.6. Общи правила и стандарти за организациите за проверка и преглед на кораби (преработена версия) (A6-0098/2009, Luis de Grandes Pascual) (гласуване)

5.7. Държавен пристанищен контрол (преработена версия) (A6-0099/2009, Dominique Vlasto) (гласуване)

5.8. Система на Общността за контрол на движението на корабите и за информация (A6-0100/2009, Dirk Sterckx) (гласуване)

5.9. Разследване на произшествия в областта на морския транспорт (A6-0101/2009, Jaromír Kohlíček) (гласуване)

5.10. Отговорност на превозвачите на пътници по море в случай на произшествия (A6-0102/2009, Paolo Costa) (гласуване)

5.11. Гражданска отговорност и финансови гаранции на корабособствениците (A6-0072/2009, Gilles Savary) (гласуване)

5.12. Спазване на изискванията на държавата на знамето (A6-0069/2009, Emanuel Jardim Fernandes) (гласуване)

5.13. Заплащане на такси от тежкотоварни автомобили за ползване на определени инфраструктури (A6-0066/2009, Saïd El Khadraoui) (гласуване)

5.14. Публичен достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (A6-0077/2009, Michael Cashman) (гласуване)

– Преди окончателното гласуване:

Michael Cashman, докладчик. – (EN) Г-жо председател, съгласно член 53 искам да приканя Комисията да ни каже, дали възнамерява да приеме всички изменения на Парламента, които бяха приети днес.

Günter Verheugen, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-жо председател, имам честта да направя следната декларация от името на Комисията.

Комисията взема предвид измененията, гласувани от Парламента, които ще проучи подробно. Комисията потвърждава своята готовност да търси компромис с Парламента и Съвета. Комисията ще разгледа своето

предложение, единствено след като двата клона на бюджетния орган са приели своите становища. Комисията възнамерява да продължи да води конструктивен диалог междувременно и с двете институции.

Michael Cashman, докладчик. – (EN) Г-жо председател, не знам къде е бил членът на Комисията, но ние приехме позиция тази сутрин.

Поради това искам пленарното гласуване да върне доклада за ново разглеждане в комисията, което ще й осигури гъвкавост да започне преговори със Съвета и Комисията.

Затова искам подкрепата на залата за връщане за ново разглеждане в комисията.

(Парламентът одобрява искането за отлагане на окончателното гласуване)

Michael Cashman, докладчик. – (EN) Г-жо председател, благодаря на залата за търпението относно моята последна намеса. Мога ли сега да Ви помоля, г-жо председател, да напишете официална покана до чешкото председателство, както и до предстоящото шведско председателство, за започване на официален диалог с Европейския парламент възможно най-скоро?

Също така, както е обявено в списъка за гласуване и с цел постигане на яснота и съответствие на текста, който приехме сега, учтиво Ви моля да изискате от парламентарните служби да продължат без съществена промяна да правят следното: да групират членовете в тематични заглавия според тяхното съдържание, съответно да подредят отново съображенията и дефинициите, и да изготвят и публикуват позицията на Парламента като консолидиран текст възможно най-скоро.

Най-накрая, искам да благодаря за огромното съдействие, което получих не само от секретариатите, но и от службите по внасяне.

(Ръкопляскания)

Председател. – Ще предам това искане, г-н Cashman, и резултатите ще бъдат оповестени.

5.15. Насоки за политиките по заетостта на държавите-членки (A6-0052/2009, Jan Andersson) (гласуване)

5.16. Удължаване на срока за прилагане на член 139 на Правилника на ЕП до края на седмия законодателен мандат (B6-0094/2009) (гласуване)

5.17. Социално положение на ромите и подобряване на техния достъп до пазара на труда в ЕС (A6-0038/2009, Magda Kósáné Kovács) (гласуване)

5.18. Предизвикателства, свързани с доставките на петрол (A6-0035/2009, Herbert Reul) (гласуване)

5.19. Постигане на по-екологосъобразен транспорт и интернализация на външните разходи (A6-0055/2009, Georg Jarzembowski) (гласуване)

5.20. Лисабонска стратегия (гласуване)

– Преди гласуването на изменение 28 (отнася се до гласуването на изменение 27):

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Г-жо председател, може би греша, но мисля, че Вие проведохте гласуване на изменение 27, едно в действителност техническо изменение, в което просто се изисква да бъде преместен параграф 47. От друга страна, има искане за отделно поименно гласуване на оригиналния текст.

Ето защо смятам, че се съгласихме да преместим параграф 47 и сега следва да проведем поименно гласуване на два етапа за самия параграф 47.

Председател. – Нека да изясним нещата: нямаше възражения срещу това параграф 47 да бъде вмъкнат след параграф 49. След това гласувахме изменение 27, което беше прието. Следователно не можехме да гласуваме параграф 47, тъй като вече гласувахме изменение 27. Следователно проблем не съществува.

5.21. Борба с изменението на климата (гласуване)

– Преди гласуването на параграф 20:

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, бих искала да предложа кратко изменение в оригиналния текст. Параграф 20, ред 3 следва да гласи: „намаляване на емисиите от обезлесяване и деградация“. В момента той гласи „намаляване на емисиите за обезлесяване и деградация“. Желая да променим думата „за“ на думата „от“. В английския вариант на текста тази дума е сгрешена. Това е безспорно.

(Устното предложение за изменение се приема)

5.22. Насоки за политиките по заетостта (гласуване)

– Преди гласуването на параграф 13:

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Г-жо председател, искам да предложа едно малко изменение, следва да се смени „the disabled“ (хора с увреждания) или с „people with disabilities“ (хора с увреждания), или с „disabled people“ (хора с увреждания). На английски никога не използваме израза „the disabled“.

(Устното предложение за изменение се приема)

– Преди гласуването на изменение 1:

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, отново едно стандартно изменение по отношение на ролята на консултациите със социалните партньори. Накрая следва да се добави фразата „в съответствие с националните традиции и практики“. Това обикновено се прави посредством изменение, но по някаква причина беше пропуснато. Социалистите подкрепят това изменение и да се надяваме, че и другите групи също ще го подкрепят; обикновено е така.

(Устното предложение за изменение се приема)

5.23. Европейски план за икономическо възстановяване (A6-0063/2009, Elisa Ferreira) (гласуване)

– Преди гласуването:

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, бих искал да информирам нашата група, че има грешка в списъците за гласуване по отношение на изменение 113: следва да има плюс, а не минус в списъка за гласуване.

– Преди гласуването на изменение 93:

Elisa Ferreira, докладчик. – (EN) Г-жо председател, трябва само да се промени формулировката в параграф 93 относно стабилните държавни финанси на „възможно най-скорошно“, вместо „когато икономическите условия позволяват“, както бе съгласувано с докладчиците в сянка.

(Устното предложение за изменение се приема)

– Преди гласуването на изменение 71:

Alain Lipietz (Verts/ALE). – (FR) Г-жо председател, това е едно чисто техническо изменение. В нашето изменение има печатна грешка. Има един абзац, който е формулиран както следва: „ускоряване на премахването на пречките“. Ние го заменихме с „премахване на необоснованите пречки“, но, за съжаление, старият параграф и старият абзац са останали във формулировката на изменението. Затова леко променихме третия абзац, така че не е необходимо да запазваме стария вариант.

(Устното предложение за изменение се приема)

- *Преди гласуването на проекторезолюцията:*

Martin Schulz (PSE). – (DE) Г-жо председател, по ентусиазирания отговор на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи на моето изказване, можете да познаете колко добре вървяха нещата по време на гласуването ни.

Бих искал да благодаря на г-жа Ferreira, която свърши огромна работа, за да постигнем такъв резултат сега. Също така бих искал да благодаря по-специално на г-н Hökmark, г-жа Herczog, г-н Bullmann и г-н Lehne, които според мен работиха усилено върху подобната Лисабонска резолюция.

Все пак, можете да видите по реакцията на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, че имаше известно оживление. Бихме искали да ви благодарим, че гласувахте с нас относно затварянето на зоните на „данъчен рай“ и солидарността с държавите-членки. Допреди няколко минути нещата изглеждаха съвсем различно. Ваша е заслугата, че насърчихте разпространението на социалната демокрация. Това е добре за Европейския парламент, който направи ход наляво.

(Ръкопляскания от левията и протести от десницата)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Г-жо председател, бих искал само да припомня на групата на социалистите в Европейския парламент и на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, че в Парламента има и други групи, освен двете най-големи.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, един въпрос, свързан с дневния ред. Вероятно бихте могли да обясните на Парламента съгласно кой член от Правилника за дейността беше разрешено на г-н Schulz да вземе думата.

Председател. – Госпожи и господа, естествено, ще кажа на г-н Nassauer, че е напълно прав. Понякога обаче, в името на демокрацията, човек трябва да може малко да престъпи нормите.

С това имам предвид, госпожи и господа, че дадох думата г-н Schulz в съответствие с член 141 от Правилника за дейността. Той имаше пълното право да се изкаже.

Joseph Daul (PPE-DE). – (FR) Г-жо председател, той от името на Комисията ли говори? Защото иска да стане член на Комисията? Или говори като председател на групата?

– *След окончателното гласуване:*

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Г-жо председател, бих искал да получа някои разяснения. Доколкото ми е известно, не е проведено окончателно гласуване на доклада Reul. Бихте ли потвърдили дали това е вярно?

Председател. – Г-н Prodi, ние приехме изменение 3, което следователно замества цялата резолюция.

5.24. Политика на сближаване: инвестиране в реалната икономика (A6-0075/2009, Евгени Кирилов) (гласуване)

6. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

- Доклад: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

Richard Corbett (PSE). – (EN) Г-жо председател, със задоволство приемам факта, че този доклад разглежда какво може да се направи на европейско равнище, за да се стимулират икономиките, като признавам, че повечето от инструментите, които могат да се използват, си остават на национално равнище: 99 % от публичните разходи са национални, а не европейски; повечето разпоредби са национални, а не европейски. Но ако разгледаме какво може да се направи на европейско равнище, планът, предложен от Комисията, за принос от 30 милиарда EUR, включително авансови плащания от структурните фондове и нови заеми от Европейската инвестиционна банка, може и ще допринесе наистина за излизане от кризата.

Също така трябва да гарантираме, че ще избегнем протекционизма в Европа. Подходът „разори съседа си“, приложен от различни държави, ще отслаби нашия общ пазар и сериозно ще навреди на перспективите за създаване на работни места и за икономически растеж в дългосрочен план. Напротив, свободното движение

на работници и инициативите за подпомагане на износа на предприятията на единния пазар ще помогнат за осигуряване на стимула, нужен за икономическото ни възстановяване.

- Доклад: Paolo Costa (A6-0102/2009)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Г-жо председател, гласувах в подкрепа на съвместния текст относно подобряването на безопасността на тези, които избират да пътуват по море. Мисля, че е изключително важно да се добави, че следва да се отделят повече средства за професионализма на всички моряци, които отговарят за навигацията – от капитана, до главния инженер, боцмана, морския офицер, кормчията и всички моряци – защото животът и безопасността на хората в морето зависи от тях. Следователно призовавам за повече професионализъм и по-добри заплати за тези, които държат живота на пътниците по море в ръцете си.

- Доклад: Saïd El Khadraoui (A6-0066/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE), – (MT) Бих искал да кажа относно този доклад, че въпреки инициативата в полза на околната среда, все още липсва разбиране по отношение на отрицателните и непропорционални последици, които тя ще има върху регионите и страните, разположени в периферията на Европейския съюз, като Малта например. Тази инициатива може да доведе до съществено увеличение на цените за превоз на товари при извършването на транспорт към и от тези периферни региони. Повишението на разходите, на свой ред, може да доведе до по-високи цени на продуктите, които влизат и напускат тези региони или страни. Ето защо гласувах против този доклад.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Г-жо председател, налагането на допълнителни такси за тежкотоварните превозни средства представлява увеличаване на данъчната тежест. Тежкотоварният транспорт е в услуга на цялата икономика, включително и на гражданите. Разходите за него оказват влияние върху цените на всички продукти, които ние консумираме. Обременяването на пътния транспорт, освен с данъците, които вече трябва да се плащат, с допълнителни разходи за акциз върху горивата и за винетки, когато сме изправени пред криза, чийто край не се вижда, е социално безотговорно.

Замърсяването на въздуха, парниковият ефект и произшествията до голяма степен зависят от конструкцията на превозните средства и от пътната система. През последните десет години бе постигнат значителен напредък в тази област и всички ние усетихме ползите от него. Не приемам директивата в настоящия ѝ вид, тъй като се нуждае от радикално преразглеждане.

- Доклад: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-жо председател, първо бих искал да кажа, че подкрепям доклада на г-н Cashman и му благодаря за него. Той допринесе много за четенето в Парламента, като имаме предвид първоначалното предложение на Комисията.

Основното предположение, което трябва да направим, е, че вземането на решения е прозрачно. Хората трябва да имат възможността да получат достъп до документи, защото това е единственият начин да им вдъхнем доверие и имайки предвид това, е много важно да се стигне дотам, хората да могат да виждат как напредва законодателният процес. Прозрачността трябва да се прилага на всяко административно равнище по отношение на документите.

Очевидно всеки разбира, че има области, като тези, свързани със здравето на отделния индивид и т.н., които трябва да бъдат запазени в тайна, но в законодателния процес по принцип всичко следва да бъде прозрачно и в това отношение се радвам на резултатите и вярвам, че честното и открито вземане на решения е начинът да спечелим доверието на хората.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, според скорошен доклад на неправителствената организация „Taxpayers' Alliance“ (Съюз на данъкоплатците), базирана в Обединеното кралство, членството в Европейския съюз струва на всеки мъж, жена и дете в Обединеното кралство по 2 000 GBP всяка година.

Трябва да отбележа, че много от моите избиратели в североизточна Англия смятат, че получават твърде малко ползи за такава огромна сума. Следователно осигуряването на публичен достъп до документите на европейските институции е най-малкото, което тези избиратели могат да очакват в замяна на отделянето на такива големи суми за ЕС всяка година. В очите на много хора Европейският съюз продължава да бъде много неясен и монолитен субект. Всичко, което можем да направим, за да подобрим достъпа, да дадем повече информация на обществеността по някои от въпросите, които някои от членовете на Комисията и други по-скоро биха запазили поверителни, е добре дошло.

Вече станахме свидетели на това, как различни нарушители и други бяха охулени и изгонени от работата си, защото са разкрили поверителна информация. Ако цялата информация беше достъпна, тогава може би много от тези пресилени реакции щяха да бъдат излишни.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, благодаря за възможността да обясня как гласувах по този наистина важен доклад. Всички ние знаем, че, когато различни партии участват в деликатни политически преговори, понякога има нужда от поверителност, за да се избегне провалянето на дадено споразумение. Ние обаче не говорим за тези случаи.

Неотдавна се проведе преговори относно Търговското споразумение за борба с фалшификатите и някои от въпросите, които бяха разисквани, включваха масовото нарушаване на индивидуалните граждански свободи. Имаше предложения например да се претърсват iPod плеърите и лаптопите при влизане в дадена страна, за да се проверява за материали, защитени от авторски права. Бяхме ли в състояние да разискваме тези въпроси по един открит и прозрачен начин? Не, защото документите бяха пазени в тайна – може би по основателни причини, но причини, които ние в действителност не разбираме. Следователно това, от което се нуждаем, е по-голяма откритост и повече прозрачност, за да можем наистина да стигнем до същината на въпроса.

Изцяло съм съгласен с моя колега, г-н Callanan, който казва, че фактът, че не са били прозрачни, не предвещава нищо добро за ЕС.

- Доклад: Jan Andersson (A6-0052/2009)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Бих искал да благодаря на тези почитатели, които неуморно слушаха толкова дълго време. Г-жо председател, аз съм един от седемдесет и четиримата членове на Парламента, които днес гласувах против доклада на г-н Andersson, не защото съм против заетостта, а защото насоките за Европейския съюз и за политиката на държавите-членки на ЕС не посочват по-специално, че една от възможностите за насърчаване на заетостта е да се разреши на работниците да се пенсионират по свое желание. Политиката на задължително увеличаване на възрастта за пенсиониране навсякъде следователно лишава младите хора от работа, когато те на драго сърце биха заместили възрастните работници, които желаят да им отстъпят позициите си.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, този доклад се базира на погрешно предположение – предположението, че Европейският съюз знае най-добре какво трябва да се направи относно политиката по заетостта. Много от моите избиратели категорично няма да са съгласни; те по-скоро биха искали ЕС да стои далеч от всичко, свързано с политиката по заетостта. Смятам, че страната ми следва да се оттегли от социалната политика на ЕС.

По ирония на съдбата Европейският съюз се опитва да предаде своята мъдрост относно политиката по заетостта на държавите-членки, докато в същото време е отговорен за огромната бюрокрация и регламентиране, които притиснаха толкова много предприятия в моя регион и в Европа и причиниха ужасно голяма част от безработицата, с която сега се опитва да се справи.

Европейският социален модел е старомоден, той е деструктивен, предотвратява създаването на работни места и действа срещу предприемачеството. Най-добре ЕС да стои настрана от политиката по заетостта на държавите-членки и да създава по-малко бюрокрация и регламенти. Това е най-доброто, което можем да направим, за да създадем повече работни места в икономиката.

- Предложение за решение относно член 139 от Правилника за дейността на ЕП (B6-0094/2009)

Jim Allister (NI). – (EN) Г-жо председател, гласувах в подкрепа на това предложение, защото то отлага безразсъдството на едно извънредно ненужно прахосване на много средства за преводачески услуги в Парламента по отношение на ирландския език.

Аз бих предпочел цялото това безразсъдство да бъде прекратено. Все пак, това поне ще спести на данъкоплатците ни известно ненужно прахосване.

Минималното използване на ирландски език в залата е очевидно, въпреки че г-жа de Brún, като част от агресивната й Републиканска програма, може да ни достави наслада на този мъртъв език, с единственото облекчение, че почти никой, който слуша Парламента онлайн, няма да разбере дори и една дума. Мога да ги уверя, че не изпускат нищо.

Колегата й от „Шин Фейн“, г-жа McDonald, едва ли е казала повече от няколко думи на неправилен ирландски, но дори и тогава ние прахосваме пари за превод.

- Доклад: **Magda Kósáné Kovács (A6-0038/2009)**

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, благодаря на г-жа Kovács за информативния и полезен доклад относно положението на ромите.

Както знаете, ромското население непрекъснато се увеличава и се превръща в огромна и влиятелна сила в Европа. Тази група от 10-12 милиона души, която е сред най-бедните на континента, вече е с неизмерим потенциал.

Като европейци и членове на Европейския парламент, който беше основан върху стълбовете на равенството, ние трябва да реагираме на този проблем възможно най-бързо. Потискането на едно от най-големите малцинства в Европа, което продължава и до днес, е срамно и безполезно. С по-добро регулиране и по-здравословно сътрудничество държавите ще са в състояние да осигурят работа за този голям блок от потенциални работници. При застрашително разрастващата се криза ромите може би са в състояние да помогнат за решаването на някои от най-големите проблеми на Европа. Освен това предразсъдъците към тях и деградирането на тези хора продължиха достатъчно дълго. На всички граждани на Европа, включително и на ромите, трябва да се осигурят равни права и възможности.

Точно в началото на този месец в Унгария двама роми бяха застреляни като животни, докато се опитваха да избягат от горящия си дом. Как е възможно в обединена Европа да има подобни случаи?

Philip Claeyss (NI). – (NL) Г-жо председател, гласувах против доклада Kovács, защото целият е пропит от пораженческо мислене и защото смятам, че от по-голяма полза за една малцинствена група, каквато са ромите, ще бъде стратегия, която ги насърчава за по-голяма отговорност към съдбата им.

Аз също, разбира се, споделям общото мнение, че отношението към ромите следва да бъде коректно, но повечето от проблемите, споменати в този доклад, могат да бъдат приписани на начина на живот, който тези хора са избрали. Можем да приемем колкото доклади и резолюции искаме и да дадем толкова средства, колкото пожелаем, но това ни най-малко няма да промени ситуацията на място.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Г-жо председател, в този Парламент чух много политически коректни безсмислици, които бяха неизменно одобрявани от много големи мнозинства, но този доклад според мен надминава всичко. Ако намерението на Парламента е да се намеси в социалното положение на ромите и достъпа им до трудовия пазар, много ли е да искаме да се спазва минимална обективност?

Истината е, че проблемите на ромите са до голяма степен резултат от техния отказ да се адаптират към обществото, в което живеят, разбира се, що се отнася до образование и професионално обучение. От десетилетия наливаме милиони евро във всякакви видове програми, пълни с идилични, но главно нереалистични, безсмислици в духа на този доклад. Без никакъв успех. Не е ли дошло време да спрем да ги глезим и да разгледаме истинските причини за проблемите, преди да вземем някакво решение?

- Доклад: **Herbert Reul (A6-0035/2009)**

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, въпреки че измененият вариант е подобрен, все пак със свито сърце подкрепих този доклад по собствена инициатива, тъй като не е в съответствие с пакета от мерки в областта на климата и енергетиката, одобрен с голямо мнозинство в Парламента на 17 декември 2008 г.

Само да припомня, моят доклад относно схемата за търговия с емисии на ЕС, който беше крайъгълен камък на този пакет от мерки, получи 610 гласа „за“, 60 „въздържал се“ и 29 „против“. Няма нужда да споменавам, че г-н Reul не беше сред 610-те членове от всички 699, които подкрепиха доклада ми.

Имам резерви към препоръките за сондиране в Арктика или за проучване на алтернативни източници на нефт като катранените пясъци. Последните месеци показаха, че енергийната сигурност никога не е била толкова важна. Сътрудничеството, необходимо в ЕС, и нуждата да се възползваме от пакетите с мерки за стимулиране, приети от почти всички държави-членки и от Комисията, подчертават необходимостта от инвестиции във възобновяеми източници, за да се гарантира енергийната сигурност, да се намалят въглеродните емисии и да се отучим от силната ни зависимост от изкопаеми горива, макар и след определено време.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, аз бях докладчик в сянка по доклада Sacconi относно емисиите на CO₂ от леки пътнически автомобили и разбирам от работата, която свърших по него, че трябва да напомним зависимостта си от петрола.

Трябва да намалим тази зависимост, защото повечето от петролните запаси са, разбира се, в много нестабилни и несигурни части на света. Твърде дълго нашата жажда за петрол поддържа режими, които остро противостоят на всичко, за което ние се борим, на нашите собствени интереси и стойности, по-специално по отношение на правата на човека и доброто управление.

По-специално, разбира се, трябва да намалим зависимостта си от руските доставки на петрол. В миналото Русия показва, че няма да се поколебае да използва контрола си над по-голямата част от енергийните доставки към нас, за да постигне политическите и икономическите си цели. Ето защо трябва да направим всичко необходимо, за да ограничим тези й действия, а за тази цел, разбира се, трябва да намалим зависимостта си от петрола.

- Доклад: Georg Jarzembowski (A6-0055/2009)

Neena Gill (PSE). – (EN) Г-жо председател, по този доклад се въздържах, защото считам, че той просто не отива достатъчно далеч. Вече поехме ангажимент в Парламента да намалим емисиите. Транспортът играе ключова роля в борбата с изменението на климата и са необходими мерки за справяне с проблема, но този доклад няма да помогне много.

Жалко е, защото има някои добри предложения. При таксите за шум на железопътния транспорт се взема предвид по-широкото екологично въздействие на транспорта и те съвпадат добре с предложенията относно намаляването на шума от гумите, които понастоящем се разглеждат в комисията по промишленост, изследвания и енергетика.

Много повече обаче може да бъде направено за авиационния сектор. Странно е, че докладът споменава железопътния, морския и вътрешноводния транспорт, а пренебрегва този сектор, който е един от главните източници на въглеродни емисии. Точно защото докладът не засяга тази област, както и много други, аз се въздържах.

- Предложение за резолюция B6-0107/2009 (Лисабонска стратегия)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-жо председател, Лисабонската стратегия си струва да бъде подкрепена, но трябва да споменем в това отношение, че идеята Европа да е водещата, основана на знанието, икономика в света до 2010 г. няма да бъде осъществена. Сега е 2009 г. и ако искаме да постигнем нещо, следва бързо да намерим правилния вид ангажимент за цяла Европа. Тогава бихме постигнали тази цел може би до 2020 г. или до 2030 г.

Това означава всъщност, че съвсем скоро в цяла Европа трябва да има ангажимент за обучение и изследвания. Понастоящем ние сме в икономическа рецесия и в условията на този спад трябва да си припомним, че ако искаме да имаме адекватни нива на добри човешки ресурси – работна сила за нашите пазари на труда – трябва да инвестираме по-специално в обучението, както и в обучение на учители. Това е приоритет, ако наистина искаме да постигнем целите на Лисабонската стратегия.

Philip Claeys (NI). – (NL) Госпожо председател, въздържах се от гласуване на резолюцията относно Лисабонската стратегия, макар че като цяло това е много справедлива резолюция, която дава точна оценка на ситуацията и също така съдържа много предложения, които аз напълно подкрепям. Въпреки това се въздържах, защото въпросът за прословутите сини карти за икономическа имиграция още веднъж беше повдигнат и получава изразителна подкрепа точно по време, когато повече от 20 милиона души в Европейския съюз са изправени пред безработица, която ще се увеличи още повече поради икономическата криза.

Именно във времена като тези следва да спрем да прибягваме до лесни краткосрочни решения, като ново привличане на тълпи от икономически имигранти в Европейския съюз. Вместо това, трябва да инвестираме в обучението и преквалификацията на хора, които понастоящем са безработни, а не просто да ги оставим да си блъскат главите в полза на наплива на нови имигранти.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, не мога да си спомня как гласувах относно Лисабонската стратегия. Мисля, че е абсолютно безполезна, защото в нея се твърди, че Европа ще бъде водещото, основано на знания, общество до 2010 г. През последните 10 години аз седя в тази зала и се чудя как ще стигнем дотам, като приемаме регламент след регламент, задушавачи бизнеса и възможностите и в действителност насърчаващи бизнеса да се премести извън европейския континент.

Винаги съм резервиран, когато се отнася до този вид доклади. След като прекарах няколко часа в залата днес и гласувах относно налагането на повече и повече регулиране на предприятията и хората, мисля, че вървим в грешната посока и се нуждаем от незабавен обрат.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, съгласен съм с много от коментарите, направени от моя колега г-н Heaton-Harris. Както той правилно каза, Лисабонската стратегия се ангажира с превръщането на ЕС, леко иронично, в най-конкурентоспособната икономика в света до 2010 г. Като имаме предвид, че по изтичането на този самоналожен срок остава само една година, сигурно не съм единственият в Парламента, който се чуди и е малко скептичен относно това, дали ще постигнем някога тази цел.

Ние непрекъснато приемаме резолюции и Комисията постоянно изработва стратегически документи, с които ни казва как ще постигнем това. Изглежда обаче, че никога няма да успеем.

Съдържанието на Лисабонската стратегия винаги е било далеч извън възможностите на ЕС да го постигне и в много отношения противоречи на целия дух на ЕС през последните 50 години, защото, както г-н Heaton-Harris ни припомни, по-голямата част от регулирането на заетостта и икономиката на ЕС причинява повече трудности в постигането на целите на Лисабонската стратегия, отколкото нещо друго. Ние постоянно създаваме все повече и повече тежести и регламенти, които принуждават промишлеността да напусне Европа, и нямаме никакъв шанс да постигнем целите на Лисабонската стратегия. Време е да бъдем откровени пред себе си и да го приемем.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, основните цели на Лисабонската стратегия ангажираха ЕС да създаде една икономика на знанието, икономика на иновациите и дигитална икономика до 2010 г. Е, имам новини за всички нас тук в тази пълна зала: времето ни изтича. Може би не сте забелязали, но досега сме постигнали много малък напредък.

Преди да стана политик, аз работех с много новатори и помагах на начинаещи компании. Когато влязох в света на европейската политика, разбрах, че работим с иновациите по съвсем различен начин. Когато се занимаваме с иновации тук, ние имаме комисии, стратегически документи, гласувания, имаме всичко друго, но не и иновации, ако, разбира се, не смятате създаването на повече документация за иновация.

Когато говорите с новаторите навън, хората, които ще създадат благосъстояние за Европейския съюз и по света, това, което те искат, е правителствата да стоят настрана. Време е мародерите от правителствата да спрат да изсмукват силите на компаниите.

Neena Gill (PSE). – (EN) Г-жо председател, със свито сърце се изправям, за да се изкажа още веднъж за Лисабонската стратегия. Обикновено целта ми не е само да изразявам несъгласие. Смятам, че Лисабонската стратегия е най-важният въпрос за Европейския съюз. При все това днес, почти 10 години след срещата на върха, все още сме много далеч от постигането на заложените цели.

Чухме много топли думи относно необходимостта от квалифицирана работна сила, която ще е в състояние да се адаптира към икономическите катаклизми, като този, пред който сме изправени днес. Въпреки това в Европа все още сме изправени пред една хронична криза за квалифицирани кадри. В моя регион, графство Уест Мидландс, квалифицирането на работната сила беше изключително болезнен и продължителен процес. За съжаление, имаме най-голям недостиг на квалифицирани кадри в сравнение с който и да е друг британски регион. Ето защо призовавам Комисията да не изоставя структурните реформи, необходими за съживяване на Лисабонската стратегия във време на икономическо безредие, по-високи цени на нефта и стоките и продължаваща несигурност на финансовите пазари.

- Предложение за резолюция B6-0134/2009 (Изменение на климата)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, причината да искам да обясня своя вот по този конкретен доклад е защото не мога да приема лицемерието на Парламента, когато говори, както винаги го е правил, за изменението на климата.

Защо Парламентът проявява лицемерие? Е, огледайте се. Използваме второто си седалище. А имаме прекрасно в Брюксел. Ние сме тук само по три-четири дни на месец. Приемам, че ще имаме извънредна месечна сесия този месец, но тя е една спрямо 12 редовни.

Стотици хора се местят от обичайните си работни места, за да дойдат тук. Те пътуват и причиняват изхвърлянето на въглеродни емисии, докато дойдат до тук. Вероятно сме възможно най-малко екологичният парламент, който съществува. Когато влязох в това място, то трябваше да бъде парламент без хартия, а ако се огледате, всички наши бюра са покрити с хартия. Ние сме най-големите лицемери в това отношение спрямо всеки друг парламент, който познавам.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, напълно съм съгласен с изразените от предния оратор чувства. Следва да обмислим факта, че Европейският парламент има две седалища – в Страсбург и в Брюксел

– и трето в Люксембург, за което хората обикновено не говорят. Не само строим нова сграда в Люксембург, което ще доведе до по-големи въглеродни емисии, които ще допринесат за изменението на климата или не, в зависимост от гледната точка по въпроса, но също така за нас е просто лицемерно да провеждаме разискване относно изменението на климата, докато продължаваме да работим на три различни места.

Но дори и най-накрая да заработим само на едно място – в Брюксел – ако се разходите по улиците на града нощем и погледнете от площад „Люксембург“ към сградата на Европейския парламент, ще видите този светъл фар на лицемерието. Ако ще обсъждаме изменението на климата, време е да подредим собствения си дом.

- Предложение за резолюция B6-0133/2009 (Политики по заетостта)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Г-жо председател, тази резолюция е пълна с добри намерения, но следва да се запита дали резолюциите от този тип всъщност имат значение.

Например не мога да проумея, че една резолюция относно политиките по заетостта, доколкото това е от компетентността на Европа, в което не вярвам, следва да избере да игнорира много основни въпроси, като например колко хора понастоящем са безработни в Европейския съюз. Все още 20 милиона или, по-вероятно, почти 25 милиона?

Въпросът е дали Комисията все още твърдо държи на своето скандално хрумване да „внесе“ повече от 20 милиона нови имигранти в Европейския съюз. Въпросът е дали Комисията накрая ще изостави центровете си за подбор на персонал в страни като Мали и Сенегал, внасяйки дори още повече безработица. Това са типове въпроси, които очаквахме да намерят място в резолюцията, а не безсмислено изброяване на добри намерения. За съжаление, това не стана.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, отново обсъждаме нещо, за което правим много малко, и това е политиката по заетостта. Веднъж един колега ми каза, че когато Европейският парламент говори за заетост, той създава, всъщност, много повече безработица, отколкото би могло да се очаква. Ние трябва да признаем това, ако ще създаваме работни места, трябва да освободим създателите на благоденствие. Трябва да им позволим да продължат своя дух на свободни предприемачи, да създават благоденствие, да създават работни места.

Но какво правим ние тук? Чрез регулиране и разискване това, което правим, е да обезсърчаваме истинския дух на иновациите, истинския дух на предприемачеството и продължаваме да го правим и днес. Днес г-н Schulz – човек, с когото често не съм съгласен, но не и днес – говори за социална демократизация на Европейската народна партия. Сега, когато това време е дошло, ние знаем, че сме обречени, що се отнася до създаването на работни места в Европа.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Г-жо председател, забелязахте ли, че хармонизирането на политиката винаги става в една и съща посока? По-голяма интеграция означава неизменно по-голяма намеса.

Или позволете ни да го представим по друг начин: плурализмът гарантира конкурентоспособността. Ако имате конкуриращи се държави с различни данъчни нива, тогава ще можете да повишите данъците си само до определено ниво, преди парите ви да отидат в чужбина. Ако имате конкуриращи се държави с различни политики по заетостта и различни социални политики, ще можете да регулирате вашия пазар на труда само до известна степен, преди работните места да пресекат вашите граници.

Досега, през добрите години, Европейският съюз беше в състояние да пренебрегне тези истини и да построи зад стените си силно регулиран и централизиран пазар. Но добрите години свършиха. Сега рискуваме да се откъснем от динамичните икономики, да станем по-бедни и по-неуспешни и накрая, както Елдар на Толкин, да се погубим и изчезнем.

- Доклад: Luis de Grandes Pascual (A6-0097/2009)

Richard Corbett (PSE). – (EN) Г-жо председател, забелязах, че някои от тези, които очернят цялото европейско законодателство, каквото и да е то, въпреки това гласуваха за Третия морски пакет, пакет, който приветствам, защото способства за подобряване на здравето и безопасността на хората на корабите; в края на краищата той ще намали разходите, защото ще спаси животи и ще направи системите за сигурност на различните държави-членки съвместими едни с други, като с това ще ги направи по-ефективни, по-ефикасни и по-малко скъпи, докато, в същото време, ще подобри здравето и сигурността. Приветствам приемането на този пакет от мерки, който ще промени сигурността на хиляди мои избиратели в Йоркшир и Хъмбър.

- Доклад: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

Neena Gill (PSE). – (EN) Г-жо председател, гласувах в подкрепа на този доклад, тъй като бях приятно изненадана, че нашите предложения срещу зоните на „данъчен рай“ бяха приети от Парламента. Аз също така подкрепих и широките по обхват мерки, заложили в доклада, за справяне с настоящата криза.

Аспектът, върху който наистина искам да се фокусирам, е планът за възстановяване. Трябва да се уверим, че все още имаме сигурни работни места и устойчиви кариери за хората, когато икономиката започва да работи по-добре, и подкрепяме ключови сектори като автомобилната промишленост. Автомобилният сектор е модел за това, как традиционната промишленост следва да се адаптира в следващите години. Наскоро посетих завода на Jaguar и Land Rover в моя избирателен район, където видях как компанията се е превърнала в световен лидер в областта на екологичната автомобилна технология и където новите насоки за типово одобрение, приети от Парламента, бяха приветствани сърдечно.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Г-жо председател, още веднъж подхранваме илюзията, че може да се намери изход от дълговете и да се издадат закони срещу рецесията. В най-добрия случай ние ще заблудим себе си, в най-лошия – преднамерено ще направим грешката да измамим електората си.

Истината е, че нищо не може да спре тази корекция – лихвените проценти твърде дълго бяха задържани на ниски нива и сега, когато балонът беше напълнен с въздух, ще се спуска отново. Можем да се опитаме да спасим някои жертви, но вместо това претендираме, че можем да попречим това да се случи. Дългът ще бъде платен от все още неродените ни и незаченати деца и никъде няма да е по-голям, отколкото в родната ми страна, където всяко дете се ражда с дълг от 30 000 GBP заради некомпетентността и невъздржаността на неговото правителство.

Както казва националният ни поет „Този край благословен, тази скъпа, безценна люлка ... е дадена – о, смъртен срам! – под наем, като чифлик, като стопанство селско.“

И сега, освен националния ни дълг, от нас се очаква да подпомогнем европейските програми за възстановяване. Завършвам отново с думите за националния ни поет „Не го допускайте, не го правете, осуетете го, ако не щете да ви къннат за своята беда, чадата ви и техните чада.“

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Г-жо председател, хората могат да посочат като пример за голямо международно финансово престъпление аферата Madoff очевидно, но също така и спекулацията със земеделските суровини от 2007 г.

Именно затова цяло войнство от правни експерти, включително кантората на Carlos Sotelo в Испания и мрежа от големи кантори, предложиха да се създаде международен финансов съд.

Ние можем освен това да разширим компетенцията на Международния наказателен съд върху големите финансови престъпления, защото през 2007 г. милиони деца починаха в резултат на спекулации със селскостопански продукти. Това беше един финансов Дарфур.

Международният финансов съд ще притежава пълномощията да разследва спекулациите и спекулантите, да инспектира зоните на „данъчен рай“, да регулира и да наказва нарушителите.

Това е тест за искреност за Барак Обама, за президента Саркози и за другите лидери. Това е политическото послание, което трябва да се изпрати на широката общественост и това ще е първият етап от една световна организация, един световен феномен и едно световно лекарство за световната икономическа криза.

- Доклад: Евгени Кирилов (A6-0075/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, много е приятно да се прави изказване след г-н Corbett в такива разисквания, защото г-н Corbett е винаги безпогрешен – често объркан, какъвто беше днес, давайки грешното обяснение на вот в неправилния момент, но очевидно винаги безпогрешен! Все пак, питам се дали ние в Парламента знаем какво представлява реалната икономика. Дали реалната икономика е групичка чиновници и бюрократи, като ние пишем закони, които други трябва да прилагат, като например държавната администрация на Обединеното кралство, където през последните 10 години разширяваме публичния сектор с много по-бързи темпове, отколкото се разширява частният? Или реалната икономика в действителност се състои от хора, които работят, правят нововъведения и започват своя собствена дейност? Питам се просто дали този доклад сочи правилната посока. След като го прочетох, до голяма степен считам, че това не е така.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Г-жо председател, ние в Парламента знаем вероятно по-добре от някой извън него, степента, до която понастоящем Европейският съюз се е превърнал в механизъм за мащабно преразпределение на блага.

Тази система работеше много добре дълго време, защото имаше съвсем малко хора, които плащаха своята лепта. Единствените двама нетни вносители в бюджета през по-голямата част от историята на Европейския съюз са били Обединеното кралство и особено Германия.

Днес обаче нещата са променени и средствата се изчерпват. Видяхме една ярка илюстрация на това на срещата на върха преди две седмици, когато унгарският министър-председател поиска помощ от 190 милиарда EUR за Централна и Източна Европа, но му беше заявено недвусмислено от германския канцлер, че пари няма и няма да има.

Германските данъкоплатци (и това рядко се признава) винаги са носели цялата система на гърба си. Интеграцията се крепи на мълчаливото им съгласие и сега те вече го разбират. Те вече не откликват на негласния призив за историческа отговорност. Те са чувствителни, здравомислещи хора и могат да разпознаят користен аргумент и да усетят мошеничество, когато видят такова. Ако смятате, че не съм прав по този въпрос, то проведете референдум сред тях. Нека всички проведем референдум: подложете Договора от Лисабон на гласуване. *Договорът да се подложи на гласуване!*

Писмени обяснения на вот

- Доклад: Geringer de Oedenberg (A6-0060/2009)

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Geringer de Oedenberg относно освобождаването от данък добавена стойност при окончателен внос на някои стоки (кодифицирана версия). Тъй като това е само кодификация на вече съществуващ законодателен текст и не предполага съществена промяна на самия текст, считам, че ние следва да подкрепим предложението на Комисията и препоръките на правните служби на Парламента, на Съвета и на самата Комисия.

- Доклад: Díaz de Mera García Consuegra (A6-0106/2009)

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Въздържах се от гласуването по доклада на г-н Díaz de Mera García Consuegra относно коригиране на основните заплати и добавките, прилагани по отношение на персонала на Европол. Съгласен съм само отчасти с мнението на докладчика по този въпрос и затова не считам, че е подходящо да изразя позицията си по него.

- Доклад: Reimer Böge (A6-0106/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), в писмена форма. – (IT) Г-жо председател, гласувах в подкрепа на доклада.

Смятам, че на природното бедствие, което връхлетя Румъния, не може да не се обърне внимание. Наводнението изтощи Румъния, не само по отношение на икономиката и околната среда, но и в социално отношение.

Разказите за личните драми на хората бяха потресаващи – семейства, останали без собственост и вещи, много от които са придобити след дългогодишен усилен труд.

Много организации вече работят на място, но е време да се включат и институциите, и лично членовете на Парламента, за да дадат реален принос към тази кауза.

Ето защо приветствам становището на комисията по бюджети и се надявам, че на Румъния ще бъдат предоставени възможно най-скоро 11 785 377 EUR от фонда „Солидарност“ с цел населението да бъде подпомогнато икономически, по отношение на околната среда и социално.

Genowefa Grabowska (PSE), в писмена форма. – (PL) Принципът на солидарност е основен и безспорен в Европейския съюз. Това е именно принципът, който съществува реално, а не само на хартия, отличаващ Европейския съюз от други международни организации. Едно практическо изражение на този принцип несъмнено е фондът „Солидарност“, създаден през 2006 г. съгласно междуинституционално споразумение и с цел да отстранява негативните последици от големи природни бедствия. Добре е, че фондът е действащ и че миналата година пет държави се възползваха от него. Това е доказателство, че, когато е изправена пред трагедия, никоя държава-членка няма да бъде оставена сама. Наводнението, което засегна пет окръга от североизточна Румъния през юли 2008 г., причини сериозни материални щети (0,6 % от БНД) и разруши живота на над два милиона души в 214 района.

При това положение аз смятам, че заявлението за помощ на Румъния е основателно, дори и да не отговаря на количествените критерии, посочени в член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2012/2002 на Съвета за създаване на фонд „Солидарност“. Също така нямам никакви съмнения, че в този случай е необходимо да приложим критерия за извънредно бедствие, който също е предвиден в горепосочения регламент и който позволява мобилизирането на средства от фонда за Румъния. Като член на Европейския парламент от Полша, аз представлявам регион, който също беше засегнат от природно бедствие, а именно торнадо в областта Силезия. За щастие, това бедствие нямаше същата разрушителна сила и мащаб. Въпреки това аз изцяло подкрепям това реално доказателство за европейска солидарност.

Maria Petre (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на този доклад, тъй като той ще съдейства за мобилизиране на средства от фонда „Солидарност“ много по-бързо. През 2006 г. плащанията, направени от Европейския съюз през фонда „Солидарност“ в помощ на Румъния след наводненията през м. април и м. август, бяха забавени с една година. Със задоволство отбелязвам, че процедурите са подобрени и улесняват бързата намеса на Европейския съюз в държави, засегнати от голямо природно или извънредно бедствие.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гласувах в подкрепа на доклада на г-н Bøge относно мобилизирането на средства от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз. Съгласен съм, че критериите за допустимост, регулиращи мобилизирането на средства от фонда, са изпълнени в случая на заявлението, подадено от Румъния след наводненията, които засегнаха страната през м. юли. Наводненията на практика причиниха сериозни щети на ландшафта и на хората, живеещи в петте пострадали региона. Ето защо считам, че единствено правилното решение е да бъдат мобилизирани средства от фонда, не само защото въпросната сума е в рамките на годишната граница, посочена в Междунституционалното споразумение от м. май 2006 г.

- Доклад: Jutta Haug (A6-0113/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада, изготвен от Jutta Haug (Германия), тъй като той изисква мобилизирането на средства от 11,8 милиона EUR от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз за подпомагане на жертвите на наводненията, които засегнаха Румъния през м. юли 2008 г.

Този жест е отговорът на Европейския съюз на искането за помощ, отправено от Румъния. Това заявление се отнася до пет окръга (Марамуреш, Сучава, Ботошан, Яш и Нямц). 241 населени места в Румъния с общо население от 1,6 млн. души, пряко засегнати от бедствието, което частично или изцяло унищожи домове и насаждения.

Гласувах с мисъл за хората, които в наводнението загубиха домовете си, вещите, животните си и дори членове на своите семейства. Gheorghe Flutur, председател на окръжния съвет на Сучава представи техния случай в Брюксел пред Европейския парламент.

Считам, че Румъния се нуждае от по-голяма сума, за да възстанови щетите, причинени от наводнението, но помощта на Европейския съюз е необходима и добре дошла.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Първият коригиращ бюджет за 2009 г. се отнася за мобилизирането на средства от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз за Румъния след наводненията, които засегнаха страната през м. юли 2008 г.

При преки щети, изчислявани на около 471,4 милиона EUR, се планира (едва сега) мобилизирането на едва 11,8 млн. EUR от този фонд, което отново показва ясно спешната нужда от преразглеждане.

Целта на този фонд е да позволи на Общността да реагира бързо, ефективно и гъвкаво на „извънредни ситуации“ в различните държави-членки. Ето защо, въпреки всички недостатъци, ние подкрепяме мобилизирането на средства от него за Румъния.

Тези 11,8 милиона EUR обаче ще бъдат приспаднати от бюджетния ред за Европейския фонд за регионално развитие (цел „Сближаване“). С други думи, „солидарността“, предложена на Румъния се финансира от средства, предназначени за най-слабо развитите икономически страни и региони, включително и самата Румъния! Това може да се нарече „солидарност“ между „бедни“ или, с други думи, между така наречените „страни, обект на сближаване“/региони за сближаване ...

Ние не сме съгласни да бъдат използвани „кохезионни“ фондове – още по-малко в момент на влошаваща се социална и икономическа криза – когато са на разположение други фондове, като например тези, предназначени за въоръжаване на Европейския съюз.

Iosif Matula (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада относно мобилизирането на средства от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз за Румъния, тъй като считам, че финансовата помощ, предоставена на нашата страна, осигурява важна, необходима подкрепа за местата, засегнати от внезапните наводнения през м. юли миналата година. Североизточната част на Румъния беше тежко засегната. 214 населени места и повече от 1,6 милиона души пострадаха пряко в резултат на бедствието. Европейската комисия имаше финансов принос от 11,8 млн. EUR, с който подкрепи инвестициите, направени в транспортната инфраструктура и дренажната система, укрепването на речни корита и изграждането на бентове за предотвратяване в бъдеще на природни бедствия от такъв вид.

Смятам, че ранното откриване на причините, които водят до природни бедствия от такъв мащаб или дори до по-сериозни, е най-важната стъпка към защитата на европейските граждани.

Имайки предвид изменението на климата, пред което сме изправени, аз подкрепям въвеждането на инструменти за следене на факторите на околната среда във всеки регион поотделно, заедно с разпределянето на подходящ бюджет за това. Зоните на конвергенция са най-силно изложени на риск да бъдат засегнати от природни бедствия. Това означава, че особено внимание трябва да бъде обърнато на тези аспекти, с оглед прилагането на политика на икономическо, социално и териториално сближаване.

Rovana Plumb (PSE), в писмена форма. – (RO) Основните области, податливи на последиците от изменението на климата, са следните: водни ресурси, селско стопанство, енергетика, лесовъдство и биологично разнообразие и накрая, но не на последно място, здравето на населението.

Екстремните климатични явления, които се наблюдават в Румъния пред последните години, причиниха наводнения и суша и доведоха до необходимостта от мерки по въпроса с изменението на климата, които да бъдат взети с изключителна сериозност, експертен опит и отговорност.

Като социалдемократ аз гласувах в подкрепа на този доклад, тъй като разпределените 11,8 милиона EUR чрез корекцията на бюджета, подпомага Румъния в нейните усилия да се адаптира към изменението на климата, за да отстрани последиците от наводненията посредством извършването на защитни мероприятия на местно равнище (защита на населени места, планиране на усвояването на ресурсите на речните басейни посредством работи по облагородяване на потоци и увеличаване на залесените местности) и накрая, но не на последно място, посредством участие на населението и образоването му относно подходящото поведение преди, по време и след наводненията.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада относно проекта на коригиращ бюджет № 1/2009 на Европейския съюз за финансовата 2009 г. Целта на доклада е да мобилизира средства в размер на 11,8 милиона EUR под формата на бюджетни кредити за поети задължения и за плащания от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз, свързани с последиците от наводненията в Румъния през м. юли 2008 г.

Подкрепям инициативата на Европейската комисия, чрез която Европейският съюз изразява солидарност с окръзите Сучава, Яш, Нямц, Ботошан и Марамуреш, които пострадаха в резултат на наводненията през м. юли 2008 г.

Чрез днешното гласуване пленарната сесия на Европейския парламент приема решението на комисията по бюджети, взето на 24 февруари 2009 г. На съответната сесия Gheorghe Flutur, председател на окръжния съвет на Сучава, изложи ситуацията в своя регион, засегнат от наводненията, подкрепяйки искането за средства със снимки и статистически данни за щетите в резултат на природното бедствие, което засегна областта.

Той посочи, че са били отправени предупреждения и спомена, че заедно с органите на украинския регион Чернивци е било договорено да се създаде система за бързо предупреждение в случай на бедствия, заедно с други програми за трансгранично сътрудничество за справяне с извънредни ситуации, които предстои да бъдат приложени, като продължение на този проект.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Науг относно коригиращия бюджет за финансовата 2009 година, който взема под внимание сериозните щети, причинени от наводненията, които засегнаха Румъния през м. юли 2008 г. Вече изразих подкрепата си за доклада на г-н Вöге относно мобилизирането на средства от фонд „Солидарност“ на Европейския съюз точно за тази цел и бих искал да потвърдя тук моята подкрепа за мярката, при условие че тя е съсредоточена, както се посочва в Междунституционалното споразумение от 2006 г., върху бързото и ефективното възстановяване на нормалните условия на живот в регионите, засегнати от природното бедствие, а не върху изплащане на компенсации за щети, претърпени от частни лица.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на решението за резолюция на Европейския парламент относно проект на коригиращ бюджет № 1/2009 на Европейския съюз за финансовата 2009 г. (6952/2009 – C6 0075/2009 – 2009/2008 (BUD)), защото неговата цел е да мобилизира средства в размер 11,8 милиона EUR под формата на бюджетни кредити за поети задължения и бюджетни кредити за плащания от фонда „Солидарност“ на Европейския съюз, свързани с последиците от наводненията в Румъния през м. юли 2008 г.

- Доклад: **Luis de Grandes Pascual (A6-0097/2009)**

John Attard-Montalto (PSE), в писмена форма. – (EN) Малта е една от основните държави в Европейския съюз със значителен тонаж в своите регистрационни журналы. От друга страна, тя изпълнява своите задължения като държава на флага, съгласно международните конвенции.

Трите основни задължения са да: (а) прилага разпоредбите на Кодекса на държавата на флага; (б) предприема необходимите мерки за независимо одитиране на своята администрация най-малко веднъж на пет години съгласно правилата на Международната морска организация (в) предприема необходимите мерки по отношение на проверка и преглед на кораби и издаването на задължителни свидетелства и сертификати за освобождаване, както е предвидено в международните конвенции.

Ново изискване е, че, преди разрешението за експлоатация на кораб, на който е било дадено право да плава под неин флаг, съответната държава-членка следва да предприеме съответните мерки, за да гарантира, че въпросният кораб отговаря на приложимите международни правила и разпоредби и, по-специално, документацията за безопасността на кораба.

David Martin (PSE), в писмена форма. – (EN) Този законодателен акт ще подсили съществуващото законодателство на Европейския съюз в областта на безопасността и ще транспонира някои важни международни инструменти в общностното право. Аз подкрепям този законодателен акт, тъй като той признава необходимостта от строг контрол върху класификационните дружества, които изпълняват първостепенни задачи за поддържането на морската безопасност, поради огромната концентрация на права, които те притежават.

- Доклад: **Luis de Grandes Pascual (A6-0098/2009)**

Carl Lang и Fernand Le Rachinel (NI), в писмена форма. – (FR) Европейският парламент току-що прие осем законодателни текста, които съставляват морски пакет. Ние приветстваме това, защото пакетът обхваща не само обезщетения за пътниците, а също и инспекции, държавно инспектиране на пристанища, разследвания на транспортни произшествия и избор на орган, който да вземе решение за мястото за убежище на бедстващи плавателни съдове.

Сега топката е в полето на държавите-членки, защото само изработването на законодателен акт не е достатъчно: този законодателен акт трябва да бъде транспониран в техните национални законодателства.

Първото изпитание ще бъде да се следят удобните флагове, принадлежащи на европейските държави. Тези флагове се използват за заобикаляне на съюзните, данъчните наредби, наредбите за наемане на работа и за околната среда на държавите, на които плавателните съдове действително принадлежат.

Кипър и Малта все още са сред първите пет най-използвани удобни флага по отношение на брой загубени плавателни съдове.

Със съжаление трябва да отбележа, че, въпреки усилията, които бяха направени след потъването на петролните танкери „Ерика“ и „Престиж“, положението се е подобрило съвсем слабо. Плавателни съдове, които не отговарят на стандартите, плаващи под удобни флагове, намаляват драстично цените на транспорта. Така наречените богати държави отговарят, като създават свой собствен (марка II) флаг, за да се борят със загубата на товари.

На практика, ако желаем наистина да се избавим от тези плаващи развалини, Европейският съюз трябва да се заеме с борба срещу ултралиберализацията.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гласувах в подкрепа на доклада на г-н de Grandes Pascual относно общите правила и стандарти за организациите за проверка и преглед на кораби. Вече обясних причините, които ме подтикнаха да подкрепя работата, извършена от докладчика по отношение на Третия морски пакет, и предимствата, които планираните мерки биха донесли по отношение на безопасността на морския транспорт, и подобренията на съществуващите регламенти. Имайки това предвид, аз потвърждавам моя глас „за“.

- Доклад: Dominique Vlasto (A6-0099/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), в писмена форма. – (PL) Аз гласувах в подкрепа на приемането на доклада относно съвместен проект, одобрен от помирителния комитет, на директива на Европейския парламент и на Съвета относно държавния пристанищен контрол (преработен текст). Съгласен съм с целите на Третия морски пакет.

Седемте предложения от пакета имат за цел предотвратяване на произшествия чрез подобряване на качеството на европейските знамена, преразглеждане на законодателството относно държавния пристанищен контрол и контрола на движението на корабите, както и чрез усъвършенстване на правилата, свързани с класификационните дружества. Те също така имат за цел гарантиране на ефективна реакция в случай на произшествие чрез изработване на хармонизирана рамка за разследване на произшествия, въвеждане на правила за обезщетяване на пътниците в случай на произшествие и въвеждане на правила за отговорността на корабособствениците, заедно със система за задължително застраховане.

Бих искал да изразя моята подкрепа за постигнатото съгласие и по-специално за следните точки: разширяване на приложното поле, като се включват плавателни съдове, които междинно са застанали на котва, увеличена честота на инспекциите на плавателни съдове и постоянна забрана на плавателни съдове при определени условия.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Vlasto относно държавния пристанищен контрол, който представлява част от Третия морски пакет. Съгласен съм с частта от постигнатото съгласие, отнасяща се до разширяването на приложното поле на директивата, като се включват плавателни съдове, които междинно са застанали на котва, и с частта, отнасяща се до увеличената честота на инспекциите на плавателни съдове от най-рисковата категория. По тази точка аз имам предвид необходимостта оценките на такъв риск да бъдат възможно най-точни и независими. Също така съм съгласен, че при определени условия на плавателни съдове трябва да бъде даден постоянен отказ за достъп, за да се гарантират подходящи нива на безопасност за операторите и пътниците.

- Доклад: Dirk Sterckx (A6-0100/2009)

Bairbre de Brún и Mary Lou McDonald (GUE/NGL), в писмена форма. – (EN) Ние приветстваме смяната на акцента в тази резолюция и някои от положителните предложения по отношение на регулирането на финансовия сектор, нововъведенията, енергийната ефективност и инвестициите, както и признаването на необходимостта от защита на заетостта, създаването на работни места, борба с бедността и съсредоточаване на вниманието върху най-уязвимите групи от обществото.

Логиката на Лисабонската стратегия обаче е погрешна и трябва да бъде основно преразгледана, по-специално в светлината на новото икономическо положение.

Освен това има няколко конкретни предложения, съдържащи се в резолюцията, които са недалновидни и непродуктивни, като например настояването относно дерегулиране и относно гъвкави практики на наемането на работа, водещи до отслабване на правата на работниците.

Поради тези причини ние се въздържаме при окончателното гласуване по този доклад.

Bogusław Liberadzki (PSE), в писмена форма. – (PL) Аз гласувах в подкрепа на приемането на доклада относно съвместен проект, одобрен от помирителния комитет, на директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2002/59/ЕО относно създаване на система на Общността за контрол на движението на корабите и за информация.

Съгласен съм с целите на Третия морски пакет.

Седемте предложения на пакета имат за цел предотвратяването на произшествия чрез подобряване качеството на европейските знамена, преразглеждане на законодателството относно държавния пристанищен контрол и контрола на движението на корабите, както и чрез усъвършенстване на правилата, свързани с класификационните дружества. Те също така имат за цел гарантиране на ефективна реакция в случай на произшествие чрез изработване на хармонизирана рамка за разследване на произшествия, въвеждане на правила за обезщетяване на пътниците в случай на произшествие и въвеждане на правила за отговорността на корабособствениците, заедно със система за задължително застраховане.

Като докладчик в сянка по доклада на г-н Sterckx, бих искал да изразя моята пълна подкрепа за документа, подложен на гласуване.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Считам, че морският пакет следва да бъде разглеждан глобално и в неговата цялост в съответствие с подхода, който Парламентът винаги е приемал, когато се разглеждат негови отделни части. Ето защо аз гласувах в подкрепа на доклада на г-н Sterckx относно създаване на система на Общността за контрол на движението на корабите и за информация, тъй като тази система е в унисон с по-широкия контекст, който се цели с подобряването на безопасността на движението по море и улесняването на управлението – нещо, с което вече съм се съгласявал по много други поводи. В този конкретен случай, прилагането на технология за контрол на корабите би спомогнало за улесняване при вземането на решение за това, кой носи отговорността в случай на произшествия и при подобряването на процедурите за приемането на кораби в „места за убежище“. Поради тази причина аз считам, че мога да подкрепя доклада, като гласувам в негова подкрепа.

- Доклад: Jaromír Kohlíček (A6-0101/2009)

Guy Bono (PSE), в писмена форма. – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада, изготвен от чешкия член на Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица, Jaromír Kohlíček, относно разследване на произшествия в областта на морския транспорт.

Този текст подчертава необходимостта да бъдат изготвени на европейско равнище ясни и задължителни насоки, за да се гарантира, че произшествията по море се контролират по подходящия начин. Той взема под внимание опасенията, които възникнаха след потъването на петролния танкер „Ерика“ близо до крайбрежието на Франция. Именно с оглед недопускането на повторение на такива случаи на лошо управление, Европейският съюз реши да наложи строга рамка, която да обхване всички технически аспекти и всички процеси, които да бъдат изпълнявани в случай на произшествие: методология на разследванията, европейска база данни за морски произшествия, препоръки за безопасност и т.н.

Споделям мнението, че е от ключово значение да направим европейската морска зона една от най-безопасните и най-образцовата морска зона в света. Тъкмо към това се стреми морският пакет „Ерика III“, част от който е и този доклад. Това е реален напредък за морския сектор, а също и в областта на околната среда, която често е съпътстваща жертва на нехайно поведение по море.

Bogusław Liberadzki (PSE), в писмена форма. – (PL) Гласувах в подкрепа на приемането на доклада относно съвместен проект, одобрен от помирителния комитет, на директива на Европейския парламент и на Съвета за определянето на основните принципи при разследването на произшествия в областта на морския транспорт и за изменение на Директива 1999/35/ЕО и Директива 2002/59/ЕО. Съгласен съм с целите на Третия морски пакет.

Седемте предложения на пакета имат за цел предотвратяването на произшествия чрез подобряване качеството на европейските знамена, преразглеждане на законодателството относно държавния пристанищен контрол и контрола на движението на корабите, както и чрез усъвършенстване на правилата, свързани с класификационните дружества. Те също така имат за цел гарантиране на ефективна реакция в случай на произшествие чрез изработване на хармонизирана рамка за разследване на произшествия, въвеждане на правила за обезщетяване на пътниците в случай на произшествие и въвеждане на правила за отговорността на корабособствениците, заедно със система за задължително застраховане.

Бих искал да изразя подкрепата си за съгласието, което беше постигнато и, по-специално, по отношение на следните точки: методология за разследване на произшествия, решение във връзка с разследването, справедливо отношение към морския персонал и защита на свидетели/поверителност на данни.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гласувах в подкрепа на доклада на г-н Kohlíček относно разследването на произшествия в областта на морския транспорт. Твърде често е трудно да бъде взето решение кой носи отговорност в случай на незначителни или сериозни произшествия по море. Мисля си за случая с разследванията, които последваха истинското природно бедствие, причинено от произшествието с петролния танкер „Престиж“, и за много други, които за съжаление продължават да се случват. Морският транспорт заслужава специално внимание, защото, освен, че е най-икономичният в относително изражение, той е най-опасният по отношение на последиците за околната среда от едно произшествие. Ето защо считам, че е необходимо да бъдат изготвени ясни и задължителни насоки относно начините на извършване на технически разследвания на корабни аварии и гарантирането на обратна връзка с цел избягването на подобни аварии в бъдеще. Поради тази причина аз гласувах в подкрепа на доклада.

- Доклад: Paolo Costa (A6-0102/2009)

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гласувах в подкрепа на доклада на г-н Costa относно отговорността на превозвачите на пътници по море в случай на произшествия. Съгласен съм с него, че е съвсем уместно разпоредбите на Атинската конвенция относно превоза на пътници и личния им багаж по море от 1974 г. да бъдат включени в европейското право, тъй като съществуващите националните различия правят невъзможно осигуряването на подходящо ниво на отговорност и задължително осигуряване в случай на произшествия, засягащи пътници. Макар това да не се случва за други видове транспорт, считам, че законодателството следва да бъде подходящо изработено за тази цел, както и за морския транспорт.

- Доклад: Gilles Savary (A6-0072/2009)

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Смятам да гласувам в подкрепа на доклада на г-н Savary относно застраховката на корабособствениците за морски искиове, защото съм съгласен с препоръките, направени от докладчика по отношение на необходимостта да се гарантира, че задължението за застраховане се спазва от корабособствениците, навлизащи във води, които са под юрисдикцията на някоя от държавите-членки, включително и чрез налагането на санкции при липса на удостоверение на борда на кораб, когато такава бъде установена. Съгласен съм, че сумата, на която възлиза застраховката, следва да бъде определена в съответствие с таваните, предвидени в Конвенция LLMC 1996, която гарантира, че жертвите на морски произшествия ще получат подобаващо обезщетение. Ето защо аз подкрепям препоръката на докладчика да се приеме проектът на препоръка, съгласуван със Съвета.

- Доклад: Emanuel Jardim Fernandes (A6-0069/2009)

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Подкрепям доклада на г-н Fernandes относно спазването на изискванията на държавата на флага. Той изразява решимостта на Парламента да запази целостта на Третия морски пакет, когато е изправен пред прекъсвания на работата на Съвета по определени аспекти, като например предметът на тази препоръка. На това основание аз подкрепям работата, свършена от г-н Fernandes и членовете на комисията по транспорт и туризъм. Считам, че добавената стойност на постигнатото политическо съгласие следва да бъде отчетена като важна, преди всичко защото тя призовава държавите-членки да въведат система за управление на качеството на техните морски администрации и да спазват международните правила в тази област, най-важните от които са онези, произлизащи от конвенциите на Международната морска организация. Освен създаването на предимства по отношение на качеството и безопасността на европейските държави на флага, предложението ще даде възможност да се подобрят условията на конкуренция в рамките на Общността и поради тази причина аз считам, че то следва да бъде подкрепено.

- Доклад: Saïd El Khadraoui (A6-0066/2009)

Brian Crowley (UEN), в писмена форма. – (GA) Европейските държави трябва да работят заедно, за да постигнат екологичните цели на Съюза. За да се гарантира обаче устойчивост на политиката на Европейския съюз в областта на околната среда, трябва да бъдат включени принципите на Европейския съюз и различните особености и нужди на всяка отделна държава-членка.

Докладът относно еврвинетката е в противоречие с тези цели в случая на периферните държави-членки на Европейския съюз.

Препоръките относно еврвинетката биха довели до санкции за периферните държави, а за държавите в централната част на Европа те биха били от голяма полза. Считам, че препоръките относно еврвинетката са в противоречие с принципите на единния пазар и смятам, че това е дискриминация по географско разположение. Ирландия е остров, който се намира на границата на Европа. Камioni от други държави няма да преминават през Ирландия, но нашите тежкотоварни автомобили ще трябва да плащат такса в много държави на цялата територия на Европа. Няма начин това да бъде избегнато: ние трябва да извършваме икономическа дейност, трябва да изнасяме и внасяме нашите стоки. Съгласно предложението за еврвинетката държави, които се намират в централната част на Европа, ще имат конкурентни предимства, тъй като няма да е необходимо да заплащат същите такси. Не е нито правилно, нито справедливо да се извършва дискриминация от този род въз основа на географско разположение към която и да е държава.

Avril Doyle (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Директивата за „еврвинетка“ беше създадена, за да хармонизира системите за облагане с данъци по европейските пътища – включително данъците за превозните средства, таксите за изминат участък и таксите, свързани с използването пътна инфраструктура, и за да установи справедливи механизми за налагане на такси на превозвачите за покриване на разходите на инфраструктурата. Скорошното преразглеждане на тази директива от Комисията предлага допълнителни изменения към нея,

като например ценова оценка на въздействието върху околната среда на ТПС (тежкотоварни превозни средства) по отношение на шумово замърсяване, задръствания и замърсяване на въздуха.

Държави с големи потоци транзитен трафик поддържат значително по-различни становища в сравнение с по-периферни държави, каквато е и моята, които зависят от много интензивно движение за износ и внос на стоки. Макар по принцип те да са справедливи, това трябва да бъде въведено постепенно и равнопоставено. Това са въпроси, които не можем да си позволим да пренебрегваме. ТПС често са обект на времеви ограничения и външни графици, като тези на операторите на фериботи. Изграждането на пристанищен тунел в Дъблин допринесе много за намаляване на необходимостта от това ТПС да бъдат в центъра на града, като повиши качеството на въздуха и намали шумовото замърсяване. Тази инвестиция си струваше.

Не съм убедена, че е необходимо да се създава независим европейски орган, който да постановява размера на таксите и според мен това попада в областта на субсидиарността.

Françoise Grossetête (PPE-DE), в писмена форма. – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада El Khadraoui относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури.

Важно е да се даде възможност на държавите-членки да прилагат „по-интелигентни“ плащания за сектора на пътния транспорт за покриване на външните разходи и така да насърчат тези участници да възприемат по-устойчиво поведение.

Макар шумовото замърсяване и замърсяването на въздуха да не могат да бъдат пренебрегнати, същото не може да бъде казано за задръстванията, които се причиняват не само от пътния транспорт. Такава такса би била дискриминационна, тъй като частните автомобили също носят отговорност за задръстванията.

Освен това, този сектор плаща за последиците от икономическата криза чрез цената на петрола и цените за доставка на стоки. Малките и средни предприятия в сектора на пътния транспорт няма да могат да поемат тези допълнителни разходи в разгара на икономическата криза.

Повече следва да бъде направено, за да се адаптира пътната инфраструктура към увеличеното движение, но преди всичко трябва да бъде поет ангажимент за по-устойчив транспорт, като трябва да бъде даден приоритет на видове транспорт с ниско отделяне на въглерод.

Като избран представител на областта Рона-Алпи, аз мога да потвърдя неспособността на много пътни сектори в долината на Рона да се адаптират.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) По време на днешното гласуване, Европейският парламент прие проект на директива относно евровинетките, което дава възможност държавите-членки да налагат такси за използването на пътната инфраструктура от тежкотоварни автомобили.

При окончателното гласуване аз гласувах против приемането на директивата. Считам, че въвеждането на разпоредбите на тази директива ще повиши разходите, правени от предприятията, които предоставят транспортни услуги. Тези разходи може да се окажат особено пагубни за малките и средни предприятия, които не разполагат с достатъчно средства за подмяна на техните паркове. Освен това такива разпоредби могат да причинят и затруднения за фирмите в настоящата финансова криза, когато много от тях са изправени пред все повече трудности при получаване на кредити.

Ние със сигурност трябва да потърсим начини, чрез които да направим възможно използването на по-екологични превозни средства по нашите пътища. Ние обаче не трябва да използваме методи, които на практика са още един начин за облагане на предприятията с данъци.

Jim Higgins (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) От името на моите колеги от Фине Гейл в Парламента, бих искал да поясня, че ние не гласувахме в подкрепа на доклада El Khadraoui относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили, поради опасения, свързани с правното основание на предложението, опасения, свързани със задължителното използване на електронно събиране на такси за изминат участък и разпоредбата за разпределяне на приход. Ние напълно подкрепяме принципите зад предложението, но считаме, че прилагането на принципите в доклада е погрешно.

Stanisław Jałowiecki (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Не само гласувах против този доклад, но също така смятам, че той е опасен за европейския общ пазар. Това се дължи основно на неговия несправедлив характер и на факта, че той действа като скрит данък. Освен това той няма да допринесе за опазването на околната среда. В настоящия период на финансова криза това е някак абсурдно. Разпоредба от този род показва, че Европейският съюз обръща гръб на своите граждани.

Jörg Leichtfried (PSE), *в писмена форма.* – (DE) Гласувам в подкрепа на разумния компромис относно новата еврорешка. Заедно с групата на социалистите в Европейския парламент, аз се боря от години – изправен пред силната съпротива на части от консервативната група на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи – за включването на външните разходи (шум, задръстване, замърсяване) при образуването на таксите, с оглед прехвърлянето на финансовия товар от данъкоплатеца към замърсителя, с други думи, към движението на тежкотоварни превозни средства.

Аз съм против вероятния резултат от компромиса по разходите, свързани със задръстванията, защото, в резултат на съществуващото мнозинство, можеше единствено да се гарантира, че те ще бъдат признати като външни разходи, при условие че това се приложи не само за движението на тежкотоварни превозни средства, а и за всички причини за задръствания, включително автомобилите.

Вероятно и CO₂ няма да бъде включен в изчисляването, благодарение на неразбираемата съпротива на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи. Изменението, което внесох в комисията, в което поисках минимални такси за всички части на трансевропейската транспортна мрежа, не получи мнозинството от гласовете. Аз ще внеса това предложение отново при бъдещи обсъждания по този въпрос.

Една особено положителна подробност за Австрия е фактът, че външните разходи и така наречената допълнителна алпийска такса (по-висока такса в алпийските региони) вероятно няма да бъде компенсирана. Това означава, че Австрия може да налага по-висока такса в чувствителните алпийски региони и освен това може да събира такса и за външни разходи. В резултат на това ще бъде възможна по-голяма такса за преминат участък от Brenner.

David Martin (PSE), *в писмена форма.* – (DE) Подкрепям този доклад, който следва да насърчи преминаването на превоза на товари от пътен към железопътен транспорт. Докладът е част от пакет от инициативи, които целят да направят транспорта по-устойчив и да гарантират, че потребителите ще трябва да заплащат само транспортните разходи, които са пряко свързани с конкретно използвания от тях вид транспорт. Ще бъдат събирани такси за шумово замърсяване на местно равнище, замърсяване на въздуха на местно равнище, както и инфраструктурни повреди/разходи. Това ще създаде по-справедлива система на принципа „замърсителят плаща“ с предвидени гаранции, които ще осигурят прозрачен пазар и ще предотвратят дискриминацията.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Движението на тежкотоварни автомобили в Европа се е увеличило след разширяването на Европейския съюз на изток и това е особено забележимо в много държави-членки, включително и в Австрия. Сега пред нас стои проблемът, че някои фактори водят до големи външни разходи, които обществото трябва да заплаща. Тежкотоварният транспорт в цяла Европа е един от тези фактори, а другият са атомните електроцентрали.

Ако бъде наложена такса на тежкотоварните превозни средства, без в същото време да бъде развит железопътният транспорт и да бъдат премахнати трансграничните пречки за железопътния транспорт, то тогава ще се окаже, че ние просто сме гласували за по-скъпи стоки и няма да има нито подобрение в здравето на хората, нито намаление на замърсяването.

Считам, че е непродуктивно да се наказва някой, който е заседнал в задръстване. Това вероятно ще доведе до връщането на движението в малките села и градове, което ние не желаем. В дългосрочен план единствената възможност е да се развие инфраструктурата, а това означава, че ние трябва да направим обществен транспорт на местно равнище по-привлекателен. Разглежданата днес еврорешка изглежда представлява разумен компромис и затова аз гласувах в нейна подкрепа.

Cristiana Muscardini (UEN), *в писмена форма.* – (IT) Г-жо председател, опазването на околната среда и безопасността по пътищата – целите в основата на въпросния проект за директива – представляват две цели, чието постигане Европейският съюз трябва да преследва с решителност с оглед изработването на транспортна политика, която е насочена в по-голяма степен към очакванията и правата на неговите граждани. Ето защо няколко изменения на директивата на ЕО от 1999 г., предвиждаща заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени пътища, са добре дошли. Такъв вид стъпки напред трябва да бъдат обосновани и постепенни, за да не се допусне срив на важен сектор на икономиката в настоящата сериозна икономическа криза – сектор, който е почти изцяло основан на малките и средни предприятия.

Освен това Европа все още не е създала цялостна и ефективна интермодална система, която да гарантира осезаемо преминаване на товарния транспорт към по-малко замърсяващи сектори. При тези обстоятелства и поради неговите особености и ефективност, пътният транспорт е най-широко използваната система в сферата на производството.

Ето защо, с гласуването си днес аз бих желала да подчертая важността на това да бъдат предприети постепенни, но значителни, а не просто символични, стъпки в посока на по-безопасен и по-екологосъобразен пътен транспорт, без нелогични и непродуктивни наказания за промишлеността.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Подкрепям работата, свършена от г-н El Khadraoui относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури и поради тази причина гласувах в подкрепа на неговия доклад. Макар да не съм съгласен с някои точки, като например включването или невключването на определени външни разходи в таксите, аз съм съгласен с принципа „замърсителят плаща“. Отличната работа на г-н El Khadraoui подчертава необходимостта да бъде разпределен приходът, генериран от таксите, заплатени от транспортния сектор, в неговата цялост. На последно място, аз считам, че приходът, генериран от събирането на външни разходи, не трябва в крайна сметка да бъде още един вид данъчно облагане.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (NL) Предложението, по което гласуваме днес, е преразглеждане и разширяване на предишната Директива за „евровинетка“ и предвижда правила за събиране на такси за пътищата. Според приетите предложения държавите-членки могат от сега нататък да прехвърлят разходите за замърсяване на въздуха, шумовото замърсяване и задръстванията на камионите. Това е добра новина за данъкоплатците. В настоящия момент ние все още плащаме за вредите, причинени от замърсяването на въздуха. Скоро за това ще плаща замърсителят. Освен това по този начин ние насърчаваме транспортните дружества да инвестират в по-чисти камиони.

Това беше причината да гласувам в подкрепа на това предложение, а не защото таксата за задръствания беше включена като допълнителен външен разход за планински райони. Задръстванията са един от основните причинители на замърсяването на въздуха, шумовото замърсяване и замърсяването с отработено гориво. Ако можем да използваме средствата от тези такси, за да инвестираме в железопътен или воден транспорт, ние бихме могли да решим както проблема със задръстванията, така и този с изменението на климата. В допълнение, закъсненията в резултат на задръстванията, причиняват големи икономически щети на транспортния сектор.

За съжаление, разходите, свързани с климата, които са в резултат на голямата интензивност на движението на товари, не са включени, макар че транспортният сектор е един от основните виновници за емисиите.

- Доклад: **Michael Cashman (A6-0077/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), *в писмена форма*. – (IT) Г-жо председател, аз гласувах в подкрепа на този доклад. Прозрачността не е просто символ, а принцип, върху който следва да почиват всички институционални процедури. На гражданите и изборните структури трябва да бъде гарантиран най-широкият възможен достъп до документи, съхранявани в европейските институции, за да им се даде възможност да участват ефективно в политическия процес и да държат отговорни обществените органи за техните действия. Поради тази причина в миналото аз силно подкрепях публикуването на парламентарните присъствени списъци.

Въпреки напредъка, отбелязан от европейските институции по отношение на откритостта и прозрачността, положението в никакъв случай не може да бъде описано като идеално и настоящата преработка на Регламент (ЕИО) № 1049/2001 относно публичния достъп до документи на европейските институции, следва да бъде считана за поредна стъпка към постигане на административна среда, в която наличността и лесният достъп до информация са правило, а не изключение. В заключение искам да подчертая неотдавнашното голямо постижение: в момента Европейският парламент използва не по-малко от 23 официални езика и документите на Европейската общност са налични на всеки един от тях. Това е гаранция за демокрация.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), *в писмена форма*. – (SV) Ние шведските консерватори гласувахме днес в подкрепа на доклада на г-н Cashman A6-0077/2009 относно преразглеждането на Регламент № 1049/2001 относно публичния достъп, за да се работи в посока към увеличаване на прозрачността в европейските институции. Що се отнася до изменения 61 и 103, засягащи член 5, ние считаме, че помирителните документи от третото четене, следва да бъдат направени достъпни незабавно след края на последното помирително заседание, за разлика от документите, които се проучват на самите преговори. Документите от тристранните диалози при първото и второто четене следва да бъдат напълно достъпни за целия период на процесите.

Chris Davies (ALDE), *в писмена форма*. – (EN) С огромно съжаление отбелязвам, че в процедурите, целящи да развият принципа, че обществото има право да вижда документите на Европейския съюз, Парламентът е включил акцент, че такива правила не следва да се прилагат за членовете на Европейския парламент. Твърди се, че това само перифразира правилата, които са заложили в Устава на членовете на ЕП, но за много хора това изглежда просто като пореден случай на „едни правила за тях, а други за нас“ и се радвам, че групата на Алианса на либералите и демократите за Европа не подкрепи измененията, както бяха внесени от г-н Nassauer.

От особена важност е подробни данни за всички плащания на разходи, направени към членове на Европейския парламент от Парламента, да бъдат направени обществено достояние. Нашите собствени одитори разкриха, че някои от членовете на Парламента съвсем не са „уважаеми“. Всъщност някои от тях са мошеници и измамници. Принципът на пълна прозрачност трябва да бъде въведен възможно най-скоро, ако искаме европейските граждани да имат доверие в тази институция.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-н Cashman относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията. Подкрепям тази похвална инициатива, която има за цел да запълни празнотата в общите правила относно „класифицираната информация“ (така наричаните чувствителни документи, посочени в действащия в момента Регламент № 1049/2001), като запазва на равнище регламент някои добри принципи, взети от правилниците за вътрешна сигурност на Съвета и на Комисията, доколкото тези принципи могат да се приложат и към парламентарен орган. В заключение, аз подкрепям общата цел на г-н Cashman, която е да промени този регламент с оглед увеличаването на прозрачността, без да прави документа твърде конкретен и труден за прилагане.

Bart Staes (Verts/ALE), в писмена форма. – (NL) Няма съмнение, че регламентът от 2001 г. доведе до по-голяма прозрачност за гражданите, като даде право на публичен достъп до документи на европейските институции. Добре е да се върнем отново към този регламент след седем години практически опит. Какво установяваме? През 2006 г. Европейският парламент направи много предложения за промяна на регламента с оглед по-нататъшното подобряване на прозрачността, но Комисията не обърна сериозно внимание на това.

Нещо повече, предложението на Комисията да преразгледа регламента от 2001 г., който сега е пред нас, съдържа по-строги правила, което означава по-малко прозрачност. Съответно, документите, свързани с търговски преговори, се считат за поверителни. В крайна сметка това е избор между две злини. Ето защо аз подкрепям доклада Cashman, тъй като, макар и непълен, той като цяло е подобрение на настоящото предложение на Комисията. Един по-радикален подход обаче с пълно отхвърляне на предложенията на Комисията би бил за предпочитане, защото тогава Комисията ще бъде принудена да изработи ново и по-добро предложение, което ще е от полза именно за прозрачността на европейските институции и в действителност ще запълни всеизвестната пропаст между институциите на Европейския съюз и гражданите му.

- Доклад: Jan Andersson (A6-0052/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), в писмена форма. – (IT) Г-жо председател, както ни е известно, настоящата икономическа и финансова криза засяга Европа. Силно съм разтревожен за моята страна – Италия. Кризата означава съкращения, а семейства, които имат все по-малко пари – харчат все по-малко. Ето защо се нуждаем от силна намеса. Тази криза показва, че е особено сериозна, но това колко мащабна ще бъде и колко продължителна ще зависи от това, какво правим ние. Трябва да обединим усилията си: един координиран европейски подход е от ключово значение. Сега повече от всякога ние сме свидетели на спешната нужда да приложим реформи по категоричен начин, за да бъдат разкрити качествени работни места и за да осигурим благополучието на европейските граждани. Трябва да обърнем тенденцията в посока към радикално реструктуриране, да предотвратим загубата на работни места и да отблъснем по-нататъшен натиск за намаляване на заплати и социалноосигурителни плащания.

Трябва да се подготвим за предизвикателствата, свързани с повишаването на безработицата и социалното изключване. Също така ние трябва да подобрим координацията на усилията както от страна на Европейския съюз, така и от страна на държавите-членки, но е еднакво важно и мерките, приети като част от рамката на плана за икономическо възстановяване за справяне с кризата в краткосрочен план, да бъдат хармонизирани с дългосрочните цели на Общността, посочени в Лисабонската стратегия. Ето защо аз гласувах в подкрепа на този доклад.

Carl Lang (NI), в писмена форма. – (FR) Забележително е, че този доклад признава няколко неуспеха на Европейския съюз по отношение на социалните въпроси. На първо място е признанието, че целите на Лисабонската стратегия няма да бъдат постигнати през 2010 г. След това се посочват няколко интересни цифри, свързани с растящия процент на безработица, която се повиши от 7 % през 2008 г. до 8,7 % през 2009 г. и по-конкретно от 7,5 % до 9,2 % в еврозоната. С други думи, има прогнозна загуба на 3,5 милиона работни места.

Това мрачно наблюдение следва да накара проевропейски настроените да се замислят за радикалните реформи, които са необходими на равнище държави-членки, за да се ограничат доколкото е възможно, пагубните последици от икономическата и финансова криза – криза, чиято първопричина са ултралиберализмът и глобализацията, които са толкова скъпи на Брюксел.

За тази цел не е правдоподобно да се поддържа политика като тази, насочена към запазване на насоките за политиките по заетостта на държавите-членки. Напротив, ние трябва да поставим под въпрос тази авторитарна аргументация и да върнем на държавите контрола върху техните икономически и финансови ресурси, като в същото време въведем национални и общностни преференции и защита, които биха дали възможност за възстановяване на вътрешния пазар и връщане към растеж.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Цялостното въздействие на финансовата криза, която започна в Съединените американски щати, в момента се чувства в реалната икономика. Експертите са на различни мнения по отношение на най-добрия отговор на кризата и най-добрия начин за стимулиране на икономиката с оглед запазване на контрола върху цифрите за безработицата.

Дори и преди финансовата криза обаче положението на пазара на труда не изглеждаше никак добре. Все повече хора са принудени да работят на непълен работен ден и на краткосрочна заетост, а държавно подкрепяните работни места постоянно се намаляват. От известно време все повече хора живеят под линията на бедността, въпреки че работят. В контекста на мрачните прогнози за икономиката вероятно броят на хората на пълен работен ден ще продължи да намалява и в определен момент работниците на непълен работен ден също ще започнат да губят работните си места. Трябва да направим всичко възможно, за да избегнем масова безработица. Съвсем не е сигурно, че мерките, представени в този доклад, са подходящи или задоволителни в това отношение. Ето защо аз гласувах против този доклад.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Аз гласувах против доклада на г-н Andersson. Макар че всъщност, от една страна, мисля, че трябва да обединим усилията си, за да обърнем тенденцията към радикално реструктуриране, да не допуснем загуба на работни места и да спрем по-нататъшното орязване на заплатите и социалните придобивки, от друга страна, смятам, че мерките, определени от Комисията, в по-голямата си част са недостатъчни за гарантиране на достатъчно покритие и защита на социалната структура и структурата по заетостта в Европейския съюз.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Сегашната икономическа криза има и ще има също и в близко бъдеще последици за пазара на труда.

Гласувах в подкрепа на проекта на законодателна резолюция на Европейския парламент относно насоките за политиките по заетостта на държавите-членки, защото се присъединявам към докладчика в подкрепата му за позицията на Комисията, която предложи (както е посочено в приложението към Решение на Съвета 2008/618/ЕО от 15 юли 2008 г.) политиките по заетостта да продължат да се прилагат през 2009 г. Според Комисията с този подход ще се създаде стабилна рамка, способна да посрещне икономическата и финансовата криза, както и продължаващата структурна реформа.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), *в писмена форма.* – (PT) Сегашната криза не е просто икономическа и финансова криза. Тя е, преди всичко, криза на доверието. Най-тревожният ѝ признак е високото равнище на безработица. Безработицата обаче означава не само загуба на доход, а и загуба на вяра в себе си и в другите.

За да възстановим доверието, трябва да изработим много ясна средносрочна стратегия.

В това отношение ролята на политическите лидери е решаваща, предвид сигналите и посланията, които те изпращат. Благоразумието, сигурността, казаното на истината и въздържането от лесната пропаганда на неосъществими цели и самовъзхвали са сред добрите практики, които могат да помогнат за възстановяване на доверието.

От друга страна, трябва да създаваме работни места и за да направим това, трябва да са налице условия за инвестиции от компаниите.

Трябва да действаме бързо, защото ако в това отношение не направим нищо, проблемите с финансирането, пред които са изправени страните с най-големи дефицити в еврозоната, ще доведат до задълбочаване на рецесията, до продължаващо нарастване на безработицата и до загуба на доходи за компаниите и домакинствата.

Поради това подкрепих доклада на г-н Andersson, който предлага да се запазят насоките за политиките по заетостта през 2009 г.

- Предложение за решение относно удължаване на срока за прилагане на член 139 на Правилника на ЕП (B6-0094/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Допълнителното удължаване, или иначе казано, допълнителното отлагане на гарантираното право на всички колеги да говорят в Парламента на родния си

език и всички документи да бъдат съставяни на официалните езици нито е разбираемо, нито е приемливо. Вече минаха няколко години от присъединяването на определени страни, за които ограничението в ползването на техния език остава, в частност Ирландия и Чешката република, без необходимите лингвисти да са били намерени. Даваното обяснение е неясно и непоследователно, но върху обучението им не се поставя финансов приоритет, което ни кара да се съмняваме в намеренията. Не можем да приемем заплахата за неотменното право на културно и езиково многообразие в ЕС, което също би засегнало и португалския език. Не можем да приемем дискриминация.

Още веднъж изразяваме решимостта си да защитаваме културната идентичност на всяка държава-членка и на всички национални езици като работни езици. В това отношение вогът ни може да бъде само „против“ това решение. В крайна сметка това маркира пренасянето на културно и езиково равнище на бюджетните политики на ЕС, които дават приоритет на инвестициите в оръжие, вместо да ценят културата и опазването на работните места.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Аз гласувах в подкрепа на предложението за решение, внесено от Бюрото, за удължаване на срока за прилагане на член 139 от Правилника за дейността на ЕП до края на седмия законодателен мандат.

- Доклад: Magda Kósáné Kovács (A6-0038/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *в писмена форма*. – (IT) Г-жо председател, аз гласувах в подкрепа на доклада. Силно съм загрижен от последните събития в Италия. По отношение на румънските граждани и ромите се създава атмосфера на „лов на вещици“, с много наказателни мерки. Италианското правителство е въвлечено в маниякална кампания за сигурност. Приемането на крайни мерки по отношение на ромските общности обаче би могло да изостри и без това ужасното положение на тези малцинства и да подкопае възможностите за интеграция и социално включване. Не трябва да забравяме, че съгласно принципа на правовата държава наказателната отговорност е лична и не може да се търси от колективни групи. Отклоняването от този принцип би могло да създаде опасен прецедент, който да доведе до криминализиране на цели етнически групи или конкретни националности мигранти.

Безспорно имиграцията е въпрос, който изисква европейска координация, за да се засили годността на съдебните и полицейските органи да се борят с организираната престъпност. Това обаче не е достатъчно. Важно е да бъдат приети ясни политики за осигуряване на заетост за групите в неравностойно положение, включително работната сила на ромите, да се въведат мерки за подпомагане с цел улесняване на постепенната им интеграция на трудовия пазар и да се отделя по-голямо внимание на политиките за образование за младите хора.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), *в писмена форма*. – (SV) ЕС е съюз на ценности и поради това носи отговорност за спазването на правата на човека в неговите граници. Следователно той също следва да играе роля, чрез своите държави-членки, при отчитане на уязвимото положение на ромите и за улесняване на интеграцията им в обществото. Поради това гласувахме в подкрепа на този доклад.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), *в писмена форма*. – (SV) Днес гласувахме в подкрепа на доклада по собствена инициатива на г-жа Kósáné Kovács (A6-0038/2009) относно социалното положение на ромите и подобряването на техния достъп до пазара на труда в ЕС. Докладът разглежда един много сериозен проблем и откроява необходимостта от действие, за да се борим с широко разпространеното изключване, което засяга много роми днес. Приветстваме сътрудничеството между държавите-членки в работата по тези значителни проблеми.

Искаме обаче да посочим, че не смятаме разнообразните и различни отделни решения за път напред за намаляване на изключването. Специалните данъчни ставки за работодателите, които наемат ромски жени, и други подобни мерки е по-вероятно да доведат до задълбочаване на изключването и до пречки за интеграцията от страна на останалата част от обществото.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Приветствам доклада на комисията по заетост и социални въпроси, тъй като той откроява нов аспект на стратегията за ромското включване, изработена от 2005 г. насам, след поредица от резолюции на Европейския парламент. Сегашното положение на ромите показва, че не е постигнат достатъчен напредък в интегрирането им, откакто Комисията отправи първия си призив за това през 2005 г.

Докладът предлага важни насоки за действие в областта на политиката за насърчаване на образованието сред ромите и за насърчаване на преференциалното им третиране на пазара на труда. Подкрепата за интеграцията

на ромите на пазара на труда чрез финансиране на мерки за обучение и преквалификация, мерки за насърчване на независими дейности сред ромите, предлагане на кредити с отстъпки и държавни субсидии, както и намирането на нови форми на работа в земеделието, са все цели, които ЕС е длъжен да координира. Създаването на експертна група на равнище ЕС, включваща представители на ромската общност, би могло също да спомогне за координиране на стратегията на държавите-членки по отношение на ромите и използването на структурните фондове и Кохезионния фонд.

Очаквам тези предложения да мотивират в достатъчна степен Европейската комисия да представи законодателни предложения, целящи постигане на осезаеми резултати в тази област.

David Martin (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Ромският етнос се явява най-голямото малцинство в Европейския съюз и интегрирането му в европейското общество е едно от най-големите предизвикателства, пред които ЕС ще се изправи през идното десетилетие. Ромите, които наброяват около 10-12 милиона души, нямат шанс да се спасят от бедността и изключването. Такава степен на социална уязвимост възпрепятства поддържането на елементарна степен на човешко достойнство и равни възможности за членовете на ромската общност. Приветствам този доклад, който откроява необходимостта от подобряване на условията за всички европейци, независимо от расата.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Гарантирането на равни възможности за ромското малцинство в ЕС е правилният подход за избягване на социалното изключване и зачитането на правата на тази общност. Затова гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Kovács, който намирам за много полезен.

Искам обаче да направя две пояснения за позицията си по този въпрос.

Имайки предвид, че това малцинство е по начало транснационално, ефективен подход към правата на ромите може да се осигури само на европейско равнище. По тази причина предложих да бъде създадена Европейска агенция за ромите със задача да координира на европейско равнище политиките, ориентирани към това малцинство.

На второ място, подкрепа за интеграцията на ромското малцинство не може да бъде осигурена чрез мерки за финансово преразпределение, защото те не могат да решат структурните проблеми, засягащи ромските общности. В идеалния случай подпомагането на това малцинство трябва да бъде обвързано с програмите за образование, чиято задача е да се помогне на тези общности да добият уменията, необходими за достъп до пазара на труда.

От друга страна, европейската политика за ромското малцинство трябва да е ориентирана към насърчване на толерантността и приемането на културните различия, с насоченост към мирно съвместно съществуване в рамките, определени от законите на съответната държава и регламентите на ЕС.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Аз гласувах против доклада на г-жа Kósné Kovács относно социалното положение на ромите и подобряването на техния достъп до пазара на труда в ЕС. Твърдо съм на мнение, че този подход създава друга форма на съществена дискриминация по отношение на ромите. Ромите трябва, всъщност, да бъдат третирани като всички други граждани, без да ползват прекомерни придобивки и отстъпки, които да са в ущърб на другите европейски граждани, които имат същите права (и, най-вече, задължения), както това население.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (NL) Ромската общност е най-голямата и най-неравнопоставена малцинствена група в Европа. Всеки, който следи положението отблизо, знае, че за подобряване на условията им на работа и на живот е необходим съгласуван подход. Радвам се, че настоящият доклад призовава за подходящи учебни курсове, които биха подобрили шансовете на ромите на пазара на труда. Освен това, човешкият и общественият капитал трябва да бъде укрепен, като насочеността от самото начало бъде към интеграцията им в европейското общество.

Трябва да се приветства създаването на европейска група експерти с представители на ромската общност. Също така предложенията за създаване на партньорства, отпускане на достатъчни финансови средства и наблюдение на всичко това чрез база данни са отлични. Подкрепям доклада, защото той предлага начини, по които можем да подобрим положението на ромската общност. Тъй като алтернативната резолюция, предложена от групата на социалистите в Европейския парламент, за съжаление, е твърде слаба, аз няма да я подкрепя.

- Доклад: Herbert Reul (A6-0035/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), в писмена форма. – (LT) Управлението на търсенето на петрол не трябва да се ограничава само до ЕС. В процентно изражение общото количество петрол, консумирано в ЕС, постепенно ще намалява в следващите години. Дори и само огромният ръст на търсенето извън границите на ЕС ще определя това. Следователно от гледна точка на сигурността на енергийните доставки в ЕС, ще бъде много важно да се намали ръстът на търсенето и на световно равнище, но без да се застрашават целите на развитието на трети страни или на самия ЕС. Насърчаването на пазарните механизми на ценообразуване в трети страни също е много важно – например след премахване на държавните субсидии за горивата.

За всички тези мерки са нужни инвестиции. Инвестициите са възможни само когато има достатъчно капитал и надежда за печалба. Поради това е от съществено значение възможно най-скоро да бъде преодоляна сегашната финансова криза, която може да се превърне в икономическа. През последното десетилетие нарасна броят на трудностите около сигурността на доставките на петрол за ЕС в бъдеще. Ако успеем обаче да насърчим политическата воля и международната координация, сътрудничеството и намирането на нови решения, трудностите могат да бъдат преодоляни, като целенасочено се повлияе и на предлагането, и на търсенето.

Avril Doyle (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Като цяло, мога да подкрепя този доклад по собствена инициатива на колегата ми г-н Reul. Както показаха изтеклите месеци, важноста на енергийната сигурност никога не е била толкова силно изразена. Сътрудничеството, което се изисква от всички държави-членки, и необходимостта да се използват пакетите за стимулиране, които понастоящем задействат почти всички държави-членки и Комисията, подчертават необходимостта от инвестиции във възобновяеми технологии с цел укрепване на нашата енергийна сигурност и намаляване на емисиите ни от CO₂. Годишите ни на зависимост от изкопаемите горива ни доведоха да два безспорни извода:

1. Трябва да бъдем независими от световните геополитически сили, както показаха безизходното положение между Русия и Украйна тази зима и опустошенията от политиката на ценообразуване на ОПЕК.
2. Необходимостта да спазим приближаващите срокове за намаляване на емисиите от CO₂ продължава и трябва да се третира като въпрос от първостепенна важност.

Не можем да избягаме както от икономическите, така и от екологичните предизвикателства, пред които понастоящем сме изправени.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах против доклада на г-н Reul относно предизвикателствата, свързани с доставките на петрол. Всъщност, не съм съгласен с докладчика в частта, в която заявява, че според различни изчисления и в бъдеще ще може да се добива достатъчно петрол за задоволяване на търсенето, но на потребителите може да се наложи да плащат по-високи цени и трябва да бъдат подобрени условията за инвестиции. Макар да подкрепям инициативите на Комисията да не допусне цените на петрола да се покачат много през следващите няколко години, не смятам, че положението като цяло е било анализирано правилно.

- Доклад: Georg Jarzembowski (A6-0055/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Докладът, който членът на Европейския парламент Jarzembowski е представил, поставя като приоритет постигането на „по-екологосъобразен“ транспорт и е важна първа стъпка към един по-цялостен подход, за да бъде направен транспортът по-безвреден за околната среда. Съществена част от отговора на изменението на климата е промяната в нашите средства и начини за превоз чрез преминаване към модерни хибридни превозни средства, чрез един „по-екологосъобразен“ обществен транспорт или подобрена ефективност на другите методи на превоз.

Докладчикът е предложил варианти за заплащане на такси от тежкотоварните автомобили за замърсяването, което причиняват, и за включване на шумовото замърсяване, причинявано от железопътния транспорт, съгласно разпоредбите в доклада. Важно е да разгледаме потребностите на периферните европейски страни, които се сблъскват с няколко географски препятствия и които зависят от силната транспортна мрежа за снабдяването на тези страни и за икономическия си растеж. Трябва да гарантираме, че тези мерки се прилагат по един справедлив начин. С тези резерви имам удоволствието да подкрепя доклада.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-н Jarzembowski относно постигане на по-екологосъобразен транспорт и вътрешно поемане на външните разходи. Моето мнение, което съответства на това на докладчика, който е написал отличен доклад, набляга на големите ползи от мобилността за качеството на живот на европейците, за растежа и заетостта в Европейския съюз, за

социално-икономическото и териториалното сближаване и за търговията със страните извън ЕС, както и на ползите за предприятията и работниците и служителите, които извършват пряка или непряка дейност в транспортния сектор и логистиката. От тази гледна точка приветствам факта, че Комисията в своето съобщение е представила „инвентарен списък“ на досега проведените мерки на ЕС, насочени към устойчива транспортна политика. Това е една малка крачка към голяма цел.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (NL) Комисията е публикувала пакет от съобщения относно „постигане на по-екологосъобразен транспорт“, „интернализация на външните разходи“ и „мерки за намаляване на шума при стоките и оборудването“. Много положително е, по мое мнение – и е нещо, което насърчавам – че се разработва пакет от екологосъобразни мерки в областта на транспорта.

Докладът Jarzembowski обаче отслабва предложенията на Комисията. Ето защо групата на Зелените/Европейски свободен алианс внесе положителни изменения, включително искането за повече съфинансиране между ЕС и държавите-членки, данък върху керосина за въздушния транспорт и разграничаване на ръста при транспорта от икономическия растеж. Нашите изменения не бяха приети обаче, вследствие на което този доклад не представлява добавена стойност за предложенията на Комисията. Поради това аз гласувах против него.

Catherine Stihler (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепям мерките за един по-екологосъобразен транспорт. Това ще ни помогне в борбата срещу изменението на климата. Конкретните мерки обаче трябва да са по-ефикасни и затова се наложи да се въздържа.

- Предложение за резолюция В6-0107/2009 (Лисабонска стратегия)

John Attard-Montalto (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Напълно съм съгласен, че сред последиците от икономическата криза нарастването на бедността в ЕС буди най-голямо безпокойство. От съществено значение е да се спре сегашното нарастване на безработицата в ЕС. Смятам, че най-ефикасният начин за намаляване и недопускане на бедността е чрез стратегия, опираща се на целите за пълна заетост, работни места от високо качество, социално включване, мерки за насърчаване на предприемачеството и дейности за засилване на ролята на малките и средни предприятия и инвестициите. Накратко, това е най-важната част от преамбюла към резолюцията.

Ако не успеем да овладеем надигането на бедността в ЕС в резултат на сегашните изключителни обстоятелства, ЕС няма да съумее да се справи с най-важния въпрос, породен от сегашното икономическо и финансово бедствие.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) В Европейския съюз станахме свидетели на покачване на равнищата на бедност, несигурност в работата и неравенства, като положението може и да се влоши при сегашната икономическа и финансова криза, имайки предвид че прогнозите сочат тенденция към рецесия и нарастване на броя на безработните.

Политиките, заложили в Лисабонската стратегия и в Европейската стратегия по заетостта допринесоха за това положение, тъй като те насърчават финансовата дерегулация, пазарната либерализация и несигурността в трудовите отношения. Поради това бе необходимо да се скъса с тези политики. Изправени пред влошаващи се социални и икономически условия обаче, отговорът (или отсъствието на отговор) на ЕС отразява неговия класов избор, който е за продължаване на политиките, водещи до натрупване на огромни печалби от големите икономически и финансови групи, в ущърб на условията на живот на работниците и населението като цяло.

Това, което е необходимо, е отказ от сегашните макроикономически политики и защита на работните места и правата на работниците. Нужна ни е алтернативна политика, която гарантира справедливо разпределение на доходите, насърчава икономическата дейност, създава работни места и укрепва ролята на държавата в икономиката, засилва търсенето, стимулира растежа на микро-, малките и средни предприятия и съживява инвестициите, имайки предвид потребностите и конкретните аспекти на всяка държава-членка.

Glyn Ford (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Аз гласувах в подкрепа на доклада въпреки разочарованието си от изменение 10, внесено от Зелените, призоваващо за въвеждане на данък върху финансовите операции на равнище ЕС. Като председател на Интергрупата по глобализацията в този Парламент категорично подкрепям въвеждането на данък от типа Тобин както за контрол върху финансовите спекулации, така и за събиране на милиарди евро, за да се помогне за облекчаване на дълбоката бедност в света сред повече от един милиард души, които живеят с по-малко от едно евро на ден. Кой може да бъде против една толкова проста и ефективна мярка?

Luís Queiró (PPE-DE), *в писмена форма.* – (PT) Лисабонската стратегия бе замислена в контекст и за икономически контекст, твърде различен от този, в който се намираме в момента. Този факт обаче не означава, че всичките ѝ основни идеи трябва да се преразгледат. Трябва да се прави разграничение между изключителния характер на сегашните обстоятелства и политиките, които следва да се прилагат за насърчаване на развитието и конкурентоспособността на Европа в дългосрочен план. Важно е обаче от това разграничение да не се прави извод, че кризата налага мерки в разрез с добрата политика. Точно обратното. Отговорът на сегашното положение, макар и да изисква изключителни мерки, трябва да се ръководи от добрите политики и чрез избор в полза на инвестициите в иновации и в конкурентния капацитет на Европа, иначе няма да съумеем нито да отговорим на кризата, нито да подготвим държавите-членки на Европейския съюз за следващата фаза на глобалната икономика.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) След като внимателно проучих предложението за резолюция относно Лисабонската стратегия, най-накрая реших да се въздържа и поради това не гласувах нито в подкрепа, нито против предложението.

Eoin Ryan (UEN), *в писмена форма.* – (EN) Финансовата и причинената от нея икономическа криза нанесоха огромен удар по европейския растеж и стабилността на пазара на труда. В тези трудни времена основната ни цел трябва да бъде, както посочва общата резолюция, да защитим гражданите на ЕС, били те работници, предприемачи или стопани, от последиците на кризата. Макар сегашната криза да е без съмнение опустошителна, тя също така открива и възможност: възможност да променим начина си на мислене; възможност да изградим силна рамка за устойчив растеж, която да издържа на евентуални удари; и възможност да изградим стабилна стопанска и социална основа за бъдещето.

Сред елементите на резолюцията, които особено приветствам, са признаването на ключовата роля на малките и средни предприятия и на подкрепата, която трябва да им бъде оказвана. Малките и средни предприятия не само осигуряват ценна заетост, създаваща 80 % от новите работни места в ЕС през последните години, но също така играят ключова обществена роля за стимулиране на местните икономики, разнообразявайки заетостта и насърчавайки предприемачеството. По подобен начин акцентът върху иновациите – особено в сектора на околната среда – е много уместен и е илюстрация, че двете цели – за енергийна ефективност и стопанска стабилност – не трябва по никакъв начин да се изключват взаимно.

Peter Skinner (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Лейбъристката партия в Европейския парламент (EPLP) счита, че Лисабонската стратегия остава важна платформа за растежа и създаването на работни места в целия ЕС. Това все още е постижима цел, макар и сегашният икономически климат да вреди на истинския потенциал. Лейбъристката партия в Европейския парламент обаче не приема, че данъкът върху финансовите операции на равнище ЕС е необходимо средство за постигане на някои от целите на Лисабонската стратегия и не подкрепи тази мярка.

Лейбъристката партия в Европейския парламент обаче може да подкрепи основната насоченост на одобрения текст и поради това гласува в подкрепа на доклада.

Catherine Stihler (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Според доклада на Allianz Group, който бе публикуван в понеделник, рецесията забавя ЕС тази година в постигането на неговата цел да стане водещото в света икономическо пространство, основано на знанието. За да можем да постигнем показателите от Лисабон, трябва да направим всичко по силите ни, дори и в тези тежки времена, за да постигнем тази цел. Чрез постигането на тази цел ще бъдем в състояние да си проправим път през рецесията, като подготвим по-силна позиция за ЕС в бъдеще. Трябва също да се придържаме към целите от Барселона относно грижите за децата.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) Резолюциите на политическите сили на капитала прикриват причините и естеството на капиталистическата криза. Те прехвърлят бремето на кризата върху работниците, които вече платиха прекомерните печалби на капитала и сега от тях се иска да платят за кризата и да запазят и увеличат капиталистическите печалби. Предложенията призовават Европейския съюз да задълбочи антиработническата Лисабонска стратегия, да прилага Пакта за стабилност и Плана за икономическо възстановяване и да продължи пълната либерализация на вътрешния пазар. Те предлагат мерки в подкрепа на монополните групи, чрез отпускане на щедър поток пари от джобовете на работниците, намаляване на данъците върху капитала и увеличаване на кредитирането на големите монополни фирми. Те насърчават по-бързото капиталистическо реструктуриране на основата на стратегията за съчетаване на гъвкавост и сигурност и Директивата за организация на работното време, с други думи за увеличаване на работното време до 13 часа дневно и 78 часа седмично и разделяйки работното време на активно време и неплатено неактивно време.

Развитието на „зелената икономика“ и либерализацията на изследванията, иновациите и енергетиката подготвят почвата за печеливши инвестиции от капитала в ущърб на работниците и широките маси.

Неофициалната среща на върха на 1 март потвърди засилването на империалистическите междусобици и единния фронт на монополите срещу народа.

- Предложение за резолюция B6-0134/2009 (Изменение на климата)

John Attard-Montalto (PSE), в писмена форма. – (EN) Съгласен съм, че ЕС запазва водеща роля в международната политика в областта на климата. Ако не говори на един глас обаче, това ще доведе до загуба на доверие към него. Като цяло ЕС изглежда на прав път относно целите по отношение на изменението на климата, но всички държави, включително Малта, трябва да внимават да не изостанат, тъй като това ще се отрази на доверието към Съюза.

Ограничаването на общото средно покачване на температурите е необходимо не само в развития свят, но и в развиващите се страни. Не е необходимо да се казва, че тези действия ще натоварят финансовите ресурси. ЕС трябва да представи план, който да обхване съответните области и източниците на финансиране.

Edite Estrela (PSE), в писмена форма. – (PT) Аз гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент относно борбата с изменението на климата. Европейският съюз следва да запази водещата роля в международната политика в областта на климата и да положи всички усилия за постигане на споразумение в Копенхаген, което да позволи намаляване на емисиите на въглероден диоксид в атмосферата и ограничаване на повишението на глобалната средна температура до стойности по-малко от 2° C над предииндустриалните нива.

Предвид сегашната финансова и икономическа криза, постигането на ново споразумение в Копенхаген за борба с изменението на климата е от основно значение. Икономическата криза и климатичната криза може да се съчетаят за откриване на големи икономически възможности за развитие на нови технологии и разкриване на работни места.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Резолюцията съдържа положителни аспекти, които ние ценим. Искаме да отбележим призива към Европейския съюз активно да търси споразумение в Копенхаген, което да отчита най-новите научни доклади относно изменението на климата, да се ангажира с равнища на стабилизация и показатели за температурата, при които да има реална вероятност за избягване на опасните изменения на климата и което да позволява редовни прегледи, за да се гарантира, че показателите отговарят на най-новите постижения на науката. Също така намираме за положително привличането на вниманието към необходимостта от значително увеличаване на финансовите ресурси, за да станат възможни необходимите действия за екологична компенсация в развиващите се страни.

Не сме съгласни обаче с настояването, макар и само в съображенията, относно схемата за търговия с емисии на ЕС, особено, тъй като е посочено, че тя може да послужи за образец при организиране на търговия с емисии в други развити страни и региони. Поради това не сме съгласни с подхода, основан на икономиката, който със сигурност се е отразил на различните точки от резолюцията.

Glyn Ford (PSE), в писмена форма. – (EN) Аз гласувах в подкрепа на резолюцията на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните Въпреки дълбочината и обхвата на сегашната финансова криза, която е продукт на дерегулацията, страхливите регулатори и алчните банкери, не можем да отслабим вниманието си към необходимостта да продължим да действаме за спиране на изменението на климата. Трябва да гледаме на сегашната криза като на възможност да вложим ресурси за постигане на качествено изменение в начина ни на живот и за осъществяване на зелен „нов курс“ на континента и в целия свят Няма да постигнем целите си, ако не работим в партньорство със САЩ и Япония, Китай и Индия.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Съгласен съм с някои точки на резолюцията за борба с изменението на климата. От друга страна, не мога да подкрепя няколко параграфа от доклада. Поради това реших да се въздържа и да не гласувам по този въпрос.

Catherine Stihler (PSE), в писмена форма. – (EN) Трябва да използваме „зелената“ икономика за създаване на работни места в целия ЕС. Това трябва да бъде приоритет във финансовата криза.

- Предложение за резолюция B6-0133/2009 (Политики по заетостта)

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) Резолюцията съдържа много похвални призови. Повечето от това, което се разглежда от резолюцията обаче, е в сферата на политическата отговорност на националните парламенти.

Предложенията от резолюцията ще изискват също така по-големи ресурси от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. Това ще доведе до увеличаване на вноските на държавите-членки в ЕС. Това би станало в момент, когато държавите-членки трябва да запазят намалените си икономически ресурси за техните собствени социални политики и политики по заетостта. Не смятам, че Европейският фонд за приспособяване към глобализацията е най-ефективният начин за подпомагане на работниците, загубили работата си. Държавите-членки са в по-добро положение да провеждат ефективна политика в тази област. Нещо повече, всички държави-членки заделят парични средства за пакети за стимулиране от същия порядък, от който са и общите им вноски в бюджета на ЕС.

Ние гласувахме против резолюцията, най-вече поради формулировките, отнасящи се до Европейския фонд за приспособяване към глобализацията.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах против предложението за резолюция относно насоките за политиките по заетостта. Всъщност, имайки предвид, че световната финансова и икономическа криза изисква решителен и съгласуван отговор от ЕС за недопускане на загубата на работни места, за поддържане на задоволително равнище на доходите на европейците, за избягване на рецесия и за превръщане на сегашните предизвикателства в икономиката и заетостта във възможности, смятам, че мерките, взети под ръководството на еврократите, определено не са достатъчни за изнасянето на тежестта на кризата, която преживяваме, не на последно място в чувствителен сектор, какъвто е заетостта.

- Доклад: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

John Attard-Montalto (PSE), в писмена форма. – (EN) Инициативата за задействане на Плана за възстановяване е реакция на сериозния и продължаващ икономически спад. Най-важният приоритет на Плана за възстановяване трябва да бъде стимулиране на икономиката и конкурентоспособността на ЕС и недопускане на по-голяма безработица. Членовете на Парламента настояват, че цялата финансова помощ трябва да бъде своевременна, целенасочена и временна. Сегашните изключителни обстоятелства трябва да се разглеждат в по-широк контекст на един твърд ангажимент за връщане към нормалната бюджетна дисциплина веднага след като икономиката се съвземе.

Освен това Планът за възстановяване трябва също да има за резултат постигане на справедливо международно споразумение, с което на по-бедните страни да се даде възможност да се измъкнат от бедността, без да се подклажда глобалното затопляне, като се помогне за финансирането на мащабните инвестиции.

Най-накрая, координираните действия между държавите-членки трябва да бъдат насочени към намаляване на несигурността на кредитните пазари и улесняване на функционирането на тези пазари.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Въпреки приемането на някои положителни и навременни предложения, които ние подкрепихме, по-конкретно това за зоните на „данъчен рай“, за съжаление, повечето предложения на нашата група бяха отхвърлени и основната насоченост на доклада е продължаване на неолибералните политики и няколко розови нотки за гласоподавателите, предвид приближаващата предизборна кампания.

Сред отхвърлените наши предложения бяха тези, в които се призоваваше за значително увеличаване на финансовите ресурси и по-бързо използване на средствата, предвидени за подкрепа на заетостта, както и преориентиране на програмите за подпомагане в посока към най-уязвимите групи, включително програмите, гарантиращи достойни условия на живот и всеобщ достъп до висококачествени обществени услуги. Съжалявам също за отхвърлянето на предложения като тези, които разглеждаха средствата за Плана за възстановяване (1,5 % от БВП на ЕС) като недостатъчни за успешното справяне със сегашната криза, отбелязвайки, че ЕС ще изостане далеч след държави като Съединените американски щати и Китай. Освен това съжалявам, че бе отхвърлена критиката ни към Комисията заради обвързването на Плана за възстановяване с разширяването на неолибералните „структурни реформи“ и със строгото придържане към Пакта за стабилност и растеж, когато това, което трябваше да се направи, бе те да бъдат отхвърлени и да се промени основният курс.

Glyn Ford (PSE), в писмена форма. – (EN) Мога само да поздравя колегата Elisa Ferreira за нейния доклад относно европейския план за икономическо възстановяване. Подкрепям мнението на Poul Rasmussen, че

още не сме направили достатъчно. Спасяването на банките бе необходима, но не и достатъчна мярка. Трябва да вземем мерки и за справяне с проблемите на пазара на труда. Разпределението на работата следва да се насърчава и когато е необходимо по-кратко време, следва да насърчаваме запазването на часовете на работното място, като използваме това време за обучение и подобряване на уменията.

Истинската криза не е на пазара на ипотечните кредити, а по-скоро в десет пъти по-голямото казино на икономиката на все по-езотеричния и фантастичен свят на пазара на вторични финансови инструменти, който трябва да бъде поставен под контрол. Поради това приветствам мерките за контрол над зоните на „данъчен рай“ и за въвеждане на данък върху финансовите операции на равнище ЕС, за преодоляване на най-опасните последици от кризата, ограничаване на спекулацията и набиране на средства, които да ни помогнат да останем на пътя на постигането на Целите на хилядолетието за развитие.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Докладът относно европейския план за икономическо възстановяване, приет днес, подкрепя мерките, предложени от Европейската комисия, които целят да стимулират европейската икономика.

Данните от последните няколко седмици не вдъхват оптимизъм. Оценките са, че икономическият растеж в Европа през 2009 г. ще остане под нулата. Също така в целия ЕС безработицата нараства. Това е най-сериозната рецесия, засягала Европейската общност, и първата след въвеждането на общата валута.

Поради това са необходими решителни действия, водещи до разкриване на работни места и реално подобряване на икономическото положение. Ключов въпрос, разбира се, е т.нар. оздравяване на финансовата система, така че предприятията и гражданите да получат достъп до кредити. Това е особено важно за малките и средни предприятия, които със сигурност са основата на европейската икономика. Поради това е спешно необходимо ефективно и бързо възстановяване на кредитирането. Помощта, предназначена за борба с кризата, не трябва да е насочена за спасяване на избрани сектори. Такава помощ е неизбежна, но тя трябва да включва и постоянно внимание към конкурентоспособността на европейската промишленост. Също така кризата не трябва да се използва като възможност за въвеждане на ново, прекомерно обременително регулиране.

Надявам се европейският план за икономическо възстановяване скоро да даде резултати под формата на първи признаци на стопанско оживление.

Astrid Lulling (PPE-DE), в писмена форма. – (FR) Изключителните ситуации изискват изключителни ресурси.

Икономическото положение се влоши дотолкова, че оправдава съгласуваните действия на държавите-членки в опит да се възроди икономическата дейност. Налага се обаче да се направят няколко бележки. Изключителното положение, в което се намираме, не поставя под въпрос основните правила на икономиката. Заемането днес означава дългове утре – дългове, които държавите-членки ще са длъжни да погасят на по-късна дата. Може да са необходими дефицити, но ще трябва да се плати висока цена. Това трябва да ни е ясно. Вече се говори за увеличаване на данъците в близко бъдеще, за да не потънат държавните финанси.

Второ, всички поети задължения за разход в планове за възстановяване далеч не са с еднакви достойнства. Инвестиционните разходи за модернизация на производственото оборудване или за научноизследователска дейност са с твърде различна стойност от средствата, дадени за оперативни разходи. Поради това би било добра идея държавите-членки да се снабдят с подходящи инструменти, с които да направят най-добрия избор.

Най-накрая, тъй като думите имат значение, нека бъдем ясни, че планът за възстановяване, всъщност, не е европейски план, а по-скоро съгласуване на националните мерки, прилагани от различните държави-членки. Трябва ли да правим повече? Въпросът си струва да бъде зададен, но въвеждането на общ план на Европейския съюз за възстановяване би предполагало основно преразглеждане на европейските политики и ресурси.

Adrian Manole (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Европейският план за икономическо възстановяване е особено важен предвид двата си ключови елемента: първо, краткосрочните мерки за фискално стимулиране, насочени към увеличаване на търсенето, запазване на работните места и възстановяване на доверието на потребителите; второ, разумни инвестиции за засилване на растежа.

Приоритет номер едно на Европейския съюз е да защити гражданите си от отрицателните последици от финансовата криза. В случая на румънската икономика тези мерки ще докажат ефективността си, особено при малките и средни предприятия, чрез опростяване и ускоряване на процедурите и чрез предоставяне на структурните и Кохезионния фонд, както и фондовете за развитие на селските райони, в аванс.

Положителният вот, даден за доклада, означава също така, че Европейският социален фонд ще трябва да финансира мерки за насърчаване на заетостта, особено в полза на най-уязвимите групи от населението. Ще трябва също да се създадат рамкови условия за облекчаване на последиците за бизнеса, тъй като този сектор ще изиграе ключова роля в икономическото възстановяване, давайки важен принос и за разкриването на работни места, и следователно създавайки търсене на вътрешния пазар.

Rovana Plumb (PSE), *в писмена форма.* – (RO) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Ferreira с твърдата увереност, че той ще помогне за преодоляване на трудния икономически период, през който преминава Европа, последвал неолибералните политики от последните 10 години.

Богатите европейски държави трябва да докажат солидарността си с Източна Европа и фондът за подпомагане, отпуснат за страните от този район, трябва да бъде увеличен. Според нас, като европейски социалисти, трябва да действаме за преодоляване на различията между по-развитите страни и развиващите се страни, още повече защото икономиките на последните са тясно свързани с банковите институции на Запад. Поради това е необходим план за координиране на икономиките на всички държави-членки.

Подкрепяме въвеждането на мерки срещу офшорните финансови дейности, които позволяват на лицата с много високи доходи да прехвърлят дейността си в зоните на „данъчен рай“, без да плащат никакви данъци, докато мнозинството от гражданите на ЕС плащат данъци и губят работата си. Цифрите са тревожни: очаква се към края на 2009 г. броят на безработните да достигне 25 милиона за цяла Европа (500 000 за Румъния). Закриването на зоните на „данъчен рай“ ще премахне безработицата.

Трябва да насърчим и подпомогнем европейската солидарност между старите и новите държави-членки, което превръща гласуването по изменението, свързано с този въпрос, в тест за Европейския парламент.

John Purvis (PPE-DE), *в писмена форма.* – (EN) Икономическото положение в Европа и извън пределите ѝ е най-тежкото, което повечето от нас могат да си спомнят, и е абсолютно вярно, че Европейският съюз и държавите-членки правят всичко по силите си, за да не допуснат рецесията да се превърне в спад и че където мерките на правителството наистина могат да „задействат“ икономическата активност, трябва да му се позволи да направи това.

Този доклад не е перфектен и не можем да се съгласим с всичко в него, но той повтаря ключовите тези, че спадът не е оправдание за протекционизъм, прекомерно задлъжняване или премахване на правилата на конкуренцията. Удържахме усилията от левицата, чиито поправки биха могли да превърнат един разумен доклад в списък за пазаруване, който не можем да си позволим, или в атака срещу капитализма и финансовата система като цяло.

Сега за всички нас е важно да запретнем ръкави и да задвижим икономиките си отново. Докладът признава, че свободният пазар и отделните хора и фирми в Европа са от жизнено значение за процеса на възстановяване и именно на тази основа британските консерватори го подкрепят.

Luís Queiró (PPE-DE), *в писмена форма.* – (PT) Въпреки че съдържа положителни елементи, докладът на Elisa Ferreira относно европейския план за икономическо възстановяване страда от същите проблеми, както и самият план: той описва ситуацията, без да е изложил правилно реално разбиране за причините на сегашната криза; той изброява инициативите, необходими за възстановяване на доверието на икономическите оператори, без обаче да е посочил до момента доказателства в този смисъл; освен това той предлага малко по отношение на европейската мобилизация. Колкото до това, по този въпрос следва да се добави, че ако докладът предлага недостатъчно решения в практически план, то е защото Европейският парламент има малко възможности за това. Същото може да се каже и за Европейската комисия.

Само 15 % от средствата от бюджета на този план ще бъдат управлявани на равнището на Общността. Така отговорът наистина ще трябва да бъде намерен на европейско равнище, но предимно чрез политическата воля на държавите-членки да съгласуват отговорите си на сегашното икономическо положение. Тласъкът трябва да дойде от държавите-членки, ако изобщо дойде, като се има предвид че сегашните признаци за липса на европейска политическа воля са тревожни. Достатъчно е само да погледнете например противоречивите позиции на германските или австрийските социалдемократи в ЕП или когато те представляват правителствата на своите страни.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Съгласен съм с някои тези от доклада на г-жа Ferreira относно европейския план за икономическо възстановяване, но не се подписвам под него в неговата цялост. Поради това реших да се въздържа и да не гласувам за доклада на колегата.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), в писмена форма. – (PT) Основният проблем, породен от тази криза, е нарастването на безработицата – положение, което може да се поправи само с увеличаване на инвестициите.

За да се увеличат инвестициите, необходимо е кредитът да бъде достъпен и евтин, но всичко сочи, че засега той няма да достига и ще е много по-скъп за най-уязвимите страни като Португалия.

Тези страни са изправени пред все по-големи трудности с финансирането, което е причината аз твърдо да подкрепям възможността в еврозоната да има само един централен емитент на европейски държавен дълг. В това отношение това е сценарият, който в най-голяма степен е съвместим с дългосрочната устойчивост на еврото.

При сегашните обстоятелства е жизненоважно европейският кредитен пазар да бъде заздравен, като се отпускат разумни заеми на жизнеспособните предприятия и на семействата.

Финансовата помощ, предоставена на банки и предприятия, трябва също да бъде добре насочена, временна, прозрачна, гарантирана от гледна точка на съотношението разходи/ползи и строго контролирана.

Залогът може би е стабилността и солидарността на европейския проект и следователно трябва да действаме по един съгласуван начин и да спазваме правилата на вътрешния пазар, без да допускаме протекционизъм.

Подкрепям доклада относно европейския план за икономическо възстановяване, представен от колегата Elisa Ferreira, тъй като приемам общите насоки на неговия подход.

Peter Skinner (PSE), в писмена форма. – (EN) Този доклад придружава план за възстановяване на Европейската комисия, който прави опит да съживи икономиката на ЕС. Лейбъристката партия в Европейския парламент може да подкрепи основните идеи на докладчика и е на мнение, че много от очертаните въпроси са от възлово значение за едно истинско възстановяване.

Отговорът на Комисията по време на икономическата криза е безгласен и Парламентът е на мнение, че за постигане на възстановяване са необходими по-ефективни методи. Всъщност, един екологосъобразен подход би могъл да доведе до повече иновации и да провокира подновяване на производителността, като в същото време има положителен ефект за нашата околна среда. Следва обаче да се внимава да не бъдат засегнати отделни промишлени сектори или да не бъдат намалени нашите общи икономически възможности, поради което обмислянето на един целенасочен подход е твърде необходимо. По подобен начин един нов подход към финансовия надзор, посочен в доклада на групата на мъдреците на de Larosière, също е от ключово значение за подсигуриране срещу системните рискове.

Bart Staes (Verts/ALE), в писмена форма. – (NL) Групата на Зелените/Европейски свободен алианс е на мнение, че това, което преживяваме днес, е връхна точка на три кризи, които са взаимосвързани: икономическа, екологична и социална криза. Поради това групата на Зелените/Европейски свободен алианс се противопоставя на прокарването на „европейски план за възстановяване“ в светлината на предстоящата пролетна европейска среща на върха, чиято единствена мисия е да бъде върнат към живот старият модел на „ненамеса в частни инициативи“.

Наливането на огромни суми в този модел носи сериозния риск от задълбочаване на екологичната и социалната криза. Непродуктивно е просто да се повишава търсенето, за да се възвърнат обратно позициите на производството. Точно това предлага докладът Ferreira, поради което аз гласувах против него.

Планът за икономическо възстановяване трябва да направи възможни нови инструменти за финансиране и в същото време чрез регламентиране да внесе стабилност и надеждност в системата. Стимулът за търсене на бърза печалба чрез набор от премии трябва да бъде премахнат и заменен с правилата за т. нар. фондове с кредитно финансиране и фондове за частно участие. Прозрачността, откритото счетоводство и надзорът трябва да направят зоните на „данъчен рай“ невъзможни. Чрез прецизно описание на задачите им банките могат отново да бъдат поставени в услуга на реалната икономика, а Европейската централна банка да действа като защитен механизъм.

Catherine Stihler (PSE), в писмена форма. – (EN) Финансовата криза е първата проверка на глобализацията. Криза, която бе предизвикана от алчност, а сега е консумирана от страха, следва да ни накара да се замислим за основните си ценности и за това, в какво общество искаме да живеем. Сега не е моментът за тесен национализъм, а време, в което една силна Европа никога не е била толкова важна. Необходимостта от съгласуван подход, не само в рамките на ЕС, но и в целия свят прави срещата на Г-20 в Лондон толкова важна.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), в писмена форма. – (RO) Аз гласувах в подкрепа на доклада Ferreira, който призовава Европейската комисия да подготви ясни и категорични насоки, целящи по-добра координация сред всички държави-членки с оглед на управлението на мащабната икономическа криза с цел да бъдат защитени възможно най-много работни места. Аз призовавам Комисията да задвижи съответните процедури при първа възможност.

Чрез доклада Европейският съюз приканва пролетния Европейски съвет да даде силен политически тласък и да състави пътна карта за всички правни инициативи, както и да гарантира, заедно с Парламента, че те ще бъдат своевременно приети.

Докладът подчертава изключително неблагоприятните икономически и социални последици от кризата в много от новите държави-членки, което води до сериозен риск от дестабилизация и нарастване на бедността. Разпространящите се ефекти се очаква да засегнат еврото и икономиките от еврозоната. Призоваваме към съгласуван подход на равнище Общност, имайки предвид солидарността на Общността и приемането на колективна отговорност във връзка с това. Приканваме също Комисията да разгледа и консолидира всички инструменти, целящи да стабилизират засегнатите държави-членки, което включва стабилизация на обмените курсове, така че да могат да бъдат приложени разпоредбите за обезпечаване и бързи и ефективни пакети за реакция.

Marianne Thyssen (PPE-DE), в писмена форма. – (NL) Изслушах много внимателно изказванията на докладчиците и председателите на групи, включително и яростната критика, с която председателят на групата на социалистите в Европейския парламент се нахвърли върху групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи във връзка с начина им на гласуване на изменение 92. Наистина, не сме съгласни с последиците от това изменение и заедно с колегите ми от групата гласувах решително против него. Със сигурност намерението не може да бъде предприемане на краткосрочни мерки, които подкопават дългосрочните цели.

Поради това не е разумно държавите-членки да бъдат принуждавани да правят бюджетни усилия, независимо от степента на отговорността им, което е важен фактор за установяване до каква степен дефицитното финансиране може да бъде оправдано. Моята група бе права твърдо да защитава мнението си, което споделя с Комисията, а именно че трябва да мислим и за следващите поколения. Затова е оправдано бюджетните стимули да се променят според степента на отговорността на държавите-членки. Поради това да се изисква един и същ принос от 1,5 % от БВП не е нито приложимо, нито оправдано.

Georgios Toussas (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Европейският план за икономическо възстановяване прехвърля бремето на капиталистическата криза върху плещите на работниците, обслужва по-общите цели на ЕС и предпазва печалбите и колективните интереси на плутократията.

Целта на повсеместната атака срещу осигурителните и трудовите права, доходите на семействата на обикновените хора и техният стандарт на живот, е да може ЕС да осигури за обединените от еврото монополи „изгодна позиция, когато се възстанови икономиката“ в сравнение с международната конкуренция.

ЕС и правителствата се опитват да получат съгласието на обикновените хора, използвайки метода на „тоягата и моркова“, с цел да наложат с най-малко съпротивление капиталистическите реструктурирани, записани в Лисабонската стратегия: редуване на заетост и безработица, повишаване на пенсионната възраст и драстично намаляване на заплатите, пенсиите и социалните придобивки.

Нещо повече, решенията, взети на срещите на върха, и финансирането на мерките само от държавите-членки подчертават ескалацията в империалистическите междусособици, която води до провеждането на политика „всеки сам за себе си“.

Има само един избор за работниците: съпротива, неподчинение и контрастъпление с Гръцката комунистическа партия, осъждане на еднопосочната политика на Европа и на силите, които я подкрепят, реорганизация на движението на обикновените хора и на борбата за власт и икономика на обикновените хора.

- Доклад: Евгени Кирилов (A6-0075/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), в писмена форма. – (IT) Г-жо председател, аз гласувах в подкрепа на доклада. Прозрачността не е просто символ, а принцип, на който всички институционални процедури трябва да се основават. На гражданите и изборните структури трябва да бъде осигурен възможно най-широк достъп до документите на европейските институции с цел да им се позволи да участват ефективно в политическия процес и да търсят сметка на обществените органи за действията им. По тази причина силно настоявах преди време за публикуването на парламентарните присъствени списъци.

Въпреки напредъка, отбелязан от европейските институции по отношение на откритостта и прозрачността, положението не може да се нарече розово и преработката на Регламент (ЕО) № 1049/2001 относно публичния достъп до документи на европейските институции трябва да се разглежда като нова стъпка към създаване на административна среда, в която наличието и лесният достъп до информация са по-скоро правило, отколкото изключение.

Бих искал да завърша, като посоча отбелязаното наскоро голямо постижение: Европейският парламент понастоящем използва не по-малко от 23 официални езика и документите на Европейската общност са налице на всичките тях. Това е гаранция за демокрация.

Jean Marie Beaupuy (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Настоящият доклад по собствена инициатива трябва да се разглежда от перспективата на провеждащото се законодателно разискване, целящо изменение на регламентите, свързани със структурните фондове и по-конкретно на регламента за Европейския фонд за регионално развитие (докладът Angelakas) и регламента за Европейския социален фонд (докладът Jöns).

В опит да постигне съгласие на първо четене и да даде бърз отговор на кризата, която пряко засяга хората в Европа, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа предпочете да не изменя законодателните предложения. За да бъдем последователни, подходихме по същия начин и към това гласуване.

Колегите ми от партия MoDem (Демократично движение) и аз еднакво сме загрижени във връзка с борбата срещу изменението на климата. Същата трябва да бъде потвърдена като приоритет на политиката на сближаване след 2013 г.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Не разчитайте на нас да възхваляваме лишения от съдържание европейски план за икономическо възстановяване, който в по-голямата си част ще се самофинансира от всяка държава-членка („европейска солидарност“ в най-чист вид ...) и не поставя под въпрос неолибералните политики, които са в основата на влошаващите се условия на работа и живот на огромното мнозинство от населението.

Като резултат, без да е изненада за никого, мнозинството в Парламента отхвърли нашите предложения, които:

- осъждаха факта че във времена, когато социално-икономическата криза в Европа се влошава, бюджетът на Общността за 2009 г. е „най-ниският досега“;
- настояваха за увеличаване на структурните фондове и на Кохезионния фонд;
- подчертаваха, че „допълнителните авансови плащания“ от тези фондове ще доведат до намаляване на финансирането от Общността през следващите няколко години;
- критикуваха недостатъчното усвояване на фондовете, особено в контекста на влошаващите се социално-икономически условия в ЕС;
- изискваха фондовете да бъдат разглеждани като цел при разходите и предлагаха увеличаване на частта на съфинансиране от Общността и премахване на правилата N+2 и N+3 що се отнася до фондовете;
- настояваха тези фондове да бъдат ефективно използвани за подпомагане на истинското сближаване, като по този начин се сложи край на постоянната им подчиненост на неолибералните цели на Лисабонската стратегия;
- настояваха за противодействие на преместването на дружествата в други страни.

David Martin (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепям доклада, който препоръчва по-бързи, по-гъвкави плащания за структурното финансиране. Докладът ще осигури широкото използване на структурните фондове за запазване на работни места и за създаване на повече такива. Приветствам доклада, който призовава финансиране да се отпуска за проектите на по-ранен етап и да се намали необходимостта от банкови заеми.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Аз гласувах против доклада на г-н Кирилов относно политиката на сближаване: инвестиране в реалната икономика. Всъщност, от особено важно значение е да се разбере, че политиката на сближаване на ЕС дава важен принос към европейския план за икономическо възстановяване и е най-големият източник в Общността на инвестиции в реалната икономика, осигуряващ целенасочена помощ за финансиране на приоритетни нужди и области с потенциал за растеж както в публичния, така и в частния сектор. Това би трябвало да ни накара обаче да се замислим върху грешките, допускани в миналото, които доведоха до сегашното сериозно икономическо положение. И в този сектор е необходимо строго законодателство, иначе е вероятно същите грешки да се повтарят циклично.

7. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 13,55 ч., се възобновява в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н RÖTTERING

Председател

8. Изявление на председателството

Председател. – Госпожи и господа, бих искал най-напред да ви помоля за разбиране и да се извиня за факта, че заседанието започва толкова късно, но само преди две минути ми бе казано, че ще бъда помолен да направя изявление във връзка с едно много тъжно събитие. С ваше позволение бих искал да направя това изявление сега.

С дълбока болка и възмущение днес научихме за събитията в град Виненден, в германската провинция Баден-Вюртемберг, където петнадесет души загинаха трагично в гимназията в Албъртвил. Извършителят, бивш възпитаник на училището на седемнадесет години, по-късно се е самоубил. При престрелка в супермаркет в града двама полицаи, преследващи извършителя, са били ранени.

От името на Европейския парламент искам да изразя най-дълбоките си съболезнования и моята солидарност със семействата и роднините на жертвите – невинни млади ученици и трима преподаватели от училището.

Тази трагедия става само шест месеца след подобна ужасна кървава баня в училище в Каухайоки, Финландия. Като отговорни политици в Европейския съюз и във всички държави-членки нашата задача е да направим всичко възможно, за да се гарантира актове като този да бъдат предвиждани на ранен етап и предотвратявани, стига това да е нещо, на което бихме могли да повлияем.

Шокирани сме и от друго трагично събитие в щата Алабама, САЩ, където развилнял се убиец застреля най-малко десет души, преди да насочи оръжието срещу себе си.

Бих искал отново да изразя от името на всички ни тук най-искреното ни съчувствие и солидарността ни с жертвите и техните семейства. Ще ви бъде признателен, ако отделим време в памет на загиналите.

(Парламентът запазва еднотинутно мълчание със ставане на крака)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА г-н ONESTA

Заместник-председател

9. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

10. Състав на Парламента: вж. протокола

11. Текущо състояние на ШИС II (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване относно:

- въпрос, изискващ устен отговор – от г-н Coelho от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, г-жа Rouge, от името на групата на социалистите в Европейския парламент и г-н Laх, от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, към Съвета, относно текущото състояние на ШИС II (О-0005/2009 – В6-0010/2009), и

- въпрос, изискващ устен отговор – от г-н Coelho от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, г-жа Rouge, от името на групата на социалистите в Европейския парламент и г-н Laх, от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, към Комисията, относно текущото състояние на ШИС II (О-0006/2009 – В6-0011/2009).

Carlos Coelho, автор. – (PT) Г-н председател, г-на действащ председател на Съвета, г-н заместник-председател на Комисията, госпожи и господа, в Европейския парламент ние категорично подкрепяме бързото въвеждане в експлоатация на ШИС II (Шенгенска информационна система), което трябваше да се осъществи през 2007 г.

Второто поколение на ШИС представлява подход на Общността към необходимостта да се засили охраната по външните граници и да се обменят важни нововъведения, като биометричните данни и свързването и съвместимостта между сигналите. Съгласни сме, че тази система може да влезе в експлоатация само след като стане устойчива на откази и способна да работи пълноценно 24 часа в денонощието. По мое мнение, дошъл е моментът да се установи кой е отговорен за това забавяне, да се направи задълбочена оценка на положението и да се намерят решения, които да направят този проект технически жизнеспособен и да възстановят вече отслабеното доверие към него.

Знаем, че през изтеклата година бяха проведени различни изпитвания, крайният резултат от които бе отрицателен, по-конкретно от оперативното изпитване на системата. Съветът и Комисията решиха да определят срок от четири месеца, за да бъде направен опит за решаване на проблемите, които продължаваха да възникват, макар и без голям успех, както може да се види от резултатите, постигнати през м. декември 2008 г., когато изпитванията бяха повторени. Въпреки че бяха направени някои подобрения, доколкото сме информирани все още има сериозни проблеми по отношение на функционирането и устойчивостта на откази на системата, загубата на съобщения, качеството на данните и процеса на синхронизиране на националните копия с централната система. ШИС II явно няма да може да започне работа, докато тези проблеми не бъдат отстранени. Бих искал да изразя съмнения относно способността на наетата фирма да реши в такъв кратък срок всички тези проблеми, които не бяха решени преди това през един много по-дълъг период от време. Надяваме се, че може да бъде проведен независим одит на проекта, за да се установи кой е отговорен. Нямам възражения по алтернативния технически сценарий за еволюция от системата „ШИС I за всички“ към ШИС II, при условие правната рамка, одобрена за ШИС II да бъде спазвана в пълен обем. В края на м. март ще бъде представен доклад за оценката и сравнението на двата сценария. Парламентът желае да има достъп до това проучване и да бъде информиран за новата насока, която ще бъде дадена на проекта, по отношение както на равнището на увереност в техническата страна, така и на правните последици, новия график и бюджетното въздействие. Бих искал да напомня на Съвета и Комисията, особено в настоящия момент, че една по-голяма прозрачност в целия този процес е особено препоръчителна.

Martine Roure, автор. – (FR) Г-н председател, ШИС II, както знаем, е много важно средство за осигуряване на безопасността на Шенгенското пространство, особено след разширяването му с приемането на 10 нови държави.

След приемането на правното основание през 2007 г. нито веднъж не сме имали възможността да видим подробен доклад за развитието на нещата или за техническите или политическите проблеми, за които се твърди, че пречат на стартирането на системата.

Научихме от пресата, че всички изпитвания, които се изискват, за да се пусне в ход централната система при пълна безопасност, са се провалили през м. декември 2008 г.

Знаем, че Комисията се е опитала да състави план за отстраняване на грешките, с който да се решат основните въпроси и че няколко държави-членки в рамките на Съвета вече обмислят алтернатива, която ще се яви просто надграждане на системата ШИС, която действа в момента.

Следователно проблемът не е технически, а политически. Парламентът бе помолен да определи, чрез съвместно вземане на решение, архитектурата на ШИС II, която, от своя страна, би трябвало да обезпечи сигурността, необходима за нашата зона на свободата, сигурността и правосъдието. Работим по въпроса, без да изпускаме от поглед сигурността и защитата на основните права на нашите граждани.

В този случай става дума за политическа отговорност на европейските институции и по-специално на Съвета и Комисията, тъй като според нас Парламентът е изпълнил добре задълженията си по отношение на гражданите.

И сега, и в бъдеще очакваме политическите причини за тази радикална промяна на курса. Това, разбира се, може да има много сериозни последствия за бюджета, определен досега за този проект, като за начало бъдат заделени, където е необходимо, наличните ресурси, докато бъдещето на този проект и неговото правно основание бъдат надлежно определени.

Henrik Lax, автор. – (SV) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, ние в Европейския парламент трябва да знаем дали Съветът и Комисията все още вярват, че ШИС II някога ще проработи. Комисията ще упорства ли в намирането на техническо решение на настоящите проблеми? Кой е пътят напред? Както бе подчертано в предишните две изказвания, ние в Европейския парламент желаем да бъдем редовно информирани за проблемите, но това досега не се е случвало.

Ако ШИС II не може да се осъществи в сегашната си форма, има ли резервен план и ще ни бъде ли представен той? Както г-жа Roure спомена, въпросът за ШИС II в крайна сметка е въпрос за доверието към Съюза, когато трябва да се гарантира вътрешната сигурност в пределите на ЕС. Трябва обаче също така да помним, че същата инфраструктура ще бъде използвана за визовата информационна система, ВИС. Следователно в дългосрочен план на карта е заложено и доверието към визовата политика на Съюза или, ако мога така да се изразя, към способността му да управлява отношенията си с останалия свят по един достоен начин.

И накрая, бих искал да попитам Комисията дали все още има пълната подкрепа на държавите-членки по този проект. Те съгласни ли са да покриват разходите за проект, който изглежда все едно никога няма да проработи?

Alexandr Vondra, *действащ председател на Съвета*. – (EN) Г-н председател, преди да се насоча към темата на нашето разискване днес, бих искал да започна, като изразя моите дълбоки съболезнования към роднините на жертвите на трагичния инцидент в Баден-Вюртемберг днес.

А сега, позволете ми да се върна на темата на днешното ни разискване. Първо, благодарни сме за възможността да водим това разискване. Както всички добре знаете, това е важна тема. Редица експлоатационни трудности доведоха до специфични проблеми за пускането на ШИС II в експлоатация.

Председателството желае, както вие поискахте, да бъде напълно открито с вас относно историята и контекста на този въпрос. Заради отрицателните резултати на първоначалните изпитвания на системата, следващите изпитвания бяха проведени през м. ноември и м. декември 2008 г. Окончателните резултати от оперативните изпитвания на системата узнахме едва през втората половина на м. януари 2009 г.

На неофициалната им среща на 15 януари 2009 г. в Прага министрите на правосъдието и вътрешните работи бяха информирани от Комисията, че резултатът от тези изпитвания е незадоволителен. Министрите веднага се съгласиха, че е необходимо прилагане на нов глобален управленски подход към ШИС II, включително държавите-членки да сътрудничат с Комисията. Новият управленски подход ще осигури по-строг контрол на проекта и така ще позволи ранно предупреждение за евентуални затруднения. Бе договорено също да се вземат мерки на следващия Съвет по правосъдие и вътрешни работи, който се проведе на 26 и 27 февруари 2009 г. На това заседание Съветът се съгласи в заключението си да прикани Комисията да държи Парламента и председателството на Съвета напълно информирани за проблемите, свързани с ШИС II и за възможните варианти за действие.

Парламентът отправи питане дали откритите досега проблеми ще наложат системата да бъде изградена наново. Според информацията, получена от Съвета относно състоянието на проекта ШИС II, остават редица проблеми. Разбираме обаче, че Комисията е на мнение, че всички стоящи проблеми могат да бъдат решени без основно проектиране наново на приложението ШИС II.

На своето февруарско заседание Съветът одобри изпълнението на плана за анализ и поправка на ШИС II, което ще позволи определяне на всички проблеми и тяхното незабавно решаване, както и оценка на техническата архитектура, за да осигурим една стабилна и безупречна система ШИС II. Въпреки това, Съветът се съгласи също така, че планът за непредвидени случаи трябва да бъде следван, ако възникнат сериозни проблеми, които не могат да бъдат решени. Що се отнася до алтернативата на ШИС II, Съветът по правосъдие и вътрешни работи през м. февруари приветства завършването на анализа на осъществимостта, който ще послужи като основа за създаване на годеи за работа, алтернативен технически сценарий за развиване на ШИС II на базата на еволюцията на ШИС I+, като част от плана за непредвидени случаи.

Съветът също така изиска възможно най-скоро и най-късно до м. май 2009 г. доклад, съдържащ задълбочена оценка и сравнение между двата сценария, да бъде представен на Съвета от председателството и Комисията. Базирайки се на този доклад, Съветът ще определи постигнатия напредък в разработката на ШИС II и, доколкото се отнася за алтернативния сценарий, ще проучи какви са перспективите да се постигне целта на ШИС II, както е определено в правната рамка, регламентираща създаването, експлоатацията и използването на ШИС II на основата на техническата еволюция на ШИС I+. Това проучване ще се осъществи възможно най-скоро и най-късно до заседанието на Съвета на 4 и 5 юни 2009 г.

Колкото до подробностите, поискани от Парламента относно решаването на оставащите проблеми и по-конкретно относно финансовите аспекти, Съветът прикани Комисията не само да информира Европейския парламент за проблемите, свързани с ШИС II, но също така редовно и подробно да информира и Парламента, и Съвета за цифрите на разходите, свързани с централния проект на ШИС II и за предприетите мерки за осигуряване на пълна финансова прозрачност.

На базата на изисквания от председателството и Комисията доклад най-късно до заседанието през м. юни 2009 г. Съветът ще обсъди графика за влизане в експлоатация на ШИС II. Ще се вземат предвид разпоредбите

относно времевите графици в резолюцията на Парламента от 24 септември 2008 г. относно проекта на регламент на Съвета относно миграция от Шенгенската информационна система (ШИС I+) към Шенгенската информационна система от второ поколение (ШИС II). Това бе включено в член 19 от Регламента на Съвета от 24 октомври.

Сигурен съм, че Комисията ще може да даде допълнителна информация в отговор на повдигнатите въпроси. Само искам да уверя вас, членовете на Парламента, че председателството ще следи тази тема отблизо и че ще направи необходимото начинът на действие, приет миналия месец от министрите на правосъдието и вътрешните работи, да се спазва стриктно.

Jacques Barrot, *заместник-председател на Комисията*. – (FR) Г-н председател, бих искал да потвърдя думите на г-н Vondra. Трябва също да добавя, че за нас с г-н Langer, председател на Съвета на министрите на вътрешните работи, въпросът за ШИС II е абсолютен приоритет.

На свой ред ще се опитам да ви дам някои пояснения. Основният изпълнител на Комисията за разработката на ШИС II е провел поредица оперативни изпитвания на централната система при работа в интерактивен режим с някои национални системи. Между м. ноември и м. декември 2008 г. резултатите от тези изпитвания ни доведоха до извода, че централната система не е постигнала равнището, предвидено в договора.

В средата на м. ноември Комисията започна подробен анализ на решението за ШИС II, което в момента се разработва от Hewlett-Packard/Steria, в сътрудничество с експерти от държавите-членки и с помощта и сътрудничеството на две известни консултантски фирми в сферата на информационните технологии.

След неуспеха на оперативните изпитвания ние приехме план за анализ и поправка, който ще бъде изпълнен за около четири месеца. Целта на плана е да доведе прилагането на ШИС II на едно задоволително ниво на стабилност и резултати.

Целта на плана е първо да се отстранят известните програмни грешки, свързани с централната система – някои от тях са вече коригирани – и, второ, да се потвърди, че прилагането на ШИС II не е възпрепятствано от непреодолими структурни слабости.

Провеждат се целенасочени изпитвания в редица приоритетни области с цел премахване на съмненията около структурата на настоящото решение. Тази дейност се осъществява успоредно със завършването на техническия анализ на основните проблеми.

Комисията също така въведе глобален подход към управлението на проекта, така че централните и националните компоненти на ШИС II да могат да бъдат по-добре интегрирани съобразно компетенциите, нормативно установени от Комисията и държавите-членки.

Конкретно казано, Комисията координира съвместна структура за управление на проекта. Тази съвместна структура за управление обединява ръководителите на националните проекти, на централните проекти и на изпълнителите на Комисията. Тази структура ще съпътства проекта през фазите на анализ и поправка и след това по време на квалификационните изпитания, през миграционната фаза, докато ШИС II бъде готова за влизане в експлоатация.

В края на фазата на анализ и поправка ще имаме точна идея за ресурсите, които все още ще са необходими преди ШИС II да бъде задействана, и за съответния график, както г-н Vondra току-що каза. Очевидно, няма съмнение, че целта за пускане в експлоатация на ШИС II през м. септември 2009 г. ще бъде отложена.

Затрудненията пред ШИС II в момента бяха обсъдени на неофициална среща на министрите на 15 януари и на Съвета по правосъдие и вътрешни работи на 26 и 27 февруари. Общата рамка на подхода, предлаган от Комисията за продължаване на ШИС II, бе приета.

Първо, нуждата да се продължи с проучването за осъществимост на алтернативното техническо решение, основаващо се на сегашната ШИС I+ получи подкрепа от Съвета. Следователно сме в състояние да продължим с въпросното проучване за алтернативно решение.

Всяко алтернативно техническо решение обаче очевидно ще трябва да се придържа към правните рамки, създадени за ШИС II и приети от Парламента и от Съвета. Явно ще трябва сериозно да се погрижим за максимално повторно използване на тези инвестиции, както и за ситуацията в държавите-членки и асоциираните страни, които желаят да станат част от Шенгенската зона в идните години.

Министрите решиха да се съберат отново най-късно през м. юни – в началото на м. юни, както току-що бе съобщено, за да преценят постигнатия напредък и да определят, където е необходимо, нови насоки и налагащите

се изменения за алтернативния вариант. Във връзка с това Съветът поиска от председателството и от Комисията, в тясно сътрудничество със специалната работна група по ШИС II и след консултации с подходящите групи, да представят на Съвета доклад, съдържащ подробна оценка и сравнение на двата сценария. Този доклад трябва да бъде подготвен възможно най-скоро и не по-късно от м. май 2009 г.

За тази цел бяха съгласувани общи критерии за сравнение и оценяване на съответните предимства и недостатъци на всяко решение. За да е напълно ясно, това означава, че ще имаме решението на Съвета в началото на м. юни. Последното ще бъде взето в светлината на изпитванията, които ще бъдат извършени, и смятаме, че това ще даде възможност или да продължим с ШИС II, или да се насочим към алтернативно решение, но такова, разбира се, което ще постигне поставените от вас цели.

Аз, разбира се, съм напълно наясно с това, което г-н Coelho и г-жа Roure казаха за нуждата от висока степен на прозрачност. Бих искал да кажа, че ние изпращаме и ще продължим да изпращаме най-редовно протоколите от Комитета ШИС II. Трябва също да добавя, че съм писал на г-н Derpez, председател на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, за да му предоставя подробна информация за положението с ШИС II. Копие от тази кореспонденция бе изпратена и на г-н Coelho.

Искам също да кажа на г-н Lax, че проблемите с ШИС II не се отразяват върху ВИС. Проблемите с ШИС II не засягат инфраструктурата, която тя дели с ВИС. Можем да кажем, че ВИС напредва като цяло по плана, одобрен от държавите-членки.

Бих искал да кажа, че, всъщност, заедно със специалната работна група и в рамките на Комисията организирахме много редовни срещи с изпълнителя и с двамата съизпълнители, особено със Steria. Наистина можем да се надяваме, г-н председател, госпожи и господа, че темата ще бъде приключена в идните месеци с посоченото решение за крайния срок, което ще се вземе в началото на м. юни, когато Съветът фактически ще трябва да вземе своето решение.

Обещавам тук и сега Парламентът да бъде държан в течение за целия развой на събитията.

Marian-Jean Marinescu, *от името на групата PPE-DE.* – (RO) Експлоатационният проблем на Шенгенската информационна система II бе обсъден наскоро като част от заседанието на Съвета през 2009 г. Отново бе подчертано, че трябва да се намери спешно решение за безизходното положение, в което се намира ШИС II в момента.

Оставам с впечатлението обаче, че, вместо отговори, след обсъжданията за ШИС II възникват повече въпроси. Съветът подкрепя прилагането на план за анализ и поправка, с цел да се помогне за установяването на проблемите с техническата архитектура на ШИС, за да стане тя стабилна и надеждна. От друга страна, Съветът не изключва възможността да реши да приеме алтернативно техническо решение, което да може да постигне целите, предлагани от ШИС II.

Независимо коя опция ще се приложи, графикът за включването на страни, които още не са част от шенгенското пространство, не бива да бъде повлиян. Бих искал да знам какви мерки ще предприеме Комисията, за да избегне всяко възможно отлагане и как ще се покрият направените поради промените допълнителни разходи. Примерът на Румъния говори сам за себе си. Външната граница на Румъния е дълга 2 000 км. Включването ѝ в шенгенското пространство, планирано за м. март 2011 г., е основен приоритет. Цялата тази неуреденост може да има последици за спазването на този срок.

Искам да спомена и още нещо. В момента, в който Комисията се готви да изработи ново законодателно предложение за следващите етапи в управлението на границите, бих искал да призова Комисията първо да оцени цялостната ефективност на сегашните системи, използвани за управление на границите, с цел да постигне най-доброто взаимно допълване между тези системи и тогава да оцени възможността за инвестиции в логистиката по границите.

С оглед постигането на стратегическите цели на ЕС, Комисията не бива да започва да разработва нови инструменти от нулата, докато съществуващите такива, като ШИС II или ВИС, са напълно функциониращи и надеждни.

Genowefa Grabowska, *от името на групата PSE.* – (PL) Г-н председател, обсъжданата ситуация е един красноречив пример, който показва, че понякога е по-лесно да се постигне консенсус и политическо съгласие за отваряне на границите, отколкото да се преодолеят техническите проблеми.

Влизането на нови държави-членки в Шенген на 23 декември 2007 г. бе голямо събитие за гражданите на тези страни. Знам това, защото съм от Полша. Страната ми се възползва от тази благодат и високо оценява

отварянето на границите, защото това означаваше изчезване и на последното дискриминационно обстоятелство, което ни делеше от държавите-членки на стария Европейски съюз.

Освен това, в моята страна е централата на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (Frontex). Знам, че г-н Баро е бил в Полша и е водил разговори във Frontex и също така е посетил частта от външната граница на ЕС, за която отговаря Полша. Знам, че на практика няма сериозни проблеми с охраната на тази граница и че тя е сигурна. Имаме обаче технически проблеми и тяхното решаване прераства в политически проблем, както каза моята колежка г-жа Roure. Напълно съм съгласна с нея.

Ако обаче има технически проблеми, ако има трудности, мисля че всяка институция в ЕС е длъжна да се обърне към структурата, на която ѝ е отнело толкова много време да реализира ШИС II. Жалко, че това не е направено и прозрачността по въпроса е малко като изтръгната насила.

Мисля, че когато става въпрос за решаване на проблеми, засягащи гражданите, Европейският парламент не може да се съгласи да се действа независимо от него или да бъде игнориран, особено ако въпросът се отнася до сигурността.

Бих искала да приключа с една съвсем малка забележка. Ако е имало проблеми, ако Hewlett-Packard не са успели да преодолеят техническите проблеми, трябва да се има предвид, че ние в Полша имаме блестящи специалисти, млади хора, които са прекрасни инженери в областта на информационните технологии и които са признати по целия свят. Мисля, че те биха могли да са полезни и да произведат така желания резултат значително по-евтино, по-бързо и по-добре.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Г-н действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, Шенген е и винаги е бил синоним на връзката между сигурността, от една страна, и свободата и либералността, от друга. За гражданите на Европа и за всички нас това е част от добавената стойност, която предлага Европейският съюз. Той винаги е действал много добре и междувременно е прилаган ефективно на принципа „един за всички“.

Случващото се е неприятно. Неприятно е обаче и че на Парламента, който винаги е оказвал пълно съдействие, не му е давана необходимата информация. Ние винаги сме информирали гражданите на Европа. Шенгенската информационна система II ще функционира перфектно и по график, а сега разбираме, че са се появили проблеми и че не се вижда краят на тази дилема.

Интересува ме дали цифрите, които се тиражират от медиите и показват, че около 100 милиона EUR са похарчени до момента за разработката на Шенгенската информационна система II, са верни. Ще има ли последствия за компаниите? Защо Комисията, Съветът или друга структура не са въвели своевременно система от мерки за контрол?

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Всъщност, странно е, че проблемите, отнасящи се до функционирането на системата, изникват отново и отново всеки път, щом засегнем тези важни и значими технически въпроси. Досега вече сме се занимавали с технически въпроси, свързани с обработката на данни. Ето защо хората с основание питат как така нямаме професионални институции на равнище ЕС, достатъчно компетентни да се занимават с всякакви технически проблеми, които могат да възникнат в процеса на работа с изключително големи и сложни бази данни.

От самото начало участвам в тези разисквания. Работил съм също така заедно с докладчика г-н Coelho и съм наясно с някои технически трудности и слабости, които все още съществуват, включително с тези, свързани с нивото на наличните експертни възможности. Затова мисля, че трябва да проведем един истински технически и финансов преглед на системата и да поискаме отчет от тези, които управляваха проекта. Всъщност, това не е само мое мнение, това е мнението на широката общественост.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, дълбоко Ви уважавам лично, но случващото се тук е наистина нетърпима бъркотия, прехосване и некомпетентност в степен, която е неприемлива. По тази причина призовавам не само Комисията, но също така и комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и комисията по бюджетен контрол да разгледат въпроса в подробности.

Радвам се, че Чешката република председателства Съвета, защото Бавария и Чешката република имат абсолютно еднакви интереси по отношение на сигурността. Знаем, че, независимо от всички страхове, свързани с отварянето на границите, положението при сигурността значително и основно се подобри, откакто границите бяха отворени, в резултат на отличното полицейско сътрудничество. Това може да послужи за образец за другите части от Европа и бих искал да благодаря на Чешката република за това от името на Бавария. Очакваме, че

Шенгенската информационна система в края на краищата ще покрие всички територии и че тя няма да бъде ограничена до отделни, образцови, двустранни договорености.

Alexandr Vondra, *действащ председател на Съвета*. – Г-н председател, бих искал да Ви благодаря за разискването. Според мен то показва, че съществува проблем, който трябва да бъде решен. Съветът под наше ръководство направи каквото можа през м. януари. Той се отнесе сериозно към инициативата да бъде изработен план за непредвидени случаи или алтернативен план и да окаже натиск за намиране на решение, като постави крайни срокове.

Това е, което можем да направим. Колкото до финансовите въпроси, ще оставя Комисията да отговори. Има отлично взаимодействие между министър Langer и члена на Комисията Баро, така че се надяваме да успеем да се справим с това.

Относно въпроса дали това е политически или технически проблем, ние сме на мнение, че това е само технически такъв. Това не е димна завеса, както се намеква, за прикриване на политически проблеми. Не, системата трябва да влезе в експлоатация възможно най-скоро.

Колкото до коментарите на г-жа Grabowska: да, помним какво е да си в чакалнята. Преди година говорихме за това. Всички държави, които са заинтересовани да има някакъв напредък тук, изведнъж споделят за прекеждия, подобни на нашите. Ангажирани сме да намерим техническо решение, което да позволи включване на производства от допълнителни държави, в съответствие с конкретния график.

Ще се ограничи до тези няколко заключителни бележки. Казах много в началото. Сега да продължим.

Jacques Barrot, *заместник-председател на Комисията*. – (FR) Г-н председател, г-н Vondra, благодаря за ангажираността на чешкото председателство с този въпрос. Високо оценяваме подкрепата Ви.

Най-напред искам да отговоря на г-н Marinescu, като кажа, че няма особен проблем, тъй като държавите-членки, които още не са членове на Шенген, също ще могат да се присъединят към ШИС II. Ще имаме няколко „прозорца“ или удобни момента, когато новите държави-членки, които не са членове на Шенген, ще могат да се присъединят към ШИС II и така, ако всичко върви добре, не би трябвало да има никакви особени проблеми.

Г-жо Grabowska, на Вас също трябва да благодаря за всичко, което Република Полша прави, за да охранява нашите външни граници. Всъщност, аз имам възможността да наблюдавам качеството на работата, извършвана от Frontex с полските екипи по границата с Украйна.

Просто искам да кажа в отговор на г-жа Roure и г-жа Grabowska, че проблемът е основно технически. Както каза г-н Vondra, това не е политически проблем. Истината е, казано просто, че държавите-членки или някои държави-членки имат все по-големи и по-големи изисквания. Поради това трябва да отбележим, че ШИС II трябваше да постига все по-сложни цели. Вследствие на това системата стана по-сложна и въпреки всички възхвали, които изказахте за информационните технологии, изпълнението се оказа по-сложно от очакваното. При все това истина е, че проблемът си остава по същество технически и следователно би трябвало да може да бъде решен.

Трябва да кажа на г-н Pirker, че Парламентът ще бъде добре информиран и аз поемам задължението да го направя. Лично се заех с това по време на този проект и мисля, че мога да заявя, че наистина разглеждам това като мой абсолютен приоритет. Също така искам да отново да уверя г-н Brejs, че ясно сме определили отговорниците. Работейки заедно с Комисията, учредихме специалната работна група, в която държавите-членки участват активно. Мисля, че сега имаме уточнена пилотна група, но нашият съизпълнител също трябва да може да отговори на изискванията, поставени от нас.

Бих искал също така да отговоря на финансовия въпрос, поставен от г-н Pirker и г-н Posselt току-що. Общото бюджетно задължение на Комисията по проекта ШИС II възлиза на около 68 милиона EUR. Съответните договори включват проучвания за осъществимост, разработка на същинската централна система, поддръжка и контрол на качеството, мрежата s-Testa, подготовка за управление на експлоатацията в Страсбург, сигурност, подготовка във връзка с биометричните данни и комуникация. За тези неща е задължението от 68 милиона EUR.

Колкото до плащанията, досега за техническа разработка реално са изразходвани 27 милиона EUR: 20 милиона EUR за разработване на системата; 7 милиона EUR за осигуряване на най-съвременна мрежа и 4 500 000 EUR за осигуряване на качеството.

Трябва да се каже, че, ако, след като добие представа за надеждността или липсата на такава на ШИС II, Съветът реши да се пренасочим към формулата ШИС I+R, бихме могли на този етап да помислим за повторното използване на комуникационната мрежа, внедрена за ШИС II, което означава, че съответните инвестиции биха могли в по-голямата си част да бъдат съхранени.

Истинският ни проблем, госпожи и господа, е да снабдим Шенген, шенгенското пространство за свободно движение, с един наистина ефективен инструмент. Вярно е, че, ако успеем с Шенген II, то това ще бъде най-ефективната система в света, предвид резултатите, които тя ще ни позволи да постигнем. Информационната технология обаче следва да бъде налице.

И така, това, което бих искал да ви кажа, след чешкото председателство – и още веднъж благодаря на г-н Vondra за ангажираността на чешкото председателство с тази трудна тема – е, че аз наистина вярвам, че заедно със сегашното председателство положихме всички усилия, за да избегнем по-нататъшно отлагане и наистина да дадем възможност на съизпълнителя да отговори на очакванията ни. Във всеки случай трябва да имаме определена фиксирана дата, която ще даде възможност на Съвета да вземе необходимите решения. И още веднъж, разбира се, поемам ангажимента да държа Парламента информиран.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени декларации (член 142)

Alin Lucian Antochi (PSE), в писмена форма. – (RO) Считам, че проектът, насочен към подобряване на механизма за управление на външните граници на Европейския съюз, не следва да се възприема като опит за възпиране на процеса на миграция. Истинската цел на мерките за повишаване на сигурността по границите на ЕС няма нищо общо със спирането на притока на имигранти, а се отнася до строгото им контролиране. Подходящото управление на миграцията е от полза за обществата и икономиките на държавите-членки на Европейския съюз.

Трябва да подчертая, че Европейският съюз следва да обърне повече внимание на управлението на периферните граници, където се намират зони на конфликт. Особено признание например заслужават дейностите, извършвани досега от Мисията на Европейския съюз за подпомагане на граничния контрол в Молдова и Украйна. Те включват въвеждане на единна митническа процедура на границите, установяване на бариери срещу контрабандата и намаляване на дейността на престъпните групи.

От друга страна, досегашният неуспех в решаването на конфликта в Приднестровието поставя значителни трудности пред молдовските власти при управлението на участъка от границата, където потокът на нелегалната миграция продължава да е голям.

Бих искал да изразя твърдото си убеждение, че Европейският съюз разполага с достатъчно лостове в областта на политиката, икономиката и сигурността, за да възпре горепосочените нелегални дейности, което означава също така да се намеси по-активно в уреждането на нерешените конфликти на източните си външни граници.

12. Доклад за напредъка на Хърватия за 2008 г. - Доклад за напредъка на Турция за 2008 г. - Доклад за напредъка на Бивша югославска република Македония за 2008 г. (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявления на Съвета и на Комисията относно:

- Доклад за напредъка на Хърватия за 2008 г.,

- Доклад за напредъка на Турция за 2008 г. и

- Доклад за напредъка на Бивша югославска република Македония за 2008 г.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, позволете ми да открия разискването относно докладите за напредъка на трите страни Хърватия, Турция и Бивша югославска република Македония.

Позволете ми да започна с Хърватия. Докладът Ви правилно отбелязва, че през последната година Хърватия е постигнала значителен напредък. От началото на преговорите бяха отворени 22 от общо 35 глави, от които седем бяха временно затворени. Председателството ще продължи да допринася за напредъка на преговорите.

По-конкретно, планирани са две конференции за присъединяването: за следващите седмици е планирана конференция на равнище заместници, а за м. юни е планирана конференция на равнище министри.

Вашият доклад правилно подчертава значението на постигането на решение на продължаващия граничен спор със Словения. Бих искал да уверя Парламента, че председателството ще продължи да полага усилия, за да помогне за решаването на проблема и в този контекст изцяло подкрепяме полаганите в момента усилия от члена на Комисията Оли Рен за намиране на решение, което да ни позволи да продължим преговорите за присъединяване. По време на обяд непосредствено преди заседанието обсъдихме задълбочено този въпрос. По отношение на последните развития, приветстваме оповестеното в понеделник решение на Хърватия да приеме предложението за посредничество, направено от групата експерти, предложени от Оли Рен. Насърчаваме Словения и Хърватия да работят конструктивно за спешно намиране на трайно и взаимно приемливо решение, тъй като не би трябвало да се допуска допълнително отлагане.

Като изключим този важен въпрос, по-нататъшният напредък в процеса на преговорите зависи, преди всичко, от самата Хърватия. Следва да бъдат завършени необходимите политически, икономически, законодателни и административни реформи, като страната трябва да изпълни ангажиментите си, произтичащи от Споразумението за стабилизиране и асоцииране. Прилагането на преразгледаното Партньорство за присъединяване е важно и за подготовка на по-нататъшната интеграция в рамките на Европейския съюз. Съветът смята изготвената от Комисията в доклада ѝ за напредъка на Хърватия за 2008 г. индикативна пътна карта с условия за полезен инструмент. Той ще помогне на Хърватия да предприеме необходимите стъпки, за да достигне заключителния етап от преговорите. Така че, въпреки положителния напредък, все още остава много работа, която трябва да бъде свършена.

Позволете ми да очертая някои от ключовите области, в които трябва да бъде постигнат допълнителен напредък, като започнем със съдебната реформа. Европейският съюз много ясно показва, че установяването на независима, безпристрастна, надеждна, прозрачна и ефикасна съдебна система е от съществено значение. Тя представлява условие за укрепване на принципа на правовата държава и правилното прилагане на достиженията на правото на Общността. От ключово значение е също така изграждането на професионална, отговорна, прозрачна и независима публична администрация. В тези две области бяха осъществени значителни законодателни реформи, но трябва да видим как те ще работят на практика.

Същото важи и за борбата срещу корупцията и организираната престъпност, както беше отбелязано във вашия доклад. Правомощията и ресурсите на Службата за борба с корупцията и организираната престъпност бяха укрепени. Същите мерки бяха приложени и спрямо наказателните съдилища, разследващи случаи в тази област. Главният въпрос в момента е да се уверим, че очакваните резултати са постигнати. Цялостното прилагане на програмата за борба с корупцията и плана за действие е от ключово значение за преодоляването на този сериозен проблем.

Съюзът подчерта също, че цялостното сътрудничество с Международния наказателен трибунал за бивша Югославия (МНТБЮ), което включва и достъп до документи, е от съществено значение. Следим много стриктно развитието в тази област и приканваме хърватските органи да гарантират, че цялостното сътрудничество с МНТБЮ се запазва. Приветстваме неотдавнашното споразумение относно липсващите документи и призоваваме Хърватия да ги предостави.

По отношение на завръщането на бежанците, отбелязваме, че прилагането на решението за взаимно признаване на правата за пенсия започна и че на общността на завръщащите се бежанци беше предоставена информация относно изменените правила.

По отношение на жилищното настаняване, случаите от 2007 г. бяха решени, но все още не е достигната целта за 2008 г. Работата по осигуряване на устойчивостта на завръщането на бежанците трябва да продължи. Това се отнася и за законодателството в областта на подобряване на правата на малцинствата.

С право във вашия доклад изтъкнахте въпроса за регионалното сътрудничество. Усилията за подобряване на добросъседските отношения трябва да продължат.

Позволете ми сега да се насоча към точката, отнасяща се до Турция. Преговорите с Турция продължиха през 2008 г. и в рамките на годината бяха отворени общо четири глави, което е почти традиция.

Въпреки насърчителните сигнали на ЕС към Турция да положи повече усилия за осъществяване на реформите, 2008 г. не донесе очакваното равнище на реформи. От ключово значение остава по-нататъшната работа в областта на изпълнението на политическите критерии. Ще бъдат необходими значителни усилия в редица области, както беше подчертано от Съвета в заключенията му от 8 декември 2008 г. и в доклада на Комисията за напредъка за 2008 г. Във вашия доклад също обръщате внимание на този въпрос.

В същото време председателството приветства предприетите неотдавна от Турция положителни стъпки, включително наскоро приетата национална програма за възприемане на достиженията на правото на Общността и назначаването на нов главен преговарящ. Важно е сега тези ангажименти да бъдат превърнати в действителни и видими действия.

Бихме искали да се възползваме от предоставената ни възможност, за да подчертаем стратегическата важност на Турция. Председателството споделя становището на Парламента, според което Турция заслужава да бъде похвалена за постигнатия напредък в областта на енергетиката. Продължаваме да преценяваме действия за напредък в тази ключова област, най-вече по отношение на цялостната подкрепа за проекта за изграждане на газопровода Набуко.

Доколкото това засяга напредъка на Турция към присъединяване, бихме искали да подчертаем, че напредъкът в областта на свободата на изразяване е от съществено значение за цялостния напредък на преговорите. Освен приветстваните от нас изменения на член 301 от Наказателния кодекс, които имаха положителни последици, все още остават редица действащи правни разпоредби, които могат да доведат до ограничения в тази област. Причина за безпокойство остават забрани за определени уебсайтове, често диспропорционални по обхват и продължителност. Необходими са също подходящи законодателни решения, които да гарантират, че религиозният плурализъм е приведен в съответствие с европейските стандарти.

Необходимо е да бъде разработена всеобхватна стратегия за борба срещу корупцията. Загрижени сме също така по повод нарастващия брой на съобщения за случаи на мъчения и малтретиране, най-вече извън официалните места за задържане. Законът за задълженията и законовите правомощия на полицията, изменен през 2007 г., трябва да бъде стриктно наблюдаван, за да се предотвратят нарушения на правата на човека. Ратификацията на протокола към Конвенцията против изтезанията е от жизненоважно значение.

По отношение на югоизточната част на страната, приветстваме оповестените насоки и общото съдържание на проекта за Югоизточен Анадол. Сега очакваме конкретни стъпки, които да доведат до икономическото, социално и културно развитие на региона. Те трябва да включват решаване на отдавнашни проблеми като връщането на вътрешно разселените лица или въпроса с охраната на селата.

Във връзка с отношенията ЕС-Турция, ясно е, че Турция трябва да изпълни задължението си за цялостно, недискриминационно прилагане на допълнителния протокол. Този въпрос е важен, както беше подчертано във вашия доклад и следва да бъде решен възможно най-бързо, тъй като определено вреди на хода на преговорния процес. Ще продължи наблюдението на въпросите, обхванати от декларацията от 21 септември 2005 г. и се очаква постигане на бърз напредък.

Също така е необходимо Турция категорично да поеме ангажимент за добросъседски отношения и мирно уреждане на спорове.

Въпреки посочените трудности, продължава напредъкът в редица области. В момента се работи по глава 16 Данъчно облагане и глава 19 Социална политика и заетост. Въпреки че с напредването им преговорите стават по-сложни, чешкото председателство се ангажира да постигне напредък по главите, по които действително е възможно да се постигне напредък. Освен това председателството поставя акцент върху постигането на напредък по глава 15 Енергетика в съответствие с енергийните въпроси, тъй като това е един от нашите приоритети.

Накрая, позволете ми да се спра на Бивша югославска република Македония. Това е динамична страна със значителен потенциал. В същото време, тя е изправена пред редица значителни предизвикателства. И двата аспекта чудесно се открояват във вашия доклад. Съветът наистина е съгласен с много неща в доклада.

Докладът ви поставя значителен акцент върху въпроса за датата на започване на преговорите за присъединяване. Вие също така с право подчертавате желанието на всички страни да намерят бързо и взаимно приемливо решение на въпроса с наименованието на страната.

По отношение на скорошните събития, предсрочните избори от м. юни 2008 г. бяха проведени на няколко етапа в резултат на значителни проблеми както по време на предизборната кампания, така и в самия ден на изборите 1 юни. ОССЕ/СДИЧП/Съветът на Европа отбелязва, че не са могли да бъдат предотвратени проявите на насилие по време на предизборната кампания, както и че изборите не отговарят на редица ключови международни стандарти.

В резултат на това, изтъкнахме пред правителството и всички политически фактори необходимостта от преодоляване на тези ключови проблеми в хода на кампаниите за изборите за президент и местните избори,

които предстоят след няколко дни. Нашето впечатление е, че посланието ни беше чуто и че бяха започнати значителни усилия за преодоляване на нарушенията. Остава да видим дали тези усилия ще донесат плодове.

Докладът на Комисията за напредъка за 2008 г. е полезен. Взехме предвид проекта, съставен от правителството на Бивша югославска република Македония. Става дума за подробен текст, който представлява сериозно усилие за съобразяване с препоръките на Комисията. На фона на положението в целия регион документът и работата по него следва да бъдат оценени положително.

Вътрешното сближаване в тази многоетническа държава със сигурност е ключов фактор за бъдещото ѝ развитие. Следователно бих искал да подкрепя значението, което Парламентът придава на Охридското рамково споразумение. То изигра централна роля за извеждането на страната от конфликта и за подкрепата ѝ по пътя на засилена европейска интеграция.

По отношение на либерализирането на визовия режим, в момента се намираме на етап на оценка и не бих искал да предпоставям резултата. От свое име, бих искал само да кажа, че съм солидарен с надеждите и аспирациите на обикновените граждани на бивша Югославия, които биха искали отново да имат възможност да пътуват свободно. Но същественото предварително условие остава готовността на страната да изпълни специфичните критерии, определени в пътната карта за либерализиране на визовия режим. Лично аз се надявам скоро да бъде постигнат положителен резултат.

Това ме отвежда към една от ключовите точки във вашия доклад и резолюция. Чешкото председателство изцяло е ангажирано с европейската перспектива на Бивша югославска република Македония. Възможно е да бъде постигнат допълнителен напредък в тази посока. Но ключовите цели на споразумението за партньорство трябва да бъдат изпълнени и се нуждаем от доказателства за добро протичане на изборите, за разлика от случилото се през 2008 г. Тези точки ще бъдат оценени от Комисията в следващия ѝ доклад за напредъка. Очакваме този доклад, както и по-нататъшните събития в Скопие.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

Olli Rehn, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, днешното разискване предоставя много добра възможност да се преразгледа процесът на присъединяване на трите страни кандидатки.

Позволете ми да започна с Хърватия. Проекторезолюцията на г-н Swoboda се отнася до основните предизвикателства, пред които е изправена днес Хърватия. Изцяло съм съгласен със заместник министър-председателя Vondra, че като цяло преговорите за присъединяване с Хърватия протичаха добре от започването им през м. октомври 2005 г. и по тази причина през м. ноември 2008 г. Комисията предложи индикативна пътна карта за достигане на крайния етап на преговорите за присъединяване до края на 2009 г., при условие че Хърватия изпълни необходимите условия.

Споделям анализа на докладчика и на г-н Vondra и по отношение на предизвикателствата като съдебната реформа, борбата срещу организираната престъпност и корупцията, реформата на корабостроителния сектор и привеждането ѝ в съответствие с нашия режим на държавни помощи и политика в областта на конкуренцията.

За съжаление, в момента преговорите с Хърватия са в застой заради граничен спор. Работихме съвместно с чешкото председателство по този въпрос и аз високо оценявам подкрепата на председателството за нашите усилия за намиране на практически осъществим начин преговорите да продължат.

Въпреки че това е двустранен въпрос, той се превърна в европейски проблем и поради това Комисията пое инициативата да предложи европейска подкрепа за решаване на граничния спор и да позволи на преговорите за присъединяване на Хърватия да продължат, при положение че двете страни оценят тази подкрепа като полезна.

Това послание отнесох до Любляна и Загреб през м. октомври. Оттогава обсъждам условията на тази подкрепа с двамата външни министри; последната проява беше тристранната среща вчера вечерта, последвала решенията на двете правителства относно нашата инициатива.

Приветствам принципното одобрение на двете страни на предложената европейска подкрепа, която ще бъде предоставена от група старши експерти, председателствана от президента Марти Ахтисаари. По време на вчерашните ни разговори разгледахме възможностите за постигане на споразумение по специфичните условия на подкрепата. Съгласихме се да продължим разговорите в близко бъдеще. Следователно все още се работи по въпроса.

Позволете ми да изтъкна, че в усилията си Комисията се основаваше на рамката за преговори, която представлява истинската основа на процеса на присъединяване на Хърватия към ЕС, одобрена от Хърватия и от всички държави-членки на ЕС, включително Словения.

Чрез приемането и постигането на споразумение по рамката за преговори Хърватия и Словения се споразумяха да решат всеки граничен спор в съответствие с принципа за мирно уреждане на спорове, залегнал в Устава на Организацията на обединените нации. Уставът на ООН постановява и ще го цитирам, понеже е от изключително значение: „Страните във всеки спор [...] трябва [...] да потърсят разрешаването му чрез преговори, анкета, посредничество, помирение, арбитраж, съдебно уреждане, прибегване до регионални органи или споразумения или чрез други мирни средства по техен избор“.

От тази клауза в Устава на ООН следват две еднакво важни заключения. На първо място, страните могат да изберат всеки един от начините, посочени в Устава на ООН. Инициативата на Комисията, без съмнение, е сред тези начини.

На второ място, който и начин, съдържащ се в Устава на ООН, да изберат, те трябва да постигнат споразумение помежду си. Искрено се надявам, че това ще стане по-скоро рано, отколкото късно. Инициативата на Комисията предоставя много солидна основа за това, както и практически осъществим начин за постигане на напредък.

За да обобщим, целта на Комисията е да разреши граничния спор и, паралелно с това, да деблокира преговорите за присъединяване на Хърватия към ЕС, така че Хърватия да бъде в състояние да реализира определения график за приключване на техническите преговори до края на 2009 г.

Приветствам внимателно балансираната резолюция относно Турция на г-жа Oomen-Ruijten и подкрепям усилията на председателството да отвори главите, които технически вече са готови да бъдат отворени. За съжаление, станахме свидетели на известно забавяне на политическите реформи в Турция през последните години. Все пак, и тук съм съгласен с вашия докладчик, от края на миналата и началото на тази година имаше положителни събития, като пускането на телевизионен канал с предавания на кюрдски език и създаването на парламентарна комисия по равенство между половете. Освен това новата Национална програма за възприемане на достиженията на правото на Общността и назначаването на нов титуляр на поста главен преговарящ с ЕС също представляват стъпки напред.

Окуражен съм също от факта, че министър-председателят Ердоган и лидерът на основната опозиционна партия Дениз Байкал засвидетелстваха ангажимента си спрямо процеса на присъединяване на Турция към ЕС в рамките на неотдавнашното си посещение в Брюксел. Надявам се тези събития да доведат до силен политически и обществен консенсус за осъществяване на необходимите за членство в ЕС реформи с подновена сила и енергия.

Това е свързано със свободата на изразяване, която представлява съществена европейска ценност. Отворената и прозрачна комуникация между пресата и държавните органи е от първостепенно значение за качеството на демократичния дебат във всяка страна. Това с особена сила важи за страна като Турция, която преминава през труден процес на трансформация и реформа. По тази причина Комисията много стриктно следи гарантирането на свободата на пресата в Турция. Тя следва да бъде действително зачитана, тъй като е истинската основа на всяко отворено общество и следователно на продължаването на демократичната трансформация на Турция.

Искам да кажа няколко думи относно Кипър. Тази година се предоставя единствен по рода си шанс за повторно обединение на острова и за прекратяване на този дълготраен конфликт на европейска територия. От съществено значение е Турция активно да подкрепи протичащите в момента преговори за уреждане на конфликта между лидерите на двете общности в Кипър.

Относно Бивша югославска република Македония, благодаря на г-н Meijer и на докладчиците в сянка за добре балансираната резолюция. Споделям съжалението им, че три години, след като страната получи статут на кандидатка, преговорите за присъединяване още не са започнали.

Основното неизпълнено условие е способността да отговори на международните стандарти за провеждане на свободни и честни избори. Това е основно изискване за изпълнение на политическите критерии от Копенхаген и следователно президентските и общинските избори през м. март и м. април ще отбележат часа на истината.

Споделям положителната оценка от вашата проекторезолюция относно постигнатия от Скопие напредък в изпълнението на пътната карта за либерализиране на визовия режим. Комисията потвърждава ангажимента си да внесе предложение до Съвета относно безвизово пътуване през 2009 г., след като бъдат изпълнени условията от всяка страна в региона. Знам колко важно е това за обикновените граждани на страните от Западните Балкани.

Ще обобща, като посоча, че в името на стабилността и мира, свободата и демокрацията следва да продължим работата си за постепенното, направлявано присъединяване на трите страни кандидатки, въпреки изпълнените с големи предизвикателства икономически условия. Вярвам, че Парламентът също ще продължи да подкрепя тази твърде ценна обща цел.

Hannes Swoboda, автор. – (DE) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, на първо и основно място бих искал да говоря за Хърватия. Хърватия постигна напредък в редица области. Много съм благодарен за усилията, които бяха положени в самата Хърватия, най-вече по отношение на съдебната реформа. Необходимо беше да се предприемат редица стъпки и в резултат на назначаването на двама нови министри бяха задвижени някои въпроси. Знам, че министрите не могат да направят всичко, но беше постигнат значителен напредък в борбата с корупцията и трансграничната престъпност.

На второ място, доколкото това засяга въпроса със сътрудничеството с Международния наказателен съд, бих искал ясно да заявя, че очаквам Хърватия да предприеме всички необходими стъпки в това отношение. Възникнаха спорове относно различните вериги на командване и съответните документи. Надявам се тези въпроси да бъдат решени в близко бъдеще, така че да не предизвикват прекъсване или забавяне на преговорите.

На трето място, Хърватия се придвижи и към икономическа реформа. Много съм доволен по повод плановите в тази област, особено тези, свързани с корабостроителния сектор. Това не беше лесно, но важните основи бяха положени. Доволен съм също, че беше възможно постигането на споразумение с работниците в корабостроителния сектор. Тези реформи ще бъдат мъчителни, но са необходими и могат да бъдат разумно проведени.

Стигам до основния въпрос, който винаги е противоречив, и се отнася до граничните спорове. Г-н член на Комисията, за съжаление, трябва да Ви кажа, че съм доста разочарован, че сте разгледали този въпрос, без да се свържете с Парламента. Аз Ви изпратих документите, а Вие не отговорихте. Вероятно сяхме да постигнем по-голям напредък, ако бяхте подхождали по-чувствително към тези въпроси. За да гарантирам, че няма да възникнат недоразумения, изцяло подкрепям предложението Ви за посредничество. Все пак, бихме могли да се придвижим по-напред, ако предварително, а не впоследствие, беше направена ясна декларация по въпроса за значението на международното право.

Намираме се в трудна ситуация. Ясно е, че са необходими действия и от двете страни. Формулировката на първоначалното Ви предложение не е идеална. Бих предпочел да бяхте установили по-тесен контакт с Парламента и докладчика. Това може би щеше да ни позволи да постигнем повече, като работим заедно. За съжаление, не се случи така, но не това е в центъра на настоящото разискване. Ключовият въпрос е как можем да постигнем напредък.

Ще постигнем напредък. Вероятно тази формулировка ще предложи на Парламента утре. Ще посочим, че предложеното от Вас посредничество, което аз изцяло подкрепям, следва да се основава на международното право, което включва и принципа на равнопоставеност. Двете страни трябва да се споразумеят да се придвижат в тази посока. Хърватия и Словения трябва да признаят, че международното право е необходимо, но, разбира се, и че принципът на равнопоставеност, отвореност и намиране на справедливо решение, политическо решение, ако искате да го опишете по този начин, е от съществено значение. Двете страни трябва да признаят това и в действителност е доста тъжно, че се намираме в ситуация, в която не можем да постигнем напредък. Предвид другите съществуващи по света проблеми и по-конкретно, в Европа, следва да бъде възможно тези проблеми да се решат по взаимно споразумение. Въпреки цялата критичност, аз, разбира се, Ви пожелавам успех във всички Ваши усилия, за да убедите двете страни. За съжаление, вчерашното обсъждане не беше толкова положително, колкото трябваше да бъде, но се надявам, че това скоро ще се промени.

Бих искал да направя още една обща бележка, която се отнася и за Македония. Съществуват двустранни проблеми, но не следва да се допуска те да блокират преговорите за разширяване. По отношение на нашето изменение, което често не се разбира правилно, със сигурност е необходимо двустранните проблеми да не бъдат част от рамката за преговори. Те следва да останат извън нея. Тя изцяло се отнася до преговорите между Европейския съюз и отделните страни. Двустранните проблеми трябва да се решават паралелно, ако двете страни – в настоящия случай Македония и Гърция, са готови да разгледат въпросите. Парламентът трябва да отправи ясен сигнал, че при всички спорове двете страни трябва да бъдат готови на отстъпки. Не е възможно едната страна да направи компромис, а другата да остане на същата позиция. Във всички случаи трябва ясно да покажем, че не бива да се допуска двустранните проблеми да блокират преговорите за присъединяване. Те могат да бъдат решени паралелно с преговорите и Парламентът ще помогне, за да гарантира, че двете страни ще склонят на отстъпки по двата спора, които са предмет на обсъждане тук. Надявам се, че тогава ще постигнем положителни резултати.

Ria Oomen-Ruijten, автор. – (NL) Г-н председател, в началото бих искала да изразя сърдечните си благодарности на всички, които допринесоха за настоящия доклад. Представих критична, но честна оценка за напредъка, постигнат от Турция през 2008 г. Докладът съдържа много точки, отразява правдоподобно положението в Турция и изпраща само едно ясно послание, а именно, че за трета поредна година е постигнато твърде малко по пътя на политическата реформа.

Политическата реформа и изпълнението на критериите от Копенхаген представляват абсолютни приоритети. Не става въпрос за отваряне на преговорни глави. Става въпрос за това, което обединява европейските граждани: принципът на правовата държава, независимата и безпристрастна съдебна система, свободата на изразяване, добре работещ печат и гарантиране на гражданските права на всеки отделен гражданин. Г-н председател, в тези области трябва да бъде направено повече. Едва тогава политическите глави могат да бъдат отворени.

Г-н председател, Турция не следва да изпълнява тези политически критерии заради нас. Турското правителство заяви на своите граждани, когато пое функциите си, че е необходимо да модернизира Турция. За тази цел е необходимо да бъдат реформирани политическите критерии, защото за създаването на социално ориентирана пазарна икономика на хората трябва да бъде предоставена възможност да осъществят творческите си възможности и всички граждани трябва да се ползват с еднакви права. Поради тази причина сега политическите критерии заемат централно място в нашия доклад.

Когато аз, както и комисията по външни работи, съвместният парламентарен комитет и други, посетихме Турция, имах усещането, че нещо се променя и в края на тунела е възможно да се види слаба светлина, както преди малко коментира членът на Комисията Рен. Преди десет години не бих могла да си представя, че ще се излъчват телевизионни програми на кюрдски език. Това също беше включено в доклада. Нещо повече, много високо оценявам положителната роля на Турция в района на Кавказ. Изразих одобрението си за първите стъпки по посока на отварянето на границите с арменците, тъй като те също трябва да бъдат освободени от изолацията, с която в момента се сблъскват.

Г-н председател, одобрена беше национална програма за осъществяване на посочените реформи. Налице са всички положителни елементи и искрено се надявам Турция сега сама да се заеме с осъществяването на реформите с новия преговарящ. Модерна и просперираща Турция е от най-голямо значение за турския народ, но, аз казвам това във всяка държава-членка, със сигурност и от голямо значение за всички нас в Европейския съюз.

Бих искала да се спра на още няколко точки, г-н председател. Често получаваме доклади, според които свободата на медиите и печата все още остава в кръга на пожеланията и, че когато пресата упражнява свободата си, като резултат от това ѝ се налагат данъчни проверки или други мерки. Това трябва да се промени.

Накрая, по въпроса за внесените изменения, бих искала да препоръчам групата на социалистите в Европейския парламент да не ги приема, да приеме доклада във вида, в който е пред нас. Признаваме, че са необходими подобрения, но не следва да добавяме допълнителни изисквания, тъй като те са излишни и ще доведат единствено до поляризиране в Парламента.

Erik Meijer, автор. – (NL) Г-н председател, разширяването на ЕС в момента съвсем не заема приоритетното място, което имаше през годините, довели до големите вълни на разширяване през 2004 г. и 2007 г. Общественото мнение в сегашните държави-членки на ЕС в момента е в много по-малка степен положително настроено към този процес. Това в голяма степен се дължи на разликите в перспективата и равнището на заплащане, които могат да предизвикат по-голяма трудова миграция от по-бедните към по-богатите държави-членки.

По същия начин проблемът с визовите изисквания, осъждани в страните от бивша Югославия, до голяма степен е свързан с този страх. В резултат на това много граждани на тези страни, които до 1992 г. се ползваха със свободен достъп до настоящите държави-членки на ЕС, в момента се затрудняват да посетят нашите страни. Това трябва да се промени.

Когато страните кандидатки полагат максимални усилия, за да станат възможно най-бързо пълноправни членки на Европейския съюз, възможно е те да допуснат грешки в процеса. Именно по тази причина през 2008 г. с невероятна бързина Македония прие ново законодателство, което днес се оказва, че не съответства на преобладаващите сред нас възгледи относно внимателното вземане на демократични решения.

Опозицията, съвместно с различни неправителствени организации и отделни граждани, внесе жалби по повод небрежно управление в различни случаи. Според тях най-голямата управляваща партия се възползва от повече привилегии, отколкото ѝ се полагат в едно многопартийно общество, в което демокрацията е нещо повече от обикновено провеждане на избори. Бяха отправени критики към полицията заради провала ѝ при

регистрацията на жалби, внесени от представители на обществеността. Изразено беше възмущение във връзка с демонстративното задържане на кмета на град Струмица и на други политици.

Предлагам да не прикриваме посочените критики, когато утре приемаме резолюцията. Налице са основания открито да заявим, че не всичко все пак е наред, съвсем не. Въпреки това трябва да признаем, че Македония се справя не по-зле от други държави по време на преговорите за присъединяването им и дори понякога след присъединяването им. Ако преговорите за присъединяване на Македония започнат сега, поне до 2017 г. няма да бъде възможно страната да се присъедини към Съюза.

Преди година Парламентът подкрепи предложението ми за възможно най-бързо започване на преговорите. Впоследствие прекъсването, поради парламентарните избори, беше използвано като аргумент да се изчакаат президентските и местни избори, чието провеждане скоро предстои. По-нататъшното отлагане на процеса ще има две съществени отрицателни последици: широката подкрепа за членството в ЕС в рамките на Македония ще намалее и следователно статутът на страна кандидатка в бъдеще ще загуби всякакво значение.

Всички знаем, че използването на наименованието на Македония без допълнения ще се посрещне с непреодолими възражения от Гърция. Според Гърция съседната ѝ държава е Северна Македония, Горна Македония, Вардарска Македония или Скопска Македония. Това е значително по-положително поведение от демонстрираното преди 2006 г., когато Гърция искаше по всякакъв начин да се избегне използването на наименованието „Македония“ за северната ѝ съседка.

Възможно най-бързото присъединяване на северната ѝ съседка към Европейския съюз в много-по голяма степен отговаря именно на интереса на Гърция, отколкото на другите държави-членки. По тази причина, при първа възможност трябва да бъде постигнато решение, признато и от двете държави. В противен случай двете държави трябва да продължат да чакат, докато другата направи първата голяма отстъпка, но въпросната държава не може да бъде единствената, която да действа в разрез със собственото си обществено мнение.

Трябва да избягваме положение, при което ще се решава чрез референдуми, че със съседната държава не могат да се допускат компромиси. Докато не бъде постигнат компромис, моите наследници всяка година ще докладват, че през следващите десетилетия не е възможно да бъде постигнат напредък.

Накрая, другото двустранно различие в мненията между Словения и Хърватия също следва да бъде бързо разрешено. През 2011 г. Хърватия трябва да може да стане пълноправна държава-членка на ЕС. Държавната помощ за корабостроителния сектор не трябва да бъде пречка, ако на другите държави-членки е позволено да предоставят държавна помощ на своите банки или на автомобилната си промишленост. Следва да бъде възможно да се запази равнището на заетост в Пула, Риека и Сплит.

Bernd Posselt, *от името на групата PPE-DE*. – (DE) Г-н председател, в настоящото разискване относно разширяването следва да поправим три важни грешки. На първо място, Турция не е европейска държава, а е част от Мала Азия. Както правилно посочи действащият председател на Съвета, Турция е стратегически важен партньор и следователно се нуждаем от стратегическо партньорство, а не от присъединяване към ЕС.

На второ място, свързаните с Македония проблеми нямат нищо общо с хипотезата, че демократичната система там не функционира. Г-н член на Комисията, присъствах на изборите и те бяха за пример. Възникнаха трудности с малко малцинство в рамките на малцинството. В действителност проблемите се отнасят до неприятния въпрос с наименованието, който беше експлоатиран от двете страни с цел изнудване.

На трето място, Хърватия от дълго време е готова да се присъедини към Европейския съюз. Можехме тази година много лесно да приключим преговорите, както Европейският парламент на няколко пъти поиска и вероятно отново ще поиска утре. Фактът, че още не сме достигнали този етап изцяло се дължи на блокирането, наложено в Съвета от Словения. Г-н действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, призовавам ви да намерим разумно решение, което най-накрая ще прекрати това блокиране. Граничният проблем е абсолютно същият, както в момента на присъединяването на Словения. Не можем да позволим на една държава да се присъедини към ЕС, въпреки че има нерешен проблем, а на друга – не.

Следователно трябва да подкрепим словенци и хървати в търсенето им на разумно решение на граничния проблем, но в същото време да отворим всички глави в преговорите. Двата въпроса нямат нищо общо помежду си и отварянето на главите в преговорите е изискване за постигане тази година на положителен резултат с отлична страна кандидатка, която може да служи за пример.

По отношение на двустранния въпрос, за който предлагаме нашата помощ, бих искал да Ви помоля, г-н член на Комисията, да работите за постигане на обективен процес на арбитраж. В понеделник Вашият говорител

заяви, че той може да се осъществи въз основа на международното право и съдебна практика. Бих искал да Ви попитам дали считате, че тази формулировка е подходяща за постигане на компромис между двете страни.

Във всички случаи бих искал тази формулировка

(Председателят отнема думата на оратора)

Jan Marinus Wiersma, *от името на групата PSE.* – (NL) Г-н председател, бих искал да отбележа няколко неща във връзка с отличния доклад на г-жа Oomen-Ruijten относно Турция. Представяването от мен група е съгласна с основното заключение в доклада, а именно, че напоследък беше постигнат прекалено малък напредък.

Несъмнено 2008 беше бурна година за турската политика и проблемите попречиха на осъществяването на няколко реформи, до степен, че част от процеса беше спряна. Сега, когато Турция в определена степен реши тези проблеми, надяваме се, че правителството въз основа на представените от него планове ще побърза да извърши необходимите стъпки, така че да запази надеждността на процеса на преговори с Европейския съюз. Ще спомена националната програма за реформи, която беше съставена от настоящото правителство.

Излишно е да посочвам, че нашата група ще продължи да подкрепя преговорите с Турция и тези преговори, доколкото зависи от нас, са за членство в ЕС, макар че не бива да се поддаваме на илюзии относно процеса и възможната му продължителност. Следователно неприемливо е тласъкът да дойде само от Турция. Ние в ЕС следва да останем надеждни партньори в този процес.

Турция е от стратегическа важност за Европейския съюз, не на последно място предвид нашите енергийни доставки и всичко, свързано с тях, и групата на социалистите в Европейския парламент подкрепя отварянето на глава Енергетика в преговорния процес. Разбира се, Турция ще трябва да извърши основната част от работата, а докладът Oomen-Ruijten съдържа много точки, които ние разгледахме в критична светлина и следва да продължим да действаме по същия начин.

Бих искал да спомена няколко точки от отличния доклад. Свободата на словото трябва да бъде гарантирана. Все още не сме доволни от случващото се в тази област. Неотдавна в интернет имаше кампания по отношение на Армения и въпроса с геноцида. Със сигурност начинът, по който органите реагират на кампанията, подкопава свободата на словото.

Нещо, което е от първостепенна важност и което ще продължим да повтаряме, и по което Европейският парламент не следва да допуска никакво съмнение, е, че никога няма да приемем ислямизацията на Турция и че в крайна сметка ще можем да приемем страната единствено въз основа на светския ѝ характер, който в момента е гарантиран от Конституцията.

Бих искал да приключа, като направя последен коментар. Членът на Комисията Рен говори донякъде в оптимистичен дух за преговорите в Кипър. Според мен не следва да правим нищо, но в същото време не трябва да пренебрегваме въпроса, като не предприемаме никакви действия, за да осигурим успеха на тези преговори и трябва да призовем и Турция да не предприема нищо, което би могло да попречи на преговорите, тъй като за страните е важно да преговарят свободно относно начина, по който биха искали да оформят съвместното си бъдеще. Мога само да кажа, че се надявам оптимизмът, демонстриран от члена на Комисията Рен, да се окаже основателен.

István Szent-Iványi, *от името на групата ALDE.* – (HU) В края на миналата година настъпиха две важни събития в процеса на присъединяване на Хърватия. От една страна, хърватското правителство предприе значителни стъпки към осъществяване на съдебна реформа, като приложи решителни действия срещу организираната престъпност и показа резултати в борбата срещу корупцията. В същото време преговорите за присъединяване стигнаха до застой заради двустранен граничен спор. Той засяга не само Хърватия, госпожи и господа, но в по-общ контекст надеждността на процеса на разширяване. Подобно поведение заплашва надеждността на процеса и поради това е много важно възможно най-бързо препятствията да бъдат отстранени. Блокирането на преговорите изпраща твърде опасно послание, че присъединяването не зависи от изпълнението на условията, а от решаването на двустранни спорове, при които едната страна, от позиция на силата, се стреми да наложи волята си над другата страна.

Приветстваме препоръката на члена на Комисията Оли Рен за посредничество и положителният отговор на Словения и Хърватия е много окуражителен. Надяваме се, че след това няма да има причина, която да възпрепятства продължаването на преговорите за присъединяване. Продължаваме да вярваме, че ще бъде възможно преговорите да приключат до края на годината в съответствие с първоначалния график. За да стане това обаче, са необходими допълнителни усилия. Очакваме Хърватия да разсее тревогите, свързани със

сътрудничеството ѝ с Международния наказателен трибунал в Хага и да предаде всички документи, изисквани от трибунала. Това е много важно. По същия начин считаме за важно оказването на помощ за връщането на бежанците, за интегрирането на ромското малцинство и за изпълнение на програмата за десегрегация, както и за ефективното използване на средства, предоставени от ЕС, тъй като наблюдавахме значителни пропуски в това отношение. Все още е възможно да се придържаме към първоначалния график. Това е наша обща отговорност. Очакваме конструктивни действия от страна на Хърватия, както и от страна на Европейския съюз, поради което този въпрос засяга не само нашите общи усилия, но и надеждността на цялостния процес на разширяване.

Konrad Szymański, *от името на групата UEN.* – (PL) Г-н председател, на първо място бих искал да поздравя г-жа Oomen-Ruijten, г-н Swoboda и г-н Meijer за техните солидно подготвени резолюции.

По отношение на Турция, очертаната в настоящия документ картина на нашите отношения не е оптимистична, но със сигурност е вярна. Доволен съм, че чрез резолюцията бяха подкрепени очакванията ни в областта на свободата на вероизповедание за християнските общности в Турция, включително правото на преподаване, правото на обучение на духовенство и също така защитата на собствеността на тези общности. Както и при други въпроси, изправени сме пред постоянно и все по-дразнещо забавяне от страна на Турция по отношение на тези проблеми.

Независимо от процеса на присъединяване, Турция е много обещаващ и важен партньор за Европа в областта на сигурността и енергетиката. Усилията на правителството на министър-председателя Ердоган и президента Гюл за подобряване на отношенията със съседните на Турция страни бяха най-важният аспект на актуалната турска политика. Жалко е, че тези усилия бяха подкопани от прибързани мерки по отношение на Израел. Опитите да се обвърже развитието на стратегическото сътрудничество между ЕС и Турция, което е въпрос от непосредствена важност, с процеса на преговорите, чиято динамика се забавя по обективни причини, също е повод за притеснение. По този начин разбирам турската позиция относно проекта Набуко. Тук се нуждаем от по-прагматичен подход. Изкушението за изнудване е лош съветник.

Колкото до Хърватия, трябва да направим всичко възможно, за да запазим темпото на процеса на присъединяване, което предвижда през 2009 г. Хърватия да се присъедини към ЕС. Стабилността на този регион все още е крехка. Нито граничните спорове, нито споровете относно собствеността могат да се превърнат в допълнителни условия за разширението на Съюза към Балканите. В името на стабилизирането на региона следва да включим възможно най-бързо Хърватия в процеса на интеграция, и след това Сърбия, Македония и Черна гора, и вероятно Косово и Албания.

Joost Lagendijk, *от името на групата Verts/ALE.* – (NL) Г-н председател, госпожи и господа, ще бъда кратък по доклада Oomen-Ruijten. Във всяко отношение това е добър доклад, който дава точна оценка на оставащите проблеми, както и отбелязва областите на напредък. В това отношение докладчикът изцяло заслужава признание.

В действителност бих искал да се възползвам от възможността да направя преглед на петте години във взаимоотношенията ЕС-Турция през настоящия парламентарен мандат. Гледайки назад към периода отпреди пет години, изглежда, че 2004 беше златната година на реформите, които наистина приближиха Турция към ЕС. Странно е и дори малко тъжно в интерес на истината, че от 2004 г., темпът на реформите е прекалено бавен, че в действителност в момента желанието на ЕС да предостави справедлив шанс на Турция е по-малко, а ентусиазмът за членството в Турция е намалял.

Парламентарните доклади, публикувани през всичките тези години, ясно посочват приоритетите на Парламента по отношение на ключовите реформи. На първо място, по отношение на свободата на словото и свободата на изразяване на мнение, въпреки че известният член 301 беше изменен, положението все още е незадоволително. Повод за голямо съжаление е, че уебсайтове, включително YouTube, все още не са достъпни в Турция и е налице неприемлив натиск от страна на правителството върху част от медиите.

На второ място, по отношение на кюрдския въпрос, през 2007 г. след присъединяване на кюрдската националистическа Партия на демократичното общество (ПДО) възникна основателна надежда, че може да бъде намерено решение между ПДО и Партията на справедливостта и развитието (АКР). За съжаление, това не стана.

На трето място, по отношение на религиозните малцинства, въпреки че съществува закон за организациите, който предлага решение за някои от малцинствата, все пак за голямото мюсюлманско малцинство на алевите все още не е намерено решение. Въпреки този бавен напредък, в Парламента все още има мнозинство, което подкрепя присъединяването.

Според мен посланието на настоящото разискване и на разискванията от изминалите пет години към турското правителство следва да бъде, че тази подкрепа, въпреки неподходящите реформи, ще продължи единствено, ако без отлагане бъдат направени нови предложения за реформи във всичките три области.

В това отношение споделям до известна степен оптимизма на члена на Комисията по повод кюрдската телевизия, по повод отварянето, настъпило между Турция и Армения. Необходимо е волята за реформи от 2004 г. да се възвърне. Ако това се случи, аз съм убеден, че нашите разисквания и разискванията в Турция отново ще се изпълнят с оптимизъм.

Adamos Adamou, *от името на групата GUE/NGL.* – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, докладът за напредъка на Турция и оценката му през м. декември се отнасят до това, дали страната е изпълнила критериите от Копенхаген и задълженията, произтичащи от Споразумението за асоцииране и допълнителния протокол към споразумението от Анкара.

Целта за пълна интеграция, която е важна както за Турция, така и за Европейския съюз, все още е движещата сила за серия от реформи и промени в политиките на Турция, така че да се гарантират правата на всички малцинства, да се намери политическо решение на кюрдския въпрос, да се признае арменският геноцид и да се отвори границата с Армения.

Турция трябва да изпълни всичките си договорни задължения спрямо Европейския съюз, както това направиха всички предишни страни кандидатки. Вместо това Турция не успя да изпълни договорните задължения, поети пред Европейския съюз във връзка с Република Кипър в качеството ѝ на държава-членка. Страната отказва да отвори пристанищата и летищата си за кораби и самолети, пристигащи от Република Кипър и да отмени вето на върху участието на Кипър в международни организации, и макар че се стреми да играе роля на регулаторен фактор в региона, продължава да нарушава международното право чрез окупацията на Кипър.

В момента сме в средата на преговорите за решаването на кипърския въпрос въз основа на двузоална, двубошностна, политически равнопавна федерация, както беше формулирана в резолюциите на ООН, приети в съответствие с международното и европейското право. Следователно Европейският съюз трябва да поддържа първоначалната си позиция и да увеличи натиска, така че Турция да позволи постигането на съществен напредък в преговорите, да прекрати окупацията и да предприеме необходимите действия за изясняване на съдбата на изчезналите лица. Отново внесохме този въпрос с изменения, въпреки че има друга резолюция относно изчезналите лица, вследствие на показанията на турския войник Olgats относно екзекуцията през 1974 г. на 10 гръцкокипърски затворници, които все още се водят изчезнали. Това е чисто хуманитарен въпрос и значимостта му не намалява, колкото и пъти да го повтаряме.

По отношение на глава Енергетика, тя не може да бъде отворена, докато Турция не спре да възпрепятства Република Кипър в упражняването на суверенните ѝ права в своята изключителна икономическа зона. Виждам във Вашия доклад, г-н член на Комисията, че Комисията е загрижена във връзка с проблемите, създавани на плавателните съдове, които правят проучвания за наличието на горива в изключителната териториална зона на Кипър, от турски военни кораби, както и че в заключенията си от 8 декември 2008 г. Съветът призовава за въздържане от всякакъв вид заплаха, източник на напрежение или действия, които биха могли да попречат на добросъседските отношения и на мирното уреждане на спорове.

Би било добре, г-н член на Комисията, да тласнете Турция в правилната посока, точно, както се посочва във Вашите позиции. Внесохме изменение по този въпрос, чието съдържание изцяло се придържа към Вашите позиции, г-н член на Комисията, които са и позициите на Европейската комисия.

Bastiaan Belder, *от името на групата IND/DEM.* – (NL) Г-н председател, в параграф 17, докладчикът г-жа Oomen-Ruijten призовава цялото турско общество към цялостно зачитане на свободата на вероизповедание. Изцяло подкрепям този призив, защото той засяга един от основните критерии за присъединяването на Турция към ЕС.

Междувременно обаче, турската образователна система и медии се състезават в разпространението на стереотипни карикатури на местни турски християни като врагове на нацията, като съучастници на западните сили, които искат отново да колонизират родината им и да я поделят помежду си. Г-н член на Комисията, ще призовете ли пасивното турско правителство, което също е отговорно за това, да представи обяснение относно това препятствие за присъединяването?

Също така, г-н член на Комисията, всички турски документи за самоличност разкриват религията на гражданите, която е истинската причина за редица форми на социална дискриминация спрямо турските християни. Това,

г-н член на Комисията, е основателна причина да се настоява пред турските Ви събеседници за незабавното премахване на този раздел от официалните документи.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, въпреки че изглежда, че Хърватия е постигнала задоволителен напредък в приемането на законодателството за борба срещу дискриминацията, бих предложил, преди да възхваляваме съдържащите се в резолюцията позиции, да проверим как се прилагат тези закони. Например по отношение на достъпа до имущество, особено по отношение на италианските инвестиции, струва ми се, че на практика е постигнат много малък напредък. Няма да подкрепя резолюцията, защото, въпреки очевидната липса на напредък и противоречията с достиженията на правото на Общността, тя призовава за присъединяване, което, по мое мнение, е твърде прибързано. Нека върнат обратно това, което откраднаха от нашите бежанци от Истрия и Далмация от 1947 г. Тогава, и само тогава, можем да говорим за присъединяването им.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). – (SV) Г-н председател, резолюцията относно Бивша югославска република Македония, по мое мнение, е добре балансиран текст и бих искала да благодаря на г-н Meijer за това, че съсредоточи усилията си едновременно върху реформите и целите, които бяха осъществени, и върху въпроси, които изискват допълнителни усилия. Особено съм доволна от факта, че резолюцията изпраща ясното послание, че настоящата ситуация след три години очакване за започване на преговорите е много тревожна и неприемлива. Абсолютно ясно е, че Бивша югославска република Македония е европейска държава, чието място е в рамките на Европейския съюз.

Когато обсъждаме въпроса в Парламента, аз обикновено избягвам да споменавам спора за наименованието между Гърция и Бивша югославска република Македония. Считаю, че има много други въпроси, които следва да бъдат обсъдени по-задълбочено и които ние никога не обсъждаме, защото спорът за наименованието отнема огромна част от времето. Днес, все пак, след като прочетох редица изменения, чувствам необходимост да подчертая изключително ясно, че е неприемливо който и да било двустранен конфликт да се експлоатира, за да се затрудни по-бързото придвижване на дадена страна към европейска интеграция или да се попречи на участието ѝ в международни институции.

Много държави са имали и все още имат двустранни конфликти и всички ние искаме възможно най-бързото решаване на тези конфликти по приемлив за двете страни начин, но същевременно, по мое мнение, не следва те да блокират процеса на европейска интеграция на другата, особено, ако въпросните държави са в чувствителна позиция както географски, така и политически.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Г-н председател, за трета поредна година играя ролята на докладчик от името на групата на социалистите в Европейския парламент относно доклада за напредъка на Бивша югославска република Македония. Трябва да кажа, че ситуацията в Македония напомня сцена от древногръцка трагедия. Макар наистина добрата воля на всички страни да е всеобщо заявена, нищо повече от това не се случва. Преди три години бях сигурен, че в края на настоящия парламентарен мандат ще бъдем в състояние да говорим за успех на преговорите с Македония за присъединяването ѝ към Европейския съюз. Това не се случи. Основният проблем е въпросът с наименованието. Независимо от факта, че това е двустранен въпрос, който няма нищо общо с критериите от Копенхаген, той засяга политическата ситуация по време на преговорите за присъединяване на Македония. Гърция демонстрира добра воля, самата Македония демонстрира добра воля, но вече няколко години не е възможно да се постигне споразумение в тази област. Като докладчик относно този доклад от името на групата на социалистите мога само да изразя надежда, че въпросът ще бъде решен, като се вземе предвид интересът на Европейския съюз, Македония и Гърция.

Налице е проблем със стабилизирането на политическите институции в Македония. Разбираме това много ясно. Разбираме също така съвсем ясно, че политическата воля на обществото, органите на държавното управление и политическите групи в страната е за установяване на връзки с Европейския съюз. Съветът следва да реши да започне преговори за присъединяване преди края на 2009 г., но това следва да зависи от цялостното осъществяване на най-важните предварително договорени приоритети. В това отношение предстоящите президентски и местни избори в Македония са много важни. Ние в Европейския парламент ще ги наблюдаваме отблизо.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, благодаря, че изяснихте това. Гърция се присъедини към Европейския съюз през 1981 г. и членството донесе много ползи на тази страна, която аз изключително обичам. Близо 30 години по-късно обаче Македония естествено иска да се присъедини към Европейския съюз и да сподели същите тези ползи. Следователно съвсем правилно е Гърция, като съседна балканска държава, да изрази ясната си солидарност и да работи, за да помогне на малка държава като Македония да постигне стремежите си.

Но заради собствената си област, наречена Македония, Гърция се противопоставя на използването на наименованието „Република Македония“, като настоява вместо това да се използва „Бивша югославска република Македония“ или БЮРМ. В името на последователността, защо тогава Гърция не настоява и за използването на „Бивша съветска република Естония“ като официално наименование на Естония?

Ето защо съжалявам, че сега Гърция обмисля да наложи вето на членството на Македония заради този проблем. Страхувам се, че Гърция рискува да се окаже в нелепо положение и призовавам правителството в Атина да смекчи линията си на поведение. В този Парламент и в моя избирателен район съм известен като верен и убеден почитател на гръцката култура и приятел на гръцките и кипърските членове на Европейския парламент, но съм и член на новосъздадената формация на приятелите на Македония в ЕП. Нека решим този висящ въпрос бързо и разумно. Призовавам Парламента също така да изпрати делегация от членове на ЕП, които да наблюдават предстоящите президентски избори и да помогнат за узаконяването на резултата от тях.

По отношение на предстоящото присъединяване на Хърватия към ЕС, жалко е, че граничният спор със Словения все още не е решен. Както в случая с Гърция и Македония, тези трудности трябва да се решават двустранно, вместо да се впитат в процеса на присъединяване към ЕС.

Словения се присъедини към Европейския съюз, докато все още имаше нерешени проблеми с Италия, която не се изпречи на пътя ѝ в опит да блокира присъединяването ѝ, така че не виждам защо Хърватия следва да бъде възпрепятствана. По същия начин в бъдеще никога не бих одобрил Хърватия да наложи вето на присъединяването на Сърбия заради териториални спорове.

За моите избиратели, които изпитват умора от разширяването, много по-непосредствен повод за тревога е мащабът на организираната престъпност и корупцията в Хърватия, чието изкореняване правителството наистина трябва да превърне в национален приоритет.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа ROURE

Заместник-председател

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Г-жо председател, бих ли могъл на първо място да уточня, че изказването ми относно Турция е от името на моята група, а не от лично мое име. Развитието на Турция е повод за тревога за либерали и демократи. За три години не само че беше постигнат твърде малък напредък по пътя на реформите, но имаше и известно изоставане. Както правилно посочи тук членът на Комисията Рен, свободата на пресата е основна ценност на Европейския съюз. Извън всяко съмнение е, че в страна, която иска да се присъедини към ЕС, трябва да се зачита свободата на пресата.

Въпреки това наблюдаваме нещо друго. Критично настроените журналисти трудно получават акредитации. Новият собственик на ATV все още трябва да отговаря на много въпроси, налице са призови от най-висши постове за бойкот на някои медии, а на групата Dohan беше наложена произволна наказателна санкция в размер на 400 милиона EUR. Това е произволна мярка, която ни изправя пред въпроса за принципа на правовата държава, който е също толкова важен за либералите, както и свободата на пресата. Принципът на правовата държава също трябва да бъде гарантиран. Докладите относно зачестилите случаи на мъчения и малтретиране в полицейски участъци силно ни тревожат, още повече при случаите, когато това се случва извън официалните места за задържане или полицейски участъци, но, разбира се, когато се случва на посочените места, това също ни тревожи.

Символични или чисто прагматични мерки като приемането на нова програма или назначаването на нов главен преговарящ са добре дошли, ако ги възприемем от чисто практическа гледна точка. Все пак, сами по себе си те не са достатъчни, за да придадат нов тласък на ритъма на реформите. Според либералите и демократите Турция трябва да реформира икономиката и обществото си, политиката и конституцията си независимо от перспективите за присъединяването ѝ, в неин собствен интерес, в интерес на нейния народ.

Бих искал, ако ми позволите, да кажа още нещо за настоящото разискване. То ми напомня на улична латерна, на която понякога се върти турската, понякога хърватската, а понякога македонската песен. Считаю, че трябва, и то скоро, да реструктурираме това разискване. Също така ще бъда благодарен, ако проведем разискването в Брюксел, а не в Страсбург.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, по въпроса за Хърватия, е, онези, които говорят от името на италианската общественост и са били избрани от нея, са длъжни да представят основателните ѝ претенции. Изминаха над 60 години от историческата кражба на нашата собственост в Истрия и Далмация. Хърватия има морално задължение, което трябва да изпълни, и председателят на Комисията г-н Барозу разполага с досието по този деликатен и оскърбителен въпрос, който трябва да бъде доведен до

знанието на хората. Това е по-скоро морален, отколкото политически въпрос, става дума за връщането на собствеността на законните ѝ собственици: 1 411 имота, които първоначално са принадлежали на италианци.

Колкото до Турция, как можем да си помислим спокойно да предоставим членство на страна, която понастоящем налага продиктувано от ислямистки съображения вето в НАТО при назначаването на генералния секретар, само защото представлява страна, а именно Дания, където се разигра историята с карикатурите. Турция, ислямска страна, призова за ислямска забрана за назначаването на премиера на поста генерален секретар на Атлантическия съюз само защото той е министър-председател на държавата, в която бяха публикувани карикатурите, либерална държава, в която очевидно, за разлика от Турция, е възможно да се публикуват иронични карикатури за Мохамед. В Турция има закон, и членът на Комисията следва да го познава, който забранява строежа на всякакъв род немюсюлмански храмове на улица, където се намира джамия. С други думи, ако на въпросната улица се намира джамия, не е разрешено изграждането на друга религиозна сграда. Нашият докладчик, който, струва ми се, е облечена в прекрасен панталон, днес не би могла да влезе в турския парламент със своя костюм с панталон. Това показва колко изостанали сме още. Турция е Азия, не Европа.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, позволете ми първо от името на групата на Зелените/Европейски свободен алианс да приветствам присъстващия тук заместник министър-председател на Македония.

Второ, поднасям благодарностите си на чешкия действащ председател на Съвета, както и за позицията на министър-председателя Тополанек, който вчера изтъкна, че спорът между Македония и Гърция за наименованието е двустранен въпрос и не следва да води до последици, и на второ място, се застъпи в подкрепа на възможно най-бързото присъединяване на Македония към НАТО и следователно за оттегляне на гръцкото вето, две много важни точки.

Може би понякога сме малко арогантни, когато разискваме относно страните кандидатки, поради което бих искала да повдигна въпроса за личната отговорност, защото тук обсъждаме перспективите и недостатъците на страните кандидатки, но от друга страна, имаме основни политически сили, като консерваторите в Германия, които искат да оказват натиск за приемането на Хърватия и на никоя друга държава след това.

Ако това се наложи като преобладаващо мнение в Европейския съюз през следващия парламентарен мандат, то би унищожило трудно финансирания мирен план, съставен след войните на Балканите. Ще загубим доверие и доверието в Европа ще пострада. Призовавам всички да се противопоставят на това.

За Хърватия и Словения сме съгласни, че без двойни стандарти и без налагане на вето, нещата се развиват добре и граничният спор може да бъде решен отделно, напояваме се също така преговорите с Македония да започнат възможно най-скоро.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Г-жо председател, ако Турция се присъедини към Европейския съюз, тя ще бъде най-бедната и икономически най-изостаналата държава-членка с население, надвишаващо 72 милиона души. Сотици хиляди, ако не и милиони, ще мигрират към държави като Обединеното кралство.

Европейският съюз ще граничи с държави като Сирия, Ирак и Иран, криещи огромен потенциал за бъдещи конфликти и конфронтация.

Хората, които наистина следва да се безпокоят от приемането на Турция обаче са кипърските гърци: ако Турция се присъедини към ЕС, турците ще имат право да пътуват навсякъде в ЕС. Хиляди турци ще могат законно да отидат в южната част на Кипър и, ако искат, ефективно да го окупират, съвсем законно.

На изборите за Европейски парламент на 4 юни гласоподавателите от гръцки произход в Лондон следва да си спомнят, че Консервативната, Лейбъристката, Либералдемократическата и Зелената партия ентусиазирано подкрепят приемането на Турция. Единствената британска партия в Европейския парламент, която се противопоставя на приемането на Турция е Партията за независимост на Обединеното кралство.

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-жо председател, ако не друго, преговорите с Турция помогнаха на Комисията и Съвета да усъвършенстват изкуството на евфемизмите. Начинът, по който бяха омаловажени проблемите на Турция, впечатлява. Това дори стана повод за осмиване в Турция.

Списъкът на проблемите е толкова дълъг, че е учудващо как преговорите все още продължават. Всъщност, Комисията обеща, че процесът на преговорите ще следва ритъма на процеса на реформи в Турция. Това обещание съвсем се нарушава сега, тъй като постоянно се отварят нови преговорни глави.

Равносметката от продължилите над три години преговори определено е жалка. Затова нека затворим страницата. Турция не е европейска държава и следователно не принадлежи към Европейския съюз. Нека вместо това да работим за установяване на отношения на привилегировано партньорство.

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, Хърватия е първата държава, за чието присъединяване към Европейския съюз, след опита от последните две разширявания с Румъния и България, летвата с основание беше поставена много високо, поради което постиженията и напредъкът, постигнати от Хърватия заслужават особена похвала. Оставащите реформи в областта на съдебната система, които бяха посочени, бяха започнати. Установяването на цялостно сътрудничество с Международния наказателен трибунал в Хага, за което страната беше призована, е стъпка в правилната посока.

При Словения става въпрос за двустранен граничен спор. Г-н член на Комисията, Вие изведнъж заговорихте за „европейски граничен спор“. Преди 2004 г. нямаше европейски граничен спор; имаше гранични спорове, които не бяха признати. По това време никой не се обърна към ООН за решаване на спора; сега те направиха това. Така че, ако Словения спре да пречи на отварянето на необходимата преговорна глава заради тези двустранни гранични спорове, които не бяха пречка за нейното присъединяване към Европейския съюз, преговорите за присъединяване между Хърватия и ЕС могат да бъдат приключени до края на годината.

Страната кандидатка Македония също осъществи огромен напредък. Ако изборите, които предстоят да бъдат проведени в края на м. март, изпълнят международните стандарти, ЕС ще трябва най-накрая да определи дата за започване на преговорите за присъединяване. Чисто двустранният спор относно наименованието между Македония и Гърция не следва да насърчава Гърция да налага вето.

Остава ни само да се надяваме, че двете държави-членки на ЕС Гърция и Словения ще си спомнят собствената си ситуация преди присъединяването им към ЕС и ще достигнат до заключението, че следва да действат честно и по европейски спрямо съседните им държави.

Ако с помощта на съседите им Хърватия и Македония постигнат тази година целите, които описах, това ще изпрати положителен сигнал на останалите държави от Западните Балкани, че ЕС сериозно държи на обещанието си, дадено в Солун, във връзка с присъединяването на всички държави от Западните Балкани, което се подкрепя и от Християндемократическия съюз, г-жо Beer.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Бих искал да направя няколко коментара. На първо място, добре е, че разискването относно разширяването на ЕС се състои, тъй като е важно дори в период на дълбока икономическа криза Европа да не губи от погледа си един от успешните си приоритети, а именно по-нататъшното разширяване. Трябва да продължим да бъдем фокусирани върху този приоритет. На второ място, по отношение на Хърватия твърдо вярвам, че преговорите за присъединяване могат да бъдат приключени през тази година. Следователно бих искал да призова Съвета да действа сега и да сформира техническа работна група, на която ще бъде възложена задача да изработи проект на договор за присъединяване. По отношение на Бивша югославска република Македония, за нея е несправедливо и деморализиращо, че преговорите за присъединяване още не са започнали в Скопие, въпреки че изминаха вече три години, откакто Македония получи статут на страна кандидатка. Затова бих искал да призова Съвета да ускори този процес. По отношение на Турция, съгласен съм, че политическите реформи трябва да бъдат ускорени, преди да бъдат отворени така наречените политически глави. Все пак, не мога да разбера защо не е възможно да се преговаря с Турция по глава Енергетика, например, която е от жизненоважно значение както за ЕС, така и за Турция.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Ние в групата на Алианса на либералите и демократите за Европа подкрепяме доклада на г-н Meier. Бивша югославска република Македония (БЮРМ) заслужава да ѝ бъде предоставен шанс и по-добро бъдеще. Все пак, необходимо е да ѝ бъде засвидетелствано минимално международно уважение, включително правото на собствена идентичност и признаване на собствения ѝ език и култура.

Въпросът с наименованието на страната твърде дълго се проточи и в същото време атмосферата в страната се влошаваше. Разпространи се все повече популизъм и национализъм, появи се твърде голяма политическа изолация и вербални атаки, които засегнаха и съседни страни. По-конкретно, назоваването на инфраструктурни съоръжения с имена на герои от периоди на гръцката история, предшествали пристигането на славяните по тези земи, не водят до установяване на добросъседски отношения. Издигането на паметник висок над 10 м. не е необходимо.

Ако искаме да предотвратим появата на нестабилност, трябва да помогнем на страната, политиките и народа на БЮРМ да се освободят от блокадата. Премахването на визовите ограничения не е достатъчно. Това, от което се нуждае тази страна, е дата за започване на преговорите. Те заслужават възможност да докажат

достойнствата си по време на процеса на присъединяване. Сега трябва да им помогнем и да им покажем, че имаме доверие в тях. Това ще ни помогне да допринесем за стабилността в региона и да улесним развитието му в положителна посока. БЮРМ се нуждае от положителен отговор сега, защото времето е от съществено значение. Всъщност, може да се каже, че времето е пари.

Позволете ми да кажа също няколко думи за Хърватия. Г-н член на Комисията, двама бивши министър-председатели на Словения и Хърватия, съответно Дърновшек и Рачан, постигнаха голям успех, когато сключиха споразумение относно границата. За съжаление, те вече не са сред нас, но имаха смелост да продължат напред, да инвестират в бъдещето и да постигнат известен успех. Считам, че ще бъде правилно да призовем двете правителства да последват техните стъпки и отново да постигнат споразумение относно границата, при това в близко бъдеще. Това ще е добре за Словения, за Хърватия, за Европейския съюз и за Западните Балкани.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Г-жо председател, преговорите с Турция за присъединяване към ЕС все още продължават, въпреки че много отдавна трябваше да са приключили. Турското правителство не представи последователна и всеобхватна програма за политически реформи. Турция не поднови работата по новата светска конституция, важен елемент от която трябваше да бъде защитата на правата на човека и основните свободи, която турското правителство следва да гарантира.

Дискриминацията срещу етническите и религиозни малцинства продължава. Турция не предприе стъпки и за засилване на безпристрастността на съдебните институции. Свободата на словото и на пресата все още не е защитена в Турция, тъкмо напротив, открито се нарушава. Домашното насилие и браковете по принуда продължават да са нещо обикновено.

Турското несъгласие със стратегическото партньорство между ЕС и НАТО определено е против интересите на Общността. Нещо повече, Турция не признава независимостта на една от държавите-членки на Европейския съюз, а именно Кипър. Това е скандално. Турция е антидемократична страна, тя нарушава правата на човека и се ръководи от ценностна система, която ни е чужда. За Европа ще е много по-добре, ако Турция не стане член на ЕС.

Sepp Kusstatscher (Verts/ALE). – (DE) Благодаря, г-жо председател. В днешното обширно разискване тук искам само да подчертая един проблем и той е въпросът с многоезичието в Македония.

Неотдавна избухнаха конфликти в училища в Струга между албанско- и македонскоезични родители. Под натиска на националистически настроените родители, ръководителите реагираха, като разделиха обучението на етнически групи, което представлява стъпка в погрешна посока. Разделянето на отделни езикови групи не насърчава изучаването на езици; то се насърчава чрез неформално събиране на хора, които говорят различни езици в училище, на работа и на игра. Преподаването на английски език, което от една година вече е задължително навсякъде, следва, разбира се, да бъде приветствано, но не трябва да се използва като извинение от македонците да не изучават албански или от албанците да не изучават македонски език. Училищата в многоезичните райони имат много особена задача: те трябва да обучават децата на майчиния им език и на езика на съседите им.

Обединени в многообразието е девизът на ЕС и той следва да се прилага и към македонците.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Г-жо председател, считам, че Турция трябва да стане член на ЕС. Критиките към Турция в много случаи са оправдани, но извиненията и дистанцирането трябва да спрат и трябва да бъде изработен сериозен план за присъединяването на Турция към ЕС. Това ще отнеме време, но страната трябва да се присъедини и ние следва да кажем това по ясен и ангажиращ начин. Вместо псевдоразискване относно демокрацията в Турция, се нуждаем от истинско и отворено разискване за ролята, която религията може и следва да играе в социалния дебат. Нуждаем се от създаване на форма на европейско сътрудничество, което е способно да посрещне предизвикателството, което представлява Европа, съставена от различни религии. Трябва да направим това, без да губим от погледа си основните ценности и онази неприкосновеност на личността, породена от европейските ценности, създадени от смесването на еврейска, християнска и гръцка култура във вековете преди и след раждането на Христос.

Carl Lang (NI). – (FR) Г-жо председател, разполагам с една минута, за да ви кажа, че въпреки решителността и слепотата на европейските институции, едно нещо трябва да е ясно на всички: дойде времето да сложим край на процеса на присъединяване на Турция.

Преговорите затънаха, налице е взаимна липса на разбиране и постоянно състояние на неяснота. Това положение вреди на всички, на Европейския съюз, както и на Турция. Трябва да спрем с лицемерието и преструвките.

Трябва да си припомним един очевиден факт. Турция е държава в Мала Азия. Турция не е европейска страна нито в географски, нито в културен аспект. Турция окупира с военна сила част от държава-членка на Европейския съюз, поради което до днес преговаряме само по десет от общо 35 преговорни глави, от които само една е затворена. Време е всеки да си възвърне свободата, независимостта и суверенитета, като се започне с Кипър.

Народите в Европа не искат Турция в Европа. Нека да уважаваме нашите народи и да покажем уважение към Европа!

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Като председател на съвместния парламентарен комитет ЕС-Хърватия, бих искал да насоча вниманието ви към събитие с особено голямо значение. В понеделник хърватският министър-председател, и не само министър-председателят, но и президентът, и всички парламентарни опозиционни партии постигнаха съгласие по въпроса, че ЕС следва да посредничи за решаването на граничния спор между Хърватия и Словения въз основа на международното право. Считам за безпрецедентно в историята на ЕС една държава-членка да парализира разширяването на Съюза и в момента да пречи на отварянето на 12 преговорни глави, при положение че още през 2001 г., във времето на нейните преговори за присъединяване, е заявила, че няма гранични спорове със съседите си.

От началото на преговорите за присъединяване през 2005 г. бяха постигнати много резултати по отношение на реформирането на съдебната система и държавната администрация, мерките за борба с корупцията, правата на малцинствата, връщането на бежанците и регионалното сътрудничество. В случая на Хърватия за първи път това беше свързано с изпълнението на набор от изисквания. Около 100 от тези изисквания бяха успешно изпълнени. Благодарение на тези изключителни усилия, хърватският народ сега очаква положителни послания от Европейския съюз. Разумното и съзнателно население беше разочаровано, когато съседната приятелска страна еднолично блокира продължаването на преговорите за присъединяване. Дългосрочната, носеща сигурност стабилизация на Балканите е възможна единствено по пътя на европейската интеграция. Съюзът ще сгрее, ако разреши на Словения да попречи на преговорите с Хърватия заради техния двустранен спор, въпреки че Хърватия направи всичко възможно в интерес на защитата на европейските ценности и на приемането на достиженията на правото на Общността. Ще отбележа, г-жо председател, че е жалко, вероятно и за тези, които ни слушат, че се занимаваме със съдбата на три важни, исторически държави по едно и също време, сякаш те представляват едно цяло. Може би щеше да е по-добре да обсъдим трите държави всяка по отделно.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Г-жо председател, бих искала да разгледам един въпрос, който г-жа Oomen-Ruijten също изтъкна като важен, а именно: въпроса за политическите критерии. В процеса на преговори с Турция въпросът за правата на човека беше много ясно поставен на дневен ред. Това също е отразено в този доклад.

Много неща несъмнено са се подобрили: кюрдската телевизия, а също и създаването на комисия по правата на жените в турския парламент, за която аз, като докладчик относно правата на жените в Турция, работих много усилено през последните години. Това са мащабни реформи.

Друг очевиден напредък е увеличеният брой убежища за жени, жертви на насилие. Какво обаче се случва с тези жени, щом напуснат убежищата? Какви грижи се полагат за тях и децата им? Турция трябва да се заеме с този въпрос. След местните избори за съвети, които ще се проведат в края на този месец, в местните съвети би трябвало да членуват повече жени.

Бих искала да насоча вашето внимание и към борбата с измамите. Турция трябва по-ефективно да сътрудничи на Европейския съюз в борбата с измамите и с трафика на жени, защото твърде много хора стават жертви на измами, в които са намесени „зелените фондове“ или благотворителни организации.

Jim Allister (NI). – (EN) Г-жо председател, никога не съм подкрепял приемането на една неевропейска Турция в Европейския съюз, а настоящият спад в икономиката ме кара да бъда по-убеден в позицията си от когато и да било.

Като държава с крупен нетен принос, Обединеното кралство носи непропорционална тежест, като финансира Европейския съюз, така че, щом се стигне до огромните допълнителни разходи за разширяването и включването на Турция, ще се окажем с тежест, по-голяма, отколкото можем да понесем. С намалена данъчна основа, все

по-ниски приходи, увеличени разходи за социално подпомагане, а и дългове, наследени за десетилетия напред вследствие на неумелото управление на лейбъристкото правителство, не можем да продължаваме да плащаме за присъединяването на Турция от все по-празния си портфейл.

Ако искате, наречете това тесни, корисни национални интереси, но за мен е просто здрав разум по отношение на икономиката.

Antonios Trakatellis (PPE-DE). – (EL) Г-жо председател, като най-отдавнашен член в нашия регион едновременно на Европейския съюз и НАТО, Гърция е била и продължава да бъде на предна линия в усилията за интегриране на балканските страни в евроатлантическите структури, защото е твърдо убедена, че развитието на държавите в региона ще бъде от полза за всички.

Гърция е инвестирала над един милиард долара в Бивша югославска република Македония и е създала 20 000 работни места, което е безпрецедентно за чужди инвестиции в местна икономика. Доколкото това засяга Гърция, въпросът за името не е въпрос само с исторически, психологически и сантиментални измерения. Това е един постоянен, съществен политически проблем, засягащ всички гръцки граждани и европейските ценности на добросъседски отношения и сътрудничество в региона.

Искам да напомня на Парламента, че в документа COM(2007)0663 Гърция даде съгласието си на Бивша югославска република Македония да бъде даден статут на кандидат за присъединяване към Европейския съюз, с ясно изразен ангажимент за провеждане на преговори под егидата на ООН и постигане на приемливо за двете страни решение на въпроса за името. Това ще допринесе за сътрудничеството и добросъседските отношения в региона, защото без постигане на консенсус не може да има приятелство, а без приятелство не може да има никакъв съюз, нито партньорство.

Нашето представителство не е в опозиция на изразената в доклада силна подкрепа за решаването на този въпрос под егидата на ООН. За съжаление обаче, отвъд тази ясна позиция, в параграфи 12 и 13 има допълнителни фрази, които подкопават усилията за решаване на проблема и насърчават непримиримостта, ето защо те са напълно неприемливи; докато изменения 1 и 2 възвръщат добрия тон, нарушен в параграфи 12 и 13.

Колкото до останалата част на доклада, тя съдържа много елементи, които ще съдействат на Бивша югославска република Македония да продължи своите усилия по пътя към обединена Европа.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Г-жо председател, политиката на разширяване е най-успешният израз на външната политика на Европейския съюз. В случая с Турция посланието трябва да бъде пределно ясно: целта е интеграцията, но тя се постига чрез изпълняване на поетите ангажименти, утвърждаване на принципите на демокрацията, зачитане на правата на човека и поддържане на добросъседски отношения.

Турция се намира в решителна фаза както във вътрешен аспект, така и по отношение на преразглеждането на своята геостратегическа роля. В този контекст за Турция е жизненоважно да продължи със своите реформи и неотклонен курс към Европа. И все пак, бих изтъкнала факта, че напрежението, създадено напоследък от Турция в Егейско море, причини нови проблеми.

В случая с Бивша югославска република Македония Комисията недвусмислено подчерта, че тази страна не отговаря на основните изисквания за започване на преговори, имайки предвид значителните недостатъци на нейната демокрация. Колкото до полемиката относно името, въпреки факта, че Гърция демонстрира дух на сътрудничество и реализъм, правителството в Скопие не успя да реагира адекватно.

За съжаление, в доклада на Европейския парламент, който разглеждаме днес, моята държава е представена като единствената, отговорна за отложения старт на преговорите. Това не е честно по отношение на Гърция и не улеснява решението на този проблем, който тормози и двете страни вече над 15 години.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Досега съм подкрепял всички доклади на Европейския парламент, проследяващи напредъка на Хърватия по пътя ѝ към пълноправно членство в Европейския съюз. Поздравявам и Хърватия за многото нови постижения в това отношение. Ще се радвам да подкрепя и този важен доклад, който бе старателно изготвен от моя колега, г-н Swoboda, при условие че компромисните изменения отразяват един балансиран и реалистичен подход. Единствено такъв подход може да премахне причините за препятствията и да ускори процеса на присъединяване на Хърватия.

Напълно съм съгласен с думите на действащия председател, г-н Vondra, че се нуждаем от конструктивен и динамичен подход. В този контекст ми се струва важен фактът, че след поредица от неуспешни двустранни опити, Европейската комисия поде инициативата да посредничи, предлагайки една възможност за нов,

благонадежден опит да се постигне окончателно решение на въпроса за границата между Словения и Хърватия и така да се осъществи бърз прогрес в преговорите за присъединяване на Хърватия.

Със задоволство отбелязвам, че и двете държави приеха инициативата и започнаха диалог на високо равнище. Надявам се, че тази инициатива ще ни приближи повече към една тройна победа: за Хърватия, за Словения и за Европейския съюз. Не можем да позволим да победи само една от страните и да се наложи само една от гледните точки; можем да постигнем победа само ако работим на основата на общи цели и единна воля.

Аз също така съм съгласен с думите на докладчика, г-н Swoboda, че трябва да спазваме принципа на равнопоставеност, който е елемент от международното право. Напълно съм съгласен и с члена на Комисията Рен, че подходяща изходна точка за решаване на граничния спор е Уставът на Обединените нации и че инициативата на Комисията отразява духа на Устава.

Време е масата за преговори да заеме централно място без излишна реторика, нито натиск, които биха могли да накърнят достойнството на някоя от страните или статута на Хърватия по отношение на нейното присъединяване. Нуждаем се от позитивна атмосфера. Твърдо вярвам, че пред нас стои само едно положително решение на въпроса, и то такова, каквото Словения и Хърватия ще приемат чрез посредничеството на трета страна, т.е. Европейската комисия. Бих искал да видя как това се реализира възможно най-скоро.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Г-жо председател, приемам и признавам европейските перспективи на Турция, но ако очакваме от тези перспективи благоприятен изход, Турция трябва да направи следното.

Първо, наистина да зачита правата на малцинствата и да избягва политика, като например онази, която провежда в Имврос и Тенедос.

Второ, да подобри отношенията си с Гърция – държава-членка, която поддържа нейните европейски перспективи – например като премахне повода за война и веднъж завинаги сложи край на нарушенията в Егейско море.

Трето, да осъществи напредък по кипърския въпрос. Този напредък ще бъде белязан, от една страна, от оттеглянето на турските окупационни сили, а от друга страна, от заемаването на конструктивна позиция относно всички аспекти на въпроса с цел последният да бъде решен. Напомням на Парламента, че принадлежи към поколението, израснало с лозунга „нашите граници се простират до Кирения“.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Процесът, водещ Турция до присъединяване към Европейския съюз, се развива с бавни темпове. В настоящия момент забавянето се диктува не от умерения ход, с който се извършват реформите в Турция, а по-скоро от скоростта, с която действат Съветът и Европейската комисия. Икономическите, социалните и политическите последици от това бъдещо присъединяване бяха разисквани в дълбочина миналия декември в град Сопот в Полша по време на една конференция, на която имах удоволствието и честта да говоря пред аудиторията.

Що се отнася до приоритетите на турското правителство, уместно е да спомена сутрешната среща с министър-председателя, г-н Ердоган, миналия януари в Брюксел. Резултатът от срещата бе своевременно изясняване на въпроса, съпроводено от осъществяването на контакти на някои от нас с републиканската страна, както и с разнородна група хора и организации от Република Турция, в допълнение към постоянните ни усилия, положени в Съвместния парламентарен комитет ЕС-Турция.

В заключение, г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, ще кажа, че този процес е решаващ за една наистина разширена обединена Европа, силна и отворена към света, светска и демократична, в която обединената по демократичен път Република Кипър заема мястото, което ѝ се полага.

Метин Казак (ALDE). – Благодаря, г-жо Президент. Турция играе ключова роля за геостратегическата и енергийната сигурност на Европа, и тя ще продължи да бъде стабилизиращ фактор и по време на кризата. Вярно е, че сбътия като процесът за закриването на АКП, случаят "Ергенекон" и местните избори забавиха реформите в страната, но с назначаването на нов главен преговарящ се създава прекрасна възможност за турското правителство да ускори процеса за хармонизиране на законодателството с европейските стандарти и да отбележи напредък в политическите критерии в преговорните глави.

Смятам, че Турция следва да постигне три приоритета, ако иска да напредне сериозно по пътя за членство. Първо, да продължи да работи конструктивно за успеха на разговорите по кипърския въпрос, но този ангажимент трябва да бъде споделен от всички страни в процеса и да не бъде използван като претекст за блокирането на преговорите. Второ, да зачита свободата на словото и на мисълта. И трето, да осигури защитата

на малцинствените общности, особено на техните културни и образователни права. Все по-модернизираща се Турция трябва да спечели отново проевропейските си поддръжници. Благодаря.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Г-жо председател, аз бях един от членовете на Европейския парламент, които преди започването на преговорите гласуваха в подкрепа на Турция. Според мен тези преговори на практика са едно упражнение по предотвратяване на конфликти. Убеден съм, че преговорите ще се отразят на много области в политиката. Тяхната цел е да създадат по-благоприятен социален климат в Турция, по-добро екологично, здравно и трудово законодателство за турския народ.

След време преговорите ще донесат и по-добри жизнени условия за много групи от населението: жените, религиозните малцинства, кюрдите и алевите. И все пак, напредъкът е твърде бавен. През последните четири години имаше застой, а има много чувствителни области, които заслужават внимание. Дискриминацията по отношение на партии като кюрдската Партия за демократично общество (ПДО) е неприемлива. Липсва граждански и политически надзор върху армията, а това е просто недопустимо.

Свободата на изразяване и свободата на печата са нещо основно, а мъченията и тормозът в затворите не могат да бъдат толерирани. Политическото решение на кюрдския въпрос също е нещо абсолютно необходимо. Моето мнение е, че при тези обстоятелства ние определено трябва да продължим преговорите.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EN) Г-жо председател, бих искал да поздравя члена на Комисията Рен за неговата позиция относно доклада Oomen-Ruijten, а именно: че за Турция е от съществена важност активно да подкрепи продължаващия диалог между лидерите на двете общности в Кипър. Ето защо ние сме напълно съгласни с позицията на докладчика, изразена в параграф 40 от нейния доклад, където тя призовава Турция „да улесни създаването на благоприятен климат за водене на преговори, като оттегли турските въоръжени сили и позволи на двамата лидери да преговарят свободно относно бъдещето на тяхната страна“.

Мисля, че в този момент на открит диалог не е препоръчително за Европейския парламент да включва в доклада си предложения за дерогации от достиженията на правото на Общността.

В допълнение към позицията на докладчика ние също така призоваваме Турция да изпълнява своите задължения по отношение на разследванията на съдбата на изчезнали лица и да прекрати намесата си в изключителната икономическа зона на Република Кипър. С това Турция сама ще улесни своя път към присъединяването.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (FR) Г-жо председател, вчера аз внесох устен въпрос към Комисията и получих съобщение от секретариата на Парламента, с което ме информираха, че членът на Комисията ще отговори на въпроса ми този следобед.

С настоящото декларирам, че се казвам Panayotopoulos и че внесох въпрос относно параграф 6 от рамката за преговори с Турция.

Председател. – Г-жо Panayotopoulos-Cassiotou, мисля, че членът на Комисията Ви чу.

Alexandr Vondra, действащ председател на съвета на Съвета. – (EN) Г-жо председател, днес тук се проведе едно много дълго, но важно разискване. Тази година е решаваща за процеса на присъединяване на Хърватия и за целия регион на Западните Балкани и ние със сигурност считаме за важна и приветстваме постоянната подкрепа на Парламента за приближаването на Хърватия, Бивша югославска република Македония и Западните Балкани до ЕС.

Много бе казано за липсата на напредък в Турция по отношение на нейните усилия, насочени към реформите. Ето защо приветстваме потвърждаването на ангажимента на Турция към нейния европейски път, както каза г-н Ердоган, и отправяме покана към нея да се възползва от възможността през 2009 г. да докаже валидността на този ангажимент и да реализира по-нататъшен напредък в своя път към Европейския съюз.

Турция трябва да осъществи дългоочаквани реформи. Постоянната подкрепа на Европейския парламент през целия процес е от съществено значение, особено като се имат предвид изпитанията, които предстоят. Аз ще имам шанса да се срещна с преговарящия за Турция утре в Прага.

Същевременно не би следвало да пренебрегваме стратегическата важност на Турция, особено в тези бурни времена, нито да забравяме предходните си ангажименти. Доколкото ми е известно, има вероятност президентът Обама по време на обиколката си в Европа да посети Турция, защото последната е своеобразен модел на мюсюлманска държава. Мисля, че моментът не е подходящ за нас, европейците, да се отказваме от своя ангажимент към Турция. Мисля, че Joost Lagendijk съвсем правилно отбеляза това.

Що се отнася до граничния спор между Хърватия и Словения, внимателно слушах думите на Hannes Swoboda, István Szent-Iványi и на многото други оратори. Затова позволете ми само да повторя, че ние, като председателство, приветстваме новината, че и Словения, и Хърватия са се съгласили да продължат своята работа по инициативата на члена на Комисията Рен относно решаването на този спор. Напълно подкрепяме тази инициатива и сме загрижени, че все още не е дала съществени резултати по посока улесняването на постигане на споразумение. Обръщаме внимание, че времето напредва, а председателството на Съвета иска да се увери, че има определен напредък в преговорите вследствие на свършената работа. Затова обмисляме възможностите в близко бъдеще да окажем по-голяма подкрепа на инициативата на г-н Рен. Току-що обсъдихме това по време на обедната почивка.

Относно Бивша югославска република Македония, сред всички изказали се по този въпрос Bernd Posselt заяви, че би следвало да подкрепяме усилията на тази държава. Мисля, че той е прав. Само ще спомена, че чешкият министър-председател, г-н Тополанек, вчера посети Скопие и потвърди нашия ангажимент към стремежа на тази държава да стане част от обединена Европа

Olli Rehn, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, искам да благодаря на колегите за това толкова конструктивно, съдържателно и отговорно разискване и бих искал да подчертая само няколко момента във връзка с вашите изказвания.

Първо, ясно е, че над определянето на политиката в Европа и в света е надвиснала сянката на особено трудните условия на днешните времена, породени от финансовата криза и икономическата рецесия, изпитвана от гражданите, а това, естествено, доминира и в мислите на нашите лидери в Европейския съюз.

И все пак, абсолютно наложително е ние, като Европейски съюз, да изпълняваме своя ангажимент към европейските перспективи на Югоизточна Европа – именно в това се изразяваше политическата воля днес в Европейския парламент, което аз приветствам и подкрепям.

Второ, относно Кипър: моят приятел, г-н Wiersma, каза, че сигурно съм оптимист. Мисля, че нещо се е загубило при превода, въпреки че, доколкото си спомням, говорих на английски език, може би с лек етнически акцент от източна Финландия. Аз обаче не се възприемам нито като оптимист, нито като песимист, а по-скоро като реалист по отношение на анализа на ситуацията и решителен относно онези въпроси, върху които действително съм в състояние да повлияя. Считаю за абсолютно необходимо да окажем подкрепа на диалога между двамата лидери и двете общности, който тече в момента, за да се възползваме от шанса през 2009 г. да постигнем цялостно споразумение – и, разбира се, очакваме Турция да даде своя принос за благоприятен политически климат за постигането на такова споразумение.

От позицията на Европейския съюз е важно да се уверим, че евентуалното решение ще бъде в съответствие с нашите основополагащи принципи на свобода, демокрация, зачитане на правата на човека, основните свободи и принципа на правовата държава. С други думи, Европейският съюз може да подкрепи всяко такова решение, чрез което се създава обединен Кипър, зачитащ принципите, върху които е основан Европейският съюз, и способен да изпълнява задълженията, произтичащи от членството в него. Това несъмнено предполага една федерация, включваща две зони и две общности, равноправни в политическо отношение, както е определено чрез съответните резолюции на Съвета за сигурност на ООН.

И накрая, относно Хърватия – благодаря на ораторите за това, че подкрепиха инициативата на Комисията за посредничество – инициатива, основана на международното право. Тук имам предвид както Устава на ООН, така и рамката на преговорите между Европейския съюз и Хърватия. Мога само да подчертая, че независимо от избрания метод, това трябва да бъде двустранно споразумение между двете държави – Словения и Хърватия. Работим върху този въпрос с цел да улесним постигането на такова споразумение.

Искрено ви пожелавам да успеете да подкрепите инициативата на Комисията в своята резолюция, за да не се създава ситуация, в която да се наложи да се върнем към отправната точка, защото това е единственият реалистичен и осъществим план по пътя напред.

В заключение ще кажа, че искрено вярвам, че за Хърватия все още е възможно да постигне амбициозната цел да приключи преговорите за присъединяване до края на 2009 г., при условие че преговорите бъдат подновени скоро. Затова насърчавам двете държави бързо да постигнат споразумение, да решат граничния спор без никакво отлагане, за да не се блокират преговорите на Хърватия за присъединяване към Европейския съюз. Бих искал да ви благодаря за вашата подкрепа в тази инициатива.

Председател. – Внесени са три предложения за резолюция⁽²⁾ съгласно член 103, параграф 2 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре, 12 март 2009 г.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, имам конкретен въпрос към члена на Комисията, а именно: дали той е съгласен с твърдението, че изразът „принцип на равнопоставеност“ в изявлението на Комисията трябва да бъде заменен от изрза „международно право и съдебна практика“.

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Г-н Posselt, разискването приключи.

Писмени декларации (член 142)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Поздравявам г-жа Oomen-Ruijten за този отлично подготвен доклад.

Бих искал да изтъкна две идеи:

1) Преди всичко, считам, че Европейският съюз трябва да продължи да насърчава развитието в Турция на един проевропейски, съвременен, светски елит, както и да разпространява европейските ценности и качествена информация за европейската интеграция. С тази цел Европейският съюз трябва по-активно да подкрепя образователната реформа в Турция, гарантирането на автономността на университетите, развиването на образователни програми за европейската интеграция и на програмата „Еразъм“. Студенти, изследователи и преподаватели, желаещи да изучават европейските институции и политика в дълбочина, трябва да бъдат насърчавани в своите стремежи.

2) На второ място, подкрепяйки правата на етническите малцинства, Европейският съюз същевременно трябва категорично да порицае действията на етническите сепаратисти. Имам предвид кюрдския сепаратизъм в Турция и турския сепаратизъм в Кипър, но има и други примери. Европейският съюз трябва да подкрепи строгото прилагане на принципите на териториална цялост и добросъседство по отношение на Турция, Ирак, Кипър и другите държави в региона.

Richard Corbett (PSE), в писмена форма. – (EN) Окуражен съм от факта, че комисията по външни работи и Европейската комисия са убедени, че преговорите за присъединяване на Хърватия могат да бъдат приключени тази година. Хърватия осъществи голям напредък по отношение на приемането на достиженията на правото на Общността; антикорупционната структура USKOK активизира своята дейност; въведени са реформи в законодателството по отношение на хърватските съдебни органи.

И все пак, въодушевлението ми се намалява от факта, че все още има случаи, в които Международният наказателен трибунал за бивша Югославия (МНТБЮ) не е получил достъп до определени документи, свързани с предполагаеми военни престъпления, както и от факта, че трябва да се обърне повече внимание на правата на малцинствата, какъвто например е случаят със статута на Сръбска Краина и завръщането на бежанците.

Разширяването е едно от най-големите достижения на съвременния Европейски съюз. След като интегрирахме много европейски нации, опустошени от студената война, сега трябва да направим същото и за Западните Балкани. Присъединяването на Хърватия е първата решителна стъпка.

Alexandra Dobolyi (PSE), в писмена форма. – (HU) Турският въпрос винаги е бил обгърнат от атмосфера на лоши предчувствия и подозрения. Винаги е имало проблеми, простиращи се далеч отвъд необходимостта да се задоволят строгите критерии за присъединяване.

В това отношение е достатъчно само да се погледне какви съседски отношения поддържа Турция с други държави-членки, като например Гърция и Кипър, или с една страна извън Европейския съюз, каквато е Армения. Нещо повече, имайки предвид, че Турция е единствената държава, която счита, че Европейският съюз се състои само от 26 държави-членки, странно е, че самата Турция проявява желание в бъдеще да се присъедини към тази общност и да стане част от нея.

(2) Вж. протокола.

Моята позиция е следната: докато държавата не промени съществено своето поведение по основни въпроси, процесът на нейното присъединяване към Европейския съюз постепенно ще заглъхне и ще спре. Когато Европейският съюз реши да започне преговори за присъединяване, това ще бъде направено с надеждата и очакването, че Турция наистина има място в европейското семейство. Но нека попитам: сигурно ли е, че днес Турция мисли по този начин?

Ако и когато Турция се ангажира недвусмислено с установяването на добросъседски отношения, с решаването на неуредените въпроси по мирен път в съответствие с Устава на ООН и други европейски документи, тогава ще има надежда.

Ако Турция изпълни тези критерии без никакви резерви, тогава ще има шансове тя да получи подкрепата на всеки един от нас и може освен това да си възвърне одобрението от страна на европейските граждани.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), *в писмена форма.* – (PL) През последната година се наблюдаваше значителен напредък на Хърватия и големи усилия от нейна страна в преговорите за присъединяване. Преговорите за членство в Европейския съюз са на прав път, въпреки че страната трябва да се съсредоточи върху по-нататъшните реформи в сфери като администрацията, съдебната система, икономиката, борбата с корупцията и организираната престъпност, защитата на малцинствата и зачитането на техните права и разследването на военни престъпления.

Постоянните усилия са от съществена необходимост за пълно транспониране на достиженията на правото на Общността и ефикасното им прилагане. Освен това е изключително важно да се постигне напредък в отношенията на Хърватия с нейните съседи и по-специално със Словения, както и да се намери окончателно решение на граничните спорове с останалите съседни страни.

Хърватия би трябвало да включи в своята политика на развитие още и целите, които Европейският съюз сега поставя пред себе си в областта на пакета на Европейския съюз за климата и възобновяемите енергийни източници.

По-нататъшният напредък на Хърватия в преговорите за присъединяване зависи, по-специално, от окончателното завършване на основните политически, икономически, законодателни и административни реформи. В този смисъл е необходимо да напомня, че Пътната карта на Комисията е много ценно и полезно средство, което помага на Хърватия да затвори отделните глави от преговорите. Надявам се, че ще бъде възможно да достигнем заключителната фаза на преговорите навярно дори още тази година.

András Gyürk (PPE-DE), *в писмена форма.* – (HU) Сътрудничеството в областта на енергетиката се оказва един от главните въпроси в отношенията между Европейския съюз и Турция. Главната причина за това е, че Турция, в качеството си на транзитираща страна, може значително да допринесе за намаляването на енергийната зависимост на Европейския съюз и за диверсификацията на неговите енергийни доставки. Засиленото сътрудничество с Турция може същевременно да се превърне във важна стъпка към разширяване на вътрешния енергиен пазар.

Убеден съм, че основните цели на Турция и Европейския съюз са в една и съща насока. Искаме да задоволим все по-растящите нужди от потребление на енергия, използвайки възможно най-голям брой източници. Най-неотложна е нуждата от подкрепа на диверсификацията в сферата на доставките на природен газ. Построяването на газопровода „Набуко“ е от ключово значение за това. Газовата криза през януари бе най-ярката до момента демонстрация на необходимостта от споменатата преди малко инфраструктура. Ето защо фактът, че европейският план за стимулиране на икономиката ще отдели средства за построяването на газопровода, е един развой на събитията, който радушно приветстваме.

Що се отнася до газопровода „Набуко“, преди да бъде направена първата копка, нуждаем се от двустранни споразумения между правителствата с участието на Турция възможно най-скоро. Считаю за достойни за съжаление коментарите, пряко свързващи отношението на Анкара към газопровода „Набуко“ с присъединяването на Турция към Европейския съюз. Убеден съм, че сътрудничеството по въпросите на енергийната политика не може да се превърща в оръжие на външната политика. По тази причина се нуждаем от по-интензивен диалог по енергийните въпроси между Европейския съюз и Турция. Един възможен етап от този диалог би могло да бъде отварянето на главата за енергетиката.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Годишният доклад на Комисията за напредъка, осъществен от Турция през 2008 г. в качеството ѝ на страна кандидатка, е балансиран. Въпреки че на процеса на извършването на реформи трябва да се даде допълнителен тласък, а осем преговорни глави все още са блокирани, Комисията специално приветства дипломатическата активност на Турция в последно време, както

и ролята ѝ за установяване на стабилност в региона. Събитията от лятото на 2008 г. изтъкнаха стратегическата роля на Турция, включително и в енергийния сектор.

В областта на регионалното сътрудничество бе отбелязана конструктивната роля на Турция в отношенията ѝ със съседните държави и с държавите от Близкия изток чрез активна дипломация. Развоят на събитията в Кавказ изтъкна стратегическото значение на Турция за енергийната сигурност на Европейския съюз, и по-специално чрез диверсификацията на маршрутите за пренос. Документът подчертава важността на тясното сътрудничество между Европейския съюз и Турция в енергийния сектор, като проектът „Набуко“ е ключов елемент в това отношение. След започването на преговорите между гръцките и турските лидери в Кипър за постигане на разбирателство по кипърския въпрос, за Анкара е от първостепенно значение да продължи подкрепата си за намиране на решение, успоредно с усилията, полагани от ООН в тази насока.

За Румъния разширяването на Европейския съюз и продължаващата интеграция на държавите от Западните Балкани към ЕС са приоритетни. Румъния подкрепя съществуващия напредък в преговорите с Турция – процес, достатъчно динамичен, за да стимулира вътрешните реформи.

Toomas Savi (ALDE), в писмена форма. – (EN) През последните пет години новите държави-членки сами се убедили в многобройните положителни ефекти от членството в Европейския съюз. Мисля обаче, че не е редно да държим монопол върху това преживяване, затова горещо подкрепям по-нататъшното разширяване на Европейския съюз. И все пак, колкото и да ми се иска да видя как Турция се присъединява към ЕС в близко бъдеще, за съжаление, докладът за напредъка отчита точно обратното.

Няколко пъти съм се изказвал по въпросната тема в тази зала, като съм изтъквал арменския геноцид, загрижеността си за кюрдите, както и окупацията на Кипър.

В допълнение към това, при проучването на напредъка, осъществен от Турция по посока на приключването на преговорите върху 35 глави относно достиженията на правото на Общността, считано от м. октомври 2005 г., всеки може да забележи, че до момента са отворени само дванадесет глави, а е приключена само една – главата за науката и изследванията.

Бих искал да запитам Съвета и Комисията как предлагат да ускорим курса на преговорите и да решим спора за Кипър.

Csaba Sógor (PPE-DE), в писмена форма. – (HU) Държавите-членки на Европейския съюз трябва да проявят по-голяма солидарност и толерантност към присъединяващите се страни. Моята страна, Румъния, не бе готова за присъединяване, и там все още има пропуски в сферата на правата на малцинствата. Въпреки това Унгария не попречи на Румъния да се присъедини, защото счете европейската солидарност и толерантност за по-важни. Естествено, присъединяващите се страни трябва да направят по-големи крачки в посока към гарантиране на правата на човека и правата на малцинствата, но настоящите държави-членки на Европейския съюз трябва да дадат добър пример. Затова считам, че за нас е важно да се обърнем към държавите-членки на ЕС, преди всичко:

- да подпишат и ратифицират Европейската харта за регионалните или малцинствените езици;
- да анулират закона, действащ в една държава-членка, който въвежда понятието „колективна вина“;
- следвайки примера на Косово, да гарантират културната и регионална автономия на традиционните етнически малцинства, живеещи на територията на настоящите държави-членки на Европейския съюз.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), в писмена форма. – (HU) Стабилизацията на Западните Балкани и укрепването на връзките им с обединена Европа е важна задача, тъй като регионът е от геостратегическо значение за Европа. Същевременно, в много аспекти, включително и в сферите на икономиката и енергетиката, Западните Балкани остават значително уязвим и зависим регион.

Надяваме се, че Хърватия ще е в състояние да се присъедини към нас през 2011 г., по време на председателството на Унгария, но това зависи от успешното приключване на наскоро започналите с международно посредничество двустранни разговори със Словения относно разделянето на Пиранския залив. Друго условие е Хърватия напълно да сътрудничи на Международния наказателен трибунал в Хага в търсенето, залавянето и предаването на военни престъпници. Нещо повече, трябва да отправим позитивно послание към онези държави в региона, в които, поради различни външни и вътрешни фактори, графикът за присъединяване е все още неопределен. Нека възможно най-скоро да ратифицираме Споразумението за стабилизиране и асоцииране със Сърбия и с Босна и Херцеговина, да дадем статут на пълноправни кандидати на всички страни в региона и да приемем точен график за най-скорошната възможна дата за споразумение относно либерализирането на визовия режим.

Финансовата криза нанесе тежък удар на Балканите и ако е необходимо, държавите-членки на Европейския съюз ще трябва да участват в стабилизирането на региона. Трябва да окажем съдействие на държавите в затруднение. Европейският съюз трябва да внимателно да се съобразява с междуетническите отношения в региона, обръщайки специално внимание на чувствителната вътрешна ситуация в Македония, която сега е подложена на най-голям риск от сериозен конфликт в региона.

13. Мандат на Международния наказателен трибунал за бивша Югославия (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването по доклад (A6-0112/2009) на г-жа Neyts-Uyttebroeck – от името на комисията по външни работи, с предложение за препоръка на Европейския парламент до Съвета относно мандата на Международния наказателен трибунал за бивша Югославия (2008/2290(INI)).

Annemie Neyts-Uyttebroeck, докладчик. – (NL) Г-жо председател, г-н член на Комисията, г-н действащ председател на Съвета, госпожи и господа, от своето създаване през 1993 г., Международният наказателен трибунал за бивша Югославия е предявил обвинения срещу 161 физически лица. Приключени са производствата срещу 116 от тях, а за другите обвиняеми наказателният процес е още в ход.

Производствата не са започнали само по две от делата, а двама от основните обвиняеми, г-н Mladić и г-н Hadžić, все още са на свобода и се укриват. Въпреки че Съветът за сигурност на ООН призова Трибунала да приключи своите дейности не по-късно от края на 2010 г., все пак му остави някакво поле за маневриране.

След един разбираемо труден старт – все пак, всичко беше ново и трябваше да бъде откривано, така да се каже, „в движение“ – Трибуналят се оказа много стабилна, сериозна и компетентна съдебна структура, която не ограничава своята дейност само до раздаване на правосъдие, което, между другото, той върши с най-голямо старание, благодарение на което повиши своята легитимност. Освен това Трибуналят създаде подходящи информационни програми, с което допринесе за процеса на асимилация и помиряване в държавите, появили се след разпадането на бивша Югославия.

Трибуналят също така помага в обучението на националните правни структури на отделните държави, които, в края на краищата, сами трябва да се справят с по-голямата част от досиетата на военните престъпления и на престъпленията срещу човечеството. Наистина Трибуналят никога не е бил предвиден да се настани трайно на мястото на националните съдилища в бивша Югославия.

По-скоро обратното. Именно въпросните държави трябва да гарантират, че извършителите на военни престъпления и престъпления срещу човечеството ще бъдат подведени под съдебна отговорност и съдени. Имайки предвид всичко това, Трибуналят е предал голям брой досиета на националните съдилища и се е съсредоточил върху най-важните казуси.

За да задоволи изискванията на Съвета за сигурност, Трибуналят създаде и подходяща стратегия за приключване в три фази. Този план осигурява окончателното приключване на всички съдебни производства до края на 2011 г. с възможно удължаване до 2012 г. С цел да се обезпечат всички възможности, но преди всичко, за да се гарантира, че към г-н Mladić и г-н Hadžić при всички случаи ще бъде приложена същата процедура, необходимо е да се задвижи един ефикасен, висококачествен и достатъчно оборудван механизъм, който да се справи с оставащите задачи, дори и след приключването на мандата на Трибунала.

Поради всички тези причини, се обръщаме към Съвета да призове ООН, и по-специално Съвета за сигурност, да удължи мандата на Трибунала поне с две години, за да се погрижи след този период да бъде осигурен приеман механизъм и да гарантира, че архивите на Трибунала ще бъдат съхранявани и достъпни.

В подобен, но малко по-широк контекст, ще призовем успешната съвместна работа с Трибунала и развитието на ефикасна съдебна система, занимаваща се и с престъпленията срещу човечеството, да останат критерии за оценяване на нашите отношения с държавите от Западните Балкани. Настоятелно приканваме въпросните държави да окажат съдействие на Трибунала и да предоставят добре обосновани отговори на главния прокурор.

В заключение, призоваваме Комисията да продължи да обръща внимание на програмите за обучение и другите инициативи, целящи взаимен диалог, съвместно търсене на истината и помирение. Все пак, само раздаването на правосъдие – колкото и да е добро – все още не води до помирението, от което отчаяно се нуждаят мъжете и жените на Западните Балкани, за да могат най-сетне да започнат да строят своето бъдеще.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-жо председател, мисля, че това разискване е съвсем навременно и че докладът на г-жа Neyts-Uyttebroeck съдържа ред важни препоръки. Това ми дава

възможност да повдигна един въпрос, който е централен в нашата политика по отношение на Западните Балкани.

Работата на Международния наказателен трибунал за бивша Югославия (МНТБЮ) е съществен елемент в раздаването на правосъдие, помиряването с миналото и движението напред. Това е също и ключът към укрепване на принципа на правовата държава в региона. Това може да се окаже бавен и на моменти труден процес, но МНТБЮ е осъществил значителен напредък. До момента са приключени производствата срещу 116 обвиняеми с най-различни присъди. Само двама обвиняеми от общо 161 все още са на свобода.

Когато МНТБЮ бе създаден през 1993 г., вътрешните съдебни системи в бивша Югославия бяха неподготвени да се справят с престъпления от този мащаб. Ясно беше, че трябва да им се помогне. Нито един договор, нито едно споразумение, нито едно общество не може да се поддържа без правосъдие. Нашата стратегия за този регион е да съдействаме за стабилизирането на държавите от Западните Балкани и да им помогнем да осъзнаят своите европейски перспективи. Централен елемент от тази политика е сътрудничеството с МНТБЮ. Ние подкрепяме неговия мандат в няколко отношения.

Първо, държавите от Западните Балкани са част от процеса на стабилизация и асоцииране. Този процес зависи от зачитането на демократичните принципи, принципа на правовата държава, правата на човека и правата на малцинствата, основните свободи и принципите на международното право и регионалното сътрудничество. Той зависи още и от пълното сътрудничество с Международния наказателен трибунал за бивша Югославия. Изпълнението на съответните условия в процеса на стабилизация и асоцииране се наблюдава чрез годишните доклади за напредъка, изготвяни от Комисията. Следващите доклади за напредъка ще бъдат публикувани през м. октомври 2009 г.

Нещо повече, въпросите за правата на човека и принципа на правовата държава, включващи укрепване на функциите, безпристрастността и отговорността на съдебната система, както и борбата с корупцията и организираната престъпност, са ключови приоритети на партньорските отношения на Европейския съюз с държавите от Западните Балкани. Те регулярно се актуализират.

Освен това Съветът прие две общи позиции, целящи подкрепа за успешното приключване на мандата на МНТБЮ, чрез налагането на замразяване на активите на обвиняемите бегълци и забрана за пътуване на лица, съдействащи на обвиняемите от Трибунала да избегнат правосъдието. Тези общи позиции редовно се разширяват и актуализират.

Европейският съюз ще подкрепя работата на МНТБЮ, докато последната не бъде приключена. Напълно съм съгласен, че наследството на Трибунала трябва да бъде съхранено за бъдещето. Когато и да настъпи моментът – което не се решава от Европейския съюз – вътрешните съдебни системи ще трябва да бъдат готови да поемат делата на МНТБЮ. Това е една от причините, която обяснява защо поставеният от нас акцент върху съдебната реформа и доброто управление в процеса на стабилизация и асоцииране е толкова важен.

Дейността на неправителствените организации и на отделни структури, като например на Центъра за хуманитарно право в Белград и Центъра за изследване и документация в Сараево, които търсят истината, също заслужава пълната ни подкрепа.

Нека приключа, изказвайки благодарност на Парламента за подкрепата в тази област и по-специално за този полезен и конструктивен доклад.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа WALLIS

Заместник-председател

Olli Rehn, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, приветствам инициативата и доклада на г-жа Neyts-Uyttebroeck. Тази инициатива и този доклад изпращат едно много радушно приемано послание за поетия ангажимент на Европейския парламент да подкрепя Международния наказателен трибунал за бивша Югославия (МНТБЮ).

За Комисията е ясно, че международната общност трябва да оказва пълна подкрепа на МНТБЮ за успешното изпълнение на оставащите му задачи. Не може да има безнаказани военни престъпления, а както ви е известно, пълното сътрудничество с Трибунала е условие за осъществяване на напредък в европейската интеграция. Това необходимо условие се отразява на процеса на присъединяване на Сърбия в днешно време, а се отрази и на Хърватия. Надявам се, че няма отново да се отрази на Хърватия, при условие че последната оказва пълно сътрудничество на Трибунала.

Този принцип включва още и решаването на казуси с военни престъпления, прехвърлени от Трибунала обратно към националните съдилища. Осигурили сме финансова подкрепа и увеличаваме нашата подкрепа и усилия за изграждането на капацитет в тази важна сфера, особено в Босна и Херцеговина, която към момента е натоварена с най-много казуси.

Комисията наскоро одобри финансирането на проект по инициативата на главния прокурор на Трибунала, г-н Serge Brammertz, за стажуване в неговия офис за обучение на гостуващи прокурори по военни престъпления и млади професионалисти от Югоизточна Европа.

С главния прокурор Brammertz, работим също и по други проекти, включително и за регионална конференция на прокурорите по военни престъпления от Западните Балкани. Тя ще се състои в Брюксел в началото на м. април, т.е. следващия месец.

Като цяло Комисията запазва напълно своя ангажимент към Трибунала и продължава да подкрепя г-н Brammertz и всеотдайните му колеги в техните усилия да подведат под съдебна отговорност всички виновници за тежки нарушения на международното хуманитарно право. По този начин искаме да подкрепим тази важна работа, допринасяща за помиряването и укрепването на мира на Западните Балкани.

Очаквам да продължим да работим заедно с Парламента в това отношение.

Ria Oomen-Ruijten, *от името на групата PPE-DE.* – (NL) Г-жо председател, бих искала да отправя сърдечна благодарност към г-жа Neutts за нейния изчерпателен доклад. Тя е права, като казва, че Парламентът наистина трябва много ясно да определи своите приоритети. Военните престъпници не бива да останат безнаказани. Всички държави в региона трябва да окажат пълно съдействие, а на Международния наказателен трибунал трябва да бъде предоставен шанс да приключи своята дейност с надлежните резултати.

Г-жо председател, очевидно Трибуналят в Хага с тези 116 приключени дела и още много работа в региона дава много добри резултати. Вече никой не може да твърди, че виновните се остават ненаказани. Доволна съм и от акцента, поставен върху пълното сътрудничество, което трябва да се окаже на Трибунала. Това се отнася до всички държави, от които произхождат заподозрените. Тези, които още са на свобода, трябва да бъдат предадени на правосъдието, а всички държави в региона са обещали на Европейския съюз да работят в тази насока. Не бихме заслужавали никакво доверие, ако не се придържахме стриктно към това. Всъщност, със съгласието на докладчика утре ще внесе устно предложение за изменение по този въпрос.

Г-жо председател, значението на Трибунала е голямо най-малкото, защото все още има много недовършена работа в съдебните системи на Балканите. Ето защо е добре, че този доклад подчертава също така важността на правилното функциониране на една независима и безпристрастна съдебна система. Това, в края на краищата, е един от критериите от Копенхаген.

Бих искала да наблегна на два момента. Относно крайния срок, 2010 или 2011 г., моето мнение е, че не следва да сме чак толкова стриктни. В крайна сметка е далеч по-важно Трибуналят да продължи да функционира и след този краен срок, ако е необходимо да приключи с определени въпроси.

Второ, по отношение на приключването, работата на Трибунала няма да привърши дори и с ареста и процеса срещу г-н Mladić и г-н Hadžić. Механизмът, който ще го наследи, и Международният наказателен съд може да поемат работата, но според мен добрият и не толкова добрият опит не бива да бъдат загубени.

Richard Howitt, *от името на групата PSE.* – (EN) Г-жо председател, от своето създаване през 1993 г., Международният наказателен трибунал за бивша Югославия (МНТБЮ) коренно промени ролята на международното хуманитарно право и се погрижи на жертвите в трагичните конфликти на Балканите, за които иначе нямаше да се чуе, да бъде предоставена възможност да дадат гласност на ужасите, преживени от тях и техните семейства, и да потърсят справедливо възмездие.

Трибуналят показва, че няма човек, недосегаем за правосъдието, независимо каква обществена позиция и статус е имал в момента на конфликта – един прецедент, с който днес Международният наказателен съд прокламира в целия свят зачитането на правата на човека.

Днес припомняме, че за бивша Югославия не може да има безнаказаност за тези обвиняеми, които все още се издирват. Ratko Mladić и Goran Hadžić все още са бегълци от правосъдието и трябва да бъдат предадени на съда.

Следва да окажем също така пълната си подкрепа на призива на главния прокурор, г-н Brammertz, за предоставяне на достъп на Трибунала до необходимите документи, които са от съществена важност за делото

срещу бившия генерал Ante Gotovina и други лица – един въпрос, за който нашите приятели от Хърватия, както и други, знаят, че има отношение към процеса на присъединяване към Европейския съюз.

Групата на социалистите предложи две изменения в пленарната зала. Първо, да стане ясно, че всякакви предложения за евентуално удължаване на мандата не следва да отклоняват вниманието от ключовата задача за приключването на съдебните процеси и придвижването напред към най-ранното възможно приключване. Второ, призоваваме да бъде предоставен свободен достъп до архивите на МНТБЮ на прокурорите, адвокатите по защитата, и в крайна сметка на историците и изследователите.

Благодаря на докладчика и предавам на Парламента предложенията за изменения.

Sarah Ludford, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-жо председател, трябва да подкрепим докрай впечатляващата работа на Трибунала в Хага по предаването на извършителите на ужасни престъпления на правосъдието и да не налагаме изкуствено прекъсване на работата, защото със своя натиск сроковете може да повлияят негативно върху безпристрастността на съдебните процеси, а съкратените процедури биха застрашили безопасността на свидетелите. Макар че голям брой дела от по-ниско равнище бяха успешно предадени на националните съдилища, някои от последните може и да не са в състояние или да не желаят да водят наказателни производства в съответствие с международните стандарти, което означава, че понякога на прехвърлянето на такива дела може да се противопоставят самите жертви и свидетели.

За да позволим удължаването на мандата на МНТБЮ, настоячиво призоваваме Съвета да насърчи Съвета за сигурност да осигури достатъчно ресурси от общия си бюджет, за да може да ангажира ключови експерти и висококвалифициран персонал. Трибуналят трябва да остави след себе си стабилно наследство и като пример за други потенциални специални трибунали, и с цел да допринесе за укрепването на правосъдието в балканските страни.

Необходимо е Европейският съюз да окаже по-голяма подкрепа на вътрешните разследвания и процеси срещу военни престъпления, както и критериите от Копенхаген да включат още по-голяма подкрепа за добре подготвените и добре функциониращите съдебни системи. Последствието от това обаче е, че Трибуналят също трябва да даде своя принос за помиряването и междуетническото разбирателство, а работата на неправителствените организации заслужава повече ресурси.

Членът на Комисията Рен ни напомня, че пълното сътрудничество с Трибунала е условие за присъединяването към Европейския съюз, но истината е, както членът на Комисията Орбан откровено ми сподели миналата вечер в отсъствието на г-н Рен, че в Съвета липсва единодушие по въпроса какво точно означава това. Това е довело до объркване и постоянно отлагане на крайните срокове. Колкото и да ни се иска Сърбия и Хърватия да се присъединят, все пак Съветът, Комисията и Парламентът трябва да бъдат единни и категорични в настояването си обвиняеми като г-н Mladić и г-н Hadžić да бъдат предадени на съда, а в случая с Хърватия – доказателствата и свидетелите да бъдат подпомогнати. Не можем да си позволим по-леки изисквания.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Г-жо председател, бих искал да повдигна няколко въпроса в това кратко разискване. Работата на Международния наказателен трибунал за бивша Югославия е изключително важна не само защото гарантира отговорните за военните престъпления на Балканите да бъдат предадени на съд, но също и защото Трибуналят служи на общественото чувство за справедливост. Нещо повече, той играе важна роля в европейската политика по отношение на Западните Балкани. Това също е подчертано в доклада на г-жа Neyts.

Сега, когато се вижда края на мандата на Трибунала, трябва да се замислим как да приключим неговата дейност. В моята група най-важното е това, че капацитетът на работа се запазва, за да се приключат делата, които са още в ход, и за да бъдат изправени пред Трибунала двамата заподозрени, който все още са на свобода – г-н Mladić и г-н Hadžić.

Наистина не бива да създаваме впечатлението, че продължителността на мандата и неговият срок по някакъв начин биха довели до оставането на свобода на тези хора. Дали ще постигнем това чрез удължаването на мандата или създаването на механизъм, който да наследи работата на Трибунала, не е първостепенен въпрос за нас; а доколкото виждаме, навярно бихме могли и да намерим някакъв начин да поставим съдиите, адвокатите и секретариата в режим на изчакване.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Г-жо председател, Европейският съюз прилага принципа на равно третиране на всички държави на Балканите.

Ако, от една страна, настояваме Белград да предаде г-н Mladić, преди да бъде приложено временното споразумение за търговия в рамката на споразумението за стабилизиране и асоцииране, то е ясно, че ще изискваме от Хърватия да окаже пълно сътрудничество на Трибунала.

И все пак, от това сътрудничество има още много да се желае, меко казано. По време на последното си посещение в Загреб през м. февруари (с цел да изиска липсващите документи, свързани с използването на артилерия в „Операция Буря“, която – нека отбележим – доведе до масовото изселване на 200 000 сърби и смъртта на 350 цивилни лица), главният прокурор, г-н Brammertz, поиска от Хърватия пълно сътрудничество и въпреки че Европейската комисия току-що даде „зелена светлина“ да се отвори глава 23 Съдебна система и основни права, някои европейски правителства не искат и да чуят за това, нито пък Европейският парламент.

Всъщност, без гарантиране на мира няма да получим подкрепа на Балканите, а най-добрата гаранция за това е истината и правосъдието за престъпленията от миналото.

Бих искала да поздравя г-жа Neyts-Uyttebroeck за нейния доклад, който получи единодушната подкрепа на комисията по външни работи.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Поздравявам докладчика, г-жа Neyts, и приветствам доклада относно мандата на Международния наказателен трибунал за бивша Югославия – един доклад, за който и аз съм дал своя принос с няколко изменения и който повдига редица реални въпроси, които сме длъжни да обмислим.

Трябва да се уверим, че резултатите, постигнати до момента от Трибунала в налагането на наказания за военни престъпления и насърчаването на помирението на Западните Балкани, са ефективно оползотворени. Работата на Трибунала трябва да бъде изцяло свършена. Необходимо е също така да се направи оценка на резултатите до момента, особено по отношение на целите, които още не са постигнати. Въз основа на тази оценка Съветът трябва да обмисли удължаването на мандата на Трибунала толкова, колкото е нужно.

Разбира се, Трибуналят няма да може да продължи работата си безкрайно дълго. Затова трябва да се уверим, че на негово място ще има механизъм за реализиране на функциите на Трибунала, които ще останат след закриването му и които не са изпълнени към момента, колкото време е необходимо. В това отношение приветствам предложението към Съвета за сигурност на ООН, целящо създаването на институция с такова предназначение.

Друга мярка, която считам, че е от решаващо значение за развитието на устойчиви институционални структури на Западните Балкани, е създаването на набор от нормативни разпоредби и критерии за оценка за съдебните системи в тези държави с цел да бъдат подкрепени националните съдилища.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Г-жо председател, Международният наказателен трибунал за бивша Югославия даде значителен принос към процеса на помирение на Западните Балкани и помогна за възвръщането и поддържането на мира в региона. Той допринесе също така за полагането на основите на нов световен стандарт за решаването на конфликти след края на всяка война. И все пак, необходимо е да се подчертае, че подкрепата за развитието на потенциала на националните съдилища на Балканите е основен въпрос, така че вътрешните съдилища да могат да продължат работата, започната от Трибунала. Правилното сътрудничество между съдилищата и прокурорите на Западните Балкани е друго важно предизвикателство, особено в случаите, включващи екстрадиране и правна взаимопомощ. Очевидно е необходимо също така да се въведат механизми, гарантиращи, че след закриването на Трибунала, неговите функции и оставеното от него наследство ще укрепят принципите на правовата държава.

В заключение бих искал да призова държавите от Западните Балкани и тези в Европейския съюз да подкрепят дейността на неправителствените организации и на други институции, които помагат на жертвите, насърчават диалога и разбирателството между етническите групи и подкрепят усилията за помирение на Балканите.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета на ЕС. – (EN) Г-жо председател, в заключение бих искал накратко да повторя, че ние напълно подкрепяме продължаващата работа на МНТБЮ като важна част от оздравителния и помирителен процес на Западните Балкани, сега и в бъдеще.

Позволете ми само да спомена, че утре в Прага ще имаме работни срещи с главния прокурор, г-н Serge Brammertz. Съгласен съм, че Трибуналят трябва да е в състояние да изпълни докрай своя мандат, да приключи процесите, които са още в ход, и да започне нови срещу двамата обвиняеми, които още са на свобода. Съгласен съм и с това, че наследството на Трибунала трябва да бъде съхранено чрез укрепване на вътрешните капацитети за справяне с неприключените дела. В края на краищата, това са делата, засягащи държавите на Западните Балкани, за които те в крайна сметка сами трябва да поемат отговорност.

Olli Rehn, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, искам да благодаря за това кратко, но важно разискване. Поздравявам и г-жа Neyts-Uyttebroeck за доклада и инициативата ѝ.

Международният наказателен трибунал за бивша Югославия наистина е израз на европейските ценности на правосъдието и правовата държава, затова и настоящото разискване е толкова важно. То е и съществен елемент от нашата политика на разширяване на Западните Балкани.

Колкото до сроковете, мога само да се съглася със самия Трибунал, че сроковете в стратегията за закриване на МНТБЮ са само по план, а не абсолютни крайни дати, както правилно бе отбелязано в доклада на г-жа Neyts-Uyttebroeck.

За Комисията критичният въпрос е да задържим подкрепата на международната общност за приключване на настоящия мандат на Трибунала по такъв начин, че да се гарантира в бъдеще нито едно военно престъпление да не остане безнаказано.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, докладчик. – (EN) Г-жо председател, искам да благодаря на всички, които участваха в това разискване.

Искам да кажа също така, че у всекиго, който работи или е работил в Международния наказателен трибунал за бивша Югославия, видях такава всеотдайност и отговорност, каквито рядко се срещат другаде. За мен това бе изключително приятно откритие.

Това бе още едно основание да изляза с тези предложения.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре, вторник, 12 март 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE), в писмена форма. – (PL) Г-жо председател, работата на Трибунала в Хага заслужава постоянната подкрепа от страна на Европейския съюз, главно заради полагането на основите на нови стандарти при решаването на конфликти, а също и заради значителния принос на Трибунала към процеса на помирение в региона на Западните Балкани.

В светлината на резолюцията на ООН, призоваваща към приключване на дейността на Международния наказателен трибунал за бивша Югославия, аз съм съгласен с докладчика, че трябва да се проучи възможността за удължаване на мандата на тази институция. Необходимо е работата на Трибунала да продължи дори само поради факта, че много престъпници все още са на свобода, а значителен брой дела все още изискват надеждно проучване.

Убеден съм, че ключов фактор тук е създаването на ясен и точен механизъм на действие на съдебните системи на Балканите, който да възприеме първоначалните функции на Трибунала след неговото закриване. Освен това призовавам държавите-членки да подкрепят дейността на неправителствените организации, а също и на други институции, които помагат на жертвите, насърчават диалога и разбирателството между етническите групи и подкрепят усилията за помирение.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Десет години след „мръсната война“, която САЩ, НАТО и Европейският съюз подпалиха срещу Югославия, виновните за престъпленията срещу нейните граждани се гаврят с паметта на хилядите убити, в това число жени и деца, и с огромната вреда, която тези сили причиниха на Балканите. Въпросният доклад възхвалява Трибунала в Хага, който бе създаден от самите тях, за да осъдят собствените си жертви и да оневинят американските и европейските империалисти за престъпленията им – един трибунал с изфабрикувани обвинения, с пародии на съдебни процеси, които доведоха до убийството на бившия югославски президент Слободан Милошевич. С невероятна безочливост те настояват дейността им да бъде продължена, за да обвинят още хора и да упражнят терористичен натиск върху гражданите на Югославия, призовавайки ги да подпишат декларация, че се разкайват за това, че са защитавали своята родина и че се подчиняват на европейските си убийци.

Не е достатъчно само да се гласува против този жалък доклад. Гръцката комунистическа партия се въздържа от гласуване. Тя отказва даже и с присъствието си да участва в узаконяването на империалистическите престъпления, извършвани от Европейския парламент. По този начин тя отдава поне малко почит на онези, които платиха с кръвта си тази империалистическо варварство от страна на САЩ, НАТО и Европейския съюз.

Ще бъдат създадени истински народни трибунали и тогава истинските виновни страни и убийците в САЩ, НАТО и Европейския съюз, левоцентристките и десноцентристките правителства ще бъдат предадени на съд и осъдени.

14. Време за въпроси (въпроси към Съвета)

Председател. – Следващата точка е време за въпроси (B6-0009/2009) към Съвета.

Въпрос № 1 от **Marian Harkin** (H-0040/09)

Относно: Повишаване на качеството, достъпността и финансирането на дългосрочните грижи

Предвид предизвикателствата, пред които е изправена Европа заради застаряващото население, което води до увеличаване на нуждаещите се от грижи хора, заедно с промените в големината и състава на семействата, промените на трудовия пазар и нарасналата мобилност, които ще окажат влияние върху наличността на лица, полагащи грижи, в Доклада на Комисията относно демографията (SEC(2008)2911) беше признато, че тези предизвикателства ще изискват най-различни ответни политики, включително засилването на солидарността между поколенията във връзка с дългосрочните грижи, засилване на признаването на лицата, които професионално полагат грижи, и най-важното – по-голяма подкрепа за лицата от семейството, които полагат грижи.

Председателството вече посочи като свой приоритет да се обърне по-голямо внимание на повишаването на качеството, достъпността и финансирането на дългосрочните грижи. Какви мерки предлага Съветът да бъдат предприети по време на председателството му, с които да се подкрепят неформалните лица, които полагат грижи в целия ЕС, много от които вече оказват дългосрочни грижи и наистина спестяват на здравните ни служби милиони евро в здравеопазването?

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Нека отговоря на въпроса на г-жа Harkin.

Председателството напълно осъзнава значението на дългосрочните грижи, предвид застаряващото население. Според Евростат населението над 65 годишна възраст в ЕС ще се удвои през периода между 1995 г. и 2050 г. В заключенията си от 16 декември 2008 г. относно стратегиите в общественото здраве за борба с невродегенеративните заболявания, свързани със застаряването, Съветът приветства вече свършената работа от сдруженията, които защитават и подкрепят пациентите и лицата, които се грижат за тях, и прикани държавите-членки и Комисията заедно да обмислят как да подкрепят лицата, които полагат грижи, както и начините за развитието на тази подкрепа в бъдеще.

В допълнение, Съветът също така прикани държавите-членки да създадат, в сътрудничество със заинтересуваните страни, план за действие за национална стратегия, или всякакви други мерки, насочени към подобряване на качеството на живот на пациентите и лицата, които се грижат за тях, както и към подобряването на разпространението на полезна информация за пациентите, техните семейства и лицата, които се грижат за тях, за да бъдат запознати с принципите на грижа и най-добрите установени практики.

Съветът също така препоръча на държавите-членки да оценят сложността или излишеството на административните процедури, които възпрепятстват пациентите и лицата, които се грижат за тях, и да обмислят мерки за опростяването им.

Освен това, в съвместния доклад относно социалната закрила и социалното включване от 2008 г., предаден от Съвета на Европейския съвет, държавите-членки поеха ангажимент да увеличат достъпа до качествени услуги. За тази цел те отново потвърдиха, че трябва да се постигне правилен баланс между обществените и частните отговорности, и официалните и неофициалните грижи и че трябва да се предпочитат грижите в домашна среда или в общността пред настаняването в институция.

Съветът също така прикани Комитета за социална закрила да продължи да споделя опита си и обмена на най-добри практики по отношение на качеството на дългосрочните грижи, подкрепата на лицата, които полагат грижи, организациите за дългосрочни грижи и важноста на интегрираните грижи.

Председателството ще се стреми към постигане на заложената 18-месечна програма от Съвета в областта на общественото здраве и ще насочи усилията си на равнището на ЕС за засилване на обмяната на опит във връзка със здравните грижи и солидарността с лицата, които полагат грижи, като отчита здравните предизвикателства, дължащи се на застаряващите общества.

Чешкото председателство ще обърне специално внимание на проблемите, свързани с дългосрочните грижи в общността, неформалните семейни грижи и зачитането на достойнството и правата на възрастните хора. Председателството ще организира европейска конференция относно достойнството и опасностите за възрастните хора, която ще се проведе в Прага на 25 май 2009 г.

Конференцията ще се фокусира върху реформата на социалните и здравните грижи, за да се отговори по-добре на нуждите и предпочитанията на възрастните хора и семейства, и ще се занимае, *inter alia*, с проблеми като дългосрочните грижи в Общността, семейните грижи, гериатрични слабости, предотвратяване на злоупотреби и пренебрежително отношение към възрастните хора, и ролята на общините.

Председателството също така ще организира европейска конференция „Социалните услуги – инструмент за мобилизиране на работната сила и засилване на социалното сближаване“, която ще се проведе в Прага на 22 и 23 април. Конференцията ще обърне специално внимание на нарастването на възможностите за заетост в социалните услуги в контекста на застаряващото население, подкрепата на неформалните лица, които полагат грижи, и ролята на социалните услуги в активното социално включване, и съвместяването на грижи и заетост.

Приоритетно внимание ще се обърне и на живота в обществото без зависимост от трети лица. Конференцията трябва да допринесе за обмена на най-добри практики.

Нека в заключение да кажа няколко думи за последното развитие в областта на данъчното облагане. Съветът Екофин постигна съгласие в Брюксел вчера всички държави-членки да имат възможността постоянно да прилагат намалени ставки на ДДС върху услугите за домашни грижи, като домашна помощ и гледане на деца, възрастни, болни или хора с увреждания.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Бях окужана от чешкото председателство, особено във връзка с извеждането на преден план на семейството. Докладът на Комисията относно демографията, който показва, че в Европа имаме застаряващо население, е с подзаглавие „солидарност между поколенията“ и именно в семейството се учим на солидарност и че тя се крепи на любовта и грижите.

Много се радвам, че чешкото председателство набляга на зачитането на човешкото достойнство, тъй като този принцип стои в основата на грижите. Казвам това, тъй като, доколкото разбирам, за да окажем грижи на зависимите лица, като се зачита човешкото им достойнство, не трябва да забравяме този принцип.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, мисля, че е добре, че се полагат усилия за подкрепа на роднините, така че те да могат да поемат дългосрочни грижи. За съжаление, в реалността няма достатъчно роднини, които да правят това. Обратното, нужни са ни все повече висококвалифицирани лица. Ето и въпроса ми: какви инициативи ще предприеме действащият председател на Съвета, за да гарантира, че има достатъчно професионално обучени лица, полагащи грижи? Обсъждана ли е някаква форма на хармонизирано обучение, тъй като това са нови инициативи?

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-жо председател, благодаря на колегите за коментарите им във връзка с усилията на председателството да подобри условията на живот на възрастните хора. Всички споделяме проблема със застаряването и трябва да подходим към него по достоен начин.

Вярно е разбира се, че много от предизвикателствата продължават да бъдат от националните компетенции на държавите-членки, но в началото на разискването, споменах две конференции. Мисля, че държавите-членки биха могли да осигурят обучение и възможности за консултации на лицата, които полагат грижи в семейството. Развитието на висококачествено образование е ключов фактор за повишаването на качеството на грижите, както и временните заместващи грижи и специалните отпуски за служители, които се грижат за членове на семейството си. В този смисъл са важни гъвкавото работно време, работните места на непълен работен ден и други съвместими с грижите условия на работа.

Накрая, важна е и социалната закрила за лицата, които полагат грижи. Неформалните грижи и полаганите от професионалисти такива трябва да се ценят и организират от обществото. Затова икономическата сигурност е предпоставка за гарантирането на качеството на грижите.

Председател. – Въпрос № 2 от **Brian Crowley (H-0044/09)**

Относно: Безработицата в Европа

Какви инициативи предприема Европейският съвет в момента, за да се бори с безработицата сред младежите и дългосрочната безработица в Европа?

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Бих искал да благодаря на г-н Brian Crowley, че повдигна този въпрос. Мисля, че няма как да не сте наясно, че, преди всичко, държавите-членки са отговорни за разработването и осъществяването на политиките си за заетостта. Въпреки това, Съветът носи няколко отговорности в областта на заетостта, сред които е годишното приемане на насоки за заетостта съгласно член 128 от Договора. Съветът обръща специално внимание на политиките по заетостта на държавите-членки особено сега, когато Европа е изправена пред финансова и икономическа криза.

Вашият въпрос се отнася конкретно до текущите инициативи на Европейския съвет за подпомагане на борбата с безработицата сред младежите и дългосрочната безработица в Европа. През м. декември 2008 г., Европейският съвет прие европейски план за икономическо възстановяване, с който създаде последователна рамка за предприемане на действия на равнището на Съюза, както и на мерки, приемани от всяка държава-членка, като се отчитат характерните за нея обстоятелства. Заключениета на Европейския съвет наблегна по-специално на бързите допълнителни действия от Европейския социален фонд в подкрепа на заетостта, особено в полза на най-уязвимите групи от населението. Европейският съвет предприе извършването на оценка на изпълнението на плана на предстоящия пролетен Съвет през м. март, като посочи, че могат да се внасят допълнения или изменения, ако се налага.

През първата половина на 2009 г., чешкото председателство обръща особено внимание на мерките за заетостта в контекста на пролетния Европейски съвет. На пролетния Европейски съвет ще се разгледа положението с безработицата в Общността и ще се приемат заключения въз основа на съвместния доклад за заетостта, приет от Съвета и от Комисията.

Становището на Европейския парламент по въпроса ще бъде много полезно, предвид провеждането на Европейския съвет през м. март. Въз основа на оценката на Европейския съвет, Съветът ще приеме насоки за политиката на заетостта на държавите-членки. Настоящите насоки за заетостта, приети миналата година, както и предишните варианти последователно наблягат на значението на намирането на решение за безработицата сред младежите и дългосрочната безработица в държавите-членки.

От есента на 2008 година, когато последиците от сегашната криза върху заетостта започнаха да стават явни, Комитетът по заетостта, създаден от Съвета съгласно член 130 от Договора, предприе нова инициатива за постоянно наблюдение на положението със заетостта в държавите-членки. Заключениета на комитета са предадени на Съвета.

Освен това, председателството реши да организира среща на високо равнище по въпросите на заетостта, за да осигури платформа за разискването и евентуалните решения, която да се проведе на 7 май. Темите за обсъждането ще бъдат потвърдени след пролетния Европейски съвет, така че планираме да проведем разискване за ориентация следващата седмица. Също така, в този контекст трябва да се спомене, че през тази година Европейският парламент и Съветът, като законодатели, оценяват и обмислят изменения на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, инструмент, който е предназначен за премахването на отрицателните последици от глобализацията, към които със сигурност се причислява загубата на работни места, както и за намаляването на риска съкратените работници да се превърнат в дългосрочно безработни. Целта е да се избегне дългосрочната безработица чрез навременна помощ за засегнатите служители чрез програми за активност, например обучение, което да даде възможност за получаване на по-високи квалификации.

Като цяло, насърчаването на заетостта, включително борбата с дългосрочната безработица и безработицата сред младежите, винаги са били сред първите точки в дневния ред на Съвета и на Европейския съвет. Председателството подкрепя прилагането на принципите на съчетаване на гъвкавост и сигурност. Прилагането им към националните политики, заедно с постоянната структурна реформа, ще помогне за подобряването на положението на уязвимите групи на трудовия пазар, сред които са младежите, възрастните хора, дългосрочно безработните и нискоквалифицираните хора.

Мога да уверя уважаемия колега, че през пролетта на 2009 година, на фона на световната финансова и икономическа криза, това продължава да е така.

Brian Crowley (UEN). – (EN) Бих искал да благодаря на действащия председател за отговора му. Мисля, че трябва да отдадем дължимото на председателството за това, че са планирали конференция по въпросите на заетостта, преди да сме признали или осъзнали сериозността на безработицата в резултат на икономическата криза.

Но предвид срещата на върха по въпросите на заетостта, която ще се проведе, има три ключови проблема, към които трябва да бъде насочено вниманието и на които да се намери решение: първо, Европейският социален

фонд да не се използва само за обучение, но и да се гарантира, че това обучение води до реални работни места, а не е обучение само по себе си; второ, да се гарантира незабавно активизиране на фонда за приспособяване към глобализацията поради закриването на работни места, което се случва в момента; трето, и най-важно, да се насърчат колегите в Съвета да не предприемат протекционистични мерки по отношение на работните места в техните страни, в ущърб на други страни, тъй като при съвместно координиране на усилията и сътрудничество имаме по-голям шанс за успех.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Ще се съгласи ли действащият председател с мен, че положението, в което се намираме, не прилича на това от 30-те години на XX-ти век, а по-скоро на това от края на Втората световна война и че това, което наистина ни трябва, е нещо подобно на плана Маршал за възстановяването на Европа?

Ще се съгласи ли действащият председател, че Европейската инвестиционна банка може да намери инвеститор, като Китай например, който да й отпусне заеми за инвестиране в Европа, които след това да бъдат покрити с извънредни търговски мита и данък добавена стойност, събирани от Съюза? Ще се съгласи ли, че макар и да приветстваме конференцията по въпросите на заетостта, ни е нужен нов начин на мислене и нещо също толкова драматично, като това от края на Втората световна война?

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, съществуващите пречки пред мобилността несъмнено донякъде са причина за безработицата сред младежите. Имаме чудесни презгранични програми за обучение, включително за стажанти, но пречките в областта на социалните права и здравното осигуряване означават, че този потенциал за мобилност и допълнително обучение в чужбина не може да се използва. Какво прави председателството на Съвета по този проблем?

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-жо председател, мисля, че тук има два момента – това, което каза г-н Crowley, и това, което каза г-н Mitchell. Мисля, че трябва да избягваме различните изкушения за протекционизъм, които биха могли да доведат до нарастване на безработицата в отделните държави-членки. Решението на национално равнище не следва да бъде в ущърб на съседите и цената му не следва да се плаща от бъдещите поколения.

Необходими са ни мерки, както и да можем да реагираме на сегашната ситуация, което и се опитваме да правим. Съгласен съм с г-н Mitchell, че ни трябва план, да, така е, и ние имаме няколко плана. Имаме Европейския план за икономическо възстановяване и трябва да го приложим. Разбира се, в процес на разискване сме и работим с Европейската инвестиционна банка. Нейният президент, г-н Maustadt, проведе конференция преди два дни, на която показва колко много е похарчила ЕИБ от началото на кризата – около 10 милиарда EUR повече в сравнение с предишната година. ЕИБ е поставила началото и на друга инициатива, заедно с Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР) и Световната банка, за отпускане на средства в размер на повече от 24 милиарда EUR, например за покриване на нуждите на малките и средни предприятия. Това е важно за поддържането на равнището на заетостта.

По отношение на преразглеждането на регламентите относно Европейския социален фонд и Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, в Съвета беше постигнато съгласие по предложението за преразглеждане на регламента относно Европейския социален фонд, с цел опростяване на разходите и увеличаване на плащанията за сметка на държавите-членки. Сега се очаква позицията на Парламента и преразгледаният регламент би могъл да влезе в сила през май 2009 г.

Председател. – Въпрос № 3 от г-жа **Mairead McGuinness** (H-0046/09)

Относно: Несъответствие в на производствените норми на световно равнище

Европа налага високи стандарти, което е похвално, в производството на храни и производството в нейните граници, но няма изисквания тези стандарти да бъдат прилагани при внос. Европейските стандарти, особено за производството на храни и производството на дрехи и играчки, са най-добрите в света; но тези високи стандарти увеличават разходите и оскъпяват производството в ЕС. Вносните продукти, които не подлежат на същите екологични и други стандарти, намират място по рафтовете на магазините ни често на много по-ниски цени.

Какви действия предприема Съветът в Световната търговска организация и на други световни форуми, за да повиши информираността и да насърчи по-високи производствени норми на световно равнище, като същевременно осигури по-висока защита за работниците и потребителите?

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Радвам се на още един въпрос от ирландски член на Парламента – изглежда ирландците са най-активни във времето за въпроси.

И така, що се отнася до инициативата в СТО за повишаване на информираността и насърчаването на по-високи производствени норми в света, нека на първо място припомня на колегата, че Комисията е основният преговарящ от страна на Европейската общност в СТО въз основа на дадения ѝ от Съвета мандат. Следователно по този въпрос компетентна е членът на Комисията Аштън.

Що се отнася до производствените норми, член 20 от Общото споразумение за митата и търговията (ГАТТ) дава възможност на правителствата да извършват действия във връзка с търговията за защита на живота или здравето на човека, животните или растенията, при условие че не е налице дискриминация или маскиран протекционизъм.

В допълнение към това има две конкретни споразумения на СТО, които разглеждат тези въпроси: Споразумението за санитарните и фитосанитарните мерки (СФМ) и Споразумението за техническите пречки пред търговията (ТППТ).

Споразумението за санитарните и фитосанитарните мерки е отделно споразумение, което съдържа основни правила за безопасност на храните и стандарти за опазване на здравето на животните и растенията. Въз основа на него страните могат да определят свои собствени стандарти, при условие че те са научно обосновани. Споразумението за техническите пречки пред търговията задължава членовете на СТО да гарантират, че техническите разпоредби, доброволните стандарти и процедурите за оценка на съответствието не създават ненужни пречки пред търговията.

Следователно членовете на СТО са насърчавани да използват международните стандарти, насоки и препоръки, където има такива. Те могат да предприемат мерки, които водят до по-високи стандарти само ако има научна обосновка.

Европейската общност налага високи стандарти за защита на нашите потребители. Трябва обаче да се гарантира, че заложените стандарти не противоречат на посочените по-горе споразумения.

Всички знаем, че има различни гледни точки по тези въпроси и че Европейската общност много пъти се е защитавала в спорове за такива мерки.

Според гледната точка на Общността добрата регулаторна практика може, освен всичко останало, да помогне да се избегнат ненужните пречки пред международната търговия и да се гарантира, че законодателството не ограничава търговията повече от необходимото. Същевременно тя може да защитава правото на определяне на целите на обществената политика, например във връзка с живота на хората, животните и растенията, както и околната среда, както счита за подходящо, при условие че те не представляват средство за произволна и неоправдана дискриминация.

В настоящата ситуация на финансов смут и икономически спад не може да се надценява значението на пълното съответствие и ефективното прилагане на всички правила и споразумения на СТО.

Европейската общност работи към засилване на международните стандарти в рамките на съответните комитети на СТО, по-специално комитета за техническите пречки пред търговията, комитета за санитарни и фитосанитарни мерки, комитета по ТРИПС (свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост), комитетите по търговия и околна среда. Скорошен случай, който може да се спомене, е твърдата позиция на Европейската общност в комитета по санитарни и фитосанитарни мерки в края на февруари във връзка с несъответствието на някои членове със стандарта на Световната организация за здравето на животните.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Бих искала да благодаря на действащия председател за подробния и технически обоснован отговор, но нека ви дам един пример, който може да привлече вниманието ви. След няколко години Европейският съюз ще забрани производството на яйца от инкубатори. Въпреки това системата ще продължава да се използва извън границите ни и ще внасяме течни яйца или яйчен прах от инкубатори, забранени в Европейския съюз. Производителите не разбират логиката на такава една ситуация.

Питам Ви като човек, който дава доста логични и подробни отговори, по какъв начин ще обосновате случая с тези системи, освен ако кажем, че не може да се внасят течни яйца или продукти на прах, които идват от инкубатори. Абсурдно е да се забраняват тези системи в Европейския съюз.

Jim Allister (NI). – (EN) Г-н министър, мисля, че фокусът беше върху въпроса за конкурентоспособността и по какъв начин запазваме конкурентоспособността на производителите в ЕС. Предвид това, че производителите на ЕС, особено тези на храни, имат допълнителни разходи, за да отговорят на стандартите на ЕС, и същевременно се конкурират с вноса от страни, които не отговарят на същите стандарти, мога ли да Ви попитам дали сте убеден, че Общата селскостопанска политика следва да се използва за финансирането на поддържането на

конкурентоспособността на производителите на ЕС? Без това финансиране съдбата ни ще бъде описаната от г-жа McGuinness.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Не съм от най-големите поддръжници на Общата селскостопанска политика. Като цяло подкрепям продължаването на реформата на Общата селскостопанска политика, но се надявам, че няма да стигнем до внос на течни или сушени яйца. Също така считам, че повечето от стандартите на ЕО по отношение на пускането на пазара се основават не само на това, което сме приели в Европа, но и на международно приетите стандарти на Codex Alimentarius (Кодекс за храните) и на Икономическата комисия на ООН за Европа. Важно е всички да следваме определени стандарти и да не създаваме условия, които сериозно биха ги подкопали.

Споразуменията за техническите пречки пред търговията задължават членовете на Световната търговска организация да гарантират, че техническите правила, доброволните стандарти и процедурите за оценка на съответствието не създават ненужни пречки пред търговията.

Председател. – Въпрос № 4 от **Claude Moraes** (H-0047/09)

Относно: Изменение на климата

По какъв начин Съветът се подготвя за срещата на високо равнище на Г-8 през м. юли и за конференцията за изменението на климата в Копенхаген по-късно тази година, за да се даде гласък на международните преговори за изменението на климата? По-конкретно, може ли Съветът да каже дали сътрудничеството между ЕС и на новата американска администрация вече е на по-добро равнище в този аспект?

Освен това какви по-нататъшни действия в борбата с изменението на климата планира Съветът, за да консолидира пакета от мерки, приет през м. декември?

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) През м. декември 2008 г. на конференцията в Познан беше приета работна програма за 2009 г., в която ясно бяха набелязани стъпки към конференцията по въпросите на климата в Копенхаген, която ще се проведе през м. декември 2009 г. В Познан също така бе заявено, че на сегашната финансова криза не трябва да се гледа като на пречка за по-нататъшни действия относно изменението на климата, а вместо това като на още една възможност за задълбочено преобразуване на икономическата ни система към икономика с ниски въглеродни емисии.

Имайки предвид гореказаното, трябва да сме наясно, че няма да ни е лесно в това начинание. Икономическото забавяне ще засегне готовността на участниците да поемат допълнителните разходи, свързани с ангажимента за намаляване на емисиите, както и с мерки за смекчаване и адаптиране.

Чешкото председателство възнамерява да продължи да полага усилия на международно равнище за постигане на успешно споразумение в Копенхаген през м. декември. Както знаете, в отговор на съобщението на Комисията, озаглавено „Към широкообхватно споразумение в Копенхаген във връзка с изменението на климата“, и въз основа на данните от временната комисия по измененията на климата, създадена от Европейския парламент, Съветът прие заключения по този въпрос миналата седмица, доразвиващи позицията на ЕС за широкообхватно споразумение след 2012 г.

Предстоящият Европейски съвет също се очаква да приеме ключови политически послания. В допълнение към споделената визия за дългосрочни действия за смекчаване и адаптиране, както и технологии, набелязването на подходящи средства за финансирането на ефективни и дългосрочни политики в областта на климата е от ключово значение за позицията на ЕС и ще определи до голяма степен успеха на конференцията в Копенхаген.

ЕС вече започна активни действия не само с ключовите партньори по преговорите и главните нововъзникващи икономики, но също така и с новата американска администрация, която вече показва готовността си отново да се ангажира по подобаващ начин.

Председателството проведе първата си среща с новата американска администрация и планира да продължи контактите си с нея доколкото е възможно. Изменението на климата ще бъде една от разискваните теми на неформалната среща на върха между ЕС и САЩ в Прага на 5 април. Във всеки случай, първите сигнали, които идват от Вашингтон, са окуражаващи, така че ще бъде от ключово значение да се осигури добро сътрудничество между ЕС и САЩ, за да бъдат позициите ни възможно най-амбициозни и да се гарантира, че основните нововъзникващи икономики ще последват този пример.

За да може усилията на ЕС в борбата с изменението на климата да дадат резултат, абсолютно задължително е да се включат и останалите основни икономики, които генерират CO₂. Поради тази причина няколко от

тези страни също са поканени на срещата на Г-8 – Южна Африка, Египет, Китай, Индия, Австралия, Мексико, Бразилия, Индонезия и Южна Корея.

По отношение на пакета от мерки, свързани с климата и енергетиката, чрез постигнатото съгласие по него през м. декември 2008 г. ЕС изпрати силен политически сигнал до всички свои партньори в света. Сега ще започнем неговото изпълнение, което включва доста техническа работа.

Като осъзнава нуждата да определи в по-големи подробности критериите, които Европейският съюз иска да приложи при вземането на решение за промяна на намаляването на емисиите от 20 % на 30 %, Съветът в момента разглежда проблемите за допълване на усилията и по-голяма адекватност на действията на развиващите се страни въз основа на съобщението на Комисията. Съответният текст е включен в заключенията на Съвета по околна среда от 2 март 2009 г.

Claude Moraes (PSE). – (EN) Какво би било времето за въпроси без нашите ирландски колеги и техния ефективен и ясно очертан принос? Сега се изказвам първи, но наистина искам да отбележа това пред председателството.

Смисълът на въпроса ми е, че следва да разбираме, че особено по-младите ни избиратели – и съм сигурен, че не съм единственият на това мнение – настояват пред председателството в средата на мандата му, както и пред шведското председателство, да разгледа внимателно какво се опитват да направят американците, за да се уверят, че няма конфликт – г-н Vondra също спомена това – между спешното справяне с икономическата криза, безработицата и т.н. и насърчаването на действия във връзка с изменението на климата, пакета за борба с изменението на климата и участието на промишлеността в икономика с ниски въглеродни емисии.

Не моля света, но бих искал да кажа следното: ако обичате, обърнете внимание, че това не са взаимно изключващи се цели. Много от по-младите ни избиратели в ЕС говорят точно за това пред председателствата.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Предвид последиците от изменението на климата, като дългите периоди на суша, намаляването на източниците на питейна вода и опустиняването на обширни райони на европейска територия, бих искала да попитам Съвета дали обмисля разработването на европейска напоителна система.

Считам, че инвестициите в земеделието трябва да бъдат приоритет по време на икономическата криза. Освен това по отношение на търговския баланс на Европейския съюз, земеделието е изключително важна област и ние трябва да гарантираме, че ще има достатъчно и леснодостъпна здравословна храна за гражданите на Европа.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Бих искала да припомня на действащото председателство, че на срещата на върха през м. декември миналата година, всички държавни и правителствени ръководители приеха декларация, в която се заявяваше, *inter alia*, че в контекста на международното споразумение за борба с изменението на климата от Копенхаген през 2009 г. за желаещите да направят това част от приходите от търга могат да се използват за смекчаване и адаптиране на изменението на климата в развиващите се страни, които са ратифицирали споразумението, и по-специално в най-слабо развитите страни.

Въпросът ми е много прост. Тъй като декларациите от срещата на върха ги няма публикувани в Официален вестник или другаде, преди края на председателството ви, г-н министър, бихте ли предоставили пълното съдържание на декларацията от срещата на върха от м. декември миналата година в парламентарната зала? От първостепенна важност е да разполагаме със запис на подобни важни декларации.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Мисля, че съдържанието на декларацията е в заключенията на Съвета по околна среда от началото на м. март. Не нося документите с мен, така че ще проверя отново. Мисля, че съм го чел. Предстои ни пролетен Европейски съвет и ще очаквам потвърждение на всички тези амбициозни цели.

Не знам – което повдига още някои въпроси – дали ще съберем достатъчно средства, които да осигурим на развиващите се страни за мерки за смекчаване и адаптиране, тъй като едва сега започваме разговори с американските ни и други партньори и не би имало смисъл да показваме картите си сега.

В момента текаат разисквания с американците. Заместник-министърът на околната среда се среща с Carol Browner в началото на месеца, а Martin Bursík, чешкият министър на околната среда, ще се срещне с партньорите си във Вашингтон – мисля, че в края на тази седмица или в началото на следващия месец – така че диалог вече тече.

Разбира се, че трябва да намерим обща основа. Това е икономическата криза, тава са амбициозните цели, свързани с околната среда. Вие сте права, че можем да намерим много начини за взаимодействие и няма нужда се борим едни с други. Ако прочетете европейските планове за икономическо възстановяване, има много програми с екологична насоченост. Същевременно ни очакват много обяснения пред обществеността. Условието в държавите-членки на ЕС не винаги са едни и същи, така че очаквам много обществена работа и обществена дипломатия в тази област.

Председател. – Въпрос № 5 от **Liam Aylward** (H-0050/09)

Относно: Безопасност по пътищата

Според приоритетите на чешкото председателство големият брой хора, които загиват по европейските пътища, налага полагането на повече усилия в цяла Европа с цел подобряване на безопасността по пътищата.

Какви мерки трябва да предприеме председателството за справяне с този проблем?

Alexandr Vondra, *действащ председател на Съвета.* – (EN) Както уважаемият колега изтъкна, подобряването на безопасността по пътищата и намаляването на големия брой смъртни случаи от инциденти по пътищата на Общността са сред приоритетите на чешкото председателство в транспортния сектор. Това не е изненадващо, тъй като нашата страна се намира точно в средата на континента. Интензивността на движението и свързаните с него опасности са първостепенен приоритет за нас.

Тъй като председателството споделя с Вас тези тревоги и за да подобрим сегашното състояние в краткосрочен план, възнамеряваме да проведем разискване на равнище министри на заседанието на Съвета през пролетта на 2009 г. относно бъдещото развитие в областта на безопасността по пътищата в контекста на подготовката на нов план за действие за безопасност по пътищата. Предвид факта обаче, че Комисията посочи на председателството намерението си да отсрочи датата на приемането на новия план за действие, чешкото председателство счита, че това разискване идва твърде рано.

Пример за конкретни действия по време на нашето председателство в областта на безопасността по пътищата са окончателните преговори между Съвета и Парламента по предложение за регламент относно изискванията за типово одобрение за общата безопасност на моторните превозни средства. Както знаете, председателството и представителите на Парламента успяха да постигнат съгласие по предложението и вчера Европейският парламент прие регламента. Регламентът за обща безопасност изисква задължително инсталиране на системи за електронно регулиране на устойчивостта във всички превозни средства и усъвършенствани системи за аварийно спиране, както и системи за предупреждение при неволно напускане на пътната лента за тежкотоварните превозни средства. Новите технологии значително могат да подобрят сигурността на автомобила и очевидно ще са от полза за безопасността по пътищата, когато бъдат въведени като стандарт в новите превозни средства.

Постигането на съгласие на първо четене ще даде възможност задължителното въвеждане на системи за електронно регулиране на устойчивостта в новите превозни средства да започне от 2011 г., една година по-рано от предвиденото в първоначалното предложение на Комисията. Освен това Съветът току-що започна да разглежда плана за действие на Комисията относно използването на интелигентни транспортни системи (ИТС) в Европа и съответното предложение за директива за установяване на рамката за внедряване на интелигентните транспортни системи в областта на автомобилния транспорт и за взаимодействие с останалите видове транспорт. Целта и на двете е подобряването на безопасността по пътищата чрез използването на информационни и комуникационни технологии в сектора на автомобилния транспорт.

Председателството възнамерява да покани министрите да приемат заключенията на Съвета относно плана за действие на заседанието на Съвета през м. март 2009 г. и общ подход или политическо съгласие по горепосоченото предложение на заседанието на Съвета през м. юни 2009 г. Ролята на ИТС в областта на безопасността по пътищата също ще се обсъжда на неформалната среща на министрите на транспорта, която ще се проведе в края на м. април в град Litoměřice в моята страна.

Интелигентните транспортни системи и приложения като спешните обаждания и системите за свръхбдителност на водача, сигнализирането при превишаване на скоростта и заключващите устройства при установяване на употреба на алкохол, могат значително да допринесат за повишаване на безопасността по пътищата. Само системите за електронно регулиране на устойчивостта и *eCall* могат да спасят до 6 500 живота на година в Европа, ако се използват навсякъде. Предвид значението, което председателството отдава на безопасността по пътищата, то ще разгледа и други предложения по тези въпроси, които Комисията може да представи в скоро време, ако позволи ограниченото време, с което разполагаме до края на м. юни.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Има още един въпрос от Ирландия, този път обаче на нашия език. Според Вас кои са най-важните причини за многото жертви по пътищата? Възнамерява ли чешкото председателство да разработи нов тип съгласуване на различните стандарти в отделните европейски страни във връзка с автомобилите, които са в добро състояние? Също така смятате ли, че следва да се използва нещо повече от технология за намаляването на броя на смъртните случаи по пътищата?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) ЕС не е направил достатъчно, за да намали пътните произшествия. Безопасността по пътищата може да бъде повишена чрез инвестиции в инфраструктурата, подобряване на поведението на участниците в движението и спазване на правилата за движение на пътя.

Европейската комисия представи предложение за директива с трансгранично поле на действие при налагането на глоби за нарушаване на правилата за движение. Европейският парламент гласува в подкрепа на тази идея. На какъв етап са сега нещата и какви са перспективите, които ще одобрява Съветът на Европейския съюз?

Jim Higgins (PPE-DE). – (EN) На първо място, бих искал да попитам Съвета дали е съгласен, че ни трябва конкретни цели за всяка държава-членка във връзка с намаляването на смъртните случаи по пътищата ни.

На второ място, Съветът би ли приел, че трябва да приложим система, при която при нарушение в дадена юрисдикция нарушителят да може да бъде съден в съдилищата на тази юрисдикция, дори и да се е върнал в родната си страна?

На последно място, но не по важност, приветствам информацията на Съвета във връзка със системата *eCall*, но кога тя ще стане задължителна във всички държави-членки? Това е от ключово значение от гледна точка на инцидентите, и особено при такива с едно превозно средство.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Първо, разбирам, че тези проблеми са много важни по време на предизборната кампания, тъй като всеки се интересува от проблема за безопасността по пътищата. Мисля, че трябва да разберем едно нещо: правителствата и особено Европейският съвет не могат да носят отговорност за всеки един живот на пътя. За това основно и най-вече отговорност носят водачите зад волана.

Разбира се, трябва да се насочим към този проблем и пак казвам, че той е сред приоритетите ни, така че трябва да водим разисквания по него. Ето защо го избрахме като една от ключовите теми в дневния ред на неформалната среща на министрите на транспорта в края на м. април и, разбира се, ще предам на моя колега – министъра на транспорта в нашето правителство, колко е важен и за вас този проблем.

Основната тема на тази неформална среща е прилагането на интелигентните транспортни системи (ИТС) в ЕС. Безопасността и сигурността по пътищата несъмнено са една от шестте приоритетни области на действие, които Комисията е набелязала в плана за действие за прилагане на ИТС. Желанието ни е да продължим тези разисквания.

Председател. Въпросите, които поради липса на време са останали без отговор, получават писмен отговор (виж приложението).

– Времето за въпроси приключи.

(Заседанието, прекъснато в 19,10 ч., се възобновява в 21,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа MORGANTINI

Заместник-председател

15. Зелена книга за здравните работници в Европа (разискване)

Председател. – Следващата точка е Зелената книга за здравните работници в Европа.

Androulla Vassiliou, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, радвам се, че мога да направя изявление пред Парламента относно Зелената книга за работната сила в здравния сектор в Европа, приета от Комисията на 10 декември 2008 г.

Тази покана идва в подходящия момент, когато приближаваме края на фазата на консултациите, които ще приключат в края на този месец.

Очевидно расте натискът върху системите на здравеопазването на всички държави-членки поради застаряването на населението, заплахите за здравето, по-високата цена на новите технологии и все по-високите очаквания на пациентите – и всичко това на фона на трудното икономическо положение.

Без висококвалифицирани и мотивирани здравни работници в целия ЕС финансовата устойчивост на здравните системи в Европа ще бъде изложена на заплахата и неравенствата в здравеопазването ще нарастват.

Със застаряването на европейското население застарява и работната сила в здравния сектор и няма достатъчно човешки ресурси, които да постъпват в системата, за да заместят излизашите от нея. Трябва да проучим причините младите хора да не са мотивирани да станат здравни работници.

Това, съчетано с мобилността на здравните работници в и между държавите-членки, създава проблеми с работната сила за повечето здравни системи в Европа.

Очаквам многобройни отзиви за Зелената книга от заинтересованите организации в областта на здравеопазването, които са изразили загриженост по този важен проблем.

Също така очаквам и приноса на членовете на Парламента. Вашите отзиви ще помогнат за работата ни в името на общата ни цел.

Анализът на получените отговори ще ни помогне да разработим стратегии на равнището на ЕС, за да подкрепим държавите-членки при преодоляване на трудностите.

Разискването за работната сила в здравния сектор се различава от проблемите, обхванати от предложението за директива за прилагането на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване.

В действителност това предложение се фокусира върху правилата и условията, които трябва да осигурят достъп при справедливи условия до безопасни и висококачествени здравни услуги за пациентите, които се придвижват в Европа.

Първата цел на проекта на законодателния акт е да отстоява справедливо и последователно правата на пациентите така, както е постановено от Съда на Европейските общности. Той няма за цел да регламентира трансграничното здравно обслужване, свободата на установяване или мобилността на здравните работници.

Все пак, това не означава, че предложението за директива пренебрегва безопасността и качеството на грижите за пациентите, които използват здравни услуги в чужбина, което е неразривно свързано с обстановката, при която се осигуряват здравни грижи от здравните работници.

В този смисъл предложението за директива много ясно определя едно съществено правило, а именно по отношение на трансграничното здравно обслужване – приложими са правилата на страната на местолечение.

Позволете ми също така накратко да спомена и други разпоредби, като тези от член 5 от предложението: държавите-членки се ангажират да определят национални стандарти за качество и безопасност, да ги прилагат ефективно и да ги направят обществено достояние. Доставчиците на здравни услуги следва да представят цялата необходима информация, така че пациентите да направят информиран избор – включително подробни сведения за своята здравна осигуровка или други средства за лична или колективна защита по отношение на професионалната отговорност, която да бъде въведена във всички държави-членки. Пациентите ще могат да подават жалби и да получават защита и обезщетения при нанасяне на сериозна вреда при здравното обслужване.

С този набор от принципи и правила смятам, че проектът на директива определя ясни взаимоотношения между пациентите и доставчиците на здравни услуги с цел предоставяне на достоверна информация, както и безопасни и качествени грижи за европейските граждани, които решават да пътуват за лечение в друга държава-членка.

Нека ви припомня също така, че главно благодарение на колегата ми, члена на Комисията Макрийви, друг законодателен акт регулира взаимното признаване на квалификациите на лекари, медицински сестри, доктори по дентална медицина, акушерки и фармацевти. Имам предвид Директива 2005/36/ЕО, която вече е в сила. Тя предвижда също така конкретни задължения за държавите-членки по отношение на обмена на информация при движение на здравни работници. Информационните потоци се улесняват от използването на Информационната система за вътрешния пазар (IMI), която вече дава възможност за електронен обмен на данни за петте основни професии в здравеопазването. Освен това се предвижда разширяване на Информационната система за вътрешния пазар (IMI), така че да обхване всички регулирани професии.

В заключение, посрещането на предизвикателствата за работната сила в здравния сектор в ЕС, заедно с осигуряването на финансовата устойчивост на системите на здравеопазването, ще бъде една от главните задачи на Европа в следващото десетилетие. Това изисква комплексен подход в политиката, тъй като на практика нито една държава-членка не може сама да намери решение. Решението не може да бъде просто да се привлечат здравни работници от развиващите се страни, където дефицитът е още по-голям.

Във връзка с това Зелената книга дава възможност за обсъждане и по-нататъшно определяне на въпросните проблеми, които да доведат до разработване на съвместни действия, където е целесъобразно. Знам, че имате високи очаквания и аз разчитам на подкрепата ви, за да намерим решения, които да подкрепят безценния принос на здравните работници към живота на всеки един от нас.

Председател. – Г-жо член на Комисията, не се съмнявам, че ще получите много полезни отзиви от членовете на Европейския парламент на Вашия призив за съдействие относно Зелената книга за работната сила в здравния сектор в Европа.

John Bowis, от името на групата PPE-DE. – (EN) Г-жо председател, бих искал да благодаря на члена на Комисията, за това, че пожертва своята вечер, за да се присъедини към нас в тази препълнена зала, както и за това, че ни отправи своето послание. Това е важна Зелена книга и тя следва да постави началото на съществени разисквания в Парламента и извън него.

Тя постави един-два въпроса по време на изказването си, включително защо няма повече лекари и медицински сестри. Ако мога така да се изразя, това е първата част от въпроса. Втората част е защо толкова много напускат системата. Ключът към това ще е да се намерят начини за набиране и задържане на здравни работници. Това особено важи за медицинските сестри, но също така и за лекарите, останалите терапевти и т.н. Смятам, че трябва да обърнем внимание на професионалните структури, които осигуряваме. Трябва да видим как повишенията могат да се разглеждат като потенциал. Трябва да премахнем някои пречки и в между професиите. Трябва да осигурим приятна работна среда. Ще бъде трудно, но тази среда трябва да бъде и удобна. Трябва да осигурим достатъчно изследователски центрове в Европа, за да не губим специалисти в чужбина. Може би, преди всичко, трябва да се вслушаме в тесните специалисти. Много често – зная това от времето, когато бях член на правителството, а вие го знаете като член на Комисията – ние се вслушваме в хората, които ръководят, а не в хората, които са вътре в нещата, като медицинските сестри и лекарите – тези, които работят на място. Може би, ако направим повече за това, политиката ни ще бъде по-правилна.

Разбира се, искам да се позова – както направи членът на Комисията – на изготвения от мен доклад за разглеждане от Парламента за трансграничното здравно обслужване. От самото начало казахме, че са важни две мерки, които не вървят успоредно. Едната, разбира се, беше безопасността на пациентите и ние имаме мярка, която работи добре. Другата обаче изостава. Тази, която засяга здравните специалисти. Ние се нуждаем от здравни специалисти, които да осигуряват тази услуга – тази подкрепа – трансграничното здравно обслужване, така че пациентите да могат да се придвижват безопасно и с доверие. В действителност тук в Страсбург разглеждаме примера на Страсбург, Лиège и Люксембург като концепция за референтна мрежа, която може да бъде много ценна както по отношение на пациентите, така и по отношение на обучението и изследванията.

Членът на Комисията спомена движението на здравните специалисти и трябва да помислим как това да се осъществи на практика, без да се застрашава безопасността на пациентите. Мисля, че това със сигурност включва проблема за езиковите тестове, които не са пречка, но трябва да бъдат един вид защитна мярка за пациентите. Тя също така спомена признаването на квалификациите. Това със сигурност е важно, независимо дали се лекувате в собствената си страна от чуждестранен лекар, или в чужбина ви лекува местен лекар. За някои професии, като например хиропрактиката, в някои страни квалификацията се признава, а в други не. Трябва да помислим как тези допълнителни здравни специалисти да бъдат включени в планове ни.

Също така безопасността на пациентите трябва да бъде осигурена и по отношение на лекарите, които са наказвани или уволнявани – лекари, сестри и здравни специалисти – и в моя доклад приканвам Комисията да вземе мерки за улесняването на този процес. Според мен това е нещо, за което трябва да се замислим по-сериозно.

Членът на Комисията правилно спомена и изтичането на мозъци. Трагично е, че не можем да си осигурим сами здравни специалисти, а отиваме и ги взимаме от страни, които най-малко могат да си го позволят. Ако погледнете цифрите, ще видим, че средно 1 на всеки 4 лекари и 1 на всеки 20 медицински сестри са завършили обучението си в Африка и работят в страните от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР). Това донякъде се дължи на факта, че ние ги „крадем“, и донякъде се дължи на нашите неправителствени

организации, които също ги използват и наемат в дадена страна, като им плащат повече, отколкото биха получавали в собствените си страни. И в резултат на това, те не се връщат повече там.

Всичко това е важно, г-жо член на Комисията. Трябва да помислим за безопасността на здравните специалисти. В програмата ни трябва да включим наранявания от игли и болничните инфекции, както и нападения над персонала. От наскоро проведени разговори с акушерки научихме колко е трудно да се сключи застраховка за обезщетение при изпълнение на професионалните задължения. Това са някои от проблемите, които, надявам се, ще бъдат в центъра на разискванията ни по Зелената книга, която приветстваме.

Jules Maaten, от името на групата ALDE. – (NL) Г-жо председател, бих искал да подкрепя голяма част от току-що казаното от г-н Bowis. Зелената книга, която ни представихте, г-жо член на Комисията, е много полезен документ. Не е нужно да казвам, че очакваме с нетърпение реакции за нея, какъвто е обикновено случаят със Зелените книги. Естествено донякъде те са предвидими, но винаги е полезно да разполагаме с тях, тъй като евентуално могат да бъдат включени в бъдещо законодателство.

Зелената книга е важна предвид въпросите, които засяга. Тя е резултат от противоречията, които възникнаха по направените от г-н Bolkestein предложения, и ние приветстваме факта, че Комисията се справи по този начин, със съответното внимание, чрез Зелена книга и с възможности за разискване, тъй като, според мен, по въпроса съществуват много тревоги. Ето защо не искам да се ограничавам само до темата за здравните работници, тъй като мисля, че ще открием същия страх от неизвестното в европейски мащаб и в други сфери на здравеопазването.

През последните години много мерки бяха предприети в областта на общественото здравеопазване в Европейския съюз както от Вашите предшественици, така и от Вас самата, г-жо член на Комисията; ето защо искам да използвам случая да Ви поздравя за начина, по който успяхте да проведете тази политика в сравнително малкия отрязък от време. Не мислех, че е възможно това да се случи за толкова кратко време и смятам, че всички може да сме горди от начина, по който го постигнахте.

Голяма част от всичко това беше постигнато през последните години, например в областта на лекарствата за деца, въпрос, за който обществеността дори не осъзнава, че е проблемен, но за който предстои да се намери решение в европейски мащаб, тъй като държавите-членки не могат да го решат самостоятелно. Именно тук могат да се използват икономии от мащаба. Според мен това важи и за други области: политиката за тютюна и борбата срещу тютюнопушенето, в която Европейският съюз дава насоки не само за Съюза, а и извън него. И в този смисъл икономии от мащаба са тези, които ще създадат ефективност. Ние също така активно участваме в трансграничното здравно обслужване и защитата на правата на пациентите в Европа, също под зоркото око на докладчика, г-н Bowis, и се надявам, и очаквам, че ще постигнем положителен резултат и в тази област.

Всеки път обаче при обсъждането на всяка тема забелязвате, че не само министрите, но също и колегите ни от националните парламенти не са склонни за допълнително задълбочаване на европейското сътрудничество в областта на здравеопазването. При 27 различни системи в Европейския съюз всички сме убедени, че собственият ни модел на здравеопазване е най-добрият. Всеки, с когото говорите, ще ви убеди, че системата на неговата страна е най-добрата. Това, разбира се, няма как да е така. Не може 27 различни системи да са едновременно най-добрите.

Не е нужно да казвам, че системата във всяка страна е всеотнасно обмислена. При всяка от тях са участвали хора и конкретни интереси. Когато най-накрая нещата се урівновесят, Европейският съюз внезапно излиза с идея, която пък ние смятаме за най-добрата. Много добре разбирам защо това се натъква на съпротива.

Въпреки това в няколко области, а именно икономии от мащаба – например в случая на редките заболявания – може да има ползи за пациентите и за системите. Много са причините ЕС да участва активно в общественото здравеопазване. Приблизително 40 000 пациенти в Европа чакат органи, а всеки ден приблизително десет души от тези списъци умират.

Всяка година злоупотребата с алкохол отнема живота на 1 95 000 души и струва на европейската икономика 125 милиарда EUR. Може би най-добрите решения на този проблем се намират дори не на национално, а на местно равнище. Съществуват обаче европейски тенденции като злоупотребата с алкохол при младите хора. Следва да помислим дали все пак в този аспект можем да намерим по-добро решение на европейско равнище. Все пак, действията ни за справяне с проблема са в рамките на Договора.

Независимо от това, трябва да постигнем по-големи резултати – и в този смисъл е ценна Зелената книга – когато става въпрос за реално свободно движение на здравни услуги. Убеден съм, че ако се изправим пред всички проблеми, тъй като такива съществуват, и намерим решения – например за предотвратяването на медицински

грешки или за засилването на правната сигурност на пациентите, но също така и на здравните работници – те ще бъдат в полза на всички, ако свободното движение се организира по отговорен начин, но стане възможно въпреки всичко.

Ако на европейско равнище не се постигне по-добро сътрудничество в областта на даряването на органи и ефективно сътрудничество в областта на пандемии – въпрос, който винаги повдигам – убеден съм, че ще се изправим пред големи проблеми, ако някога в бъдеще до нас долети грипна епидемия от Тайланд. Всъщност, в тези случаи Комисията следва да може да вземе кризисни мерки в рамките на 24 часа.

На последно място, член 152 според мен не е на нужното ниво, ако се наложи да организираме ефективни европейски действия в бъдеще. Ако трябва да помислим за изменения в Договора в някакъв момент в далечното бъдеще, според мен следва да обмислим разширяването на правното основание за общественото здраве в един нов Договор.

Bart Staes, *от името на групата Verts/ALE*. – (NL) Г-жо председател, бих искал да се присъединя към поздравленията на г-н Bowis и г-н Maaten към члена на Комисията за представената от нея Зелена книга, която според мен не идва нито ден, нито дори час по-рано, отколкото трябва. Членът на Комисията каза, че засилващото се застаряване на населението ще създаде допълнителен натиск върху системите на здравеопазването, но главно и върху здравните работници. Всъщност всеки, който отдели време да чуе хората, които работят в сектора, ще разбере, че общите условия на работа са изключително трудни, и физически, а често и психически.

Работата в този сектор изисква много усилия от работещите в него и често този труд не е достатъчно добре заплатен. Ето защо не е изненадващо, че текучеството на персонала в сектора е толкова голямо. Факт е също така, че много често договорите в него не са сигурни, което кара много хора да напускат сектора преждевременно. Затова според мен Съюзът трябва да се занимае с някои неща в политиката си: устойчива заетост, добра работна среда, безопасна работа, да няма изтичане на мозъци, достоен труд.

Членът на Комисията с право спомена директивата, върху която в момента работи г-н Bowis – директивата относно трансграничното здравно обслужване. При контактите ми с хората в сектора обаче те често изтъкват връзката между работата им като здравни работници и директивата за работното време. В директивата за работното време за определяне на продължителността се използват по-скоро договори, а не хора.

Открих, че полски лекари, които работят в полски болници по нормални договори през седмицата, пътуват до Обединеното кралство през уикенда за 48-часова смяна там. Това е просто нечувано. Трябва да вземем предвид тези неща, особено в директивата за работното време. Ето защо се надявам, че тази тема също ще бъде засегната при обсъждането на Зелената книга.

Konstantinos Droutsas, *от името на групата GUE/NGL*. – (EL) Г-жо председател, Зелената книга за работната сила в здравния сектор в Европа разкрива планове на капитала и на Европейския съюз за приватизация на здравето и благоденствието, с болезнени последици за работещите и семействата на обикновените хора в здравния сектор.

Промените са част от по-общите действия срещу традициите в социалното осигуряване и социалните услуги, които се насърчават във всички държави на Европейския съюз с активната подкрепа и съучастие на левоцентристките и десноцентристките сили, които се отнасят към здравето като към стока, източник на печалба за капитала, а към пациентите и семействата им – като към клиенти.

Главната цел е да се разшири дейността на капитала и да се изгради система, в която здравните услуги в публичния сектор се извършват според критерии от частния сектор, в конкуренция с частния сектор.

Първите жертви на тази комерсиализирана система на здравеопазване са именно хората, които работят в него. Десет процента от здравните работници в Европейския съюз често работят при недопустими условия, които са опасни за пациентите. Постоянното неспазване на работното време е по-скоро правило, отколкото изключение. Заплащането, което получават, поне в публичния сектор, намалява, както и ефективността им поради избора, който съществува, на частни застрахователни дружества. Централната тема в Зелената книга е мобилността на работниците и прилагането на правилата от директивата Bolkestein в здравния сектор.

Здравето е социална ценност, а не стока за търгуване. Здравните работници предоставят социална услуга и не са средство за генериране на печалба. Само с борба здравните работници ще могат да осигурят висок стандарт на безплатни услуги, осигурявани само от държавата, далеч от частния бизнес.

Kathy Sinnott, *от името на групата IND/DEM.* – (EN) Г-жо председател, повече хора работят в здравния, отколкото във всеки друг сектор. Групите здравни работници, за които веднага се сещаме, са лекарите, медицинските сестри, фармацевтите и докторите по дентална медицина, подпомагани от рентгенолози, лаборанти, изследователи, терапевти, биохимици и цяла армия от администратори и персонал, благодарение на които функционират здравните услуги.

Има и втора група работещи в сектора: билколечители, хиропрактици, остеопати, хомеопати и диетолози, които прилагат по-близки до природата подходи към здравето.

На последно място идват лицата, които полагат грижи в семейството си, най-голямата и единствена група здравни работници, които ден и нощ работят без заплащане в сферата на здравеопазването.

Връщайки се към първата група в доклада, Комисията изразява загриженост, че броят на работещите в главния сектор на здравеопазването не е достатъчен, за да отговори на нуждите на нарастващото търсене. По-нататък Комисията набляга на нуждата да се привлекат млади хора, които да избират тези професии. В някои страни обаче не това е проблемът.

Миналия месец в Ирландия 3 500 младежи са кандидатствали с надеждата да се преборят за едно от няколкостотин места в няколко медицински учебни заведения. Също така има много повече млади хора, които кандидатстват за медицински сестри, терапевти и др., отколкото университетите ни искат да обучат.

Г-жо член на Комисията, проблемът не е в привличането на млади хора. А в това, да им се даде възможност да бъдат обучени. Учениците ни в средното училище се подготвят да кандидатстват медицина, но за съжаление, това не може да се постигне чрез система за определяне на бройките, която не се съобразява с търсенето, което води до сериозен недостиг на квалифицирани специалисти.

Знам, че има несъответствие между обучение и търсене и в други европейски страни. Предполагам, че ако се работи за привличане на млади хора към тази професия, те само ще се разочароват, докато не им дадем шанс да придобият тези умения.

Като не се дава възможност за обучение и оттам се стига до изкуствен дефицит, след това се налага да се внася персонал от трети страни – дори от най-бедните – като оставяме собствените им народи без медицинска помощ и като предизвикваме изтичане на мозъци.

Втората група здравни специалисти, за които споменах, като билколечителите, за съжаление, въобще не са споменати в доклада. Това означава, че не признаваме ценния им принос към здравето на европейците и че сме глухи за желанията на много европейци, които търсят тяхната помощ.

Този сектор е много важен. Очевидните опити на Комисията за елиминирането му с директиви, като Директивата за добавките от минерали и витамини, още повече допринасят за увеличаването на бездната между политиката на ЕС и всекидневния избор, който правят хората за своето здраве.

Накрая, бих искала да спомена третата, най-голяма и единствена група от здравни работници – лицата, които полагат грижи в семействата си. Те са тези, които се грижат за зависимите възрастни хора и хората с увреждания. С всеки изминал ден те са ни все по-нужни. Със застаряването в Европа и с увеличаването на броя на хората с увреждания не можем да ги възприемаме като паденост. Единственият начин, за да запазим тези изключително важни хора, които полагат грижи, е като ги подкрепим в работата им.

Накрая, работната сила в здравния сектор е по-важна от всякога. Комисията с основание казва, че съществуват нови и отново появяващи се заплахи за здравето, като например заразните болести. Освен това Комисията трябва да вземе внимателно предвид увеличаването на хроничните заболявания, свързани с дисфункция на имунната система, например астма, алергия, множествена склероза, аутизъм, диабет, епилепсия, фибромиалгия и много други.

Бих препоръчала на Комисията да проучи всяко едно от тези заболявания, случаите на които се увеличават, и да се опита да разбере причините за епидемиите, тъй като безконтролното увеличаване на случаите и фактът, че все повече хора биват засегнати, води до мъчителни и несигурни последици.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, приветствам Зелената книга на Комисията и целта за извеждане на преден план на проблемите, свързани с работната сила в здравния сектор в ЕС, както и набелязването на предизвикателствата и какви действия могат да се предприемат.

Искам обаче да използвам случая, за да подчертая един аспект от Зелената книга, а именно обучението на здравните работници. По моя инициатива е в процес на изготвяне писмена декларация 0095/2008 по този

въпрос. Твърдо подкрепям идеята, че е важно да се разработят курсове за обучение по комуникация за здравните работници, за да се представя цялостна и пълна информация на пациентите. Способността на пациентите да разберат здравните и медицинските проблеми и насоки до голяма степен зависи от това, дали до тях е достигнала ясна информация. Въпреки разнообразните инициативи за подобряване на качеството и наличието на здравна информация, проучванията сочат, че пациентите искат повече информация от тази, която получават към момента, и че здравните специалисти надценяват информацията, която се предоставя.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Г-жо председател, недостигът на здравен персонал е всеобщо явление. Това обаче се усеща най-силно в „задния ни двор“. Липсата на специализирана медицинска помощ, липсата на клиничен опит в някои специалности и на конкретни медицински услуги кара хората да търсят медицинска помощ в други страни.

Ето защо е важно да се регулират принципите на трансграничното медицинско обслужване. Пациентът има право да знае стандарта на обслужването в дадени медицински центрове, как се финансира това обслужване, колко ще плати здравната система в страната на пациента за лечението или рехабилитацията му и колко ще трябва да плати самият пациент. Сериозна е необходимостта от директива в тази насока.

Следващият въпрос се отнася до квалификацията на медицинския персонал, включително и помощ с езикови курсове, които да улеснят мобилността. Мисля, че предложението за създаване на референтна мрежа за здравния персонал е целесъобразно. Г-жо член на Комисията, благодаря Ви за представената Зелена книга.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, насърчаването на устойчива работна сила в здравния сектор в цяла Европа е от ключово значение за продължаване на процеса на подобряване на здравните услуги и центрове в 27-те държави-членки.

Европа е изправена пред редица предизвикателства при поддържането и подобряването на здравното обслужване. Демографията на държавите-членки създава важен проблем за здравните работници поради застаряването на населението в Европа и увеличаването на продължителността на живота с 2,5 години на всеки десет години. Застаряването на населението оказва все по-голям натиск върху работната сила, а оттам върху здравните работници. За да се задържи квалифицирана работна сила, предвид пенсиониращите се в сектора, трябва да се гарантира, че има достатъчно новонаети млади специалисти, които да заместят онези, които се пенсионираат.

Значението на подобрени научни изследвания в европейското здравеопазване и на информация е изключително голямо. В момента липсват актуализирани и сравними данни и информация сред държавите-членки по няколко ключови здравни проблема, сред които обучението и наемането на работниците, възрастта, пола и движението на здравни специалисти в международен мащаб. Наличието на информация в цяла Европа е изключително важно за планирането и осигуряването на здравни работници в бъдеще, както и за всички здравни органи.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Г-жо председател, изключително в наш интерес е да гарантираме, че системата на здравеопазването ни работи по-възможно най-ефективен начин. Необходимо е следователно, съгласно насоките от Зелената книга да повишим квалификацията на медицинския персонал и да осигурим приятни и подходящи условия на труд за медицинския персонал. Не може да позволяваме лекарите да дежурят прекалено дълго.

Бих искал да привлека вниманието ви и върху въпроса за насърчаване на опазването на здравето. Популяризирането на здравословен начин на живот е добра профилактика, която може да предотврати различни заболявания и болестни състояния. Ето защо, тъй като профилактиката е за предпочитане пред лечението, следва да бъдат подкрепени всякакви видове реклами и кампании, свързани с насърчаване на опазването на здравето. Нека не забравяме, че инвестирането във всякакви методи на иновативно лечение, клиничното оборудване и нови технологии означава инвестиране в нас самите.

Androulla Vassiliou, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, бих искала да благодаря на ораторите за ценния им принос. Вашите думи могат да бъдат от голяма полза, тъй като бяха споменати някои важни аспекти.

Сред тях е например въпросът как можем да създадем правилната работна среда за здравните работници, за да не напускат родните си страни и също така как можем да се справим със сериозния проблем с изтичането на мозъци.

Миналата седмица бях в Либерия и с изумление чух, че при население от 3 милиона, те имат само 1 50 лекари. Останалите им лекари са в Съединените американски щати. Това е много голям проблем – не само за страните от Третия свят, но също и за Европейския съюз, поради големия мащаб на изтичане на мозъци от изток на

запад. Трябва да помислим по какъв начин евентуално можем да насърчим здравните работници и здравните специалисти да останат в родните си държави. За тази цел трябва да им създадем по-добри условия на труд.

Официалното здравеопазване не може да се разглежда, без да се вземат предвид нуждата от и капацитетът на непрофесионалните грижи, които ние наистина „помирряваме“ в Зелената книга.

Г-жа Sinnott повдигна важния въпрос за това, как да се осигурят възможности за обучение на по-голям брой хора и да се предложат повече възможности за обучение. Това е другата страна на монетата. От една страна, искаме да имаме повече здравни работници, но от друга – нямаме капацитет да ги обучим. Това са все важни въпроси, на които трябва да можем да отговорим и да намерим решение, след като се запознаем с всички важни забележки от вас и от останалите заинтересовани страни във връзка със Зелената книга. Надяваме се, че в края на процеса ще намерим решения на проблема, преди преодоляването му наистина да стане невъзможно.

Председател. – Разискването приключи.

16. Пети световен форум по въпросите на водата, който ще се проведе от 16 до 22 март 2009 г. в Истанбул (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването по въпроса, изискващ усетен отговор, от г-н Borrell Fontelles – от името на комисията по развитие, към Комисията, относно Петия световен форум по въпросите на водата, който ще се проведе от 16 до 22 март 2009 г. в Истанбул (О-0026/2009 – В6-0015/2009).

Pierre Schapira, автор. – (FR) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, след няколко дни делегация от Парламента ще пътува до Истанбул, за да вземе участие в Петия световен форум по въпросите на водата, събитие, което ще събере на едно място заинтересованите страни по въпросите на водата от целия свят: агенции на ООН, банки за развитие, държави, професионални организации, неправителствени организации и местни органи.

Сега, когато водата става все по-рядък ресурс и темпът на изменението на климата ни кара да очакваме все повече и повече конфликти във връзка с достъпа до водата, исках да се подготвя за тази среща, като представя добър текст за гласуване в нашата институция, за да се поставят основите за европейските действия в тази област.

Както знаете, положението е сериозно. Недостигът на вода вече засяга и територии извън обичайно безводните области. Достъпът до водата, качеството на която постоянно се влошава, се е превърнал в тревога за всички нас. Цифрите на ООН говорят сами по себе си. Един милиард души нямат достъп до безопасна питейна вода; два и половина милиарда души нямат достъп до хигиенни условия; пет хиляди деца под шестгодишна възраст ежедневно умират от болести, поради липсата на чиста питейна вода или на хигиенни условия, или заради лошото им качество.

Скандалното е, че първите жертви винаги са най-бедните. Достъпът до вода, който ще бъде едно от главните предизвикателства през идните години, може да забави още повече постигането на Целите на хилядолетието за развитие. Следващият световен форум по въпросите на водата ще даде възможност да се намерят съвместни решения, с които да се отговори на това огромно предизвикателство.

Първият приоритет, на който ще наблегна, е, че водата е общо благо за човечеството би трябвало да бъде универсално право. Този първи параграф от предложението за резолюция е от ключово значение, тъй като политиките, които прилагаме, зависят от него. Не трябва да забравяме основния принцип, т.е. да кажем „не“ на това, водата да се превърне в стока, тъй като, за съжаление, отлично познаваме пагубните последици от това.

Докладът от Програмата за развитие на ООН (ПРООН) от 2006 г. разкрива явна несправедливост. Липсата на водоразпределителни мрежи често води до недостиг на безопасна питейна вода за голяма част от хората в неравностойно положение. В резултат на това милиони хора трябва да прибягват до неофициални източници, които, поради многото посредници, определят пет или десет пъти по-високи цени.

Борим се за достъп до безопасна питейна вода и хигиенни условия за всички. Това означава, че водата трябва да остане под обществен контрол, което е в интерес на всички. Политиките ни следва да се ръководят от този принцип и се радвам, че резолюцията се позовава на него.

Публичната намеса може да реши проблема с достъпа. Ценообразуваща система, която е справедлива и устойчива за всички, ще бъде по-евтина за бедните хора, вместо да прибягват до неофициалния сектор, и в същото време ще даде възможност за инвестиции в необходимата инфраструктура.

Тази цел може да се постигне само с общите усилия на всички нас. Ето защо обществената помощ за развитие трябва да се използва заедно с ресурсите на местните органи, банкови заеми, частни капитали и иновативни партньорства.

Особено бих искал да наблегна на значението на финансирането, базирано на солидарност, което във Франция е възможно съгласно закона Oudin. Този закон дава възможност на местните органи да събират един цент на кубически метър от сметките на потребителите на вода, с който да финансират международни действия за сътрудничество, изключително свързани с водата.

Готова ли е Комисията, г-жо член на Комисията, да насърчи подобен вид инструмент? Такова развитие трябва да се провежда в интерес на общественото благо и поради това се радвам, че текстът на резолюцията подчертава, че публично-частните партньорства трябва да бъдат стриктно определяни и регламентирани.

От последния форум по въпросите на водата ролята на местните органи се признава от всички заинтересовани страни, сред които са и членовете на Парламента и министрите. Следващият форум в Истанбул ще направи две важни стъпки: подписването на споразумение от местните органи по въпросите на водата и организирането на два дни, изцяло посветени на ролята на местните органи.

Подготвена ли сте, г-жо член на Комисията, да приложите голямото количество натрупан опит и човешките и финансови ресурси на местните органи, за да насърчите партньорството между севера и юга? С успешния си опит и технически умения градовете на север искат да помогнат на своите партньори в развиващия се свят.

Накрая, днес ООН публикува доклад по въпросите за водата, в който са изложени няколко страшни прогнози за бъдещето. Под двойния натиск, от една страна, на демографския растеж, и, от друга страна, на изменението на климата, кризата с водата се влошава поради неадекватните действия на политиките. Макар и водата да е приоритет във всички политики за развитие, само 6 % от международната помощ е предназначена за нея.

Ето защо искам Европа, нашият Парламент и Комисията да изпратят силно послание към хората на юг, тъй като не може да продължава да има такова неравенство по отношение на достъпа до водата.

Председател. – Бих искала да направя кратък личен коментар. Искрено се надявам водата да не престане да бъде общо благо и че ще бъде право за всички.

Androulla Vassiliou, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, на първо място бих искала да се извиня от името на колегата ми Луи Мишел, че не може да присъства лично, тъй като е в Конго. Въпреки това с удоволствие ще говоря по тази точка, тъй като тя е много важна.

Комисията изразява пълното си съгласие, че по въпросите на водата и хигиенните условия се взема решение на местно равнище, от местното самоуправление, общините и общностите. Трябва да признаем обаче, че съществуват слабости в взаимодействието между тези равнища, което е най-забележимо в по-слабо развитите страни, където осигуряването на базови услуги не е голям приоритет.

Миналата година Европейските дни на развитието тук, в Страсбург, бяха насочени към ролята на местните органи, които са в центъра на осигуряването на основните услуги, както и към значението на местното самоуправление и участието на гражданите. Това е въпрос с първостепенно значение в сектора на водата и Комисията, чрез своите инструменти, работи за по-голяма подкрепа на местните органи и укрепването на партньорството между местните участници от севера и юга.

На равнището на ЕС европейската политика по въпросите на водата също е основана на принципа на доброто управление, като насърчава включването и участието на гражданите, местните общности, неправителствени организации и заинтересованите страни. Позицията е отразена не само в рамковата директива за водата, но също така и в инициативи, като инициативата на ЕС за водата, началото на която е поставено на световната среща на върха за устойчивото развитие в Йоханесбург, една от целите на които е засилване на ролята на местните участници.

В Африка, където все още не са предприети действия за осъществяването на Целите на хилядолетието за развитие, трябва да се увеличат инвестициите и Комисията е изразила политически ангажимент чрез създаване на финансов механизъм.

Фондът за водата на стойност половин милиард евро, мобилизира два пъти по-голяма сума чрез съфинансиране на многобройни програми за подобряване на положението с водата и хигиенните условия за милиони хора. Той също така подобри управлението на водата в страните от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн (АКТБ). Фокусирането му върху участието на местни субекти беше една от добавените стойности на този фонд.

ЕС ще бъде представен на равнище министри на Световния форум по въпросите за водата от настоящото чешко председателство. Изявлението, което се подготвя, се позовава на нуждата от правилно управление чрез развитие на капацитета и институционална реформа на всички равнища.

Политиката на Комисията, одобрена през 2002 г., насърчава интегрираното управление на водните ресурси в развиващите се страни. Именно в тази рамка трябва да се разгледат различните начини на употреба на водата – за питейни нужди, за хигиенни нужди, за напояване и др. – за да се постигне оптимално разпределение на ползите между всички потребители.

Освен това най-добрите практики от различния опит със зелени пояси около големите градове, особено в Африка, в момента се анализират в контекста на инициативата за зелена стена за Сахара като част от проучването за осъществимост, подкрепено от Европейската комисия. Ще се обмисли по-нататъшна подкрепа на тази инициатива в рамките на партньорството Африка-ЕС в областта на изменението на изменението на климата.

Радвам се да съобщя, че Фондът за водата ще продължи като част от 10-ия Европейски фонд за развитие (ЕФР) и че за тази цел са заделени 200 милиона EUR. Държавите-членки са приканени да участват с допълнително финансиране.

Стратегията на Комисията се основава на интегрирана рамка за сътрудничество с партньорските правителства, държавите-членки на ЕС и всички заинтересовани страни.

Фондът за водата допълва националните програми, тъй като дава възможност да се работи с децентрализирани участници и да се разработват новаторски решения. Текущата подготовка на Фонда за водата към 10-ия ЕФР определя по-конкретно потенциала на публичните водоразпределителни дружества, които осигуряват над 90 % от водата и хигиенните услуги като цяло.

Следователно публично-публичните партньорства потенциално са икономически целесъобразен механизъм по отношение на насърчаването на съответния принцип за „добро управление“ във водния сектор в страните от АКТБ, с евентуално дългосрочни и устойчиви последици за институционалните и организационни промени. Подобни партньорства „за побратимяване“ – например чрез техническа помощ или обучение – могат да станат ефективни начини за насърчаване на принципите на доброто управление във водния сектор в страните от АКТБ.

В заключение искам да потвърдя, че ефективността на помощта и разделението на труда се обсъждат със съответните партньори в рамките на механизмите на инициативата на ЕС за водата. Начертан е план за помощта на ЕС за развитие във водния сектор с цел подобряване на текущия диалог. Въпросът с предоставянето на помощ за „сирачите“ е важен във водния сектор и Комисията възнамерява да го вземе предвид за концепцията на новия Фонд за водата в рамките на 10-ия ЕФР.

José Ribeiro e Castro, *от името на групата PPE-DE.* – (PT) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, бих искал да повтора думите, казани в тази зала преди няколко години на 13 март 2006 г. от г-жа Eija-Riitta Korhola. Тогава тя описа положението във връзка с достъпа до чиста вода по следния начин: „Цифрите са тревожни: 3 900 деца умират всеки ден поради липса на чиста вода. Една пета от световното население, тоест около 1,1 милиарда души, страдат от недостиг на чиста вода. Междувременно повече от 40 % нямат достъп до чиста вода и канализация“.

Изминаха три години от нейното изказване и какво се случи? Струва ми, че като цяло ситуацията е обезпокоително абсолютно същата, което няма как да не ни тревожи. Сега сме изправени пред сериозна криза по отношение на хигиенните услуги, която засяга всички нас. Подчертавам, че проблемът засяга предимно най-бедните и най-слабо развитите региони в света, на първо място държавите от Африка на юг от Сахара. Тази област все още е най-засегната от лошото качество на водата, особено селските райони и бедните квартали около големите градове. Машабът на проблема е огромен. Тук имам една брошура на УНИЦЕФ от 2001 г. В основни линии написаното в нея продължава да важи и до днес и е поразително. Какво пише? Пише, че тези един милиард души на практика са разпръснати из целия свят. Тези един милиард души нямат достъп до чиста вода: 4 % в Близкия изток и Северна Африка, 4 % в Централна и Източна Европа, 19 % в Южна Азия, 25 % в държавите от Африка на юг от Сахара, и 42 % в Източна Африка и Тихия океан. Ако разгледаме цифрите във всеки от тези райони, най-крещящи са тези в Източна Африка и Тихия океан и в държавите в Африка на

юг от Сахара, където 24 % и 43 % съответно от населението в зората на XXI век продължава да няма достъп до чиста и безопасна вода.

Важно е да си припомним усложненията за здравето, понякога фатални, причинени от липсата на вода, и как това влияе на развитието и напредъка на населението, лишено от това основно благо по отношение както на количеството, така и на качеството, както и конфликтите по границите, породени от проблемите с достъпа до вода и как тези рискове все повече се задълбочават, ако не се предприемат мерки за предотвратяването им.

Европейският съюз, като истински активен участник в усилията, които се полагат в целия свят за преодоляването на проблема, не може да има извинения да не участва в така важните разисквания по темата. Приветствам докладите на члена на Комисията в залата. Приветствам също така провеждането на Петия световен форум по въпросите на водата и европейското участие в него. Този форум е още една възможност за всички основни участници да разискват темата обективно и да подготвят ясен подход към проблема. Не мога да направя друго освен да подкрепя усилията им, както направи и цялата комисия по развитие, в смисъл на насърчаване на субсидиарността. Освен това, тъй като много от отговорностите в това отношение се поемат на местно равнище, подкрепям и останалите тревоги на нашата комисия. Госпожи и господа, водата е основно благо за живота, живота на всекиго от нас и живота на човечеството.

Inés Ayala Sender, *от името на групата PSE*. – (ES) Г-жо председател, като цяло се радвам, че Петият световен форум по въпросите на водата ще се проведе в Истанбул и най-вече, че Европейският съюз ще участва със своя делегация от Комисията и от Европейския парламент. Разбирам също така и подкрепям нуждата да се подпомагат местните публични органи в опитите им да установят демократични, ангажиращи чрез участие системи и да подобрят или приложат нововъведения в управлението на водата, както и да се подкрепи процеса на децентрализиране.

Първата и основна цел на всички тези действия е да бъде защитено основното право на вода и канализация, но разбира се, то трябва да е част от строга рамка за придържане към устойчивото развитие, което в Европейския съюз е заложено като отправна точка в Рамковата директива за водата, а Целите на Хилядолетието за развитие са основата за развитие.

Трябва да кажа, че всичко това – аз ще го представя утре като изменение, което се надявам Парламентът да приеме – беше разисквано миналата есен на Международното изложение в Сарагоса през 2008 г., където за първи път Европейският парламент участва на равни начала с Комисията. На изложението над 2 000 експерти в Трибуната за водата и неправителствени организации във форума, наречен Агора, както и делегациите на Комисията и на Парламента, разискаха надълго и нашироко интересни и креативни предложения за управлението на водата.

Те бяха обединени в Хартата от Сарагоса от 2008 г., приета на 14 септември 2008 г., която съдържа 17 точки, някои от които бих искала да изтъкна. Хартата гласи, че:

- достъпът до питейна вода и канализация е човешко право и трябва да се гарантира от всички публични органи;
- достъпът до вода има огромно влияние върху развитието;
- прогнозите показват, че изменението на климата може да промени наличието и потребността от вода на цялата планета;
- устойчивото производство на храна е пряко свързано с ефективното използване на водата;
- речните басейни са най-подходящата среда за овладяване на водата и правилното им управление дава възможност да се решат конфликтите между страни, региони и потребители; и накрая,
- публичните органи трябва да предприемат инициатива за насърчаване на законодателство и разпоредби, с които да се гарантира достъп до вода за всички.

Призовавам члена на Комисията да вземе предвид заключенията от Хартата от Сарагоса, при изготвянето на която участвахме и ние като представители на Комисията и на Парламента, заедно с експерти, неправителствени организации и асоциации и на практика разискването там се яви като подготвително за Петия световен форум по въпросите на водата в Истанбул.

Считам, че е важно заключенията от Хартата и от Трибуната за водата да се включат в материалите за европейското обсъждане и разискване, които ние от името на Европейския съюз ще представим в павилиона на международното изложение.

Roberto Musacchio, *от името на групата GUE/NGL*. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, преди две години проведохме разискване тук в залата и приехме строга резолюция за водата по повод Четвъртия световен форум, проведен в град Мексико. Тогава написохме, че водата трябва да се счита за човешко право и че трябва да се разработят активни политики за неговото прилагане чрез различни форми на публично-частно партньорство, като фокусът се поставя по-конкретно върху местните общности.

За съжаление, тази резолюция не беше подкрепена от Европейската комисия, която присъстваше в Мексико – припомням това на члена на Комисията – въпреки че беше радушно приета от много страни, особено от Латинска Америка. Характерът на такъв тип форум, а именно по-скоро на частна структура, надделя. Сега имаме шанс да изпратим парламентарна делегация в Истанбул и ще бъде добре присъствието ни там да бъде подкрепено също от една такава силна резолюция като тази от 2006 г.: все още има време до форума и затова внасям тези изменения.

Трябва да достигнем повратна точка по темата за водата. Ужасните статистически данни за недостига на вода са добре познати и ще се влошават поради изменението на климата. Всъщност, необходими са нови действия именно по отношение на изменението на климата. Изменението на климата още повече затруднява достъпа до вода и обратно, трудният достъп до вода влошава изменението на климата. И така, подобно на темата за правата и тази за публично-частното партньорство, трябва да помислим и за изграждане на силна връзка с Протокола от Киото. Най-активният участник по въпросите за водата трябва да бъде ООН. Управлението на водата в световен мащаб може да се възложи на специална структура на ООН, като бъде извадено от обхвата на частните интереси, които все още присъстват на настоящия форум. Така ще се насърчи връзката с важните конвенции за изменението на климата и опустиняването, които формират част от рамката на ООН.

След това, разбира се, ще е необходимо и съответното финансиране. Средствата могат да бъдат заделени от общите данъци и такси, налагани например върху минералната вода, която – бих искал да подчертая пред колегите – дори тук в Парламента използваме прекомерно. Трябва да се противопоставим на приватизирането на водата: тогава достъпът до този жизненоважен ресурс от право ще се превърне в стока. Цялата европейска история ни учи, че обществото е гарантирало правото на вода в домовете ни, което обаче не е така на други континенти, където частният сектор има все по-голямо участие в това отношение.

Това са практически въпроси, но те имат и огромно морално значение. Неслучайно и неведнъж правото на вода е защитавано от широко разпространени и светски, и религиозни движения и личности. Наскоро и много пъти през последните няколко години залата на Европейския парламент беше предоставяна – и много добре, за което благодаря на председателите – за провеждането на важни срещи на световни активистки организации. На последната беше издигната идея за приемане на реален протокол за правото на вода, който, убеден съм, всички следва да подкрепим.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Г-жо председател, мнозинството от нас има свободен и безплатен достъп до вода. Всекидневно използваме огромни количества вода. Уместно е да припомним обаче, че според оценките на Световната здравна организация една шеста от населението на Земята, тоест над един милиард души, нямат достъп до вода за посрещане на основните си минимални хигиенни нужди. Това означава, че в цивилизацията на XXI век милиони хора страдат от жажда и умират в резултат на заболявания, причинени от замърсена питейна вода. Наскоро посетих Лагос, най-големия град в Африка, където едва 1 % от хората имат достъп до течаща вода.

Статистиката е потресаваща, но при все това проблемът с водата не заема първите страници на вестниците, не предизвиква всеобщ интерес в медиите, не се обсъжда и по него не се спори, както е случаят например със СПИН, борбата с маларията и глобалното затопляне. Със сигурност това се дължи на факта, че проблемът засяга само 2 % от европейците, докато в Африка са засегнати 27 % от хората. Изчислено е, че само в Африка всяка година умират повече хора от заболявания, причинени от замърсена питейна вода, отколкото от СПИН и малария взети заедно.

Ето защо може да направим извод, че след като липсата на достъп до питейна вода не води до зрелищна смърт, то не си заслужава чак толкова да се говори за това в медиите и този проблем не предизвиква всеобщ интерес като едно бедствие, каквото е например земетресение, цунами, наводнение или въоръжени сблъсъци. Както обаче вече каза г-н Ribeiro e Castro, цифрите сочат, че средно всеки ден умират 6 000 деца от болести поради недостиг на вода. Това означава, че на всеки 15 секунди умира едно дете. Можете ли да си представите как щеше да реагира и откликне светът, как щеше да се мобилизира и да предприеме решителни действия, ако това се случваше в Европа, а не в държавите в Африка на юг от Сахара или в Азия?

Следователно проблемът с достъпа до вода не е проблем само на развиващите се страни, а и на развитите страни. Всеобщият достъп до питейна вода е съществено условие за развитието на страните и за борбата с

бедността. Ако тази нужда не може да бъде задоволена, то какво да говорим за по-добро здравеопазване или за развитие на образованието. Ако не се гарантира вода за нуждите на земеделието или промишлеността, цели общества са осъдени да се борят за всекидневното си съществуване. Така се раждат въоръжените сблъсъци, миграцията и дестабилизацията. С други думи, това пречи на развитието и засилва неравенствата в степента на развитие.

Политиците също ще присъстват на форума, който разискваме. Те ще обсъждат важни теми от деня. Един от тези въпроси е положението в Дарфур, където президентът ал Башир прогонва организации, една от дейностите на които е да осигуряват достъп до вода на хората от Дарфур. Това ще бъде и възможност президентът ал Башир да бъде убеден, че трябва да разреши на международните организации да доставят вода на хората от Дарфур.

Giulietto Chiesa (PSE). – (ИТ) Г-жо председател, госпожи и господа, и аз като г-н Musacchio, искам да ви припомня, че през февруари Парламентът, заедно със Световния политически форум на Михаил Горбачов, беше домакин на конференция с многозначителното заглавие: „Помиряване с водата“, конференция, на която се подписа Меморандум за световен протокол относно водата, който заслужава внимание, и освен това е подкрепен от всички главни политически групи в Парламента, но който изглежда е бил пренебрегнат от комисията по развитие, която е изготвила този документ.

Не мисля, че това е било случайно: текстът, който разискваме днес, всъщност е смътен и неясен по всички ключови моменти, които ще бъдат в дневния ред в Истанбул. Например водата като общо човешко право. Ако е право – и абсурдно е да го отречем – тогава тя не може да бъде и стока. Едно право не се купува или продава в свободните общества. Правото се купува само в робските общества. Съвсем наясно сме обаче, че големите частни интереси искат да завладеят това право. Какво ще каже Европа в Истанбул? Кой, както се казва в съображение Й, има нужда от увеличаване на финансовия приоритет на водата? Това е прост пример за двусмислена формулировка. Освен това държавата, или публичната собственост, е единственият участник по отношение на политиката за водата? Или както се казва в параграф 12 от резолюцията е „основният участник“? Какво точно означава тази фраза? В останалата част тя противоречи на параграф 2 от същия документ, където правилно пише, че водата е „обществено благо“, което следва да бъде „под обществен контрол“.

Накратко, намираме се в обща криза в модела на обществото ни за развитие, докато продължаваме да се придържаме към идеята за пазара, който завзема природата, за да печели от нея. На последно място, има още един слаб момент: документът не съдържа предложение за организацията на управление на водата на световно равнище. Горепосоченият меморандум все пак набелязва предложение за световна агенция, което е повторено в едно от измененията, които аз ще подкрепя с моя глас.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Г-жо председател, Петият световен форум по въпросите на водата е събитие, на което следва да се гледа като на възможност да се разработят системи за публично управление на водата, което да е ефективно, прозрачно, регламентирано и да се придържа към целите на устойчивото развитие за посрещане на нуждите на обществото. Тук местните органи ще имат специална роля и специални задачи. Освен това продоволствената криза показва нуждата от разработване на нови техники, като например за напояване на земеделски райони. Същевременно, важно е да се гарантира, че се използват естествени торове или торове, които веднага се разграждат в почвата и не преминават в подпочвените води.

На последно място, какви действия възнамерява да предприеме Комисията по изразената от Европейския парламент воля в резолюцията му от 15 март за Четвъртия световен форум по въпросите на водата, относно подкрепата и начините за съвместно финансиране на управлението на водата? Проблемът с водата е най-важното предизвикателство пред света и пред Европа.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (ИТ) Г-жо председател, госпожи и господа, колегите ми са прави, че цифрите са тревожни и будят сериозен размисъл. На много, на прекалено много хора в света все още не им е признато основното право на вода. През последните години нормативната уредба в тази област беше значително разширена. В Истанбул все пак бих искал да се обърне внимание на необходимостта от рационализиране на многото международни структури, които участват в управлението, ръководенето и контрола на световната динамика във връзка с водата, дейностите и компетенциите на които често се препокриват понастоящем Тази реформа вече не може да се отлага.

Надявам се също така, че Петият световен форум по въпросите на водата ще признае концепцията за водата като световно обществено благо и че тази идея ще спечели подкрепа, последвана от подходящи политики относно нейната защита, относно публичната собственост и относно използването и водоразпределението.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, мисля, че в тази зала, заедно с вас, вече години наред повтаряме едно и също.

Мисля, че вече всичко е казано за водата, за това общо благо за човечеството, и за съжаление, трябва да се повтаря отново, тъй като положението далеч не се е подобрило, тъкмо обратното. Последният доклад на ООН показва, че положението всъщност се влошава. Следователно смятам, че въпреки направените предложения и проведените от Европейския съюз политики, които са стъпка напред, наистина трябва да постигнем повече от това, тъй като без вода няма живот. Трябва да сме наясно, че при много народи, особено в страните, с които търгуваме и водим диалог, водоснабдяването е било прекъснато или все още нямат достъп до питейна вода.

Това е абсолютно недопустимо и неприемливо. Според мен ние наистина трябва да подкрепим – и мисля, че Европейският съюз трябва да окаже подкрепа на международно равнище и в Истанбул – статута на водата като общо благо за човечеството. Тя не е стока, която да се продава или да може да се продава от мултинационални дружества. Именно за това трябва да се борим в Истанбул и мисля, че колегите ни точно това ще направят.

John Bowis (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, слушах колегите си, които с основание подчертаха недостига на вода, липсата на достъп до вода, болестите, които произтичат от това. Това са все неща от съществена важност за форума по въпросите на водата, който обсъждаме.

Исках единствено да видим и другата страна на монетата, тъй като тези от нас, които наскоро посетиха Гайана и регионалната конференция на страните от АКТЬ, познават положението на тези страни, където пък има прекалено много вода, поради изменението на климата. Г-н Musacchio говори за последиците от изменението на климата върху водата; как то може да доведе до замърсяването ѝ, до пресъхване на водните източници, до прекъсване на достъпа до нея, но тук има твърде много и ние трябва да имаме предвид какво предизвиква това по отношение на замърсяването на водоснабдяването и причиняването на вреди на реколтата и всичко останало.

Така че смятам за уместно към списъка за форума по въпросите на водата да се добави проблемът със залесяването/обезлесяването, тъй като, ако той не бъде решен, ще продължаваме да имаме проблеми, причинени от наводнения и суши

Androulla Vassiliou, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, никой няма право да подценява значението на водата и нуждата от правилно управление на водните ресурси. Въпреки това, както казах във встъпителните си думи, трябва да помогнем на най-бедните части от света да получат достъп до чиста питейна вода. Комисията ще продължи да подпомага тези страни.

Водата е изначална човешка нужда, както се признава и потвърждава на Четвъртия световен форум по въпросите на водата в Мексико през 2006 г. Разбира се, както вече казах, ЕС ще има свои представители, които ще изложат фактите по всички посочени от мен точки на предстоящия форум в Истанбул.

Г-н Bowis се позова на друг много важен въпрос, с който съм съгласна, а именно, че поради изменението на климата, в други части на света пък има много наводнения. И за това трябва да предприемем действия. Той ясно каза, че залесяването е едно от решенията на проблема.

Председател. – Внесено е предложение за резолюция⁽³⁾ съгласно член 108, параграф 5 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 12 март 2009 г.

17. Специален доклад на Сметната палата № 10/2008 относно помощта за развитие, предоставяна от ЕО за здравни услуги в държавите от Африка на юг от Сахара (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването по въпроса, изискващ устен отговор, от г-н Borrell Fontelles – от името на комисията по развитие, към Комисията относно специалния доклад на Сметната палата

(3) Вж. протокола.

№ 10/2008 относно помощта за развитие, предоставяна от ЕО за здравни услуги в държавите от Африка на юг от Сахара (О-0030/2009 – В6-0016/2009).

Anne Van Lancker, автор. – (NL) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, Африка е единственият континент, който не е отбелязал реален напредък по отношение на Целите на хилядолетието за развитие, особено в областта на здравето, т.е. по отношение на майчината и детската смъртност, борбата с ХИВ/СПИН, туберкулозата и маларията. Това изоставане като цяло се дължи на слабите системи на здравеопазването и кризата на човешки ресурси, през която преминава този сектор. Ето защо напълно логично е значението на инвестирането в системите на здравеопазването за борбата с бедността.

Така смята и Комисията, но според доклада на Сметната палата, макар и Комисията да говори за всичко това от години насам, тя е направила прекалено малко, за да се стигне до промени на практика. Комисията полага усилия основно чрез вертикални средства в борбата със СПИН и това може да се окаже много уместно според нас, но не следва да бъде в ущърб на цялостния пакет от инвестиции в основното здравно обслужване.

Г-жо член на Комисията, бюджетът за основното здравно обслужване не се е увеличил дори пропорционално от 2000 г. насам в рамките на цялостния пакет от официалната помощ за развитие. Поради това има достатъчно основания, въз основа на доклада на Сметната палата, Парламентът да зададе на Комисията няколко въпроса и да отправи няколко препоръки. Бих искала да отбележа четири неща.

Първо, бюджетът за здравно обслужване трябва да бъде увеличен. Очевидно е необходима съвместна инициатива на ЕС и страните партньори. Развиващите се страни са се ангажирали с инвестиране на 15 % от бюджета им в рамките на Декларацията от Абуджа. Това няма как да стане обаче, г-жо член на Комисията, ако Комисията и Европа са готови да изразходват за тази цел само 5,5 % от Европейския фонд за развитие (ЕФР). Ето защо бих искала да разбера от Вас по какъв начин Комисията може да гарантира, че в рамките на 10-ия ЕФР инвестициите в здравното обслужване ще бъдат увеличени.

Второ, при едно по-добро и по-ефективно усвояване следва да има подкрепа от бюджета. Дори и това е да е един от образцовите примери на Комисията, той е получил ниска оценка в доклада на Сметната палата. Независимо от това, бюджетната подкрепа със сигурност може да преодолее недостатъците в системите на здравеопазването на южните страни. Макар и секторната бюджетна помощ да може да бъде целево отпусната на системите на здравеопазването, тя едва се усвоява в страните на юг от Сахара.

Общата бюджетна подкрепа може също да се окаже от полза, ако Комисията се ангажира и прояви ентузиазъм партньорите да изберат здравеопазването като централен сектор, за реализацията на което ние ще настояваме пред Комисията. Въпросът ми към Комисията е следният: по какъв начин ще гарантирате, че се предприемат много по-уместни и по-целеве действия както чрез секторната подкрепа, така и чрез общата бюджетна подкрепа?

Договорите за Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР) са едни от обещаващите инструменти на Комисията. Аз ги поддържам 100 %, но трябва да призная, че са някак си прекалено несъществени и прекалено ограничени, тъй като са писани само за отличници, а за останалите трябва да се намерят алтернативи.

Трето, трябва да се насърчава опитът. Според доклада Комисията има твърде малко опит, за да осъществи на практика предложенията си за политика в сектора на здравеопазването. Ето защо трябва да поискаме от Комисията да гарантира това, като работи по-усилено със здравни специалисти и по-ефективно със Световната здравна организация (СЗО) и държавите-членки.

Четвърто, секторът на здравеопазването има нужда от по-добра координация. Г-жо член на Комисията, от жизненоважно значение е Кодексът за поведение на ЕС относно разделението на труда да се прилага на практика, както и инвестициите в и програмите за здравеопазване между различните държави от ЕС да бъдат по-добре координирани. В допълнение към това, трябва да гарантираме, че така наречените „сираци“ сред нуждаещите се страни също могат да гарантират помощ в областта на здравеопазването.

Бих искала да завърша, като отправя благодарности към г-н Staes, който от името на комисията по бюджетен контрол подкрепи изразената от комисията по развитие загриженост и поиска Комисията да изясни плановете си, предвид процедурата по освобождаване от отговорност, за предпочитане преди края на 2009 г.

Ясно е, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, че Парламентът настоява Комисията най-накрая да изпълни на практика приоритетите на политиката си с по-голяма убеденост и с по-добри инструменти. Няма друг начин, ако искаме да имаме шанс да постигнем Целите на хилядолетието за развитие до 2015 г., тъй като, г-жо член на Комисията, основното здравно обслужване заслужава устойчиви инвестиции в дългосрочен план.

Androulla Vassiliou, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, Комисията приветства доклада на Европейската сметна палата относно подкрепата, предоставяна от ЕО за здравни услуги в държавите от Африка. Разискването по този въпрос, изискващ устен отговор, ни дава възможност да обсъдим здравната подкрепа, която оказваме на Африка, заедно с вас в Европейския парламент.

Няма да повтарям пак официалната реакция на Комисията по отношение на специалния доклад на Сметната палата, която вече беше публикувана в интернет.

За съжаление, този доклад не получи широко отразяване в пресата, а когато беше споменаван, понякога нещата се опростяваха, като се твърдеше, че Европа не е спазила обещанията си към Африка. Затова, позволете ми да изясня няколко съществени точки, преди да започнем разискването.

Комисията продължава да е изцяло ангажирана, като подкрепя Целите на хилядолетието за развитие, свързаните със здравето цели 4, 5 и 6, които са неразделна част от тях: намаляването на детската смъртност с две трети, намаляването на майчината смъртност с три четвърти и овладяването и обръщането на тенденцията в разпространението на ХИВ/СПИН. Това цели и сътрудничеството ни за развитие, но ангажиментът ни не трябва да се измерва с отпускане на бюджетни средства само за здравния сектор.

Несъмнено детската смъртност ще бъде намалена с ефективни мерки за здравно обслужване, като например ваксинации. Ето защо следим ваксинации да се извършват не само по нашите здравни програми, но също така и като част от много от операциите по общата бюджетна подкрепа. Въпреки това детската смъртност зависи и от други фактори като хранене, настаняване, достъп до чиста вода и канализация и образование. Следователно нашият принос може и често ще излиза извън самия сектор на здравеопазването.

Когато вземахме решения за отпускане на средства за сектора и за правилата за помощта ни за развитие, в Париж и в Акра постигнахме съгласие да спазваме по-стриктно основните принципи и ефективността на помощта. Ето два примера. Първият е лидерството от правителствата партньори. Това означава след задълбочено обсъждане със страната партньор да се определят секторите, за които се предлага подкрепата. Това може да не е секторът на здравеопазването, а секторът на образованието или водоснабдяването и канализацията.

Второ: уеднаквяване на националните системи. Това означава канализиране на отпусканата от нас помощ, за предпочитане като бюджетна подкрепа (при изпълнени основни критерии). Ако страната има достатъчно добре формулирана стратегия за борба с бедността, за предпочитане е подкрепата ни да бъде канализирана като обща бюджетна подкрепа.

Макар и тази подкрепа след това да не бъде определена като подкрепа за здравния сектор, тя е свързана със здравни цели, като проценти извършени ваксинации или процент раждания, подпомогнати от квалифициран здравен персонал. Такива цели обикновено са част от стратегията за борба с бедността и се наблюдават, като разходването на бюджетната подкрепа често се свързва с постигнатия напредък.

В допълнение към глобалните ангажименти за ефективността на помощта, поети в Акра и в Париж, ние, Европейският съюз, колективно приехме кодекс за поведение, който предвижда например намаляване на броя на секторите, в които всеки и всички донори са активни, за да се намали административната и управленската тежест върху страните партньори при множество донори. Това е смисълът на подхода за разделение на труда, приет от държавите-членки на ЕС и от Европейската комисия. Знаем, че невинаги ще е лесно да се постигне съгласие на равнището на една страна, особено, тъй като здравето заема много високо място в общественото мнение и всички донори и страни донори искат да присъстват и да получат публичност. Понякога ще трябва да оказваме съпротива на подобни тенденции и да се отдръпнем в полза на други донори.

Ето защо се надявам, че разискването ни днес ще допринесе за допълнително изясняване на тези проблеми и ще помогне да се гарантира, че Европа ще изпълни обещанията си към Африка.

John Bowis, от името на групата PPE-DE. – (EN) Г-жо председател, благодаря на члена на Комисията за отговора ѝ. Сигурно сте права, г-жо член на Комисията, че цифрите могат да означават много неща и трябва внимателно да ги тълкуваме. Днес, разбира се, разглеждаме доклад на Сметната палата и е нормално да се занимаваме с цифри. Понякога ми се иска да се занимаваме повече с хората, отколкото с цифрите, но знаем, че богатство без здраве няма. Това не е просто лозунг, а реалност в много страни с ниски доходи.

Приемаме това, че Сметната палата казва, че само 5,5 % от средствата от Европейския фонд за развитие (ЕФР) се отпускат за здравеопазване, докато политиката на Европейския съюз, и съответно политиката на Парламента, изискват за здравни и образователни нужди да се отделят 35 %. Може би тези цифри са грешни и може да се окаже, че положението не е толкова трагично, както показват цифрите. Въпреки това цифрите показват, че

трябва да направим много повече, а това включва сътрудничество – ако мога да използвам тази дума – предвид обещаните 15 % в Декларацията от Абуджа от самите страни.

Все пак, г-жо член на Комисията, искам да се върна отново на хората. Отидете в Мали и вижте как диабетът е извън всякакъв контрол и колко много струва това заболяване на семействата: над 30% от семейния бюджет се изразходват за инсулин, ако трябва да го купуват, а друг начин няма. Отидете в Чад и попитайте имат ли здравни грижи за психично болните – ще ви отговорят, че са имали преди гражданската война. Отидете където и да е в Африка и вижте нечовешкото отношение към хората с епилепсия, докато за няколко цента, припадъците им могат да бъдат овладени. Отидете където и да е в Африка и вижте децата, останали сираци заради СПИН, и бабите и дядовците им, които се опитват да ги отглеждат, защото родителите им са починали.

Такава е статистиката. Знаем, че в Северна и Южна Америка на 14 % от световното население се падат 10 % от глобалната тежест на заболяванията и 42 % от здравните работници. В страните от Африка на юг от Сахара живее 11 % от световното население, на което се падат 25 % от глобалната тежест на заболяванията и 3 % от здравните работници. Всичко това има отношение към допреди малко воденото разискване. Но не може да се абстрахираме от тези неща, тъй като не може хората да бъдат здрави без здравно обслужване, без здравни работници и без здравно образование.

Трябва да разгледаме и някои проекти, които сме започнали. Не само за туберкулоза, СПИН и малария, но и за всички останали заболявания. Именно по отношение на пренебрегваните заболявания Комисията се гордее със сътрудничеството си с фармацевтичните дружества за подпомагане на хората, които имат нужда от съответните лекарства. Трябва да се търсят причините за здравните проблеми и разискването тази вечер беше насочено именно към тях.

Само ако видим в цялост всички тези неща, статистиката ще стане правдоподобна и оттам хората ще станат по-важни. Ако изпълняваме мерките по-добре, това ще доведе до подобряване на положението на хората, а оттам и на икономиките.

Bart Staes, от името на групата Verts/ALE. – (NL) Г-жо председател, госпожи и господа, докладът на Сметната палата ще бъде официално представен в комисията по бюджетен контрол не по-рано от следващата седмица. Бих искал да поздравя комисията по развитие, както и г-жа Van Lancker, които направиха нужното за провеждането на днешното разискване, както и за утрешното приемане на резолюция, в която ясно ще бъдат посочени грешките.

Трябва да обърнем особено внимание на дългото изказване на г-жа Van Lancker и препоръките ѝ. Г-жо член на Комисията, трябва да разгледаме подробно и изказването на г-н Bowis, който съвсем експертно успя да изброи недостатъците.

Всеки, който е чел доклада на Сметната палата, не може просто така да подмине проблема. Всеки може да разгледа цифрите и г-жа Van Lancker с основание изтъкна, че Целите на хилядолетието за развитие в този сектор ще бъдат постигнати много трудно, ако въобще това се случи. Ако разгледате цифрите на Сметната палата за всяка страна, ще се приземите с един удар на земята.

Болестта СПИН е толкова широко разпространена, че тя засяга 34 % от населението в Свазиленд, 23 % в Лесото и 14 % в Малави. Детската смъртност в Свазиленд беше 78/1000 през 1997 г. при 86/1000 сега. В Лесото продължителността на живота в средата на 90-те години на XX век беше 60 години, а сега е 41 години. В Кения повече от 1 на всеки 10 деца умира преди да навърши петгодишна възраст. Препоръката, анализът на Сметната палата за ефективността на политиката на ЕС през последните години бяха болезнено тревожни.

Ето защо се надявам, г-жо член на Комисията, че Комисията наистина ще успее да отговори на въпросите до 10 април, които аз, в качеството ми на докладчик на комисията по бюджетен контрол, успях да включа в резолюцията, така че да можем да включим отговорите в процедурата по освобождаване от отговорност, която предстои в края на април.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, всеки, който посети държавите в Африка на юг от Сахара, лесно ще забележи в повечето от тях огромните проблеми в здравеопазването им и изключително отрицателните последици на тези недостатъци върху живота и здравето на хората, които се нуждаят от здравно обслужване.

Периодично публикуваните на международно равнище цифри постоянно го потвърждават. Във връзка с това идеята, че обикновени и практически действия, които не са особено сложни или дори особено скъпи, могат да са достатъчни за спасяването на много животи, е особено тревожна. Финансовата подкрепа от Европа може да бъде от съществено значение в този смисъл и винаги трябва да помним, че сътрудничеството в областта на

здравеопазването е наистина от стратегическо значение и се отнася пряко не само до една, а до много повече от Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР). Сметната палата намира, цитирам, че „като дял от общата помощ за развитие финансирането на ЕО за сектора на здравеопазването не е увеличавано от 2000 г. досега, въпреки ангажмента на Комисията за постигане на ЦХР и здравната криза в Африка на юг от Сахара“. Край на цитата. Също така тя признава, отново цитирам, че „Комисията е внесла значителни средства за подпомагане на основаването на Глобалния фонд [за борба със СПИН, туберкулоза и малария], но не е обърнала същото внимание на укрепването на системите на здравеопазването, въпреки че това се е смятало за неин приоритет“. Край на цитата.

Според Сметната палата, това ще е станало и отново цитирам, защото „Комисията не е имала достатъчно опит в областта на здравеопазването, за да гарантира възможно най-ефективно усвояване на отпуснатите за здравеопазване средства“. Край на цитата.

Ето защо Сметната палата директно изправя Европейската комисия пред голямо предизвикателство, нещо, което аз самият подкрепям. От наша страна, искам да потвърдя това предизвикателство, базирано на обективността на представените данни и оценка. Здравното обслужване вече е, но трябва да стане още по-важен приоритет за помощта за развитието, поради което заслужава увеличаване на финансирането му. Оптимизирането на предоставянето на помощта, като се имат предвид очевидно противоположните потребности от координация на управлението и близост до народите бенефициери, означава да се предложи обслужване, което ще спаси живота на мнозина.

Европейската комисия не може да не отговори положително на това предизвикателство и аз настоявам за това. Току-що г-н Bowis направи много вълнуващо изказване, като успя да придаде лице, човешко лице на сухите и безжизнени цифри на Сметната палата. Предизвикателството за нас, г-жо член на Комисията, е да се гарантира, че сътрудничеството ни може да върне надеждата и усмивката върху лицата на тези хора. Ето защо, г-жо член на Комисията, от съществено значение е да променим числата в сътрудничеството в здравеопазването.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Г-жо председател, всъщност не исках да говоря по този доклад, а само да добавя една много близка на сърцето ми тема, която съм повдигала няколко пъти на срещи със страните от АКТЬ. А именно темата за здравните условия на народа Туарег в Нигер. В този контекст, г-жо член на Комисията, наистина трябва да повдигна проблема с европейските дружества, които използват природните ресурси в африканските страни, и по-конкретно френското дружество „Ateva“, което експлоатира уранови находища в Нигер, без да информира местните общности, в резултат на което живеещите там хора използват за готварски прибори радиоактивни материали или бракуван метал, например.

Днес органите в Нигер не позволяват да се проучи радиоактивността сред хората, но знаем, че положението им е тревожно.

На среща със страните от АКТЬ поискахме да се проведе епидемиологично проучване сред тези хора. Отправлям това искане отново днес към Комисията.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н DOS SANTOS

Заместник-председател

Androulla Vassiliou, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, не само слушах внимателно казаното в залата тази вечер и не само обърнах внимание на написаното в доклада на Сметната палата, но както вече споменах, току-що се връщам от посещение в Кот д'Ивоар и Либерия и със собствените си очи видях какви са нуждите на въпросните страни в областта на здравеопазването. Нуждите им са свързани с инфраструктура, с квалифицирани доставчици на здравни услуги, за което вече говорихме, както и с лечение.

Нуждите им са необятни и мога само да се съглася с вас, че трябва да активизираме усилията си по отношение на предлаганата от нас помощ в областта на здравеопазването в бедните страни на Африка.

Уверявам ви, че ще предам забележките ви на колегата ми Луи Мишел и съм сигурна, че и той, също като мен, ще обмисли с нужното внимание предложенията и коментарите ви.

Председател. – Внесено е предложение за резолюция⁽⁴⁾ съгласно член 108, параграф 5 от Правилника за дейността.

(4) Вж. протокола.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

18. Прилагане на Единна зона за плащания в евро (SEPA) (разискване)

Председател. – Следващата точка е въпросът, изискващ устен отговор, от г-жа Berès – от името на комисията по икономически и финансови въпроси, към Комисията относно прилагането на Единна зона за плащания в евро (SEPA) (О-0018/2009).

Pervenche Berès, автор. – (FR) Г-н председател, изказвам се от името на комисията по икономически и парични въпроси. Г-жо член на Комисията, Европейският парламент, под ръководството на нашия докладчик г-н Gauzès, е силно ангажиран със създаването на гаранции за изготвянето на необходимите законодателни мерки за прилагането на проекта SEPA – Единна зона за плащания в евро.

Когато съставяхме съпътстващото законодателство, Директивата относно платежните услуги, ние си зададохме някои въпроси. Вече осъзнаваме, че тези въпроси вероятно са били оправдани.

Сега, когато ще бъде дадено началото на този проект, имаме известни безпокойства, тъй като нямаме впечатление, че постигнатото ниво на мобилизация, което струва ми се няма нищо общо с предизвикателствата на кризата, се осъществява точно според очакванията.

Факт е, че съществува опасност този проект, който получи голяма подкрепа от участниците в сектора и от законодателя, но който преди всичко трябва да осигури съвременен платежен инструмент, подходящ за условията на нашата единна валута еврото, да не успее да постигне критичната маса, която е необходима, за да бъде той напълно ефективен.

Особено сме загрижени, че при въвеждането на схемата за директен дебит на SEPA, която безспорно е един от най-оригиналните аспекти на този проект, възникват някои трудности.

Смятаме, че с оглед на отговорността на Комисията, трябва да бъдат зададени два въпроса. Първо, как Комисията възнамерява да насърчи и да подкрепи преминаването към платежните инструменти на SEPA? Установени бяха срокове, но очевидно е, че те не отчитат всички практически аспекти. На второ място, смята ли Комисията, че преминаването на критична маса сделки към инструментите на SEPA трябва да се осъществи до 2010 г. и ако това не стане, какво трябва да бъде направено, за да се постигне?

Когато приехме това законодателство, не взехме решение за ясна и обвързваща крайна дата за преминаване към инструментите на SEPA. Смятаме, че несъмнено е време да направим това. Разбираме, че все още остават някои въпроси по отношение на съвместимостта на националните системи със системата на SEPA и относно значението на „окончателно преминаване“, но смятаме, че Комисията носи отговорността да подкрепи индустрията в намирането на решения на откритите въпроси.

Следва въпросът за обменните такси, който явно се пренебрегва или не получава необходимото внимание, а за много участници той е от първостепенно значение за успеха на проекта за SEPA. От тази гледна точка понякога изглежда, че различните компетентни органи, било то в професионалния банков сектор, Генерална дирекция „Вътрешен пазар и услуги“ или Генерална дирекция „Конкуренция“ в известна степен си прехвърлят отговорността.

Може би едно от задълженията на законодателния орган е да разговаря с тези участници и да поиска от тях да вложат известно чувство на отговорност. Смятаме, че на този етап не можем да поставим под съмнение един последователен законодателен акт, без да подкрепим операторите на пазара в усилията им да разработят алтернативна система. Точно това е трудността, която срещаме по отношение на въпроса с обменните такси.

В някои случаи Генерална дирекция „Конкуренция“ е посочвала, че според нея този законодателен акт противоречи на правилата за конкуренция, но от друга страна смята, че намирането на алтернативно решение зависи от индустрията. Факт е, че алтернативните решения, които съществуват на равнище държави-членки, не са изследвани от Генерална дирекция „Конкуренция“. Следователно не се знае дали Генерална дирекция „Конкуренция“ би ги подкрепила или дали някои от решенията са подходящи за проблемите, пред които сме изправени.

Например, представете си, че финансирането на система за обмен се основава на наложените санкции съгласно законодателството, т. е. на допуснатите грешки. На практика това много често би означавало разходите да се поемат от най-уязвимите хора, а това не ми изглежда разумно или социално справедливо.

Затова призовавам Комисията да предприеме действия по две важни точки: да определи крайна дата за преминаване към схемата и да помогне да бъде разработена алтернативна система или система, която е приемлива от гледна точка на засягащите обмена правила на Договора.

Androulla Vassiliou, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, на първо място бих желала да предам съжалението на члена на Комисията Макрийви за невъзможността му да присъства.

Е, това е наистина дълъг въпрос, но смятам, че ключовите въпроси, които трябва да решим, за да постигнем успех с Единната зона за плащания в евро (SEPA), са правилно идентифицирани както във въпроса, така и в предложението за резолюция относно въвеждането на Единната зона за плащания в евро (SEPA).

Първият въпрос е как Комисията възнамерява да насърчава и да спомогне за преминаването към инструментите на SEPA.

Единната зона за плащания в евро е преди всичко пазарноориентиран проект, но като се имат предвид значителните ползи за икономиката в широк мащаб, Комисията се стреми да насърчи преминаването към SEPA, действайки например като катализатор за увеличаването на политическата роля на SEPA чрез Доклада за напредъка на Единната зона за плащания в евро и като насърчава ранно преминаване към системата от страна на държавните органи. И също така, като се стреми да бъде сред първите, преминали към SEPA. И накрая, както бе обявено в предложението на Комисията от миналата седмица „Движеща сила за възстановяването на Европа“, като представя предложения, за да гарантира осъществяването на пълните предимства на SEPA.

Вторият въпрос е дали до края на 2010 г. ще се наблюдава преминаване към системата на критична маса плащания. Ние определено подкрепяме бързото преминаване с цел да бъдат сведени до минимум допълнителните разходи по време на прехода. Въпреки че кредитните преводи в рамките на Единната зона за плащания в евро (SCT) започнаха успешно, към схемата са преминали по-малко от 2 % от плащанията. Нещо повече, директното дебитиране в рамките на SEPA ще започне едва по-късно тази година. Затова настоящият темп на преминаване е твърде бавен, за да осигури достигането на критичната маса преминали към системата плащания до 2010 г.

Третият въпрос засяга необходимостта от ясна и задължителна крайна дата. Виждаме сериозните предимства на определянето на крайна дата и разбира се 2012 г. не изглежда необоснован срок. За много държави-членки обаче това остава много чувствителен въпрос. Затова подкрепяме установяването на ясен процес на проучване на този въпрос чрез събиране на информация за влиянието на крайната дата върху различните заинтересовани страни и поставянето на началото на разумно разискване с тях.

Това може да проправи път за известна политическа подкрепа и, ако е необходимо, за евентуално законодателно предложение, например в края на годината.

Вашият четвърти въпрос е как да се повиши правната сигурност по отношение на директния дебит на SEPA във връзка с многостранните обменни такси и действащите мандати.

За да осигурим правна яснота и успешно стартиране на директното дебитиране в рамките на SEPA е необходимо да намерим временно решение на този проблем от търговско естество. Поради тази причина Комисията напълно подкрепя усилията на Парламента и на Съвета за намиране на временно решение в контекста на преразглеждането на Регламента относно трансграничните плащания.

Комисията също така подкрепя продължаването на правната валидност на действащите национални мандати за директни дебети при преминаването към SEPA. Това обаче е правен въпрос, който трябва да бъде решен от националните органи, например като се използва възможността, която се предоставя при прилагането на Директивата за платежните услуги.

Петият въпрос е свързан с това, как Комисията решава въпроса с многостранните обменни такси по отношение на картовите плащания.

Напредък в тази дейност се осъществява най-вече чрез извършването на оценка от страна на Комисията съгласно правилата за конкуренция на двете големи международни картови схеми, а именно MasterCard и Visa.

На 19 декември 2007 г. Комисията реши, че многостранните обменни такси на MasterCard за трансгранични картови плащания с потребителски кредитни и дебитни карти с марките MasterCard и Maestro не са в съответствие с правилата за конкуренция. MasterCard обжалва решението на Комисията.

През март 2008 г. Комисията откри процедура за установяване дали многостранните обменни такси на Visa Europe нарушават член 81. Разговорите с Visa също продължават.

Комисията се стреми да запази условия на равнопоставеност по отношение на MasterCard и Visa Europe, както и по отношение на други схеми за картови разплащания, които може да възникнат в бъдеще.

Вашият предпоследен въпрос е дали Комисията трябва да предложи конкретно решение на въпроса с многостранните обменни такси. В условията на пазарна икономика индустрията е тази, която трябва да предложи подходящ бизнес модел. По отношение на картите, както казах, продължават разговорите с Mastercard и Visa. По отношение на директното дебитиране в рамките на SEPA, Комисията има желание да помогне на индустрията като предостави спешни насоки в контекста на устойчив диалог с банковата индустрия и въз основа на приноса на съответните участници на пазара. Тези насоки трябва да се предоставят най-късно до ноември 2009 г.

И Вашият последен въпрос е Комисията какви специфични мерки възнамерява да предложи, за да гарантира, че преминаването към SEPA няма да доведе до по-скъпа платежна система.

Комисията счита, че това не трябва да се случи. На първо място, SEPA трябва да насърчи конкуренцията и да увеличи оперативната ефективност чрез икономии от мащаба – като и двата процеса оказват натиск по посока на намаление на цените.

Второ, SEPA следва също да увеличи прозрачността, като това ще ограничи кръстосаното субсидиране и скритите цени, макар че на пръв поглед някои потребители може да възприемат преминаването от високи скрити цени към ниски открити цени като увеличение на цените. Тук ще бъде важно този въпрос да бъде обяснен ясно от банките.

Трето, Комисията внимателно наблюдава въздействието на SEPA върху клиентите чрез започнатите проучвания.

И накрая, съгласни сме, че съществуват опасения, че ефективните националните схеми за дебитни карти може да бъдат заменени с по-скъпи варианти. Налице са обаче инициативи, които може да се развият като нова паневропейска схема за дебитни карти, а настоящите правомощия на Европейския съюз и на националните органи за защита на конкуренцията осигуряват цялостна система на защита.

Затова в заключение, SEPA следва да доведе до по-ефективна платежна система и в рамките на политиката на конкуренция на Европейския съюз и на държавите-членки съществуват достатъчно защитни механизми.

Поради тази причина силно приветствам тази резолюция и силната подкрепа на Парламента за Единната зона за плащания в евро.

Jean-Paul Gauzès, от името на групата PPE-DE. – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, много неща се казаха за това, какво се случи с Директивата относно платежните услуги, за която аз бях докладчик за Парламента, и която беше приета на първо четене през 2007 г.

Една от целите на директивата беше да предостави на различните банкови институции, групирани в Европейския платежен съвет (ЕПС), необходимите правни инструменти за въвеждането на Единната зона за плащания в евро (SEPA). Ето защо беше приет европейски регламент за банковите карти, кредитните трансфери и директните дебити.

SEPA е интегриран пазар за платежни слуги в евро, на който няма да има разлика между трансграничните плащания и националните плащания. Това е в полза както на банковия сектор, така и на потребителите.

Както казахте, Комисията се е ангажирала да гарантира, че преминаването към инструментите на SEPA няма да доведе до по-скъпа платежна система за гражданите на Европейския съюз.

След приемането на този доклад, преминаването към SEPA отбелязва слаб напредък, дори прекалено слаб. До 1 октомври 2008 г. само 1,7 % от общия обем операции са извършени посредством механизма за кредитни преводи на SEPA.

Ето защо днес приемаме резолюция на Европейския парламент, с която призоваваме Комисията да определи краен срок за преминаване към инструментите на SEPA. Този срок не може да бъде по-късно от 31 декември 2012 г., след който всички плащания в евро трябва да се извършват при използване на стандартите на SEPA.

Преди преминаването да се осъществи на практика, трябва да бъде решен чувствителният проблем, чувствителният въпрос с многостранните обменни такси. Тези такси не трябва да се премахват. Платежните

услуги са търговска дейност. Напълно законно е да се покриват разходите и да се запази маржът на печалба за участниците.

От друга страна, трябва да се избягва непознатото и произволното им налагане. Ето защо е целесъобразно Комисията да определи насоки относно прилагането на обменните такси.

За да има по-голяма правна сигурност тези насоки трябва да станат известни преди системата на SEPA за директни дебити да заработи. Без правна сигурност е възможно банките в много страни да не могат да задействат системата за директни дебити, което ще възпрепятства въвеждането на SEPA.

Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, както и групата на социалистите в Европейския парламент са внесли много подобни изменения заедно с тези насоки за гласуването, което ще се проведе утре. Очевидно се надяваме, че ще бъдат взети предвид.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) В тези трудни времена е много важно да намерим източници на евентуален икономически растеж. Развитието на нашия европейски финансов пазар е именно такъв източник на евентуален растеж на европейската икономика. Точно затова обсъждаме пазара за платежни услуги, но за съжаление, приетите вече решения се изпълняват доста бавно. Обикновено техническите възможности на банките се цитират като главната причина в този смисъл, тъй като това са преди всичко технически решения. Бих искала да кажа обаче, че техническото модернизиране на банките е в интерес на банковия сектор и на самите банки, защото по този начин те модернизират банковия пазар, своите платежни системи и увеличават печалбата си. Поради тази причина е много важно държавите-членки да приложат по-решително плана за въвеждане на Единна зона за плащания в евро.

Paul Rübиг (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, знаем, че Единната зона за плащания в евро е истинско предизвикателство за малките и средни предприятия. Отскоро те заработиха много интензивно със системата за кредитни карти, но цените и разходите в резултата на тези системи значително се различават. Считам, че в този аспект липсва нужното ниво на прозрачност.

Именно по време на криза трябва да окажем нужната подкрепа на бизнеса. Трябва да е възможно да се подобри кредитоспособността на дружествата чрез намаляване на разходите, защото тогава, разбира се, те отново могат да получат достъп до кредити. Мисля, че в този смисъл Единната зона за плащания в евро би била добър инструмент. Той трябва да бъде приложен възможно най-бързо, така че не само малките и средни предприятия да могат да работят евтино и ефективно, но да стане факт и при транзакциите между малките и големите предприятия.

Androulla Vassiliou, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, благодаря на комисията по икономически и парични въпроси и на нейния председател, г-жа Berès, за това разискване. Комисията приветства подкрепата на Парламента за Единната зона за плащания в евро (SEPA), която не е просто саморегулаторна инициатива, но също така е и основна публична инициатива за политика на укрепване на икономическия и паричен съюз, както и на Лисабонската програма. Парламентът и Комисията определено споделят една и съща визия и цел, що се отнася до SEPA.

Позволете ми обаче да припомня три важни момента. Първо, както беше казано по-рано, Комисията проявява голяма активност при подпомагането на придвижването на процеса на преминаване към SEPA, по-конкретно като оказва натиск върху публичните органи да я приемат първи. Няма да отстъпим от усилията си и ще продължим да бъдем като катализатор за въвеждането на SEPA.

Второ, въпреки че споделяме идеята на Парламента да има краен срок за преминаването към инструментите на SEPA, не считаме, че трябва да има една единствена такава дата. Поставихме началото на този процес и сме убедени, че трябва да се свърши много работа на място, преди да се предвиди такъв ангажимент.

Трето, мога да потвърдя, че Комисията ще осигури насоки относно съвместимостта на многостранната, междубанкова компенсация с правилата за конкуренция. Знаем, че няма много време преди влизането в сила на директния дебит в рамките на SEPA и че следователно насоките ни следва да са готови преди ноември 2009 г. Нека все пак наблегна на следния момент: такива насоки могат да бъдат дадени, само ако индустрията ни даде преди това конкретни идеи за възможни бизнес модели.

Председател. – Внесено е предложение за резолюция⁽⁵⁾ съгласно член 108, параграф 5 от Правилника за дейността.

(5) Вж. протокола.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре, 12 март 2009 г.

19. Влошаване на хуманитарното положение в Шри Ланка (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването относно предложението за резолюция, внесено от комисията по външни работи, относно влошаващото се хуманитарно положение в Шри Ланка (B6-0140/2009).

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, първо бих искала да благодаря на председателя на комисията по външни работи за това, че прие процедурата по член 91 и включи тази извънредна резолюция в дневния ред на миналия понеделник, след като на последното ни пленарно заседание тук в Страсбург, вече имаме извънредна резолюция по проблема в Шри Ланка. Също така бих искала да благодаря на Парламента, че прие да проведе разискването тази вечер и на Вас, г-жо член на Комисията, че дойдохте да присъствате на него, предвид ограниченото Ви време.

Искахме въпросната резолюция, за да изпратим силен политически сигнал на правителството и представителите на Тамил в Шри Ланка, поради влошаването на положението в тази страна с всеки изминал ден. Имаме информация от място от тамилски семейства и хора, които са в Европа, и които продължават да ни изпращат информация и да ни държат в течение за това, което се случва с тях и със семействата им, хванати като в капан в конфликта между Тамилските тигри и армията на Шри Ланка. Тези хора понасят ужасни страдания.

Не знаем колко души са засегнати, но считаме, че между 150 и 200 000 души трябва да бъдат евакуирани. Какво означава „евакуирани“ обаче? Неправителствените организации искат от нас да ги евакуираме по море, но тук трябва да попитам: за да отидат къде? Къде ще отидат тези хора?

Днес следобед се срещнах с малко момиче, родено в бежански лагер на Шри Ланка, което сега е в Европа. Решението не е тези хора да напуснат страната си, за да отидат да живеят в бежански лагер.

Ето защо в тази резолюция искаме реално прекратяване на огъня. Разбира се, ще се проведе разискване с групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи за незабавно или временно прекратяване на огъня. От органите искаме незабавно да прекратят огъня, за да могат цивилните граждани да напуснат опасния район, защото знаем, че вече има убити. Днес получихме и друга информация от свидетели. В тази резолюция, разбира се, ние призоваваме правителството на Шри Ланка да сътрудничи на неправителствените организации и държавите, които искат да помогнат за решаването на конфликта. Искаме също така, ако може, Европейският съюз да помогне за осигуряването на храна и лекарства, от които има отчайваща нужда.

На последно място, мога ли да кажа от името на моята група – тъй като извънредната резолюция беше внесена в понеделник в комисията по външни работи по инициатива на групата на Зелените/Европейски свободен алианс – че призоваваме на този проблем да се погледне изключително сериозно от някои от нашите колеги, които имат различни интереси в Шри Ланка. Ще припомня, че от дълго време насам някои политически групи търсят възможност за обсъждане на положението в Шри Ланка и че поради вътрешни причини в някои страни не можахме да разискваме въпроса за тамилите и тяхното положение, което се влошаваше все повече и повече от 80-те години на миналия век насам.

Тъй като тази вечер сте сред нас, г-жо член на Комисията, може да си зададем един друг въпрос. Изглежда, че Европейският съюз може да помогне за решаването на конфликта. Вероятно е дошло времето да разгледаме възможността за създаване на отдел в рамките на Европейския съюз за решаване на конфликти.

Виждаме в Кавказ, виждаме навсякъде по света, че на Европейския съюз се гледа сериозно по отношение на предложенията, които идват от него. При решаването на конфликта днес не трябва вече да бъдем само един участник за подкрепа, а реално да насърчим решаването на конфликта. Ако днес можем да започнем с поставянето на основите за решаването на конфликта със силно присъствие на Европейския съюз и силно послание, отправено към органите, считам, че това ще повиши статуса ни и като политически съюз.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, като един от токийските съпредседатели на мирния процес в Шри Ланка, Европейската комисия и лично аз следим много отблизо събитията там. Дълбоко загрижени сме за настоящата ситуация и за трагичните хуманитарни последици от конфликта, като това е изразено в заключенията на Съвета по общи въпроси и външни отношения (GAERC) от 23 февруари и в изявлението на съпредседателите, публикувано на местно равнище на 3 февруари.

Особено сме загрижени за тежкото положение на хилядите вътрешно разселени лица – вие сте права – хванати в капан в района на бойните действия в северна Шри Ланка. Според мен вече сме изправени не пред криза, а пред е хуманитарна катастрофа. Този факт беше потвърден пред нас от широк кръг независими източници, включително от ООН и Международния комитет на Червения кръст (МКЧК). Последното съобщение на правителството за отварянето на два пътя за евакуация, на север и на юг от зоната на безопасност, е положителна стъпка, но ние искаме да знаем как тя ще бъде осъществена на практика.

Призовахме страните – Тамилските тигри за освобождение на Елам (LTTE) и органите на Шри Ланка – да предпазят цивилното население според изискванията на международното хуманитарно право и да позволят безопасното и свободно придвижване на хора извън района на сраженията. Както LTTE, така и армията на Шри Ланка са отговорни за драматичното нарастване на броя на жертвите от цивилното население през последните месеци. Съществува неотложна и спешна необходимост от действия за спасяване на човешки живот в Шри Ланка, като това беше потвърдено и от заместник генералния секретар на ООН, сър John Holmes, който обърна внимание на високия брой жертви, и от МКЧК.

Комисията е убедена, че изходът от кризата ще има трайни последици за мира, помирението и единството на Шри Ланка и във връзка с това силно подкрепя призива на сър John Holmes към правителството на Шри Ланка за прекъсване на сраженията, за да се даде време на цивилното население да напусне района безопасно, и към LTTE да позволят на цивилните граждани да напуснат и да се споразумеят за прекратяване на сраженията по мирен път.

Съпредседателите също така призоваха LTTE да свалят оръжията, но за съжаление този призив беше отхвърлен, дори не беше взет под внимание. Ние смятаме, че правителството на Шри Ланка има задължението да предпазва всички свои граждани и да се споразумява за прекратяване на огъня по хуманитарни причини – това беше споменато също така в заключенията на Съвета миналия път – за да позволи на болните и ранени хора да напуснат Vanni и за да организира внасянето на храна и лекарства. Същото предложение беше отправено и от Индия през изминалите почивни дни.

Ние продължаваме да бъдем разтревожени относно състоянието на правата на човека в Шри Ланка на фона на репортажите за извънсъдебни екзекуции, похищения и сериозни сплашвания, излъчвани по медиите. Особено важно е правителството да проследи най-сериозните случаи. Не може тези престъпления да останат напълно безнаказани.

В крайна сметка Европейската комисия продължава да бъде убедена, в което съм убедена и самата аз, че не съществува военно решение на етническия конфликт в Шри Ланка. Нужен е широк диалог за постигане на политическо решение. Траен мир и помирение биха могли да бъдат постигнати чрез разглеждане на проблемите, довели до бунта, на първо място, и чрез осигуряване на адекватно пространство за всички общности. В качеството си на съпредседател, винаги съм казвала, че може да има само политическо решение посредством някакъв вид пакет за самоуправление, който беше поставен за разглеждане, беше свален от дневен ред и понастоящем трябва да бъде върнат за разглеждане.

Charles Tannock, от името на групата PPE-DE. – (EN) Г-жо член на Комисията, бруталният граждански конфликт в Шри Ланка най-накрая приближава към своя край. Разбира се, твърде рано е да се каже дали това ще означава края на терористичната дейност на Тамилските тигри.

Несъмнено ние не следва да подкрепяме дълготрайното прекратяване на огъня на този етап, ако то позволява на Тамилските тигри да се регрупира. Според мен тяхната единствена възможност към настоящия момент е да свалят оръжията или да претърпят военно поражение с повече жертви. Едно дългосрочно прекратяване на огъня би било бедствие, тъй като – както показва самоубийствената атака в Шри Ланка по-рано тази седмица – LTTE е безмилостна, кръвожадна и с право определяна от Европейския съюз и Съединените американски щати като терористична организация.

Ние трябва решително да подкрепим президента Раджапакса в неговите усилия за прекратяване на бунта, който е донесъл единствено неописуеми човешки страдания за Шри Ланка и значително е забавил икономическото развитие на този красив остров. При все това, хиляди невинни цивилни вътрешно разселени лица (ВРЛ) все още са хванати в капан на една тясна брегова ивица. На тези цивилни граждани трябва да бъде позволено да напуснат, за да може армията да завърши своята офанзива. Осъдително е, но може да се очаква от Тамилските тигри да ги използват като жив щит. Тамилските тигри останаха глухи за призивите на международната общност да се предадат и да създадат временен хуманитарен коридор.

Въпреки това изключително важно е да се позволи на ООН и на други организации да организират безпрепятственото придвижване на цивилните граждани от района на конфликта с цел избягване на нови

кръвопролития. Шри Ланка оценява своята собствена отговорност във връзка с това и желае да предотврати нови цивилни жертви, но по напълно понятни причини търпението на армията е ограничено и тя се страхува, че Тамилските тигри ще се опитат да избягат чрез плана за евакуация по море, смесвайки се с цивилното население.

По тази причина ние от тази страна на залата одобряваме създаването на хуманитарен коридор и временно и незабавно прекратяване на огъня или установяване на примирие, но също така искаме да видим пълното поражение на LTTE и мирна, справедлива и мултиетническа Шри Ланка, заемаща своето място, с максимална автономия за районите с преобладаващо тамилско население и справедливо разпределение на средства и власт в една единна Шри Ланка.

Robert Evans, *от името на групата PSE.* – (EN) Г-н председател, аз определено приветствам провеждането на това разискване в присъствието на члена на Комисията, на която благодаря много за нейното сериозно, силно и задълбочено изявление. Несъмнено това е много важна тема, въпреки че за съжаление я обсъждаме в 23,00 ч. през нощта в присъствието на толкова малко хора в залата. Но присъствието, по мое мнение, не е критерий за интереса към тази тема, нито пък за сериозното отношение, което имат към нея много от колегите. Ние сме, ако мога да използвам думите на члена на Комисията, дълбоко загрижени за положението. Разискването тази вечер разкри също така, че ситуацията има развитие и че, както каза в началото г-жа Isler Béguin, е необходимо да изпратим силен сигнал относно влошаването на положението с всеки изминал ден.

Подкрепям внесената първоначална резолюция, с изключение единствено на думата „временно“. Не одобрявам езика, който г-н Таппоск току-що използва, по-специално неговото изказване, че дългосрочното прекратяване на огъня би било бедствие. Със сигурност – обръщам се към Вас – ние нямаме интерес просто от едно временно прекратяване на огъня. Във всеки един случай на конфликт, където и да е по света, този Парламент, състоящ се от състрадателни хора, е настоявал за постоянно прекратяване на огъня, което може да проправи пътя за възобновяване на дипломатическите отношения, така че да може да бъде започнат диалог – и, точно така – за да видим това мирно, справедливо и мултиетническо общество, за което говори г-н Таппоск и с което аз се съгласявам.

По тази причина аз приветствам групата на Зелените за направеното от тях първо изменение, изменение 1, и съм сигурен, че всички достойни хора, които присъстват тук и са загрижени за цивилните граждани в Шри Ланка, ще постъпят по същия начин. Временното прекратяване на огъня само по себе си предполага продължаване на войната в по-късен период, което никой не иска. Продължаването на войната ще означава още смъртни случаи, още страдание, по-голяма хуманитарна трагедия, а аз не мога да повярвам, че който и да е в Парламента, независимо в коя страна на залата е, наистина иска това да се случи.

Същото се отнася и за изменение 2. Подкрепям и това изменение, тъй като то осъжда всички действия на насилие, независимо от това, кой ги извършва и от коя страна на конфликта се намира. Ние не бихме могли да оправдаем каквито и да било прояви на насилие, включително споменатата скорошна самоубийствена атака.

След това насочвам вниманието си към изменения 3, 4 и 5. Бих искал да прочета кратък откъс, който получих от член на Парламента на Шри Ланка в област Jaffna, г-н Selvarajah Kajendren от 10 март. В него той заявява „Бих желал да представя на Вашето внимание неотложния въпрос за смъртните случаи с цивилни граждани в Шри Ланка. Армията изстрелваше артилерийски снаряди, комплектовани с касетъчни боеприпаси, от 2,00 ч. до 10,00 ч. във вторник 10 март 2009 г.“ – тази седмица. „Силите на правителството на Шри Ланка безразборно атакуваха всички части на „зоната на безопасност“, като използваха всякакви видове смъртоносни снаряди, някои от които забранени в много страни. В този безразборен обстрел с касетъчни боеприпаси бяха убити повече от 130 цивилни граждани, включително деца, а повече от 200 бяха тежко ранени.“

Съмнявам се някой да предположи, че това е измислица. В допълнение, бих искал да предположа, че всички ние желаем да направим това, което е по силите ни, за да помогнем да се сложи край на това насилие. Той също така споменава своя колега г-н S. Kanakarathnam, който живее точно в центъра на „зоната на безопасност“. Заявява, че от 1 януари до 6 март тази година 2 544 цивилни граждани са убити в „зоните на безопасност“ в бомбени кампании и над 5 828 цивилни граждани са тежко ранени. При все това, по неговите думи, армията на Шри Ланка бомбардира по въздух и чрез артилерийски огън, като убива средно по 30 до 40 четиридесет цивилни граждани всеки ден.

Не считам, че той би могъл да си измисли тази информация. Предвид казаното от члена на Комисията, като се вземат предвид всички доказателства, предоставени от неправителствените организации, които са се намирали в близост, изглежда неговата информация отразява това, което се случва.

Изменение 6. Във връзка с него се позовавам на доклада на сър John Holmes, който ми беше изпратен от Негово Превъзходителство посланика на Шри Ланка в Брюксел. В доклада той посочва, че е налице съществено струпване на хора в някои от транзитните пунктове. Неговите думи са отразени в моето изменение и е нормално да бъдем загрижени за тези лагери. Разполагам с няколко снимки на лагерите. Всеки, който желае, може да погледне снимките. Отново, предполагам, че те са истински, а не фалшифицирани. Известно ми е, че службата на члена на Комисията в Коломбо следи за това много внимателно и има тесни контакти в рамките на истинската зона на опасност.

В изменения 7 и 8 първоначалното споменаване на военната зона се подсилва, като се посочва, че е необходимо изцяло да бъде отделено внимание на нуждите на гражданите. Ние изискваме невъзпрепятстван достъп не само до района на сраженията, но също и до бежанските лагери, така че на хуманитарните агенции, които всички в Парламента подкрепят, да бъде предоставен пълен достъп. Всеки в залата подкрепя работата на хуманитарните организации.

Накрая, в изменение 9 се предлага да изпратим настоящата резолюция на Генералния секретар на Организацията на обединените нации, тъй като аз считам, че това е международна хуманитарна криза, както е отразено в заглавието, и че ние следва да направим всичко, което е по силите ни. Ето защо изразявам благодарността си към групата на Зелените за това, че повдигнаха този въпрос и моля всички колеги да подкрепят измененията, внесени от всички политически групи.

Marie Anne Isler Béguin, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Г-н председател, искам да благодаря на г-жа Ferrero-Waldner за изказването и за отговора ѝ на призива на неправителствените организации и хората, които се намират в капан.

Страхуваме се да не се окажем в ситуация, подобна на тази в Бирма след цунамито от 2006 г., когато хунтата ограничи достъпа до хуманитарна помощ. Затова сега следва да направим всичко възможно хуманитарната помощ и нашата помощ да достигне до хората, които имат нужда от нея.

Бих искала също така обаче да се обърна към колегите от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи и групата на социалистите в Европейския парламент, защото считам, госпожи и господа, че трябва да призоваваме за мъдрост. Наистина ние внесохме предложението за извънредна резолюция, за да може Парламентът утре да изрази становище и да приеме позиция.

Това, което не бих искала при никакви обстоятелства, е една или друга страна да не гласува за резолюцията поради различия в становището за незабавно или временно прекратяване на огъня, което ние разбираме, тъй като разискването вече се състоя. Затова искрено ви призовавам да действате с мъдрост.

От друга страна, бих искала да кажа, по-конкретно на г-н Tannock, че, повтаряйки думите на г-жа Фереро-Валднер, въоръжените конфликти не решават проблемите. Това ни е известно. Войната никога не е решение.

Според мен да се иска временно прекратяване на огъня е безотговорно, що се отнася до засегнатото население. Всъщност това би означавало в бъдеще отново да върнем хората в битката, след като са били евакуирани, а какво бъдеще би било това? Можем ли да си позволим евакуацията на хора? Хората от Тамил са хора, които притежават земята. Следователно те искат да се върнат в тази земя. Те са граждани на Шри Ланка.

Ето защо смятам, че трябва да обърнем голямо внимание на този въпрос, но съм склонна да направя отстъпки и да оттегля изменения, при положение че заедно достигнем до обща позиция, така че да изпратим този силен политически сигнал към целия свят.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, не трябва да храним никакви илюзии по отношение на ужасното влияние на войната върху невинното гражданско население и нашия морален дълг да направим всичко възможно, за да намалим тяхната уязвимост и да спомогнем за осигуряване на хуманитарна помощ. Ето защо Парламентът одобри своята спешна резолюция за Шри Ланка преди по-малко от три седмици.

От десетилетия Шри Ланка е засегната от терористична кампания, начело на която е забранената в международен мащаб организация Тамилски тигри за освобождение на Елам (LTTE). Няма равностойност между терористите и законните сили на демократичното правителство. Нека не забравяме, че именно LTTE усъвършенстваха тактиката на самоубийствения тероризъм, започнаха използването на жени в него и открито използват деца-войници и човешки щитове. През последните 26 години те систематично извършиха хиляди преднамерени убийства в Шри Ланка, а само преди два дни 14 души бяха убити в самоубийствена терористична атака по време на ислямски фестивал в провинцията Матара.

В момента LTTE се намират в едно отчаяно положение и, както обикновено в подобни ситуации, се обръщат за помощ към международни апологети. Твърде малко от колегите в тази зала бяха недоволни от резолюцията, одобрена от мнозинството в Парламента, и те, позорно и неправилно, искаха осъждането да е съсредоточено върху правителството на Шри Ланка. Ние не можем да подкрепим изменения, основани на необясними изявления, често лишени от смисъл, каквито чухме от г-н Evans, или избирателни цитати от доклад на неправителствена организация. Няма добро основание да оспорваме категоричните твърдения на правителството, че войската не обстрелва цивилни зони и няма да го направи и занапред.

Преди шест дни Генералният секретар на Организацията на обединените нации призова LTTE да изтегли оръжията и бойците си от района с преобладаващо цивилно население и да сътрудничи на всички хуманитарни усилия за облекчаване на страданията на цивилните граждани. Европейският съюз осъди действията на LTTE, които възпрепятстват цивилните граждани да напуснат района на конфликт.

Най-голямата услуга, която всички в тази зала могат да направят, е да призоват LTTE да се разоръжи и да освободи цивилното население от хватката си. Тогава изключително необходимата хуманитарна помощ ще може да бъде доставена, хората ще имат надежда за по-добър живот, а цялата Шри Ланка ще се върне в лоното на демократичната политика и изграждането на едно справедливо и далеч по-проспериращо общество за всички свои граждани, без опасността от терористично потисничество.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, напълно съм съгласен, че е необходимо политическо, а не военно решение в Шри Ланка. Много пъти съм посещавал тази страна като член на делегацията в Южна Азия. Знам как хората копнеят за мир след 25 години насилие.

Трябва да кажа обаче, че в такива войни LTTE са тези, които следва да направят нещо, но за съжаление, не е така. Вие също го споменахте и на 23 февруари министрите на външните работи отново призоваха тази организация към разоръжаване и прекратяване на терора. Само си представете държава-членка на Европейския съюз, в която 25 години властва терор. Лесно е да си представим, че там има много хаос и безредици. Подкрепям каузата на Тамилските тигри, но и също толкова решително отхвърлям методите на LTTE. Разбрахме, че в продължение на седмици в тази малка област са били задържани повече от 100 000 души. Едва вчера „Ройтерс“ обяви, че според показания на свидетели хората просто биват застрелвани, ако се опитат да напуснат тази зона. Така че е необходимо да призовем LTTE и силите, които стоят зад тях, да прекратят тези практики. Играта свърши; те не могат да продължават по този начин.

Очевидно цивилните граждани в тази военна зона са подложени на обстрел от двете страни. Също така следва да призовем правителството да зачита нормите на международното право и да разреши хуманитарни действия. Фундаментализмът на двете страни е причината да има толкова много жертви. Мисля, че следва да се подготвим за следвоенно положение. Както казахте, тринадесетото изменение в конституцията на Шри Ланка следва да бъде изпълнено, което гарантира децентрализиране на регионалното управление от хората, които живеят там, и във връзка с това Европейският съюз може да осигури ценна подкрепа. Сигурен съм, че вие в Комисията и ние в Европейския съюз имаме готовност за това.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, г-жо Фереро-Валднер, госпожи и господа, смятам, че онова, което каза членът на Комисията, а именно, че не е възможно военно решаване на проблема, следва да бъде обявено на първите страници на вестниците в Шри Ланка. А именно, че по отношение на напрежението в страната и проблемите, които се натрупаха там през годините, правителството наистина продължава да се опитва да направи предложение. До голяма степен то се проваля още при комуникационната стратегия.

Разбира се, трябва да разберете също, че стратегическата позиция на Шри Ланка дава пространство за външни фактори, тя задвижва външни фактори, които много трудно се контролират в рамките на самата страна. Следователно трябва да се внимава, за да сме сигурни, че икономическата ситуация ще се подобри, както и инфраструктурата в тези райони, така че нужната комуникация между страните в конфликта да бъде осъществима. Вероятно ще бъде възможно да използваме някой от посредниците тук.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Г-н председател, това, което днес се случва в Шри Ланка, се развива от доста години. Това не е просто хуманитарен проблем, а главно сериозен политически провал. След години на жестока борба за разделянето на североизточната част на страната, предишното управление на Норвегия предложи посредничество между правителството на сингалското мнозинство и тамилското бунтовническо движение. Норвежкият посредник, който работи дълго време за постигане на мирно решение, сега е министър в новото правителство. Но, за съжаление, оттогава насам възможността за мирно решение беше изоставена.

През лятото на 2006 г., правителството на Шри Ланка прекрати опитите за мир и отново избра да наложи едностранно военно решение. Сега това правителство вероятно се води от илюзията, че е успяло да постигне

голям успех, докато всъщност едно мирно, хармонизирано съжителство на двата народа като равностойни партньори в бъдеще ще бъде дори още по-трудно. Без компромис в името на мирното решение бъдещето изглежда изпълнено с ужасно насилие. Ние следва да се върнем към мирно посредничество без победители или победени.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Г-н председател, благодаря Ви г-жо член на Комисията, за това, че се изказахте толкова ясно. Мисля, че главната ни цел сега следва да бъде насочена към съдбата на цивилното население и всъщност, единственото, приложимо тук, е изложеното от Съвета на министрите на 23 февруари, а именно, че Европейският съюз призовава за незабавно прекратяване на огъня. Аз съм против добавяне на думата „временно“, защото в противен случай, хуманитарното бедствие, което споменахте, ще продължи.

Също така, смятам, че в тази ситуация, когато хората са задържани в този район, следва да се противопоставим на всички прояви на насилие, които възпрепятстват цивилните граждани да напуснат района на конфликт. В конкретната ситуация за мен е без значение дали насилието е дело на LTTE, или на правителствената войска. Ние следва да се съсредоточим върху самите хора.

Може би мога да направя коментар за моите уважаеми приятели от бившата колониална власт, които се подготвят да напуснат групата ни. Надявам се, че впечатлението за вътрешна подбуда, насочена едностранно само към LTTE, което ми бе наложено, е погрешно. Също така се надявам, че те нямат предвид определена част от електората.

Robert Evans (PSE). – (EN) Г-н председател, това не е процедурен въпрос. Давах знак на колегата Ви, че искам да се изкажа по процедурата с вдигане на ръка, което имам право да направя и което смятах, че съм направил.

Искам да благодаря на г-н Meijer за забележките. Той спомена също доблестната работа на г-н Erik Soldheim от Норвегия, с когото се запознах преди 10 дни в Осло.

До голяма степен съм съгласен с г-н Gahler, в чието изказване имаше много смисъл: съдбата на цивилното население е това, което ни интересува. Предполагам, че от всички изменения най-важно е изменение 1, което призовава за незабавно и окончателно прекратяване на огъня и което трябва да бъде в интерес на всички граждани на Шри Ланка.

Има много доказателства. Това не е случайно. Някои от тях идват от службата на регионалния директор на здравното обслужване в правителството на Шри Ланка и говорят за хуманитарна катастрофа и за ненормалните стандарти, при които живеят хората. Това се повтаря от Европейската комисия, Международния комитет на Червения кръст (МКЧК), Обединените нации, Международната кризисна група и нидерландската организация за грижа за бежанците. Темата на разискването тази вечер е влошаващото се хуманитарно положение в Шри Ланка и ние сме длъжни да направим всичко необходимо, за да предотвратим това, а мисля, че можем да го постигнем, стига да намерим верния път напред.

Председател. – Госпожи и господа, стриктно приложих Правилника за дейността. Тъй като можех да дам думата на петима оратори, а само трима от тях се изказаха, реших да дам думата и на г-н Evans.

Benita Ferrero-Waldner, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, искам да благодаря на уважаемите колеги за това толкова интересно разискване, макар че беше кратко и се проведе късно вечерта.

От самото начало на мандата на тази Комисия, като съпредседател, бях много загрижена за положението в Шри Ланка. Имаше моменти, в които имах надежда, най-вече в началото, но днес надеждата изчезна. Исках да взема участие в Женевския процес, но това се оказа трудно за правителството на Шри Ланка. Така или иначе, за съжаление, този процес се провали. Бях готова да отида на север и да започна посредничество като предшественика си, Крис Патън. Но Северът не беше готов – официално г-н Prabhakaran имаше дребна шарка или варицела. При всички случаи, напълно съм съгласна с г-н Gahler, който каза – а това е и моя грижа – че на първо място следва да поставяме хората и хуманитарните грижи.

Както често се случва, ние бяхме най-големите хуманитарни донори на Шри Ланка. В периода 2008-2009 г., отпуснахме 19 милиона EUR за хуманитарна помощ, които тогава бяха разпределени чрез партньори като Международния комитет на Червения кръст (МКЧК) и Обединените нации, а също и чрез някои международни неправителствени организации. Тези организации имат готовност да помогнат на засегнатото население, но се изправят пред реални проблеми – за които ни разказват – при получаването на достъп до районите на конфликт. От септември 2008 г., МКЧК е единствената организация, на която е разрешено да работи в контролираните от LTTE райони във Vanni. На Световната програма по прехраната беше разрешено да изпрати няколко конвоя с храна, но те бяха достатъчни за покриване само на около 50 % от нуждите. От 2008 г. сме

осигурили още 7 милиона EUR в хуманитарна помощ за двете организации. Също така упорито настоявахме и в Коломбо, и в Брюксел за по-добър достъп на хуманитарните организации до населението.

Затова мога да кажа само, че заедно с останалите съпредседатели, и особено с Норвегия, използвахме всяка възможност да окажем натиск върху страните в конфликта да приложат споразумението за прекратяване на огъня от 2002 г. и да решат конфликта с мирни средства, но без резултат. Многобройните призови за връщане към преговорите бяха напълно игнорирани и, за съжаление, военният курс взе надмощие. През последните три години възможностите за намеса на международната общност все повече и повече се стесняваха, но нито един от съпредседателите не се е отказал от тази мисия. Всички ние поддържаме нашия ангажимент за мирно решаване на конфликта, както можете да видите от последното изявление за пресата на съпредседателите, публикувано на 3 февруари, за което съм сигурна, че ще бъдете уведомени.

Поради тази причина онова, което следва да направим сега, е отново да настояваме за хуманитарен достъп, да изведем населението, пребиваващо по хуманитарни причини, и цивилното население, а след това, когато настъпи подходящият момент, да подпомогнем политическия диалог със страните в конфликта и да се опитаме да ги убедим, че политическото решение е единственият изход. В противен случай, ще има партизанска война, която с нищо няма да помогне на този красив остров. Някога той беше рай и отново може да стане такъв.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре, 12 март 2009 г.

20. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

21. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 23,35 ч.)